

Tirsdag den 20. december 2011 (D)

1

30. møde

Tirsdag den 20. december 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Eneste behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende valg af Folketingets ombudsmand.

Af Retsudvalget.

(Fremsættelse i betænkning fra Retsudvalget 08.12.2011. Anmeldelse 14.12.2011).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.). Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011. 2. behandling 15.12.2011).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne og universitetsloven. (Hjemmel til udbud af ingeniøruddannelser på Aarhus Universitet og sammenlægningen af Aarhus Universitet med Ingeniørhøjskolen i Århus).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. og om ophævelse af lov om uddannelse til håndarbejds lærer, lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og lov om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. (Adgang til delegation af kompetence og fastsættelse af klageadgang m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 10.11.2011. 1. behandling 17.11.2011. Betænkning 14.12.2011. 2. behandling 16.12.2011. Tillægsbetænkning 19.12.2011).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 26.10.2011. 1. behandling 08.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 26.10.2011. 1. behandling 08.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende Folketingets Ombudsmands beretning for året 2010.

Af Retsudvalget.

(Fremsættelse i betænkning fra Retsudvalget 01.12.2011. Anmeldelse 07.12.2011. 1. behandling 16.12.2011).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 17.11.2011. Betænkning 15.12.2011).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ophævelse af ret og pligt til tilbud af mindst 6 måneders varighed for unge under 30 år og ophævelse af ret og pligt for dagpengemodtagere til fuldtidsaktivering efter 123 ugers ledighed m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 06.12.2011. Betænkning 14.12.2011).

12) Eventuelt: Fortsættelse af 2. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskattebogen og forskellige andre love. (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier og justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne).

Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).

(Fremsættelse 21.11.2011. 1. behandling 29.11.2011. Betænkning 16.12.2011. 1. del af 2. behandling 19.12.2011. Tilføjelse til betænkning 19.12.2011).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af revideret bilag til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven. (Forhøjelse af den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om afbureaukratisering og forenkling af regler for frivilligt arbejde.

Af Benedikte Kiær (KF) og Mai Henriksen (KF).

(Fremsættelse 08.11.2011).

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Eneste behandling af beslutningsforslag nr. B 23:**Forslag til folketingsbeslutning vedrørende valg af Folketingets ombudsmand.**

Af Retsudvalget.

(Fremsættelse i betænkning fra Retsudvalget 08.12.2011. Anmeldelse 14.12.2011).

Kl. 10:00

Formanden:

Dette valg foregår uden forhandling.

Udvalget har indstillet, at Jørgen Steen Sørensen vælges til Folketingets ombudsmand fra den 1. februar 2012. Der er ikke bragt andre i forslag.

Kl. 10:01

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Jørgen Steen Sørensen er herefter valgt til Folketingets ombudsmand.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

Udvalget for Forretningsordenen har afgivet:

Beretning om PET-kommissionens beretning.
(Beretning nr. 2).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 10:00

Samtykke**Formanden:**

De sager, som er opført som punkt 6 og 12 på dagsordenen i dag, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:**Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.).**

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 112 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011. 2. behandling 15.12.2011).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne og universitetsloven. (Hjemmel til udbud

af ingeniøruddannelser på Aarhus Universitet og sammenlægningen af Aarhus Universitet med Ingeniørhøjskolen i Århus).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. og om ophævelse af lov om uddannelse til håndarbejds lærer, lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og lov om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. (Adgang til delegation af kompetence og fastsættelse af klageadgang m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011. 2. behandling 15.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 114 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 10.11.2011. 1. behandling 17.11.2011. Betænkning 14.12.2011. 2. behandling 16.12.2011. Tillægsbetænkning 19.12.2011).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Jeg skal som tidligere opfordre medlemmerne til af hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred mest muligt at begrænse ytringer, der vedrører enkeltpersoner, sådan at den debat, der foregår i salen, er mere generel og principiel, og sådan at oplysninger om forslagens enkelte ansøgere ikke gøres til genstand for drøftelse i Folketingssalen. Lovgivningen om indfødsrets meddelelse er naturligvis et emne af betydelig samfundsmæssig interesse, men en debat herom nødvendiggør ikke videregivelse af personfølsomme oplysninger.

Vi går til debatten.

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Der har været megen debat om det her lovforslag, og når jeg på Venstres vegne har taget ordet her ved tredjebehandlingen, som vi har her i salen i dag, er det, dels fordi vi i Venstre betragter lovforslaget som noget meget principielt, dels fordi et flertal med justitsministeren i spidsen har sat en person på lovforslaget, som Politiets Efterretningstjeneste vurderer kan være til fare for rigets sikkerhed. I Venstre ønsker vi ikke at belønne personer, der vurderes at være til fare for rigets sikkerhed, med et statsborgerskab. Vi finder det faktisk absurd, særlig når der er en anden vej.

Under udvalgsbehandlingen af lovforslaget blev det understreget for os, at der er behov for, at Danmark og dermed regeringen arbejder for at få ændret konventionen om statsløshed fra 1961. Konventionen har ikke ændret sig i takt med virkeligheden og slet ikke i takt med almindelig sund fornuft. Den betyder, at dybt kriminelle personer, der ellers aldrig ville få statsborgerskab, kan få udleveret et rød-bedefarvet pas og blive inviteret herind på Christiansborg til statsborgerskabsdagen, hvor Folketingets formand i folkestyrets tjeneste på alles vegne skal byde dem velkommen og rose dem for, hvor gode danskere og hvor gode samfundsborgere de er. Det er jo forrykt, for i virkeligheden kan de være dybt kriminelle. Det er dybt forrykt.

Sandheden er den, at konventionen kan betyde, at hårdkogte kriminelle, der på ingen måde er velintegrerede i vores samfund, får dansk pas og dansk statsborgerskab.

I Venstre har vi i løbet af udvalgsbehandlingen forsøgt at indhente noget statistik, der kunne offentliggøres, om, hvilken slags lovovertrædelser nogle af de 36 statsløse, der er på lovforslaget, har begået. Det er statistik, som vi mener er relevant såvel for alle de med-

lemmer, der her ved tredjebehandlingen skal stemme om lovforslaget, som for offentligheden; statistik, som understreger behovet for at arbejde for at ændre konventionen, som er det, vi ønsker i Venstre; statistik, som kan offentliggøres, uden at det afsløres, hvem af de pågældende 36 personer der har begået hvilke kriminelle handlinger. Det har justitsministeren, ministeriet og et flertal i udvalget ikke ønsket.

I Venstre mener vi principielt, at de oplysninger, som Folketingets Indfødsretsudvalg har fået, også skal tilgå folketingsmedlemmerne og offentligheden i anonymiseret form. Derfor vælger jeg i dag på Venstres vegne at stille mig herop på Folketingets talerstol og bruge den udvidede ytringsfrihed, man har, jævnfør grundlovens § 57.

Jeg skal oplyse, at der er 36 personer, der er optaget i overensstemmelse med FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed. Der er flere af dem, der opfylder alle kravene, og dem har vi så i Venstre ingen problemer med, og der er en stor andel, der intet kriminelt har foretaget sig, men der er desværre blandt de 36 personer en gruppe, der har begået meget, meget alvorlig kriminalitet.

Ud af de 36, som er optaget på lovforslaget, og som er optaget som følge af konventionen, er der 20, der ikke lever op til kravet om permanent opholdstilladelse, 13, der ikke lever op til kravet om selvforsørgelse, 20, der ikke lever op til kravet om dokumentation for danskundskaber, 31, der ikke har bestået indfødsretsprøven, 10, der har gæld til det offentlige. Og blandt de 36, der er optaget på lovforslaget, er der personer, der har følgende domme: 1 dom for husfredskrænkelser, 1 dom for falsk anklage eller bevisforfalskning, 1 dom for at lægge myndighederne hindringer i vejen for udførelse, 1 dom for urigtig skriftlig erklæring, 1 dom for fornærmelig tiltale af offentlig myndighed, 1 dom for fornærmelig tiltale af politimand, 5 domme for indbrud, 5 domme for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, 2 domme for overtrædelse af restaurationsloven, 5 domme for tyveri, 4 domme for brugstyveri og 22 domme for overtrædelse af færdselsloven. Der er tale om kriminalitet, der ville betyde, at de pågældende personer, hvis de ikke var omfattet af konventionen, nu ville få afslag på statsborgerskab og få karantæne.

Kl. 10:11

Langt mere alvorligt er det, at der på lovforslaget er personer, der har domme for meget, meget alvorlig kriminalitet. Der er blandt de 36 2 domme for vold eller trusler mod en politimand, 1 dom for overtrædelse af våbenlovgivningen, 1 dom for vold mod vidner og deres nærmeste, 1 dom for falsk forklaring i retten, 1 dom for overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer, 2 domme for vold mod nogle i offentlig tjeneste, 2 domme for pengeforfalskning, 7 domme for vold og grov vold, 3 domme for røveri, 1 dom for trusler på livet, og så er der 3, der er dømt for mordforsøg, som altså står på det her lovforslag og skal have statsborgerskab. Derudover er der ca. 30 sigtelser for lovovertrædelser, hvor der endnu ikke faldet dom – også noget, der normalt vil betyde, at man ikke giver statsborgerskab. Så er der 2 personer, der, kan man se ved opslag i december måned i Kriminalregisteret, var inde og afsone, og der vil modtage deres pas og deres statsborgerskab, mens de afsoner, og en række personer, som venter på afsoning.

I Venstre er vi ikke af den opfattelse, at vi har brug for, at dybt kriminelle bliver belønnet med et statsborgerskab og et dansk pas, uanset om de er statsløse eller ej. Derfor forstår vi ikke i Venstre, hvorfor justitsministeren og regeringen og et flertal i Folketinget ikke vil arbejde for at ændre konventionen, som vi i Venstre vil. Det vil vi som sagt i Venstre, og vi har forstået, at Det Konservative Folkeparti vil fremsætte et beslutningsforslag her i salen. Det ønsker vi i Venstre at tilslutte os, og vi håber da, at det her kan give anledning til, at der er et bredt flertal i Folketinget, der vil indse, at man har en

konvention, som ud over at være ældgammel også står over det, der må anses for at være almindelig sund fornuft.

Vi stemmer for lovforslaget, da vi ønsker at overholde konventionen, og fordi vi ikke kan forsvare at tage de mere 1.700 mennesker, som er velintegrerede nydanskere, og som lever op til alle kravene, som gidsel i denne kamp.

Justitsministeren har på en række punkter afvist bl.a. at give teknisk bistand til Dansk Folkeparti vedrørende ændringsforslag, så derfor er der ikke ret mange andre muligheder tilbage. Men vi ønsker, at Tingets medlemmer så vel som offentligheden skal oplyses om, hvad konventionen tvinger os til, og skal vide, at de har en regering og en justitsminister, som jeg må sige efterlader det indtryk – det er hårde ord – at de er bedøvende ligeglade med, at dybt kriminelle belønnes med statsborgerskab. Jeg havde håbet, at vi på et eller andet tidspunkt i den her sag kunne få justitsministeren til at sige, at justitsministeren synes, det er et problem, at man har sådan en konvention, men det ønsker justitsministeren ikke. Justitsministeren er tilsyneladende ligeglad med, at der er nogle personer, der er dømt for mordforsøg, som nu belønnes med et statsborgerskab. Det synes vi i Venstre er forkert. Vi respekterer konventionen, men vi arbejder for at få det lavet om. Et statsborgerskab i Danmark bør ikke være en automatisk ret. Det bør altså være et privilegium.

Kl. 10:14

Formanden:

Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom på, at jo flere oplysninger der gives om en gruppe, der består af et forholdsvis begrænset antal personer, jo større risiko er der for, at man kan henvise oplysningerne til enkeltpersoner.

Hr. Martin Henriksen har bedt om en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 10:14

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti undrer det os, at regeringspartierne og de partier, der bakker op om regeringen, ønsker, at de her personer skal være på det pågældende lovforslag, og at man ønsker at stemme det igennem. Vi stemmer imod i Dansk Folkeparti. Men det undrer os også, at Venstre, som jo har sagt mange fornuftige ting i løbet af den debat, der har været, også ender med at stemme for lovforslaget og dermed give de pågældende personer, som man problematiserer, indfødsret.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig et rigtig godt svar på, hvorfor Venstre ender med at stemme for.

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Karsten Lauritzen (V):

Vi har jo sagt hele tiden, og det har også kunnet læses i dagspressen, at vi vil gøre alt for at få taget den person, som vurderes til at være til fare for rigets sikkerhed, af. Vi har sendt et brev til justitsministeren; vi havde håbet, at man kunne få et flertal i Folketingets indfødsretsudvalg; vi havde håbet, at der ville blive ydet teknisk bistand til Dansk Folkeparti, og så ville vi have stemt for det ændringsforslag. Men det har ikke været tilfældet, og derfor står man tilbage med et svært valg, nemlig om man skal tage de mange mennesker, som er velintegrerede, som gidsler i den her kamp. Det kan jeg ikke forsvare, og det kan vi i Venstre ikke forsvare. Men vi vil dog sige, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at konventionen bliver lavet om.

Det her er jo en diskussion, vi får igen, for der er endnu en statsløs, som af PET er blevet vurderet til at være til fare for rigets sikkerhed, og som er på et af de kommende lovforslag, så derfor er det her ikke en debat, der er slut. Og jeg forstår ikke, at der ikke er no-

gen i regeringen og i flertallet her i Folketinget, der kan se problemet i den situation, vi står i her i dag.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:16

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes stadig væk ikke, det er et særlig godt svar. Jeg synes stadig væk, at Venstre og hr. Karsten Lauritzen skylder os at svare på, hvorfor man giver regeringen rygdækning i den her sag. Jeg vil opfordre Venstre til at stemme imod lovforslaget sammen med Dansk Folkepartis medlemmer.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Karsten Lauritzen (V):

Vi er i Venstre altid glade for opfordringer – både fra venner og fjender. Det er dog ikke altid, uanset om det er venner eller fjender, der kommer med anbefalingerne, at vi vælger at følge dem.

Vi har haft en grundig diskussion i Venstres folketingsgruppe, og vi er blevet enige om, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at få ændret konventionen. Vi vil arbejde for, at folk, der er til fare for rigets sikkerhed, bliver pillet af lovforslaget. Og vi har et lille håb om, at der også er et flertal i Folketinget, der kan se, at det er dybt, dybt problematisk at give statsborgerskab til nogle, som er hårdekokte kriminelle, og belønne de her mennesker med et rødbedefarvet pas. Det håber vi virkelig at der er nogle der kan se.

Men vi ønsker ikke at tage de 1.700, som er på lovforslaget, som gidsler i den her politiske diskussion. De skal have deres statsborgerskab, for det har de fortjent.

Kl. 10:17

Formanden:

Ville fru Johanne Schmidt-Nielsen have en kort bemærkning? Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Tom Behnke (KF):

Jeg skal blot bekræfte, at Det Konservative Folkeparti har udarbejdet et beslutningsforslag om det her sammen med Venstre, som er medforslagsstiller på vores beslutningsforslag, og det vil blive indleveret senere i dag. Og det betyder så, formand, at vi senere her i Folketingssalen vil kunne få en mere principiel og generel drøftelse af den her konvention, som vi drøfter i dag. Så den debat er hermed bebudet. Forslaget bliver indleveret senere i dag, og det er dermed en bekræftelse til Venstres ordfører af det, han sagde.

Kl. 10:18

Formanden:

Vil Venstres ordfører have ordet? Nej. Fru Zenia Stampe for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Zenia Stampe (RV):

Jamen det er sådan set nyt for mig, at Venstre generelt stiller sig kritisk over for statsløsekonventionen. Jeg troede, at man kun havde et forbehold i de sager, hvor en ansøger er i PET's søgelys. Nu kommer hr. Karsten Lauritzen så ind på kriminalitet generelt. Jeg skal så bare høre, om man generelt modsætter sig eller i fremtiden har tænkt sig at modsætte sig, at statsløse skal kunne få statsborgerskab, hvis de har begået en eller anden form for kriminalitet?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:19

Så i Venstre ser vi gerne, at man får lavet en konvention, i hvilken man siger, at de statsløse skal leve op til de samme krav som alle andre, der ønsker at få statsborgerskab i Danmark.

Kl. 10:22

Kl. 10:19

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har jo debatteret med fru Zenia Stampe, og der diskuterede vi bl.a. statsløsekonventionen – det var på P1, og jeg oplevede, at det faktisk var en god debat – så jeg har svært ved at forestille mig, at det kan komme som en overraskelse for fru Zenia Stampe og for Det Radikale Venstre, at Venstre synes, det er et problem. Hr. Søren Pind har sagt det her, fru Birthe Rønn Hornbech har sagt det, da hun var minister. De har sagt, at man har en konvention, som betyder, at ansøgere skal have en dom på over 5 år, for at man kan nægte de her personer statsborgerskab. Det er problematisk.

Modsat justitsministeren, som jo i øvrigt tilsyneladende er ligeglad, har vi i Venstre faktisk den holdning, at selv om konventionen tvinger os til noget, tillader vi os at arbejde for, at man laver konventionen om, for vi synes, at det er problematisk at give statsborgerskab til dybt kriminelle.

At man ikke har noget problem med det i Det Radikale Venstre, er ikke noget nyt. Jeg synes, det er ærgerligt, og jeg håber da, at Det Radikale Venstre skifter holdning, men Venstres holdning har faktisk været den samme hele vejen igennem.

Kl. 10:20

Formanden:

Vil fru Zenia Stampe have ordet igen? Værsgo.

Kl. 10:20

Zenia Stampe (RV):

Jamen jeg er i så fald bare nysgerrig efter at vide, hvor hr. Karsten Lauritzen og Venstre så agter at lægge grænsen. Ønsker man at lave en eller anden form for bagatelgrænse, eller er det alle overskridelser, som man synes er relevante?

Så vil jeg også godt spørge om noget andet. Statsborgerskab handler jo om at give mennesker rettigheder, men det handler sådan set også om at tage et ansvar. Jeg må bare spørge: Hvem skal tage ansvaret for de mennesker, som man ikke er villig til at tage et ansvar for, og som er statsløse, hvis det ikke er det land, hvor de er opvokset og har levet hele deres liv? Hvem vil man så tørre ansvaret af på?

Kl. 10:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:21

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal sige til fru Zenia Stampe, at der ikke er nogen, der bliver smidt ud af Danmark. Der er tale om mennesker, der har et lovligt opholdsgrundlag, men som ikke får mulighed for at få statsborgerskab. Det, vi ønsker i Venstre, er, at man skal leve op til de almindelige krav.

Jeg har svært ved at forsvare, hvorfor vi stiller nogle krav til over 1.700 mennesker, som er på lovforslaget, og som dag og nat kæmper for at indfri dem, for at lære dansk, for at få et arbejde, for at blive selvforsørgende. Og fordi man er statsløs, skal man have en eller anden form for positiv særbehandling, VIP-særbehandling. Jeg har svært ved at forsvare det, og jeg har svært ved at forsvare over for det store flertal, som opfører sig ordentligt, at bare fordi man er statsløs, er det tilsyneladende en friбилlet til at begå meget, meget alvorlig kriminalitet i Danmark og stadig væk få statsborgerskab.

Formanden:

En kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil spørge hr. Karsten Lauritzen: Hvis Venstre ønsker, at man skal ændre konventionen, så statsløse skal leve op til præcis de samme krav som ikkestatsløse, hvad er så meningen med at have en konvention?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Karsten Lauritzen (V):

Nu følger der jo en række ting af konventionen, men sådan kunne vi godt optimalt tænke os, det var. Men i første omgang kunne jeg jo spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om hun har det fint med konventionen, og om hun ønsker at lave noget om. Det kan være, fru Johanne Schmidt-Nielsen egentlig synes, at hvis man nu er dømt for noget, der giver mere end 5 år – det kan f.eks. være mord – så skal man også have statsborgerskab. Det mener vi ikke i Venstre. Det kan være, man mener det i Det Radikale Venstre eller i Enhedslisten og fred være med det. Man har jo lov til at have sine holdninger. Men vi ønsker at ændre konventionen, og jeg har lige redegjort for, hvordan man f.eks. kunne gøre det. Men at tro, at det ender der, når regeringen og justitsministeren er bedøvende ligeglade, tror jeg desværre er svært at forestille sig.

Kl. 10:23

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, Dansk Folkeparti fremsatte jo et beslutningsforslag i sidste samling, som gik ud på, at Danmark skulle træde ud af konventionen. Det er jo en politisk beslutning truffet i Folketinget, at Danmark har tiltrådt den her konvention. Og hvis jeg forstår hr. Karsten Lauritzen korrekt, nemlig at der ikke skal være nogen særegener for statsløse – de skal leve op til præcis de samme krav som alle andre – hvorfor stemte Venstre så ikke for Dansk Folkepartis forslag om, at Danmark skulle udtræde af konventionen? Hr. Karsten Lauritzen står jo og taler for en konvention, som ikke giver statsløse nogen rettigheder. Så kunne man lige så godt udtræde. Er det Venstres holdning, at statsløse ikke skal have særlige rettigheder?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Karsten Lauritzen (V):

Den debat, der var i Folketingssalen dengang, har justitsministeren faktisk også refereret til i et åbent samråd, hvor han anklagede Venstre for hykleri og dobbeltmoral og en lang række andre ting. Det kan være, at ministeren gør det igen, hvis ministeren vil tage ordet her i dag.

Det er sådan, at det er nyt for mig, og det er nyt for Venstre, at der er personer, som er statsløse og dømt for så alvorlig kriminalitet

som mordforsøg. Det har jeg ikke været vidende om tidligere, og jeg må sige, at det for mig og for Venstre sætter sagen i et helt andet lys. Jeg synes helt ærligt også, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at det burde sætte den i et andet lys for Enhedslisten og for et flertal af partierne i Folketinget. Jeg forstår ikke, at man ikke ser noget problem i, at man har en konvention, som giver hårdkogte kriminelle statsborgerskab. Jeg forstår simpelt hen kort sagt ikke, at man ikke kan se ufornuften i det.

Kl. 10:24

Formanden:

Ville fru Gitte Lillelund Bech have en kort bemærkning til Venstres ordfører? Ja, så prøver vi det. Værsgo.

Kl. 10:25

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu blev der lidt tidligere i salen i dag rejst spørgsmålet om, hvorvidt man kunne nævne udvalgte personer på et indfødsretslovsforslag ved navn. Jeg vil sådan set bare bede Venstres ordfører om at bekræfte, at da vi havde anden behandling i Folketinget af L 11, var der to ændringsforslag fra justitsministeren om, at der var tre personer, der skulle udgå. Det er sådan set, fordi de ikke længere lever op til de retningslinjer, der er i cirkulærebekendtgørelse nr. 61 af 22. september 2008 om naturalisation. Og den måde, det fremgår på, er, at der står tre numre. Det er de numre, som de, der skal have indfødsret, har i lovforslaget.

Så kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at det rent faktisk godt kan lade sig gøre at nævne nogle personer ved navn, og som tages af lovforslaget? For det var sådan set det, der skete, da vi havde anden behandling af lovforslaget.

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det kan jeg i den grad bekræfte, og derfor er det jo mærkeligt, at justitsministeren afviser at give teknisk bistand til Dansk Folkeparti – man har i øvrigt tidligere ydet teknisk bistand til at tage personer af forslaget – så det er fuldstændig rigtigt. Man kan selvfølgelig snakke om en betydelig proportionalitetsforskel mellem at pege på forskellige personer, der har gjort forskellige ting, men det sker faktisk hver gang, vi har et lovforslag om indfødsret, der bliver behandlet, for der er altid nogle, som på det tidspunkt, hvor de kommer på lovforslaget, lever op til kravene, men så fordi de måske har begået kriminalitet, måske har fået gæld til det offentlige eller andre ting, kan de blive taget af. Og den eneste måde, man kan tage dem af på, er ved at udpege dem. Så de tre personer, vi stemte om ved andenbehandlingen i fredags og tog af lovforslaget, er personer, som jo altså er udpeget, fordi de ikke levede op til kravene.

Kl. 10:26

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 10:27

Gitte Lillelund Bech (V):

Men er det ikke også korrekt, vil jeg spørge hr. Karsten Lauritzen, at justitsministeren tidligere har givet teknisk bistand til Dansk Folkeparti i forhold til at få taget personer af lovforslaget, fordi Dansk Folkeparti tidligere har været uenig, også nogle gange i de kriterier, der ellers har ligget i den beskrivelse, der handler om naturalisation? Det vil sige, at det med, at man ikke ønsker at give teknisk bistand den her gang til at kunne få pillet eventuelt statsløse af lovforslaget,

er noget, vi i hvert fald ikke kender til i Indfødsretsudvalget fra tidligere tider, fordi justitsministeren normalt altid yder teknisk bistand, hvis der er et parti, der ønsker teknisk bistand til at lave ændringsforslag til et lovforslag.

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Karsten Lauritzen (V):

Det er fuldstændig rigtigt, og man må bare undre sig over den linje, som justitsministeren lægger i den her sag. Justitsministeren, der jo er øverste chef for de embedsmænd, der sidder i Indfødsretskontoret, har efter Venstres mening ikke forsøgt at give det her en ordentlig udvalgsbehandling og har ikke svaret på udvalgs spørgsmål og har nægtet teknisk bistand til Dansk Folkeparti. Det er mærkværdigt. Og når man stiller spørgsmål som folketingsmedlem, skriftlige spørgsmål og også spørgsmål, vi har stillet her mellem anden og tredje behandling, så får man ingen fornuftige svar, som giver svar på de spørgsmål, som er rejst af en række udvalgsmedlemmer. Det er meget mærkværdigt, og det er ud over at være ganske udemokratisk og så meget problematisk for den behandling, der er af det her, jævnfør grundlovens § 44.

Kl. 10:28

Formanden:

Ønsker fru Anne Baastrup en kort bemærkning?

Kl. 10:28

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil bare lige have helt klarhed over Venstres og Venstres folketingsgruppes indstilling til Venstres ordførers teen sig her fra talerstolen. Skal jeg forstå det sådan, at Venstres ordfører nu med opbakning fra hele Venstres folketingsgruppe har meddelt Folketinget, at hele det grundlag, som den tidligere statsminister havde til at beslutte, at der skulle nedsættes en undersøgelseskommission, nu ikke længere har Venstres folketingsgruppes opbakning?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Karsten Lauritzen (V):

Det må blive et nej. Jeg kan sige til fru Anne Baastrup, at det her ikke har noget med den sag at gøre. Det er en politisk holdning. Det er en politisk holdning, at vi i Venstre føler, at det er et problem, at der er en konvention, der tvinger os til at give statsborgerskab til f.eks. tre, der er dømt for mordforsøg. Det er altså noget, vi betragter som et politisk problem. Det synes vi ikke er rart. Det er noget, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde. Det er noget, hr. Søren Pind sagde i sin tid som integrationsminister, og det er noget, jeg som Venstres ordfører her fra Folketingets talerstol står og siger. Vi stemmer for lovforslaget, men vi synes da, at det er et problem.

Jeg synes da, det er ærgerligt – det er virkelig ærgerligt – at vi ikke kan få et svar fra hverken justitsministeren eller Socialistisk Folkeparti på, om de ikke også synes, det er et problem, at hårdkogte kriminelle får statsborgerskab.

Kl. 10:30

Formanden:

Fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg må sige, at det var en søforklaring. Det, vi må konstatere her, er, at Venstres folketingsgruppe hiver gulvtæppet væk under Venstres formand, den tidligere statsminister, i den beslutning, der blev truffet om nedsættelse af en undersøgelseskommission. Meget interessant!

Kl. 10:30

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Karsten Lauritzen (V):

Men det er jo ikke rigtigt, vil jeg sige til fru Anne Baastrup. Der er ikke noget, der forhindrer en i at have nogle politiske holdninger, fordi noget bliver undersøgt. Derfor må jeg sige, at jeg egentlig synes, det er meget mærkværdigt, når fru Anne Baastrup inddrager hr. Lars Løkke Rasmussen og en undersøgelseskommission, som pågår i forhold til noget helt andet, i den her debat.

Det er et politisk spørgsmål: Har vi en konvention, som vi er glade for, eller har vi en konvention, som vi respekterer, men ønsker at ændre? Der siger vi bare i Venstre, at vi synes dæleme, det er et problem at give statsborgerskab til folk, som er hårdkogte kriminelle. Det er da en fair, legitim politisk holdning at have, og jeg synes da, det er dybt, dybt beklageligt og skuffende, at der tilsyneladende er et bredt flertal i Folketinget, som ingen holdning har til den her sag. Justitsministeren har ingen holdning og har ikke sagt, at han synes, det er et problem. Det ville glæde mig, hvis justitsministeren går på tallerstolen og siger, at han også godt kan se, at det er et problem, og lad os da i fællesskab arbejde for at få det lavet om, så hårdkogte kriminelle ikke længere skal belønnes med et statsborgerskab, bare fordi de er statsløse.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Per Clausen (EL):

Nu er spørgsmålet om statsløsekonventionen jo en sag, som hr. Karsten Lauritzen har diskuteret ivrigt igennem længere tid. Derfor vil jeg bare spørge hr. Karsten Lauritzen, om han vil forsøge at fastholde det synspunkt, at han og Venstre, da de stemte imod Dansk Folkepartis forslag om, at Danmark skulle udtræde af konventionen, ikke vidste, at konventionen betød, at mennesker, der havde fået en fængselsdom på op til 5 år, faktisk ville få statsborgerskab.

Altså, jeg vil godt spørge hr. Karsten Lauritzen, hvornår han opdagede, at det var sådan, og hvornår han opdagede, hvilken kriminalitet der er omfattet af de straffelovsbestemmelser, der giver op til 5 års fængsel.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Per Clausen stiller jo et relevant spørgsmål, og det er jeg faktisk rigtig glad for. Det, der har ført til, at vi i Venstre er blevet mere opmærksomme på den her problemstilling, og som også har ført til, at vi har sagt, at vi vil stemme for Dansk Folkepartis ændringsforslag, er jo, at man har fundet ud af, at der er nogle muligheder i Norge og Sverige, og at det er kommet frem, at PET i en sag vurderer, at en person kan være til fare for rigets sikkerhed. Vi ønsker ikke at belønne den pågældende person med et statsborgerskab, hvis der er en an-

den vej, og det er der – det er den vej, man har i Norge og en række andre lande, og som vi også havde en debat om ved andenbehandlingen. Så det er det, der er sket.

Derudover er der også det faktum, at jeg og Venstre ikke er bekendt med, at der på et lovforslag har været statsløse, som er dømt for så alvorlig kriminalitet, som det er tilfældet her. Men det er fuldstændig rigtigt, at konventionen siger, at man kan være blevet idømt op til 5 års fængsel.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:33

Per Clausen (EL):

Jeg synes sådan set ikke, at hr. Karsten Lauritzen svarer på det meget enkle spørgsmål, jeg stiller, nemlig om hr. Karsten Lauritzen vidste, hvordan reglerne i den her konvention var, da han afviste, at Danmark skulle udtræde af konventionen. For hvis hr. Karsten Lauritzen vidste det dengang, hvorfor har han så skiftet standpunkt siden? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Uanset hvad der er sket i Norge, Sverige og alle mulige andre lande, står vi tilbage med det klare indtryk, at hr. Karsten Lauritzen har afvist et forslag fra Dansk Folkeparti vel vidende, hvad det var, han afviste, for jeg går ud fra, at hr. Karsten Lauritzen vidste det. Han har så skiftet standpunkt, og så spørger jeg bare om, hvornår det var, at det gik op for hr. Karsten Lauritzen, hvad man kan blive dømt for med en straf på op til 5 år, og som nu åbenbart har fået hr. Karsten Lauritzen til at skifte standpunkt og tilslutte sig det standpunkt, Dansk Folkeparti tidligere stod alene med.

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Per Clausen er jo bevidst om, at der er forskel på at udtræde af noget og at arbejde for at ændre noget. Der er en væsentlig forskel. Nu ved jeg godt, at Enhedslisten er helt vilde med konventioner, der beskytter dybt kriminelle mennesker; jeg er godt klar over, at hr. Per Clausen mener, at menneskerettighederne skal være til for at beskytte folk, der begår alvorlige forbrydelser, og ikke ganske almindelige mennesker. Men der er altså en nævneværdig forskel på at fremsætte et forslag om at udtræde af noget, som man stemmer om i Folketingssalen, og at have den politiske holdning, at der skal arbejdes for, at der skal laves noget om. Den holdning, at der skal arbejdes for, at der skal laves noget om, er ikke en ny holdning i Venstre.

Kl. 10:35

Formanden:

Jeg vil gerne vide, om der er flere korte bemærkninger. Jeg tror, vi skal til at afrunde om lidt. Jeg har foreløbig yderligere tre.

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:35

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Mit spørgsmål er sådan set bare foranlediget af, at jeg jo synes, det er utrolig prisværdigt, at Venstre tilsyneladende er til at flytte på med hensyn til at få kigget på de her konventioner, som selvfølgelig er til ugunst for Danmark og for rigets sikkerhed, når Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at der er personer på listen, som er til fare for landets sikkerhed.

Men jeg vil gerne stille et helt principielt spørgsmål til hr. Karsten Lauritzen om det her med, at der bliver meddelt fra ordføreren,

at man ønsker at stemme ja til forslaget her, uagtet at man kan se de her udfordringer ved konventionen. Man kan så se, at samme parti, Venstre, jo tidligere, i øvrigt for ganske få dage siden, valgte i hvert fald at stemme blankt her i Folketinget, fordi man skulle lave ændrede afgifter på brugte batterier. Det er måske en lidt anden diskussion, men når man vælger at stemme blankt i forbindelse med brugte batterier og synes, at det er utrolig vigtigt, hvorfor synes man så ikke også, det er vigtigt, at der er folk på den her liste, som er til skade og fare for rigets sikkerhed?

Siger man også fra Venstres side, at man kunne overveje i det mindste at stemme blankt? Jeg synes, det ville klæde Venstre.

Kl. 10:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:36

Karsten Lauritzen (V):

Jamen hr. Hans Kristian Skibby har jo fuldstændig ret i, at der er forskel på en sag om statsborgerskab og en sag om batterier. Det vil jeg godt anerkende. Men det ændrer nu ikke ved det grundlæggende synspunkt, som vi har i Venstre, nemlig at vi ikke føler, at vi kan tage de 1.700 personer, som er velintegrerede og lever op til alle kravene, som gidsel i den her sag. Og derfor stemmer vi ja til lovforslaget, men det gør vi i forbindelse med de kraftigste bemærkninger, jeg tror der er skrevet i meget lang tid i et betækningsbidrag, og med en lang politisk debat, hvor vi gør rede for vores holdninger her i salen.

Men det ændrer ikke ved, at der er en lille gruppe, som er hårdkogte kriminelle og har begået meget alvorlige ting, som får statsborgerskab. De skal ikke have lov til at ødelægge det for det store flertal, som har levet op til alle de regler, vi har.

Kl. 10:37

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo egentlig, at når man nu vælger at bibeholde listen med de her navne på, så er det reelt at tage alle de her ansøgere som gidsler. Og nogle ville måske også med rette kunne sige: Jamen hvem er det nu på den her liste, som er så frygtelig farlig?

Altså, jeg synes jo, det er fair nok, at man selvfølgelig sikrer, at de her 1.700 mennesker, som har et godt og rimeligt grundlag for at opnå dansk indfødsret, også får den, men det nytter jo ikke noget, at man så siger, at det er for at skåne dem, at de bliver taget som gidsler. For det bliver de jo sådan set også ved at blive mistænkeliggjort, fordi man ved, at der er nogle personer på listen, som er dømt for at have begået meget grov kriminalitet, og nogle, som vurderes at være til skade for rigets sikkerhed.

Så har hr. Karsten Lauritzen selvfølgelig ret i, at det ikke har en pind med brugte batterier at gøre, men det er jo sådan set også bare for at sætte tingene lidt på spidsen, i og med at man i Venstre synes, det i forhold til batteriafgifter er så principielt, at man gerne vil stemme blankt. Men når det drejer sig om mennesker, som bliver til-delt dansk statsborgerskab, så synes man ikke, det er så principielt vigtigt, at man i det mindste vil overveje at stemme blankt. Og der synes jeg måske, at Venstre skulle overveje en ekstra gang, om man dog ikke i det mindste vil stemme blankt for at vise sin antipati.

Kl. 10:38

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:38

Karsten Lauritzen (V):

Som jeg sagde til hr. Hans Kristian Skibby, skal man passe på med at blande æbler og pærer sammen. Og statsborgerskab og batterier, tror jeg, er to ting, der slet ikke har noget med hinanden at gøre.

Jeg forstår godt de bemærkninger, der kommer fra Dansk Folkepartis side, og jeg håber da, at et flertal i udvalget vil muliggøre, at det kan gøres anderledes, når vi skal behandle det næste lovforslag i foråret. Det håber jeg da inderligt. Men det afhænger jo af, hvad justitsministeren og hvad et flertal i Folketingets indfødsretsudvalg gør.

Vi har i Venstre gjort alt, hvad vi kunne for at få taget den pågældende person af lovforslaget og udskudt beslutningen om personens statsborgerskab, som man gør i Norge. Det har et flertal ikke ønsket; det har Justitsministeriet og justitsministeren ikke ønsket at bidrage til. Vi er jo enige med Dansk Folkeparti i den sag, men det har så desværre ikke været muligt at få igennem. Og så vælger vi at sige: Skal man tage det store flertal, som intet forkert har gjort, som gidsel i den her sag? Det ønsker vi så ikke.

Kl. 10:39

Formanden:

Jeg har noteret fire yderligere til korte bemærkninger: Hr. Søren Pind, hr. Lennart Damsbo-Andersen, hr. Christian Langballe og fru Sophie Hæstorp Andersen. Så regner jeg med at slutte der.

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Søren Pind (V):

Justitsministeren kan sagtens være hånlig, men han kan jo bare gå på talerstolen, og så kan vi få en debat.

Sagen er sådan set den, at jeg godt vil bede Venstres ordfører om at bekræfte, at det mandat, der blev givet mig i forbindelse med spørgsmålet om statsløsekonventionen, var, at det skulle undersøges, hvad man kunne gøre i den her sammenhæng, hvad de gør i andre lande, og derefter skulle der drages nogle konklusioner.

Kan Venstres ordfører eventuelt bekræfte, at den nuværende socialminister den 23. juni udtalte, at man først og fremmest skal undersøge, hvad man gør i andre lande, og at vi må arbejde for at få konventionen ændret, hvis man ikke har mulighed for at udelukke folk, som er til fare for statens sikkerhed?

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Karsten Lauritzen (V):

Ja, det kan jeg bekræfte. Jeg kan også bekræfte, at fru Karen Hækkerup, som nu er social- og integrationsminister, sagde, at hendes indstilling var den, at når PET anbefaler, at der er nogle, som ikke skal have statsborgerskab, fordi de er til fare for rigets sikkerhed, skal den anbefaling følges; er det i strid med konventionen, må konventionen laves om. Det er et citat med det samme indhold, og derfor kan jeg fuldstændig bekræfte det, som hr. Søren Pind siger.

Derfor er det også mærkværdigt og underligt, at nu, hvor den daværende opposition sidder i regering med bl.a. fru Karen Hækkerup og med hr. Morten Bødskov som justitsminister, har man en anden holdning til tingene. En ting er at skifte holdning, men det, der er mest skræmmende, er jo, at man er fuldstændig holdningsløs. Vi kan ikke få justitsministeren til at forholde sig til, om han synes, at det er problematisk, at hårdkogte kriminelle belønnes med et statsborgerskab på grund af en konvention. Det er jo fair nok, at man ikke vil lave konventionen om, men man må da i det mindste have en hold-

ning til, om det er o.k., men vi kan ikke få nogen som helst holdning ud af justitsministeren. Det er meget beklageligt.

Men jeg kan bekræfte det mandat, som hr. Søren Pind fortæller at han har fået af et bredt flertal i Folketinget.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 10:42

Søren Pind (V):

Jeg skal først og fremmest beklage. Det var den radikale uddannelsesminister, der mumlede noget, mens jeg gik forbi, og ikke justitsministeren, og det er måske meget sigende for situationen i regeringen, men jeg skal i hvert fald beklage over for justitsministeren.

Derudover vil jeg gerne, når nu situationen ligger klar og undersøgelsen er fuldført, og når vi ved, hvad de andre lande gør og også ved, at regeringen intet vil foretage sig i den her sammenhæng, bede Venstres ordfører om at bekræfte, at det, der nu sker, er, at teknikaliteter og mindre ting gør, at folk ikke kan få statsborgerskab, hvorimod regeringen sådan set vælger at understøtte grov kriminalitet og synes, at det er helt fint, at de kriminelle får dansk statsborgerskab.

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Karsten Lauritzen (V):

Det er fuldstændig korrekt. Det kan jeg bekræfte. Jeg vil samtidig også beklage det. Det er mærkeligt, at man kan have en holdning og se det problematiske i det, når man sidder i opposition, og når man så kommer i regering, vender man fuldstændig rundt. Og det er mærkværdigt, at man ikke ønsker at følge den præcedens, der har været i Folketingets Indfødsretsudvalg, for, at vi med brede flertal følger de anbefalinger, som Politiets Efterretningstjeneste kommer med, når de advarer imod, at en person kan være til fare for rigets sikkerhed, nemlig ved at man piller personen af lovforslaget. Det er meget mærkeligt, og det undrer vi os i Venstre over, særlig når vi i Norge og en række andre lande kan se nogle muligheder, hvor de ikke engang bryder konventionen.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak. Så tror jeg, at vi har afsluttet den interne diskussion i Venstres gruppe over de korte bemærkninger.

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvis nu ordføreren havde gjort sig den ulejlighed at lytte til min ordførertale under førstebehandlingen, var han jo blevet klar over, at Socialdemokratiet overhovedet ikke har skiftet holdning i det her spørgsmål. Det sagde jeg dengang, og det kan jeg jo sige en gang til, så behøver vi ikke at sige det mere. Socialdemokratiet har ikke skiftet holdning. Men det, som det tyder på her, er jo, at Venstre har skiftet holdning. Man mente en ting, da man sad i regering – man nedsatte endda en undersøgelseskommission – og nu kan jeg så høre ordføreren stå her og sige, at nu har man skiftet holdning. Nu ønsker man at udtræde af konventionen. Det er jo det, som jeg hører herfra.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Selv om der er en aldersforskel mellem hr. Lennart Damsbo-Andersen og mig, så er hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke så gammel, at han burde have et høreproblem. Jeg har ikke sagt – jeg er blevet klandret for det, men har ikke sagt det – at Venstre ønsker at udtræde af konventionen. Vi siger, at man ønsker at lave konventionen om, der er jo en væsentlig forskel på de to ting, og vi kunne bare godt tænke os, at Socialdemokratiet også ville arbejde for at lave konventionen om. Hr. Lennart Damsbo-Andersen må jo forholde sig til det, som den nuværende social- og integrationsminister sagde i foråret som retsordfører, nemlig – og jeg citerer igen – »Min indstilling er den, at når PET anbefaler, at der er nogen, som ikke skal have statsborgerskab, fordi de er til fare for rigets sikkerhed, skal den anbefaling følges. Er det i strid med konventionen, må konventionen laves om.« Det er vi helt enige med den nuværende social- og integrationsminister i, det var derfor, at man nedsatte undersøgelseskommissionen, og det var derfor, at det ville være det naturlige at gøre herfra. Så er det så, at Socialdemokratiet og hr. Lennart Damsbo-Andersen pludselig har en anden holdning. Det er da det mærkværdige i denne sag, og det kræver ikke dårlig høreelse for at forstå eller høre.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:45

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg ved ikke, om det har noget med alder at gøre. Det handler jo også om, om man vil forstå, tror jeg. Jeg tror, at evnen til at ville forstå måske bliver større med alderen. Altså, nu prøver jeg at sige det en gang til: Socialdemokratiet har ikke ændret holdning, Socialdemokratiet havde en holdning før sommerferien, og det er den samme holdning nu. Jeg tror, jeg sagde det i ordførertalen. Man kunne jo bare have spurgt mig. Vi har ikke ændret holdning.

Men det, jeg hører, er, at Venstre ændrer holdning. Så kan jeg ikke forstå, at når nu ordføreren bruger så meget tid på at stå her og kritisere hele processen omkring det lovforslag, vi er i gang med nu, og taler om beslutningsforslag, og hvad ved jeg, hvorfor tager Venstre så ikke bare konsekvensen og siger, at nu stemmer man imod forslaget? Hvorfor gør Venstre ikke det? Hvorfor alt det rabalder her, hvor man tilsyneladende ikke vil tage konsekvensen, hvorfor gør Venstre ikke det?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Karsten Lauritzen (V):

Det er sjældent, at man skal høre kollegaer opfordre politiske modstandere til at stemme imod ting. Det må jeg sige. Men så har vi hørt det med i dag. Jeg bliver nødt til at sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at man jo kan gå ind og læse lidt på det – det kan enhver gøre, der ønsker at dykke ned i den her sag – og at de citater, jeg læser op her af social- og integrationsministeren, jo ikke er noget, jeg selv har fundet på. Det er noget, der kommer fra Berlinske. Der var også en udmærket artikel i Politiken, efter at Socialdemokratiet blev en del af regeringen, hvor den nuværende retsordfører for Socialdemokratiet sådan set mente det samme, indtil han havde haft en snak med nogle i Justitsministeriet. Så jeg tror, at hvis man læser den artikel, vil man blive ganske klar over, at de eneste, der har skiftet holdning i den her sag, faktisk er hr. Lennart Damsbo-Andersens parti.

Det er jo reelt nok, det er fair nok, men vi i Venstres synes, at det er beklageligt.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Christian Langballe (DF):

Selvfølgelig kan konventioner laves om. Sådan er det med aftaler, og sådan er det med love, at de kan laves om, så de afspejler den virkelighed, som man lever i. Altså, konventionerne er jo ikke skrevet med Guds finger, det har jeg også mindet justitsministeren om på et tidspunkt, det er ikke en hellig skrift, der er faldet ned fra himlen. Men det er historiske dokumenter, og de er blevet til som en krigserfaring efter anden verdenskrig, så selvfølgelig kan de laves om.

Men jeg vil så også godt lige sige til Venstre, at når der med trommer og piber tales imod det forhold, at en ikke PET-godkendt statsløs får statsborgerskab – Venstre har også på et andet tidspunkt givet udtryk for, så vidt jeg husker, at de ville bryde konventionen om nødvendigt – så synes jeg, at det vil klæde Venstre at sætte handling bag ordene og så gå med Dansk Folkeparti og stemme nej eller i det mindste stemme blankt.

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal sige til hr. Christian Langballe, at man, hvis der er et mindretal i Folketinget, der stemmer imod det her lovforslag, jo så ikke bryder nogen konventioner. Det kræver et flertal at bryde konventionen, det gør det sådan set, så det har ikke noget med det at gøre. Det har, som jeg har redegjort for fra Folketingets talerstol, noget at gøre med med, at vi ikke ønsker at tage det store flertal som gidsel.

Så har vi den holdning, at vi gerne vil være med til at ændre konventionen, og vi kan forstå, at den holdning stille og roligt breder sig. Der er jo bl.a. kommet noget frem, nemlig det faktum, at man i Norge, hvis nogen efterforskes eller vurderes at være til fare for rigets sikkerhed, så har en mulighed for, at man kan udsætte en sag. Vi har spurgt Justitsministeriet, om man kan fortælle, om det vil være i strid med konventionen, og det kan de ikke svare på. Så derfor må man antage, at det er muligt.

Justitsministeriet har i øvrigt nægtet at indhente yderligere oplysninger fra nogle af de lande, hvor der, hvad skal man sige, var sat spørgsmålstegn ved, hvordan de fortolkede konventionen. Så jeg vil sådan set sige til hr. Christian Langballe, at jeg synes, vi i Venstre har fundet et fint sted: Vi tager ikke nogen som gidsel, fordi et lille mindretal er dybt kriminelle, men vi arbejder for at få lavet systemet om.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:50

Christian Langballe (DF):

Jeg ønsker sådan set heller ikke at tage nogen som gidsel, og det mener jeg heller ikke jeg gør. De folk, der står på lovforslaget om indfødsret, har jo opholdstilladelse i Danmark, og at det så venter, sådan at vi får løst den her situation, synes jeg ikke der sker så meget ved.

Men der er noget andet, jeg synes der er at sige i den her debat, og det er, at hvis Venstre gang på gang slår på tromme og blæser i trompet mod det forhold, at navne på statsløse, som ikke er PET-

godkendte, alligevel kommer til at stå på lovforslaget om indfødsretsret, og man så bare stemmer ja til det, selv om man har kritiseret det, så betyder det jo bare, at man giver regeringen et alibi for at sætte endnu flere på lovforslaget. Og det er sådan set det, vi i Dansk Folkeparti gerne vil hindre, for vi mener ikke, det er rimeligt.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil minde hr. Christian Langballe om, at vi i Venstre jo har sagt, at vi, hvis det var muligt for Dansk Folkeparti at stille det her ændringsforslag, så ville stemme for. Så derfor mener jeg, der er god sammenhæng i Venstres politik. Vi ville stemme for, og det kunne man også gøre med de svar, der er kommet fra Justitsministeriet, og det, de gør i en række andre lande, uden at bryde nogen som helst konvention. Den optimale situation er jo, at man, når man skriver under på noget, så må overholde det, og der er altså en mulighed for her ikke at gå på kompromis med konventionen, men samtidig udskyde tidspunktet for tildelingen af statsborgerskab.

Der er jo på et kommende lovforslag – det har der også været lidt debat om – en person, som også vurderes at være til fare for rigets sikkerhed. Den person har faktisk ventet i yderligere et halvt år, og der må man stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor kan nogen vente et halvt eller et helt år på at få statsborgerskab, når andre kommer på med det samme? Der er det jo bare sørgeligt, at et flertal i udvalget ikke ønsker at tage det her seriøst, som man hidtil har gjort, og ikke ønsker at undersøge, om der er nogen muligheder, og at Socialdemokratiet ikke står ved det, de mente, da de var i opposition.

Kl. 10:51

Formanden:

Den sidste for en kort bemærkning er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 10:52

Sophie Hæstorp Andersen (S):

For det første vil jeg gerne sige, at jeg et eller andet sted synes, det er stærkt betænkeligt, at Venstre kan få sig selv til at citere fra noter, vi har fået omdelt i udvalget under fortroligt. Men det må Venstres ordfører jo så ligesom selv ligge og rode med.

Den anden ting er, at Venstre går fra at have været imod, at vi skulle tage stilling til nogle folk, som af PET er vurderet som værende usikre, til, at nu er det alle dem, der er statsløse, som Venstre har et problem med, hvis de har været dømt for kriminalitet. Hvornår indtraf den ændring af holdningen hos Venstre? Det vil jeg meget gerne vide. Er det virkelig så nyt, at Venstre ikke kender til, hvad det er for en kriminalitet, man kan dømmes for og alligevel som statsløs være beskyttet af konventionen omkring det at være statsløs?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Karsten Lauritzen (V):

Vi kan lave en infomediasøgning – nej, det kan vi jo ikke fra Folketingets talerstol, men det kan fru Sophie Hæstorp Andersen og jeg gøre efterfølgende; så kan vi lave en infomediasøgning på, hvornår der var en Venstreintegrationsminister, der påpegede det problematiske i, at man har konventioner, som tvinger Folketinget til at give statsborgerskab til dybt kriminelle. Og der tror jeg faktisk, man skal et godt stykke tid tilbage, så det er ikke nogen ny handling.

Det, der er nyt i den her sag, er dels, at der er en person, som PET vurderer kan være til fare for rigets sikkerhed, og som står til at få statsborgerskab, dels det faktum, at der er nogle personer, som er dømt for meget, meget alvorlige kriminelle ting, f.eks. mordforsøg, og som står til at få statsborgerskab. Og det synes jeg faktisk at offentligheden har fortjent at få at vide, og det føler jeg sådan set også at mine gruppefæller og resten af medlemmerne af Folketinget har brug for at få at vide. Jeg tror måske også, der kunne være en enkelt i Socialdemokratiet eller en enkelt socialdemokratisk vælger derude, der synes, det er meget, meget problematisk, at folk, der er hårdkogte kriminelle, belønnes med dansk statsborgerskab, som de måske modtager, mens de sidder inde og afsoner en dom for at have begået alvorlig personfarlig kriminalitet.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 10:54

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg må bare konstatere, at oplysningerne kommer fra et fortroligt notat.

Jeg er helt med på, at Venstre har en bekymring i forhold til en borger, som er vurderet af PET til ikke at skulle stå på det her lovforslag, men med hensyn til de andre ting forstår jeg det stadig væk ikke. Hvornår gik det op for Venstres ordfører, at man altså stadig væk er omfattet af en konvention omkring statsløse, og at man som statsløs skal beskyttes, samtidig med at man kan have begået kriminalitet, hvor strafferammen er op til 5 års fængsel? For det er jo helt særskilt, at Venstre nu tager andre med ind i den her diskussion, end man har gjort tidligere. Tidligere var det noget omkring PET og nogle vurderinger, men nu er det pludselig en langt bredere diskussion, hvor Venstre siger, at man vil ændre konventionen. Og det, jeg hører på Venstres ordfører, er, at konsekvensen af at sige, at man vil ændre konventionen, jo er, at man lige så godt kunne udtræde af konventionen. Så jeg vil godt opfordre Venstre til at sige, hvorfor det var, man ikke stemte for Dansk Folkepartis forslag om at udtræde af konventionen, hvis det virkelig er Venstres nye holdning, at vi ikke skal være en del af konventionen, der beskytter statsløse.

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har jo sagt masser af gange efterhånden fra Folketingets talerstol, at vi ønsker at ændre konventionen. Der er forskel på at udtræde af noget og så at ændre noget. Hvis fru Sophie Hæstorp Andersen ville høre efter i stedet for at side og kommentere det, jeg siger fra Folketingets talerstol, vil jeg sige, at vi i Venstre mener, at der er forskel på at ville ændre noget og udtræde af noget. Og det kan også være, at man ikke får alt igennem, når man går ind og vil ændre noget, ligesom når man laver lovforslag – det er i virkeligheden det, en konvention er, nemlig et lovforslag mellem landene, en aftale mellem landene. Men hvis vi bare kunne få forbedret konventionen i forhold til det, der er gældende i dag, og få ændret den, sådan at man f.eks., hvis man er dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, der normalt ville føre til, at man aldrig fik statsborgerskab i Danmark, heller ikke kunne få det her, så ville vi sådan set også være tilfredse med det.

Det, der er overraskende, er jo, at der er masser af spørgsmål til mig som ordfører for Venstre, men jeg glæder mig da meget til, at Socialdemokraternes ordfører og justitsministeren går på talerstolen, så vi kan få nogle svar fra Socialdemokratiet om, hvad Socialdemo-

kratiet egentlig mener. For det er jo ikke det, der er kommet frem i debatten indtil videre, og derfor efterlades vi med det indtryk, at man er bedøvende ligeglad med, at hårdkogte kriminelle får statsborgerskab, bare fordi de er statsløse. Og man vil ikke være med til at ændre konventionen.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Ønsker andre ordet som ordfører? Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Jamen debatten i dag i Folketinget viser jo bare med al tydelighed det dilemma, der er imellem konventionerne og forholdet til rigets sikkerhed. Det er en dyb debat, der går længere end det, der er på overfladen. Det her er jo meget, meget principielt. Det drejer sig jo i virkeligheden om, hvorvidt borgere i Danmark eller folk, der er i Danmark, automatisk får statsborgerskab sådan uden noget. Mens andre skal op til indfødsretsprøver, så giver man nogle folk statsborgerskab pr. automatik, fordi de er omfattet af en konvention. Når det så viser sig, at der er folk i loven, som ikke er godkendte af PET, gør man det alligevel. Og så har vi fået opregnet en perlerække af kriminalitetsforhold, der vækker til eftertanke.

Jeg vil godt indlede med at referere til en radiodebat mellem fru Zenia Stampe og hr. Karsten Lauritzen, som jeg hørte forleden dag. Fru Zenia Stampe gjorde sig til talsmand for det synspunkt, at statsløse har ret til nationalitet og statsborgerskab. Der vil jeg spørge, hvad det egentlig betyder. Det afføder et principielt spørgsmål, for hvis ethvert menneske har en hellig ret til nationalitet og statsborgerskab, betyder det også, at vi i Folketinget ikke kan nægte det. Folketinget kan så fungere som en automat, hvor der bare sprøjtes statsborgerskaber ud. Hvis det også er ligegyldigt, hvilken kriminalitet folk har begået, kan vi egentlig bare læne os tilbage og tage en ferie. Synspunktet er idealistisk, men også så verdensfjernt og abstrakt, at det hører til på de fjerne solsystemers idéhimmel.

Nuvel, lad os blive ved jorden, for det afføder et principielt spørgsmål. Hvem er det, der sidder inde med retten til at tildele statsborgerskab? Ifølge grundloven er det Folketinget. Sådan er det jo, fordi vi lever i en retsstat, som er rammet ind af grundloven. Hvis alle mennesker per definition har ret til statsborgerskab, betyder det, at den danske befolkning er retsløs. Men heldigvis er Danmark en retsstat, der er grundlagt på love, som beskytter. Her er grundloven fundamentet. I grundloven står, at det er Folketinget og alene Folketinget, der tildeler statsborgerskab på vegne af den danske befolkning. Så retten til statsborgerskab kommer fra Folketinget.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er uenige med Det Radikale Venstre, så uenige, som man overhovedet kan være. Det er vi egentlig med stolthed. Det bringer mig så til at tale om den person, som vi har talt om så mange gange, og som er kommet på indfødsretsloven. Vedkommende er som bekendt omfattet af FN's konventioner om statsløshed og er samtidig vurderet til at være til fare for rigets sikkerhed.

Sagen er jo anskuelighedsundervisning i den principielle og afgrundsdybe forskel, der er imellem Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og regeringen i øvrigt. Hvad vejer tungest: rigets sikkerhed og danskernes tryghed eller konventionerne? Hvad betyder mest: grundloven eller konventionerne? I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl. Vi sætter grundloven over konventionerne. Vi sætter rigets sikkerhed over konventionerne, sådan er det. Folketinget må aldrig bare blive en statsborgerskabsautomat, fordi man slår den sunde fornuft på autopilot og går i bedestilling for nogle konventioner, som jeg godt vil minde om er historiske dokumenter, der er skrevet i en anden tid og under nogle helt andre forudsætninger. Det handler altså

om sund fornuft. Vi forstår ikke, hvorfor man sætter en person, som er vurderet som værende til fare for rigets sikkerhed, på indfødsretsloven.

Jeg vil gerne takke Venstre og De Konservative for en kritisk og konstruktiv diskussion og argumentation. Men jeg vil også godt spørge, hvorfor man ikke er villig til at sætte handling bag ordene og springer i målet? Man har sagt, at man om nødvendigt vil bryde konventionerne, hvis en statsløs, som det er tilfældet, er til fare for rigets sikkerhed. Nu er muligheden der for at stemme imod loven, stemme blankt, sætte handling bag ordene. Det gør vi.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 11:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Afstemningen begynder nu, og så håber vi, at medlemmerne når frem til deres pladser, inden vi også slutter afstemningen. Ønsker flere at afgive stemme? Jeg kan se, at hr. Joachim B. Olsen er på vej.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 93 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafretlige afgørelser i Den Europæiske Union. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 26.10.2011. 1. behandling 08.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

Kl. 11:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 11:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

For stemte 86 (V, S, RV, SF, LA og KF), imod stemte 22 (DF, EL og 1 (LA) (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 26.10.2011. 1. behandling 08.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

Kl. 11:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 11:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende Folketingets Ombudsmands beretning for året 2010.

Af Retsudvalget.

(Fremsættelse i betænkning fra Retsudvalget 01.12.2011. Anmeldelse 07.12.2011. 1. behandling 16.12.2011).

Kl. 11:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og meddelelse herom vil nu blive sendt til Folketingets Ombudsmand.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:**Forslag til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 17.11.2011. Betænkning 15.12.2011).

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V), tiltrådt af et andet mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF, EL og 1 (LA) (ved en fejl), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (V), tiltrådt af et andet mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslag nr. 3, stillet og tiltrådt af samme mindretal, som bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

Kl. 11:05

For stemte 47 (V, DF og LA), imod stemte 63 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (V), tiltrådt af et andet mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 46 (V, DF, LA), imod stemte 63 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslag nr. 6, stillet af et mindretal (V), tiltrådt af et andet mindretal (DF og LA), som forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 11:06

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ophævelse af ret og pligt til tilbud af mindst 6 måneders varighed for unge under 30 år og ophævelse af ret og pligt for dagpengemodtagere til fuldtidsaktivering efter 123 ugers ledighed m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 06.12.2011. Betænkning 14.12.2011).

Kl. 11:09

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) Fortsættelse af 2. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved over-

dragelse af aktier og justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 21.11.2011. 1. behandling 29.11.2011. Betænkning 16.12.2011. 1. del af 2. behandling 19.12.2011. Tilføjelse til betænkning 19.12.2011).

Kl. 11:10

Forhandling

Formanden:

Skatteministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 3, 5 og 8-10 i betænkningen tilbage. Derefter har Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget taget ændringsforslag nr. 1, 2, 4, 6 og 7 i betænkningen tilbage.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Venstre er imod dette forslag. Hvis man har nærlæst betænkningen, vil man forstå, at den måde, vi skal stemme på, bliver en lille smule teknisk. Det er jo ikke, fordi vi normalt fra Venstres side har det fjerneste imod, at vi deler lovfor-slag, det plejer vi varmt at bakke op om, men i forhold til hvorledes det kunne lade sig gøre, hvad angår den besynderlige proces, vi har været igennem, så har vi undtagelsesvis valgt ikke at støtte, at lovfor-slaget deles – det er i forbindelse med de ændringsforslag, der tidligere har været stillet, så de retmæssigt kan komme til afstemning.

Det, der er det afgørende for den måde, som Venstre stemmer på, er, at vi jo ønsker, at de nuværende regler skal fastholdes, og derfor støtter vi også det ændringsforslag, som Liberal Alliance har stillet, om ikke at forringe, men faktisk forbedre vilkårene, og måtte det ikke samle flertal, støtter vi et forslag, som skatteministeren har stillet, om, at grænsen bliver 50 pct. Men uanset hvad, stemmer vi rødt til sidst.

Forløbet i den her sag har jo været meget, meget bemærkelsesværdigt. Det er regeringen og Enhedslisten, der har indgået en aftale, som vil forringe danske virksomheders vilkår – et forslag, der vil koste arbejdspladser, gøre det vanskeligt for familieejede virksomheder at gennemføre et succesfuldt generationsskifte uden at blive drænet for likviditet, uden at risikere, at virksomheden ikke har de muligheder for at investere fremadrettet. Grundlæggende svækker det altså de vilkår, som vi byder en lang række danske virksomheder.

Det, der er besynderligt, er, at det er regeringen og Enhedslisten, der har lavet problemerne, og så var meldingen fra regeringen, at så måtte nogle andre træde til for at rage kastanjerne ud af ilden. Vi har fra Venstres side hele tiden sagt, at vi gerne støtter ændringsforslag, der mindsker skadernes omfang, men at tage ansvar for lovforslaget i den sidste ende må og skal være regeringens og Enhedslistens ansvar, for det er dem, der har lavet en aftale, det er dem, der har præsenteret et forslag. Det stod jo også lysende klart i fredags, at skatteministeren selv var klar over, at lovforslaget var dybt problematisk, og at det ville få negative konsekvenser. Endnu mere besynderligt er det så, at da vi i fredags i Skatteudvalget afgiver betænkning til et ændringsforslag fra Dansk Folkeparti om at sætte grænsen til 50 pct., så afviser regeringspartierne at støtte ændringsforslaget. Den forundring bliver jo endnu større nu, for det ændringsforslag, som skatteministeren har stillet til det, der ender med at blive lovforslagets del A, er fuldstændig identisk med det ændringsforslag, som Dansk Fol-

keparti stillede i fredags. I fredags kunne regeringspartierne ikke støtte det, men det kan de så i dag. Det er altså ikke et spørgsmål om indholdet, det er ikke et spørgsmål om, hvad man samarbejder om, men det er et spørgsmål om, hvem man samarbejder med. Særlig i forhold til Det Radikale Venstre må sådan en tilgang jo vække stor, stor undren, nemlig at det ikke er det konkrete indhold af forslaget, der er afgørende, men hvem der lægger stemmer til.

I Venstre har vi fra starten sagt, at det her forslag vil forringe danske virksomheders konkurrenceevne, vi har sagt, vi gerne mindsker det skadelige omfang af forslaget, men ansvaret er og bliver regeringens, og derfor stemmer vi for ethvert ændringsforslag, der kan trække i den rigtige retning, men til sidst bliver det et nej fra vores side.

Kl. 11:15

For det må altså være sådan, særlig i den situation, vi er i nu, hvor den største vækstbarriere for danske virksomheder er at få adgang til kapital, at det ikke nytter noget, at regeringen og Enhedslisten ønsker at svække mulighederne for at gennemføre et generationsskifte i en virksomhed, så virksomheden drænes for kapital. Det vil altså sige, at den største vækstbarriere forstærker regeringen med sit forslag, og det giver i vores øjne slet, slet ingen mening og slet ikke i forhold til den argumentation, der har været anvendt, som har været, at joh, virksomhederne havde nok passivt anbragt deres penge på en u hensigtsmæssig måde, og at det var meget bedre, at de blev investeret mere aktivt. Et flertal i Folketinget skal altså være i stand til bedre at vurdere, hvordan en virksomhed anvender sin kapital, end virksomheden selv. Jeg synes, det er noget imponerende, at et flertal i Folketinget skulle være i stand til at forudsige, hvordan en virksomhed mere hensigtsmæssigt anvender sin kapital.

Det, der vil ske, er, at virksomheden i forbindelse med et generationsskifte, hvis ikke man kan holde sig under grænsen, skal opleve en stor dræning af kapital. Alternativet er, at man så må sælge virksomheden til anden side, eksempelvis udenlandske investorer, som vi har set eksempler på, med risiko for, at disse ikke følger den samme vigtighed af at opretholde arbejdspladserne i Danmark, for så bliver det i højere grad et spørgsmål om, hvorvidt det er attraktivt at fastholde en virksomheds produktion i Danmark. Og når man ser den stribe af skatte- og afgiftsforslag, som vi behandler i øjeblikket, er det jo lysende klart, at de vilkår i øjeblikket forringes. Det er vel mest udtalt i øjeblikket på NO_x-afgiften, hvor en lang række virksomheder jo samstemmende har meddelt, at det vil svække deres konkurrencevilkår, og det vil betyde, at der bliver investeret mindre i Danmark.

Det er jo også derfor, at både virksomhedsejere, medarbejdere og tillidsrepræsentanter ikke kun er kommet her i Folketinget og i Folketingets Skatteudvalg, men også er troppet op i Aalborg, hvor statsministeren havde træffetid. Medarbejderne fra Aalborg Portland troppede op og sagde, de var stærkt, stærkt bekymrede for deres virksomhed, for deres arbejdspladser med den politik, som regeringen lægger for dagen. Alt det hænger jo grundlæggende sammen med, hvad det er for nogle vilkår, vi byder vore virksomheder, og her har vi altså at gøre med et forslag, som yderligere forringer dem.

Vi gør, hvad vi kan for at mindske skaderne, men ansvaret for, at regeringen og Enhedslisten har lavet en dårlig aftale, har lavet et forslag, der koster arbejdspladser, er og bliver regeringens og Enhedslistens, og det ønsker vi ikke at legitimere, og derfor stemmer vi nej i sidste ende til dette forslag.

Kl. 11:18

Formanden:

Der er to korte bemærkninger noteret, den første fra hr. Thomas Jensen, og den næste fra hr. Mike Legarth – nå ikke? Hr. Mike Legarth frafalder.

Kl. 11:18

Thomas Jensen (S):

Tak. Lad mig sige, at det er en noget bitter ordfører for Venstre, der er på talerstolen i dag. Bitterheden drejer sig om, at regeringspartierne sammen med Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti har indgået en aftale om en god, pragmatisk løsning vedrørende det her forslag. Regeringen har lyttet til de erhvervsvirksomheder, som har sagt, at der var en fejl på vej i den her lovgivning. Vi har lyttet, og vi har lavet et godt, bredt forlig, dog ikke så bredt, at Venstre, Liberal Alliance – og heller ikke Dansk Folkeparti – vil støtte det.

Jeg vil minde Venstres ordfører om, at fra 2002 og frem til 2006 lå den her procentsats på pengetanksgrænsen på 50, og derfor burde Venstre også kunne støtte op om den igen. Ministeren har jo rent faktisk gjort Venstre en tjeneste ved netop at dele det her lovforslag op, sådan at Venstre kunne tilkendegive, at man ville støtte den her 50-procents-grænse, ligesom hr. Torsten Schack Pedersen har givet udtryk for at man ville på et udvalgsmøde. Det er der jo mulighed for med det her ændringsforslag, som ministeren har stillet. Og så bliver man fritaget fra at stemme for den rentefradragsbestemmelse, der også ligger i lovforslaget.

På den her måde har Venstre alle muligheder for at lytte og være konstruktive, men det har man valgt ikke at være. Jeg vil spørge hr. Torsten Schack Pedersen, om han er uenig med den administrerende direktør fra Linak, hr. Bent Jensen, som sagde i går til DR:

Vi er rigtig glade for, at det kunne lade sig gøre at lande på 50 pct., og det accepterer vi.

Er hr. Torsten Schack Pedersen uenig i dette?

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at vi støtter et ændringsforslag, der mindsker det skadelige omfang, men det er altså et fuldstændigt nybrud, at en regering laver en aftale med sit parlamentariske grundlag, og forudsætningen for, at den kan laves om, er da, at der er partier uden for aftalen, der skal gå ind. Det er godt nok nye måder at lave politik på!

Det svarer til det med, at regeringen også blev kritiseret for NO_x-afgiften, og der sagde regeringen, at der havde man så lyttet, og så ville man godt skubbe ikrafttrædelsen 6 måneder. Det var ingen forudsætning for den udskydelse, at andre partier uden for aftalekredsen skulle deltage. Der var ingen aftale om, at andre partier skulle støtte det. Hvorfor søren skal det så gælde ved det her?

Regeringen må tage ansvar for sine egne handlinger. Det er regeringen, der har bragt sig i problemer. Andre partier skal gå ind og rette op på Enhedslistens og regeringens fejl, men det bliver uden Venstres støtte.

Kl. 11:21

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 11:21

Thomas Jensen (S):

Der er ikke tale om nogen ny måde at lave politik på i forbindelse med det her forslag. Det er sådan, at regeringen har lyttet. Regeringen er interesseret i, at der skal laves brede aftaler, og der har man så været så heldige, at Det Konservative Folkeparti viste sig at være ansvarligt i forbindelse med den her pengetanksgrænse. Og det vil jeg også godt kvittere for heroppe fra Folketingets talerstol.

Men det er jo det med den der manglende vilje hos Venstre. Skatteministeren splittede forslaget op. Der er fuld mulighed for, at Ven-

stre kan støtte den her 50-procents-grænse, og i stedet for vælger man ikke at støtte den. Og jeg spurgte hr. Torsten Schack Pedersen, om hr. Torsten Schack Pedersen er uenig med den administrerende direktør fra Linak, som jo er en af dem, der har været ude at kritisere det her lovforslag under processen, men som i går, hvor aftalen kom i hus, var ude at sige – og jeg citerer igen, sådan at hr. Torsten Schack Pedersen kan høre det – til P4 Syd:

Vi er rigtig glade for, at det kunne lade sig gøre at lande på de 50 pct., og det accepterer vi. Citat slut.

Er den her administrerende direktør helt galt afmarcheret? vil jeg godt spørge hr. Torsten Schack Pedersen. Er ordføreren uenig med ham, og vil ordføreren ikke støtte ham i den positive tilgang til det her lovforslag?

Kl. 11:22

Formanden:

Venstres ordfører.

Kl. 11:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er da fuldstændig enig i, at 50 pct. er bedre end 25 pct. Det tror jeg er åbenbart for enhver. Men jeg synes, at hr. Thomas Jensen skulle læse svaret på spørgsmål 48 til lovforslaget, hvor vi har bedt om, at regeringen redegør for forskellen på det ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet, og det af regeringen stillede ændringsforslag til selvsamme paragraffer. Svaret fra skatteministeren lyder: Der er ingen indholdsmæssig forskel – der er ingen indholdsmæssig forskel.

Hvorfor var det så, at Socialdemokratiet i fredags ikke kunne stemme for det samme ændringsforslag? Hvorfor kunne Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten på udvalgsmødet i fredags, hvor der først blev afgivet betænkning, ikke støtte ændringsforslaget? Det er da der, det hele knækker for regeringen og Enhedslisten. Muligheden var der for at stemme for ændringsforslaget i fredags. Der sagde man nej. Nu stemmer vi om det samme. Nu siger man ja. Det er regeringen, der er på slingrekurs, det er ikke Venstre.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Jonas Dahl (SF):

Det er dog lidt bemærkelsesværdigt nu at høre Venstres ordfører sige, at der ingen forskel er, men at man ikke vil støtte regeringen. Det er måske også lidt det, der klinger en smule hult, når Venstre nu bliver ved med at gå rundt i, hvad det er, man har sagt.

Men lad os så prøve at vende tilbage til, hvad den tidligere regering sådan set gjorde. Fra 2002 til 2007 var grænsen netop de her 50 pct. – netop det, som ændringsforslaget nu vil føre det tilbage til. Det vil sige, at det sådan set var en politik, som Venstre selv stod bag. Fra 2002 til 2007 var grænsen 50 pct.

Så jeg synes måske ærlig talt, at hr. Torsten Schack Pedersen skylder et svar på, hvad baggrunden nu er for, at man ikke længere støtter det, som faktisk var den tidligere regerings politik, og hvis hr. Torsten Schack Pedersen læste hele det svar, der kom fra skatteministeren i går, ville han se, at det fremgår meget tydeligt, at Venstre nu faktisk har mulighed for at føre det tilbage til det, der i hvert fald imellem 2002 og 2007 var Venstres politik.

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, der er gældende, er en 75-procents-grænse, og det er en grænse, som VK-regeringen indførte, og det er en grænse, som Venstre mener er korrekt.

Den måde at argumentere på er jo helt besynderlig. Det svarer til at sige, at fordi der var en mellemskat fra 2001 til og med 2009, som VK-regeringen afskaffede, mener vi i Venstre egentlig, at vi gerne vil have en mellemskat. Sikke noget vås!

Det, der er det helt afgørende her, er, at vi i Venstre mener, at de nuværende regler er de rigtige. Vi medvirker gerne til at mindske det skadelige omfang ved at støtte et ændringsforslag, der går i den rigtige retning, men vi er stadig væk imod. Det burde være relativt let at forstå. Eksemplet var NO_x-afgiften. Lad mig tage et andet eksempel, som vi stemte om forleden. Det var forslaget om markant at øge afgiften på en række grænsehandelsfølsomme varer. Der havde vi så-mænd også et ændringsforslag, som vi i Venstre bakkede op om, men vi var stadig væk imod det samlede lovforslag.

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:26

Jonas Dahl (SF):

Det er jo lidt komisk at høre, at Venstre nu virkelig opfatter sig som oppositionsparti. Det kan man som regeringsparti så glæde sig over. Der går forhåbentlig en del år, inden det ændrer sig.

Men det er dog besynderligt nu at høre Venstre sige, at det, de mente fra 2002 til 2007, mener de ikke længere. Nu kan vi sådan set med ændringsforslaget føre det tilbage til det, det var fra 2002 til 2007, men det har man sådan set ikke fra Venstres side et ønske om at medvirke til. Der er fra regeringens side blevet stillet et ændringsforslag, som gør, at man kan støtte præcis den del i forhold til penge-tanksreglerne, men man vælger så fra Venstres side at sige, at det kan man heller ikke rigtig være med til.

Det er faktisk et forsøg på imødekommenhed, og det synes jeg sådan set også hr. Torsten Schack Pedersen skulle anerkende. Fra SF's side er vi i hvert fald glade for, at ét parti, De Konservative, sådan set har vist forhandlingsvilje i det her forløb og sagt, at de gerne vil diskutere det her med regeringen, og det er jo baggrunden for, at det bliver ændret. Venstre har valgt at sætte sig lidt på halen. Jeg synes, det må være en tung hale at sidde på.

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at vi i Venstre mener præcis det samme i dag, som vi gjorde for 3 måneder siden og for 4 måneder siden, og da mente vi, at en grænse på 75 pct. var det rigtige. Det kan hr. Jonas Dahl altså ikke komme uden om.

Det, der jo bare er det helt afgørende – jeg ved ikke, om det hænger sammen med, at SF ikke deltog, da der blev afgivet betænkning – er, at ændringsforslaget på de 50 pct., som skatteministeren stiller i dag, er præcis det samme som det, vi skulle tage stilling til i Skatteudvalget i fredags, hvor meldingen fra regeringspartierne var: Nej. Så er der jo ikke meget imødekommenhed i forhold til, hvorvidt det er det politiske indhold, der er det afgørende, eller det er det taktiske indhold, for pointen er jo, at regeringen og Enhedslisten forudsætter, at hver gang de laver lovforslag, der har voldsomt negative konse-

kvenser, kommer der et af de borgerlige partier og rydder op. Det tror jeg er en helt ny måde at indgå forlig på på Christiansborg.

Kl. 11:28

Formanden:

Jeg har forstået, at hr. Nadeem Farooq gerne vil have en kort bemærkning. Jeg skal lige være helt sikker på, at jeg har forstået det rigtigt. Heroppe er også hr. Hans Andersen og hr. Torben Hansen noteret, er det en misforståelse? Det er en misforståelse. Så er den sidste kort bemærkning fra hr. Nadeem Farooq.

Kl. 11:28

Nadeem Farooq (RV):

Det er da lidt ufrivilligt morsomt, at Venstre har stirret sig så blind på proceskrav og proceshistorik, at de glemmer, hvad sagen handler om. Faktum er jo, at Venstre, frem for at se på, at bolden er lagt til rette, så de kan hjælpe erhvervslivet i den her sag, er kravlet så højt op i lianerne, at de ikke kan kravle ned igen. Det er jo helt utroligt. Venstre skulle skamme sig.

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved snart ikke, hvilket ord jeg skal bruge. Altså, helt ærligt. Det er ganske tydeligt for Venstre. Vi har i dag en grænse på 75 pct., og det mener vi er den rigtige grænse. Det mener vi giver de bedste vilkår, for at familieejede virksomheder kan gennemføre et succesfuldt generationsskifte, og at det kan være med til at sikre tusindvis af arbejdspladser i Danmark. Fair nok, det ønsker regeringen og Enhedslisten at forringe. Det har vi på intet tidspunkt kunnet støtte fra Venstres side.

Vi har sagt, at hvis der kommer ændringsforslag, der mindsker problemerne, vil vi gerne støtte dem, men ansvaret for det her lovforslag er og bliver regeringens og Enhedslistens. Det bliver ikke anderledes af, at det bliver forsøgt sagt, at når regeringen og Enhedslisten laver aftaler, der koster arbejdspladser, er det os andre, der skal rydde op, men sådan fungerer det simpelt hen ikke. Vi mener, at de regler, der er gældende på de 75 pct., er de rigtige, og derfor kan vi jo ikke støtte et lovforslag, der forringer vilkårene.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Frank Aaen (EL):

Nu har regeringen og Enhedslisten lyttet til forskellige virksomheders problematiseringer af dette lovforslag, som det lå, og vi har været med til sammen med Det Konservative Folkeparti at lave en aftale, der retter op på det. Jeg kan så forstå, at den facon og den form for samarbejde er Venstre inderligt imod. Så er det, at jeg bare spørger: Hvorfor er det kun regeringen og Enhedslisten, der skal skældes ud? Hvorfor skal De Konservative ikke skældes ud for at være med i den manøvre?

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes jo, at det er såre simpelt: Dem, der laver ulykkerne, har ansvaret for det.

Jeg må bare konstatere, at i fredags var meldingen fra skatteminister, at det nok ikke var det klogeste, regeringen havde gjort. Der havde været massive indvendinger fra erhvervslivet om, at det her ville få voldsomme, utilsigtede konsekvenser. Vi kan også se af de svar, som vi senest har fået, at regeringen har måttet revurdere sine provenutal. Nu ændrer man det lidt tilbage igen, for at provenuttallene ikke skal blive helt så skæve, som de ellers var på vej til.

Men det må være sådan, at de partier, der laver et lovforslag, har ansvaret for at bære det hjem. Det er helt afgørende for os i Venstre, at hvis regeringen og Enhedslisten laver problemer, har de selv ansvaret for at løse dem.

Kl. 11:32

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:32

Frank Aaen (EL):

Det er jo også det, vi har gjort. Det har Det Konservative Folkeparti hjulpet med til, og det var det, jeg spurgte til.

Når nu Venstres ordfører har så travlt med at sige, at det her bare er det rene taktik og alt muligt andet grimt, så spørger jeg bare: Hvorfor skælder man ikke ud på Det Konservative Folkeparti, som i den her sag hjælper regeringen og Enhedslisten? Vil det ikke være rigtigt at sige, at Det Konservative Folkeparti har svigtet borgerligheden her i landet ved at gå enegang, gå væk fra Venstre og Dansk Folkeparti, og at det i virkeligheden er det, der giver den store surhed hos Venstre?

Kl. 11:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er helt sikker på, at hr. Frank Aaen kan få en glimrende diskussion med den konservative ordfører, hr. Mike Legarth, når hr. Mike Legarth senere går herop.

Det er helt afgørende for Venstre, at de regler, vi har i dag, er dem, der giver vores virksomheder de bedste muligheder for at gennemføre et succesfuldt generationsskifte. Det drejer sig om et sted mellem 40.000 og 60.000 virksomheder med en beskæftigelse på over en halv million danskere. Vi synes ikke, at det er en god idé at svække deres vilkår. Vi mener faktisk, at regeringen burde være optaget af, at der er ordentlige vilkår for at drive erhvervsvirksomhed her i landet.

Med de udfordringer, som regeringen skaber for sig selv i forhold til vækst og beskæftigelse, er det altså besynderligt, at man fastholder det synspunkt, at regeringen mener, at erhvervslivet skal bidrage noget mere, og at konkurrenceevnen skal svækkes af stigende skatter og afgifter. Det er bare ikke vejen ud af krisen. Vi synes, det er et fattigt svar til de danskere, der er bekymrede for deres arbejdspladser. Der mener vi ikke at vilkårene skal svækkes. Vi mener tværtimod, at de skal forbedres.

Kl. 11:34

Formanden:

Jeg er usikker på, om hr. Christian Juhl vil have ordet, det vil han ikke, vel? Det var også en fejl. Så er der ikke flere korte bemærkninger til Venstres ordfører.

Vi har taget afstemningsvarslet af igen, fordi jeg skønner, at der ikke bliver afstemning på denne side af frokostpausen, men det kan selvfølgelig forekomme, hvis der ikke er nogen af de efterfølgende ordførere, der har noget at sige.

Hvem vil have ordet som ordfører? Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu står vi her ved anden behandling af et forslag om en sænkning af grænsen for finansielle aktiver ved succession og det, man kalder pengetanksreglen. I Dansk Folkeparti mener vi, det skal være let at lave et generationsskifte, så virksomheder kan drives videre uden at blive ribbet for kapital, hvilket de stadig vil blive med det her lovforslag, hvis man kommer over grænsen på 50 pct., som der er stillet ændringsforslag om her ved andenbehandlingen.

Dansk Folkeparti har jo selv stillet ændringsforslag om at nøjes med at sænke grænsen til de 50 pct., og det er egentlig ikke, fordi vi synes, at det her er en fantastisk god lovgivning. Det er ganske enkelt, fordi vi gerne vil være med til at mindske skaderne, for det er et rigtig skadeligt lovforslag, vi behandler her i dag. Lige meget om grænsen bliver 25 eller 50 pct., vil der nemlig være en lang række af virksomheder, som stadig væk vil kunne blive ramt af det her, som bliver tvunget til at nedbringe deres likviditet, og som bliver brandskattet og derfor får udhulet deres likviditet i forbindelse med det her lovforslag.

Jeg vil gerne minde om, at selv om vi nu ser ud til efter andenbehandlingen at få en grænse på 50 pct., er der altså en lang række virksomheder, som stadig vil blive ramt. Det er bl.a. en stor del af videnvirksomhederne, som jo ikke har en stor portion anlægsaktiver, men har en meget større grad af finansielle aktiver. Det kan f.eks. være en it-virksomhed, som ikke har et stort produktionsapparat og ikke har et stort varelager, men i stedet for har en masse medarbejdere, som har en stor viden. Det er jo virksomheder, som typisk vil have en høj grad af finansielle aktiver, og de vil så stadig blive ramt af det her skadelige lovforslag. Det er det, der gør, at Dansk Folkeparti stadig væk siger nej til lovforslaget, selv om vi egentlig støtter, at der bliver mindsket lidt på skaderne, ved at grænsen bliver sat op til 50 pct.

I det hele taget undrer jeg mig over, at der overhovedet er behov for det her indgreb, altså ændringen af loven, for der står jo i lovforslagets bemærkninger, at der ikke foreligger oplysninger om, hvor mange virksomheder der i dag anvender reglerne om skattemæssig succession i forbindelse med generationsskifte. Men hvis Skatteministeriet ikke ved, hvor mange der benytter denne regel, hvordan ved man så, at der overhovedet er behov for at ændre pengetanksreglen? Og hvis man ikke ved, hvor mange der benytter den, hvordan er man så overhovedet i stand til at beregne de provenumæssige konsekvenser af det her lovforslag?

Altså, jeg kan konkludere i dag, at selv om vi støtter ændringen til de 50 pct., som mindsker skaderne, synes vi stadig væk, at det her er et skadeligt forslag, og derfor stemmer vi nej.

Jeg vil også gerne kommentere forløbet lidt i forbindelse med det her lovforslag, for jeg synes faktisk ikke, det har været særlig kønt, for at sige det ærligt. Situationen i sidste uge var jo, at regeringen fandt ud af, at det her var et meget dårligt forslag. Man havde fået meget kritik igennem forløbet både fra erhvervslivet og fra oppositionen, og man gik så ud i medierne og sagde, at nu havde man lyttet til de forskellige parter og var derfor villig til at ændre det. Man stod så med tre muligheder:

Man kunne gå direkte ud og sige, at nu gik man ind og stemte for Dansk Folkepartis ændringsforslag på de 50 pct. Det er klart, at det var man ikke interesseret i, for så havde man jo lidt mistet skindet på næsen, og man ville give Dansk Folkeparti en fjer i hatten ved det.

Så var der løsningsmulighed nr. 2, nemlig at man kunne vælge at prøve, om man, selv om man havde et flertal i forvejen, kunne få et borgerligt parti med på at ændre det her, selv om det i princippet ikke burde være nødvendigt. Man kunne forsøge at gå ud og prøve at sælge historien på, at man nu ikke havde det her skadelige forslag, men i stedet for havde fået en sejr igennem, fordi man forhandlede

bredt, altså prøve på at få drejet fokus over på noget helt andet. Samtidig med det kunne man stille sit eget ændringsforslag, der, som man ser i dag, er fuldstændig identisk med Dansk Folkepartis ændringsforslag, så det ikke var Dansk Folkeparti, der fik en fjer i hatten ved det. Altså, det var i det hele taget bare noget Christiansborgfnidder for at komme ud af en rigtig dårlig sag, man selv havde skabt.

Der var selvfølgelig også den tredje løsning, nemlig at man kunne vælge at holde fast i grænsen på de 25 pct., som man havde sagt fra starten af, men der havde man jo ligesom malet sig selv op i et hjørne ved at melde ud i pressen og sige, at nu var man villig til at ændre det her. Man havde lyttet til erhvervslivet, og man var indstillet på, at det ikke skulle være det, det oprindelig var. Så lige meget om der var kommet en aftale i går morges eller ej, er jeg ret sikker på, at regeringen nok alligevel havde ændret det til de 50 pct.

Det eneste, der står tilbage i det her forløb, er, at det er noget rent Christiansborgfnidder, og jeg tror ærlig talt, at befolkningen sidder og griner af os derude. For af hvilken grund kunne regeringen ikke bare i går, da vi havde anden behandling, have stemt for Dansk Folkepartis ændringsforslag? Vi har fået bekræftet i svaret til spørgsmål nr. 48 fra Skatteministeriet, at de to ændringsforslag er fuldstændig identiske, men af en eller anden årsag skal man bare selv have stillet det.

Kl. 11:39

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 11:39

Thomas Jensen (S):

Tak. Hvis der er nogle, der sidder og griner derude, altså blandt dem, der følger med i den her debat, er det i hvert fald Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti mener, at man skal lægge den her pengetanksgrænse på 50 pct., men når så skatteministeren efter en politisk aftale giver mulighed for, at man kan tone rent flag her i Folketingssalen – for lovforslaget er delt op, og man kan stemme for 50-procentsgrænsen – så trækker Dansk Folkeparti sin støtte til lovforslaget. Jeg synes godt nok, at det er et noget barokt skue for folk at følge med i, og jeg vil også spørge hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti, om hr. Dennis Flydtkjær synes, at administrerende direktør fra LINAK er helt galt afmarcheret, når han siger, og jeg citerer:

»Vi er rigtig glade for, at det kunne lade sig gøre at lande på de 50 procent.«

Det er simpelt hen en stor virksomhedsejer, der her går ud og siger, at det er et rigtig godt resultat, som regeringspartierne, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti har forhandlet hjem. Det accepterer han. Men det vil Dansk Folkeparti ikke støtte, fordi Dansk Folkeparti går op i noget christiansborgfnidder.

Kl. 11:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:40

Dennis Flydtkjær (DF):

Det ville hjælpe rigtig meget på det, hvis hr. Thomas Jensen havde startet med at lytte til min ordførtale her ved andenbehandlingen, for jeg gjorde det jo egentlig meget klart, at vi ikke støtter en 50-procentsgrænse, fordi det netop stadig væk er utrolig skadeligt. Vi synes, at grænsen på de 75 pct. er rigtig god, det er en god balancegang, men vi har foreslået netop de 50 pct., fordi det ville mindske skaderne. Men som jeg nævnte, er der jo mange virksomheder, der stadig væk vil blive ramt af det, bl.a. de her videntunge virksomheder, og det synes vi da er rigtig ærgerligt.

Hvad angår LINAK, har jeg faktisk været i dialog med dem, lang tid før regeringen overhovedet var begyndt at drømme om, at de ville til at løse op for det her, altså inden de fandt ud af, at de havde en rigtig dårlig sag. Jeg havde også snakket med LINAK og med FOSS og mange af de andre om, at den 50-procentsgrænse, som så temmelig sikkert bliver resultatet, var noget, man kunne leve med – altså leve med – men det er ikke noget, man sidder og jubler over. Man er ikke glad for det. Man synes stadig væk, det er utrolig skadeligt for dansk erhvervsliv. Men det er da trods alt en formindskning af skaderne, hvad jeg også går og siger hele tiden.

Så nej, jeg er ikke enig i, at LINAK's direktør synes, at det her er jublende godt. Men det er noget, de kan leve med.

Kl. 11:41

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 11:41

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo sådan, at det af det citat fra LINAK, jeg lige fremførte, fremgår, at man accepterede det. Man syntes, at det var et godt resultat, og det handler ikke om noget med, at man kan leve med det. Man synes, at det, der er kommet frem, er et godt resultat, og det synes jeg vi også skal kvittere for her fra Folketingets talerstol.

Derudover kan jeg simpelt hen stadig væk ikke forstå det. Dansk Folkeparti har selv stillet et ændringsforslag, hvori der stod, at grænsen skulle være på 50 pct. Og der er stillet et spørgsmål til skatteministeren, hvortil der bliver svaret, at der ingen indholdsmæssige forskelle er på de to forslag. Hvorfor kan Dansk Folkeparti så ikke støtte det i dag, især når skatteministeren har ydet den service at dele forslaget op, sådan at Dansk Folkeparti udelukkende kan støtte den her del af lovforslaget omkring pengetanksgrænsen og ikke behøver at stemme for det om rentefradraget? Så jeg forstår simpelt hen ikke Dansk Folkepartis slingrekurs på det her område. Det tror jeg heller ikke ret mange af de folk, der sidder og lytter til debatten, forstår.

Kl. 11:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:42

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er simpelt hen utroligt, og man må nærmest stå og grine, når man lytter til de her spørgsmål. Nu er det pludselig blevet til et spørgsmål om, hvorfor vi ikke kan støtte regeringens forslag. For lang tid siden, allerede før man begyndte at snakke om, at man ville åbne et forlig, fordi man kunne se, at man havde en rigtig dårlig sag, stillede Dansk Folkeparti det her forslag om 50 pct. Da vi sad i freddags i udvalgsarbejdet, sagde hr. Thomas Jensen, at han ikke kunne støtte en grænse på 50 pct. Nu har man fremsat et fuldstændig identisk forslag, og så sidder man og prøver på at stille mig til regnskab for, hvorfor jeg ikke kan støtte regeringens forslag, som er blevet udarbejdet i løbet af i går, altså for under et døgn siden. Det her er fuldstændig den omvendte verden. Jeg burde jo sådan set have stillet hr. Thomas Jensen det samme spørgsmål, hvis han havde så meget mod, at han turde gå op som ordfører, men det tør han åbenbart ikke. Det er meget fint at sidde og stille en masse spørgsmål, men at gå op og forsvare sine holdninger i sagen kan man ikke. Det kunne måske godt tyde på, at man godt ved, at man har en rigtig dårlig sag.

Kl. 11:43

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Kl. 11:46

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Dennis Flydtkjær siger, at det ville være langt rarere, hvis vi kunne have taget den her debat med Socialdemokraternes ordfører, som jo ikke tør gå på talerstolen, og som ikke turde gå på talerstolen under andenbehandlingen. Det synes jeg da er enormt ærgerligt. Det her er rigets fornemste sal at tage en debat i, og Socialdemokraternes ordfører tør ikke gå på talerstolen. Derfor må vi jo så tage debatten sådan lidt i omvendt rækkefølge.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge hr. Dennis Flydtkjær, om det ikke er korrekt, at det, som LINAK og en række andre virksomheder har været ude at sige, er, at man synes, at 50 pct. kan man acceptere, for det er jo bedre end 25 pct. Men det, vi diskuterer i dag, er jo ikke kun erhvervsvilkårene for LINAK og for FOSS, det, vi diskuterer i dag, er de generelle erhvervsvilkår for de op mod 60.000 familieejede virksomheder, som vi har i Danmark.

Den bekymring og den diskussion, som vi har her i salen, hvor skatteministeren jo overhovedet ikke har taget bekymringerne seriøst, heller ikke den 16. november, da jeg stillede spørgsmål til skatteministeren og skatteministeren ikke kunne se noget som helst problem, men han er da heldigvis nået frem til 50-procents-grænsen, handler jo om samtlige op mod 60.000 familieejede virksomheder og ikke kun om 1 til 2 konkrete virksomheder, som man kan stå på Folketingets talerstol og citere udsagn fra.

Derfor vil jeg blot høre hr. Dennis Flydtkjær, om det ikke er korrekt, at for erhvervslivet vil en 75-procents-grænse altid være bedre end en 50-procents-grænse.

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Dennis Flydtkjær (DF):

Mange tak for spørgsmålet. Jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig. Jeg synes, at det er lidt forrykt, at man ikke bare under den her behandling af det her skattelovforslag ikke ser ordførerne fra regeringspartierne heroppe, men at det er blevet generelt for alle de her lovforslag. Man har indset, at det er nogle utrolig upopulære beslutninger, man har truffet. Man skræmmer en masse arbejdspladser væk fra Danmark, og så vælger man at sætte sig nede på sin plads og forsøge at tie det hele ihjel.

Jeg synes, at det er utrolig ærgerligt, men som jeg har sagt flere gange, også i svaret til hr. Thomas Jensens bemærkning, og som jeg også gerne vil bekræfte over for fru Ellen Trane Nørby, så går de jo ikke ud og roser det fra erhvervslivets side, fordi det er en hamrende god idé med 50 pct. De går ud og siger, at det da trods alt er bedre end de 25 pct. De synes, at det er godt, at skaderne er formindsket i den her situation, fordi det er ganske skadeligt for dansk erhvervsliv. Selv om man laver ændringer og det bliver 50 pct., regner man med, når man kigger på provenuberegningerne, at det stadig væk giver halvdelen af skatteprovenuet. Og det betyder, at der trods alt er rigtig mange virksomheder, for hvilke brandskatningen vil øges på grund af den her lovgivning, selv om grænsen bliver på 50 pct.

Så jeg synes, at det er en forbedring af lovforslaget, at man ender på 50 pct., men det er stadig væk rigtig skadeligt, så vi vil anbefale, at man helt dropper det og lader den blive på 75 pct.

Kl. 11:46

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg takker. Vi kan jo stadig væk desværre ikke tage debatten med Socialdemokraternes ordfører, som hverken under andenbehandlingen eller nu under tredjebehandlingen har haft modet til at gå op og debattere konsekvenserne af regeringens lovforslag.

Det siger jo rigtig meget om, hvor dårlig en sag man har. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti, om det ikke virker lidt besynderligt, at i det betækningsbidrag, det betækningsudkast, der blev lavet i Skatteudvalget i freddags, var regeringspartierne, Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, imod Dansk Folkepartis ændringsforslag om at hæve grænsen fra 25 pct. til 50 pct., og om hr. Dennis Flydtkjær ikke synes, at det sådan er lidt underligt, at Socialdemokraternes ordfører og SF's ordfører, som i dag taler om kovendinger, i fredags ikke kunne støtte en 50-procents-grænse, men i dag kan støtte en 50-procents-grænse. Vil hr. Dennis Flydtkjær karakterisere det som en kovending eller som en konsistent politik?

Kl. 11:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:47

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen det er en klar kovending. Man har under hele forløbet frem til i fredags stået og sagt, at man var modstander af den 50-procents-grænse. Vi har haft samråd med skatteministeren, som har siddet og sagt, at han synes, at 25-procents-grænsen er fremragende, for man vil gerne have øget beskatning af de her virksomheder. Og fordi man pludselig kan se, at man er presset så meget, ændrer man så lige, få timer før en andenbehandling i Folketingssalen, sin holdning og siger, at nu er det så en 50-procents-grænse, man vil have.

I øvrigt er det ikke blot en kovending i forhold til i fredags, man holder sådan set fast i kovendingen på en eller anden måde, for i går ved betækningsafgivelsen i forbindelse med de nye ændringsforslag har Dansk Folkeparti holdt fast ved sit ændringsforslag vedrørende det udelte lovforslag, og der anbefalede man stadig væk et nej. Altså, vi har stillet et forslag, som også er gældende her i dag, og som man skal stemme om om lidt, hvis lovforslaget ikke deles, et forslag, som hedder, at der skal være en grænse på 50 pct. Det stemmer man nej til.

Det er fuldstændig identisk med ens eget ændringsforslag, men man stemmer nej til det alene af den grund, at det er Dansk Folkeparti, der har stillet det. Det er da lidt sølle, er det ikke det? Altså, kan man ikke få sin egen tekst igennem, er man modstander af det, og kan man få sin egen tekst igennem, er det selvfølgelig fint nok, selv om indholdet er nøjagtig det samme.

Kl. 11:48

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Jonas Dahl (SF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg håber, at vi kan bringe debatten i hvert fald nogenlunde tilbage på rette spor, for jeg håber, at hr. Dennis Flydtkjær vil bekræfte, at det her trods alt kun er andenbehandlingen. Jeg kunne forstå, at Venstres politiske ordfører havde lidt svært ved at finde ud af behandlingsformerne, men det håber jeg da trods alt at Dansk Folkepartis ordfører vil bekræfte.

Når det drejer sig om overdragelse af aktier i forbindelse med familieejede virksomheder, synes vi sådan set fra SF's side, at det er rimeligt, at man laver en vis beskatning. Det har vi nu haft en dialog

om, der har været drøftelser om det, Dansk Folkeparti har sådan set også medvirket til dem i fredags. Der har været en bred række af Folketingets partier med i det. Så har man valgt fra Dansk Folkepartis side ikke at indgå i de drøftelser, ikke rigtig at komme videre med det.

Nu fremsætter regeringen ved skatteministeren så et forslag, bl.a. med opbakning fra De Konservative, og nu vil man så ikke støtte det, som Dansk Folkeparti sagde man ville støtte i fredags. Jeg vil bare høre: Synes Dansk Folkeparti ikke, at det faktisk er et udmærket forslag, som ligger her fra skatteministerens side? Og vil hr. Dennis Flydtkjær ikke bekræfte, at det faktisk også kommer Dansk Folkeparti i møde, og så burde Dansk Folkeparti jo så sådan set støtte lovforslaget?

Kl. 11:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:49

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil starte med at sige velkommen tilbage til debatten til hr. Jonas Dahl. Nu har vi jo haft en del udvalgs møder i Skatteudvalget om den her del, og hvor vi også har snakket om betænkningss afgivelse. Og der kan jeg da savne ordføreren lidt i den debat, han har i hvert fald ikke været til de sidste to møder, som jeg har deltaget i, men det er da dejligt, at ordføreren nu trods alt deltager her med korte bemærkninger. Man kunne så ønske sig, at ordføreren også gik på talerstolen med en ordførertale, hvor man kunne høre lidt mere om SF's holdninger og fik mulighed for at spørge lidt mere ind til dem. Det kunne da godt nok være meget dejligt, hvis der trods alt bare var en af ordførerne for regeringspartierne, der ønskede at gøre det.

Jeg vil gerne forklare endnu en gang, hvorfor vi ikke stemmer ja til det endelige forslag. Det gør vi ikke af den eneste grund, at lovforslaget stadig er ganske skadeligt for dansk erhvervsliv. Det er klart, at det er en mindske af skaderne, at man nu ændrer pengetanksregelen til at have en 50-procents-grænse i stedet for 25 pct., med de helt uhyggelige skader, vi ville have fået, hvis den havde været på 25 pct.

Men det er stadig væk et ret skadeligt forslag, og det er derfor, vi stadig væk stemmer nej til det her, for vi synes, at man skulle holde fast i den balance, der var før, hvor grænsen lå på 75 pct. Og det kan jeg da godt gentage, hvis ordføreren ønsker at få det uddybet.

Kl. 11:50

Formanden:
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:50

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg kan da berolige hr. Dennis Flydtkjær med, at både SF's og regeringens holdning i øvrigt har været fremme ved første behandling af lovforslaget og i øvrigt også vil komme frem senere under debatten i dag. Og det håber jeg da at hr. Dennis Flydtkjær føler sig tryk ved.

Jeg synes bare, at det her er lidt bemærkelsesværdigt, og det synes jeg egentlig er det, der er udgangspunktet i den her diskussion. For det her drejer sig om nogle pengetanke, som kan videreføres eller overdrages af selskabet til familiemedlemmer eller andre centrale personer i firmaet, og det er sådan set fuldstændig rimeligt i SF's øjne, at man også bliver beskattet af det. Det har man så ikke et ønske om fra Dansk Folkepartis side.

Så har vi jo fra regeringspartierne side sagt: Godt, så lad os tage en drøftelse af det. Det har der været en drøftelse om, og den har Dansk Folkepartis valgt ikke at ville tilendebringe ved at støtte for-

slaget, da det så kom til behandling i salen. Det må Dansk Folkeparti jo sådan set svare på.

Jeg synes da sådan set, at Dansk Folkeparti stadig væk skylder et svar på, om Dansk Folkeparti med det ændringsforslag, der nu er stillet fra skatteministerens side, vil støtte lovforslaget

Kl. 11:51

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:51

Dennis Flydtkjær (DF):

(Ordføreren fløjter i mikrofonen). Nå, den virker stadig væk. Man kan godt undre sig nogle gange, for man får jo det samme spørgsmål igen og igen. Man skulle hverken tro, at der var nogen, der hørte mine svar eller min ordførertale eller noget som helst. Jeg vil gerne gentage det endnu en gang.

Jeg synes stadig væk, at det her lovforslag er utrolig skadeligt, selv om vi nu får mindsket skaderne, fordi det bliver en pengetanksregel med en grænse på 50 pct. Vi støtter alle forbedringer i forslaget, altså den her mindske af skaderne, men det samlede lovforslag er stadig væk lige skadeligt.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jonas Dahl, at det her lovforslag jo ikke er et, der lukker et skattehul. Det er jo ikke sådan, at de her virksomheder slipper fuldstændig for at betale skat, fordi man laver et generationsskifte. Man udskyder skatten til senere. Og i øvrigt er der stadig væk en arveafgift på 15 pct., så det er ikke sådan, at man slipper fuldstændig for at betale skat i forbindelse med de her generationsskifter. Nu bliver grænsen så på 50 pct. Og det her lovforslag betyder bare, at hvis man kommer over den grænse i finansielle aktiver, bliver man brandskattet fuldstændig vildt, og det synes jeg ikke der er nogen speciel grund til.

Jeg synes, at det er helt rimeligt, at vi prøver på at lade kapitalen blive i virksomhederne, så de kan bidrage til at skabe vækst i Danmark og bidrage til at skabe nogle gode arbejdspladser. Og det er jo så det, man prøver på at ødelægge fra regeringens side.

Kl. 11:53

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Vi prøver at nå hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance inden pausen.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil først gerne sige, at jeg synes, at det er en dårlig parlamentarisk skik, at man gerne benytter sig af muligheden for at stille kritiske spørgsmål til oppositionens ordførere her i salen, men at man ikke tillader oppositionens ordførere at stille kritiske spørgsmål til en selv. Når man har et politisk standpunkt, som man står inde for, og som man vil kæmpe for igennem et lovforslag, synes jeg, at man skal stille sig herop på talerstolen og stille sig til rådighed for, at der kan foregå en demokratisk debat om det, man står for. Det med bare at blive siddende dernede er ærlig talt for krysteragtigt.

Så vil jeg gerne slå fast, at Liberal Alliance er borgerlige stemmer, der arbejder. Vi arbejder for mere frihed til borgerne, mere frihed til virksomhederne, mindre skat til borgerne og mindre skat til virksomhederne. Vi arbejder imod, at man tager ekstra penge fra borgere og virksomheder i verdens hårdest beskattede land.

Derfor kan regeringen ikke – og det her er en servicemeddelelse til fremover – fremsætte et lovforslag, der f.eks. hæver topskatten med 10 procentpoint, og så få Liberal Alliance til i forhandlinger senere hen at stemme for topskatteforhøjelser på 5 procentpoint. Regeringen kan ikke beslutte sig for at tildele landets Carinaer 2.000 kr.

mere i kontanthjælp om måneden og så senere i forhandlinger med Liberal Alliance få Liberal Alliance til at stemme for, at landets Carinaer får 1.000 kr. mere måneden. Regeringen kan heller ikke lægge forslag frem om, at der skal være en betalingsring om både København og Aarhus og på den måde hive Liberal Alliance ind i forhandlinger, hvor vi accepterer, at der kun kommer en betalingsring om København.

Det er vores princip. Vi stemmer ikke for forværringer, blot fordi regeringen har været taktisk smart og først har spillet ud med noget, der var endnu værre. Det skal regeringen ikke have held til fremover. Det ved regeringen nu.

Vi kan forstå, at der er andre partier her i salen, der har et anderledes parlamentarisk princip. De støtter forværringer, hvis bare regeringen har været smart nok til forinden at lægge noget frem, der var endnu værre. Det er så det princip, som Det Konservative Folkeparti har i dag. Jeg ville ønske, at Det Konservative Folkeparti kunne komme herop på talerstolen og sige, at det ikke er et princip, som man vil forfølge fremover, for det vil altså gøre det lidt for let for regeringen at få borgerlige partier til at stemme for røde forslag. Det vil også gøre det for let for regeringen at splitte den borgerlige opposition, således at nogle partier i oppositionen stemmer for røde forslag.

Liberal Alliance stemmer imod det her forslag, men vi støtter vores eget ændringsforslag, som er, at pengetanksgrænsen skal sættes på 76 pct. og ikke 75 pct. Vi er ikke borgerlige stemmer, der arbejder for en rød misundelsespolitik.

Kl. 11:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg forstod, at talen var forbi. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Så vil jeg her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00, og jeg skal gøre medlemmerne opmærksom på, at der er et antal afstemninger, ret kort tid efter at mødet genoptages.

Mødet er udsat. (Kl. 11:57).

Kl. 13:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Den næste på talerlisten er hr. Mike Legarth som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Baggrunden for den aftale, vi har lavet med regeringen, er, at regeringen og Enhedslisten allerede havde indgået en aftale i forbindelse med finanslovforliget om at sænke grænsen for beskatning ved generationsskifte til 25 pct. Det ville betyde stor usikkerhed og føre til lavere vækst og færre job i Danmark, da det ville besværliggøre generationsskifte i familieejede virksomheder. Med den aftale, vi så har lavet med regeringen, sikrer vi bedre vilkår for generationsskifte i familieejede virksomheder, og derfor har vi aftalt med regeringen at hæve grænsen fra 25 pct. til 50 pct.

Men i det øjeblik, vi kan skaffe politisk flertal for det, vil vi bringe satsen tilbage på 75 pct., som vi mener er det helt rette niveau. Det har vi jo dokumenteret, eftersom vi har tilkendegivet, at det ændringsforslag, der er i dag om at sætte grænsen på 76 pct., vil vi støtte, så hvis det havde været muligt at finde et politisk flertal her i salen, havde vi selvfølgelig forfulgt det og bakket op om det. Men det kunne vi jo konstatere i fredags at det overhovedet ikke var i nærheden af at komme i betragtning, simpelt hen fordi skatteministeren på

regeringens vegne meddelte, at hvis ingen i oppositionen tog ansvar i den her sag, ville den blive fastholdt på 25 pct. Det ville have været en katastrofe for de familieejede virksomheder, og derfor har vi sikret tryghed for dem.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Vi vil gøre det, at vi tager korte bemærkninger her efter frokostpausen fra pladserne. Der kommer formentlig også nogle lidt senere hen, har jeg på fornemmelsen, og for at få afviklet mødet mere gelinde og da der ikke er så meget larm i salen her – tak for det – så kan vi klare det på den måde.

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:02

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal høre den konservative ordfører, om ordføreren kan oplyse, om det er sådan, at regeringen, efter at skatteministeren var gået ud og havde sagt, at det oprindelige lovforslag var for stramt, og at regeringen ville lytte og havde lyttet til erhvervslivets ønsker, derfor indkaldte til forhandlinger. Er det den konservative ordførers opfattelse, at regeringen der, til trods for at regeringen allerede havde erkendt, at der var noget galt med regeringens eget lovforslag, ville have fastholdt det lovforslag, såfremt De Konservative ikke havde lagt stemmer til denne forværring af forholdene? Det er den ene ting.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, er, om det her har nogen fremadrettede konsekvenser. Kan regeringen f.eks. melde ud, at den ønsker, lad os sige ti procentpoint højere topskat, og så kan den hive De Konservative i forhandlinger, og så kan Konservative præsentere det som en sejr og stemme for det, hvis Det Konservative Folkeparti i forhandlingerne får det ned til fem procentpoint?

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Mike Legarth (KF):

Jeg har den grundlæggende opfattelse, at de folk, der er valgt til Folketinget, er at betragte som mandfolk, mandfolk og kvinder, som man kan have tillid til, indtil det modsatte er bevist. Jeg mener, at et ord er et ord, og når jeg lytter mig til, at en regering og en skatteminister helt kategorisk udtaler, at hvis ikke der er medvirken fra oppositionen, så fastholder man den aftale, der er lavet i finanslovforhandlingerne, og så må jeg tage det til troende. Alt andet er i min verden teatertorden og spilfægteri og fifleri, og man kan tænke den ene og den anden vej om, hvad der var sket. Vi var i dialog med dem, der var talsmænd for de familieejede virksomheder, med branchen for de familieejede virksomheder, og vi har i øvrigt selv som parti rødder langt ind i erhvervslivet, og vi fik en klar og tydelig tilkendegivelse af, at man ville være meget tilfreds, hvis vi ville redde – som de kaldte det – de familieejede virksomheder ved den her generationsbeskatning, og det gjorde vi så.

Kl. 13:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:04

Ole Birk Olesen (LA):

Det er en voldsom beskyldning, som De Konservative her sender i retning af deres alliancepartnere. Den konservative ordfører siger, at selv om regeringen mente, at dens lovforslag ikke var godt, var for dårligt og kunne blive bedre, så ville regeringen have fastholdt dette dårlige forslag, hvis ikke De Konservative havde lagt deres helt

overflødige stemmer til forslaget. Det er jo ikke sådan, at De Konservative stemmer er nødvendige for regeringen for at lave om på det. Det er en hård beskyldning mod regeringen, som De Konservative der kommer med. Man kan undre sig over, at De Konservative overhovedet vil lave aftaler med folk, der er så skruppelløse med landets fremtid, at de er villige til at gennemføre noget dårligt, selv om de har mulighed for at gennemføre noget bedre.

Jeg fik ikke svar på det andet spørgsmål: Er det sådan, at regeringen fremover vil kunne regne med De Konservatives støtte til at hæve skatter, hvis blot regeringen forinden spiller ud med nogle skatteforhøjelser, som er endnu højere end dem, som man vil have De Konservative til at støtte?

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Mike Legarth (KF):

Jeg kan indledningsvis forstå, at det for hr. Birk Olesen er vigtigere at fastholde sit principielle standpunkt om ikke at medvirke, og så pyt med, at det her betød, at grænsen blev sat til 25 pct., hvilket ville være en katastrofe for de familieejede virksomheder og have en meget markant betydning for job i Danmark, for erhvervslivet og provenuet til statskassen. Der var det at vi tog et ansvar med den begrundelse, som jeg her har afgivet fra talerstolen i mit forrige indlæg.

Så til det næste spørgsmål: Det er jo et faktum, og der kan jo ikke være tvivl om, hvem det er i det her Folketing, der har arbejdet på evige skattelettelser, evige bedre konkurrencevilkår for danske virksomheder? Der er et parti, der udmærker sig bedre end nogen andre, og det er Det Konservative Folkeparti.

Vi har skabt tre personskattelettelser i vores regeringstid, vi har sænket selskabsskatten to gange, vi har forbedret rammevilkårene, de bureaukratiske regler osv. osv. gang på gang. Det kan man ikke bare sådan lige lade som om ikke er sket. Det er også det, man præcis fremadrettet vil se. Det kan jeg give garanti for. Den holdning vil Det Konservative Folkeparti have – og gerne i samarbejde.

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger ifølge det, jeg har noteret. Tak for det. Der er et par privatister, først hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 13:07

(Privatist)

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg har forstået, at vi er i gang med at kickstarte Danmark i den her uge. I perlerækken af erhvervsfjendske skatte- og afgiftsforslag er vi åbenbart nu nået til det, der vedrører de familieejede virksomheder. Det behandler vi i en tid, hvor virksomhederne generelt har svært ved at skaffe likviditet. Så vedtager vi glade og muntre en lov, der dræner de få likvide selskaber, hvis ejere er nødsaget til at trække likviditet ud af selskaberne for at betale ikke bare aktieavanceskatten, men også arve- og gaveafgifter. Dem dræner vi for likviditet.

Jeg ved godt, at der er nogle her i Tinget, der synes, at det er vældig fint, at man øjensynligt lander på halvdelen under henvisning til de udtalelser, der er kommet fra direktøren i går. Jeg vil sammenligne det lidt med en person, der stod til 6 års fængsel og slipper med 3 år. Han er også parat til at falde dommeren og bødlen om halsen.

Der bliver sagt, at de bare kan investere i nogle produktionsaktiver. Så undgår man jo den her situation. Ja, hvis det bare var så enkelt. Hvis der var åbenbare alternativer, hvis der var åbenbare produktionsaktiver, man kunne investere i, og som gav et fornuftigt af-

kast, tror jeg faktisk, at de dygtige erhvervsledere allerede havde gjort det. Jeg er i hvert fald helt sikker på en ting, og det er, at vi her i Folketinget ikke ved mere om det end erhvervslederne. Hvis vi vidste det, sad vi her nok ikke.

Et problem med det aktuelle lovforslag er, at det faktisk også rammer tilfældigt. Eksempelvis rammer det firmaer, der udliciterer arbejde. De har ikke så mange produktionsaktiver, og de bliver raskt væk ramt af de her regler. Det er en hæmsko. Det påvirker deres driftsøkonomiske beslutninger, og derfor er det usundt. Det samme gælder for så vidt også rådgivningsfirmaer. Sandheden er, at forslaget dræner de likvide virksomheder for likviditet. De illikvide kan ikke drænes mere end til nul.

Hvad værre er, er det faktisk ikke bare et spørgsmål om at dræne virksomhederne for likviditet. Det er faktisk også et spørgsmål om at dræne dem for aktivitetslyst, og det er efter min opfattelse det, der sker med det her forslag. Det er et ganske besynderligt bidrag til en kickstart af Danmark.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Preben Bang Henriksen. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:10

(Privatist)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg vælger at tage ordet – jeg havde egentlig ikke troet, at jeg skulle tage ordet i den her debat – er det, fordi der er en ting, der undrer mig såre, og det er, at det parti, der her i Folketinget igennem årene vel har været det mest ivrige parti her på talerstolen og har været det parti, der oftest har klandret andre, hvis de ikke gik ind i debatten, det parti, der har villet stå for de meget klare synspunkter, så det var til at forstå, hvad partiet mente, har jo ved den her andenbehandling været fuldstændig fraværende. Og det synes jeg er højst overraskende.

Derfor vil jeg i hvert fald gerne give mit bidrag til at opfordre Enhedslisten til at tage ordet og også deltage som ordfører heroppe, så vi får lejlighed til at spørge ind til Enhedslistens holdning. Det er lidt paradoksalt, at man lige præcis i den her sag har valgt at blive fuldstændig væk, være fuldstændig usynlig i debatten. Og dog er det måske ikke så underligt endda, for når man lige kradser lidt i overfladen i forhold til den her sag, kan man jo se, at det drejer sig om en sag, som har været genstand for en finanslovforhandling, hvor regeringen og Enhedslisten har indgået en aftale, der – må man gå ud fra – har været meget fordelagtig for Enhedslisten. Man kan her pege på et af de områder, hvor Enhedslisten har fået sin politik gennemført.

»Regeringen og Enhedslisten er enige om at reducere grænsen for finansielle aktiver ved succession til 25 pct. med virkning fra den 1. januar 2012.«

Det står at læse på side 44 i den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Enhedslisten.

Kigger man lidt i historiebøgerne, kan det ikke undre, at den her aftale kom i stand i finanslovforhandlingerne. Tilbage i 2002 var der jo et forslag om at ændre på grænsen for lige præcis det, vi taler om her. Jeg skal bare lige citere den daværende ordfører for Enhedslisten, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der jo som bekendt i dag er folketingsmedlem for regeringspartiet Socialdemokratiet. Hun sagde på daværende tidspunkt: »Jeg skal meddele, at Enhedslisten ligesom Socialdemokraterne ikke kan støtte dette forslag.« Nej, undskyld, det citat er fra 2006. I 2002 var det hr. Søren Søndergaard, der var ordfører for Enhedslisten. Det var min fejl; jeg beklager. Det er svært med alle de partiskift, der jo kan finde sted i partierne. Men i 2002 var sagen den, at man var skarp modstander af den daværende regerings forslag om at justere grænsen til 50 pct. – altså til de 50 pct.

»Forslaget er derfor endnu et forslag i regeringens række af forslag, der giver de privilegerede danskere bedre muligheder for at

slippe for at betale skat», sagde hr. Søren Søndergaard i ordførertalen fra 2002. Altså endnu en mulighed for, at de her privilegerede danskere kan slippe for at betale skat; det var modstanden mod grænsen, som den bliver nu.

I 2006, hvor man fra den daværende regerings side foreslog at flytte grænsen til det, den så er i dag, før man nu vil lave den om, var ordførertaleren så fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som jeg startede på at citere for:

»Jeg skal meddele, at Enhedslisten ligesom Socialdemokraterne ikke kan støtte dette forslag. I 2002 var vi modstandere af, at man udvidede kredsen, vi var også modstandere af, at man satte grænsen op fra 25 pct. til 50. pct., og vi mener, at man her åbner en ladeport for udskydelse af skat, som vi ikke er enige i skal åbnes. Derfor kan det heller ikke undre nogen, at vi ikke bryder os om ideen om at sætte grænsen yderligere op til 75 pct.«

Det var da klar tale. Både i 2002 og i 2006 fortæller man altså, at man er modstander af at justere på grænsen, altså både til 50 pct. og også yderligere til 75 pct.

Så må man jo sige, når man ser på finanslovaftalen i år, at det ikke kan undre, hvad indholdet blev af den aftale, for der gennemfører man jo blot den politik, som Enhedslisten de sidste 10 år har kæmpet for.

Det, der så står tilbage, og som jo er det fantastiske – og der kan man selvfølgelig sige, at det jo altså handler om noget af det her med at være omstillingsparat i livet, og det er jo det, hr. Frank Aaen så lige pludselig er blevet offer for – er jo en overraskelse over, at hvis man gennemfører den politik, Enhedslisten altså har argumenteret for i 10 år, så har selv Enhedslisten nu indset, at det vil det få nogle dramatiske konsekvenser, så store konsekvenser, at man øjensynlig har sagt til regeringen: Det må vi have lavet om, men vi må finde et alibi for at lave det om, så I må finde et andet parti, I kan få det igen sammen med.

Problemet for Enhedslisten i den her sammenhæng har så selvfølgelig været, at i og med, at det parti, man kunne lave det sammen med, er De Konservative, ville der ikke have været mandater nok, og derfor er det ved afstemningen i den her sag Enhedslistens stillingtagen, der afgør, at resultatet nu kan blive de 50 pct., som det ændringsforslag, der er stillet nu, lyder på.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Thulesen Dahl. Hr. Frank Aaen, er det en kort bemærkning? Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg er ikke sikker på, at hr. Thulesen Dahl har været i salen under hele andenbehandlingen. Jeg har været oppe en gang at forklare, at vi har lyttet til regeringens ønske om at tage hensyn til nogle virksomheder, der mente, at de kom voldsomt i klemme. Fordi vi altid har været meget konstruktive over for vores samarbejdspartnere, sagde vi til regeringen, at hvis den kan finde et godt grundlag for at hjælpe nogle af de virksomheder, der siger, de er kommet i klemme, skal det ikke komme an på os. Så skal vi nok være villige til at justere på den aftale, vi havde med regeringen. Sådan er det.

Hvis hr. Thulesen Dahl skulle være bange for, at jeg en anden gang ikke skulle finde en anledning til at komme efter f.eks. de meget rige, familieejede selskaber, kan jeg bare love, at det nok skal komme.

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg anerkendte sådan set bare den omstillingsparathed, der hermed viser sig hos Enhedslisten. Altså, sagen er, at man i 10 år har kæmpet ret klart for en bestemt politik, som bliver en del af finanslovaftalen. Det forslag, der har været ens politik i 10 år, og som man nu har fået igennem over for regeringen i en finanslovaftale, når ikke engang at træde i kraft, før man selv indser, at man bliver nødt til at stemme sådan i salen, så det ikke bliver så dramatisk hårdt, som man først havde lagt op til. Det er da interessant. Altså, det viser da noget om, at man godt lige pludselig kan se, at hov, den politik, man selv har argumenteret for, måske ikke er god for Danmark.

Det, der er spændende for os at iagttage, er, på hvor mange andre områder Enhedslisten i den kommende tid også finder ud af, at hvis man rent faktisk gennemførte den politik, Enhedslisten står for – vi skal jo ikke gå ret langt ind i principprogrammet for at se, at nedlæggelse af både politi og militær fremgår – ville det være dybt, dybt skadeligt for nationen Danmark. Jeg er sådan set bare glad for, at der selv inde i Enhedslistens rækker nu viser sig en forståelse for, at den politik, man selv har argumenteret for, faktisk er skadelig for Danmark.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

Frank Aaen (EL):

Jeg sagde ikke, at Enhedslistens politik er skadelig for Danmark. Jeg sagde, at vi lytter til, hvad regeringen siger. Det har vi gjort, og det synes jeg man skal glæde sig over, for det betyder samtidig, at den politik, som hr. Kristian Thulesen Dahl har stået for i den her sag, bliver gennemført.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, selvfølgelig siger hr. Frank Aaen ikke, at Enhedslistens politik er skadelig for Danmark. Men vi kan jo bare se, at konsekvensen af den måde, som Enhedslisten agerer på, er, at det har man erkendt. Det skal hr. Frank Aaen da ikke stå hernede på talerstolen og sige til citat, men det kan man jo bare se, for hvorfor skulle man ellers så kort tid efter, at man har fået sin politik fra de sidste 10 år igennem, fravige sin politik for at give regeringen mulighed for at lave noget andet, når det her alene kommer igennem, fordi Enhedslisten stemmer, som Enhedslisten gør. Enhedslisten kunne jo have valgt at få den politik igennem, som man har stået for i 10 år.

Jeg er da utrolig glad for, at vi her i dag kan konstatere – det må være konklusionen på den her udvikling – at Enhedslisten åbenbart har accepteret, at den del af Enhedslistens politik, der her ville være kommet igennem, er så skadelig for Danmark, at man af egen drift har valgt at sikre, at den ikke kommer igennem, for hvis Enhedslisten havde sagt til regeringen, at de bare står ved deres aftale i finanslovaftalen, ville der ikke være blevet ændret på aftalen. Så ville man have gennemført det, man har kæmpet for i 10 år.

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:18

(Privatist)

Kristian Jensen (V):

En stor del af debatten i dag er sådan set udgået fra en diskussion om, hvorvidt Venstre har skiftet holdning i forhold til, hvad vi har ment siden 2006. Det synes jeg har været en mærkelig diskussion, især når den er blevet ført af en række folketingsmedlemmer, der ikke var ordførere, og som for de flestes vedkommende ikke var valgt, dengang vi havde diskussionen i 2006. Derfor synes jeg, at der er grund til at tegne op, hvad vi egentlig snakker om i dag.

Da Venstre og De Konservative kom i regering i 2001, valgte vi meget hurtigt at forbedre de daværende regler for generationsskifte ved at gå fra 25 pct. til 50 pct. for de såkaldte pengekassens virksomheder. Men i løbet af 2005 og 2006 blev vi mødt med en række ønsker fra erhvervslivet om yderligere forbedringer for at lette generationsskiftet. Der blev nedsat et udvalg og arbejdsgrupper, der skulle komme med forslag til, hvor det klemte mest. Blandt alle de steder, virksomhederne kunne pege på, som var det mest generende i forhold til at sikre, at de mange familieejede virksomheder, som vi har i Danmark, kunne have et løbende og roligt generationsskifte, var, at 50-procents-grænsen var problematisk. De ville gerne have den sat højere op. En række organisationer bad om, at den helt blev fjernet, og en række pegede på, at en grænse på 75 pct. ville være rimelig. Det valgte vi fra regeringens side at lytte til, og det valgte et flertal i Folketinget at lytte til, og vi flyttede grænsen op til 75 pct.

Derfor er det helt naturligt, at det er den politik, Venstre har haft siden 2006, og at det er den politik, vi fortsat har. Derfor er hele diskussionen om, hvorvidt vi skulle støtte de 50 pct., og at vi hellere vil have 50 pct. fremfor 75 pct., enten et udtryk for, at man ikke har fulgt med i debatten, eller et udtryk for en bevidst vildledning af, hvad der tidligere er blevet sagt fra denne talerstol af Venstre. Venstre står fast på den holdning, som vi fastlagde i efteråret 2006. Det har vi sagt igennem hele udvalgsforløbet.

Det kan godt være, at Enhedslisten ikke selv siger, at det, man fik aftalt i finansloven, er skadeligt, men at man bare har lyttet til regeringen, men så er det dog glædeligt, at regeringen siger, at det, Enhedslisten fik gennemført, er skadeligt. Det må være det, der er baggrunden for, at man nu lytter til kravet om at sætte procentsatsen op.

Vi har fra første dag tilkendegivet, at vi vil støtte enhver ændring, der forbedrer det politiske makværk, som regeringen har aftalt med Enhedslisten. Derfor har vi også hele vejen igennem tilkendegivet, at vi vil stemme for et ændringsforslag gående på de 50 pct., men det ændrer ikke ved, at vores politik i Venstre hele vejen igennem har været og fortsat er 75-procents-grænsen. Vi vil endda gerne hjælpe Liberal Alliance til at få gennemført deres forslag om en yderligere forbedring til 76 pct.

En af de ting, som tidligere stødte mig i debatten, var, da den radikale ordfører tillod sig at sige om Venstre, at vi burde skamme os, fordi vi står fast på 75 pct. Det er pudsigt at skulle høre det fra et parti, der i efteråret 2006 stemte for en grænse på 75 pct., hvor den radikale ordfører, hr. Poul Erik Christensen, sagde, at der var store positive effekter ved forslaget, og at Det Radikale Venstre varmt kunne anbefale forslaget. Jeg synes, at Det Radikale Venstre i 2006 havde en hædersmand som skatteordfører. Det er desværre ikke tilfældet i dag.

Ligesom det desværre heller ikke er tilfældet, at vi kan få regeringspartierne ordførere op på talerstolen for at forsvare den linje, de har lagt. Det er en ny skik, som vi har kunnet se brede sig fra i fredags, til i går og til nu i dag, hvor det store forslag om tilbagetrækningsreformen, forslaget om NO_x-afgiften, forslaget om kontanthjælpsloftet, der skal afskaffes, og 225-timers-reglen, der skal fjernes, heller ikke har ført til nogen debat, fordi regeringspartierne eller regeringsmedlemmerne ikke ønsker at deltage i den. Det er ikke

værdigt i et folkestyre, og jeg håber, at regeringspartierne og regeringen snart vil begynde at forsvare og forklare den politik, de fører – på trods af, at jeg godt kan forstå, at det må være svært, når man nu også med det her lovforslag ved tredjebehandlingen stemmer for en forringelse af vilkårene for danske virksomheder og dermed endnu en gang er med til at lægge flere arbejdspladser i graven til skade for danske arbejdstagere.

Kl. 13:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Kristian Jensen. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten har et ganske udmærket samarbejde med regeringen, og vi ville sådan set gerne have, at det på nogle punkter gik endnu videre og blev endnu mere offensivt, end det har været hidtil, og det arbejder vi hårdt på. Men vi har også det forhold til vores samarbejdspartnere, at når de kommer og siger, at de har et ønske, de gerne vil have opfyldt, og spørger, om vi kan justere på en aftale, så er vi selvfølgelig positive over for det. Jeg har i øvrigt sagt til medierne for lang tid siden, at hvis regeringen havde nogle gode argumenter for at lave om på aftalen, som vi diskuterer i dag, var vi også indstillet på at se på det. Det er der slet ikke noget overraskende i – det er længe siden, at vi har givet den melding.

Her kommer regeringen med et ønske om at ændre et lovforslag under indtryk af virksomheder, der har henvendt sig. Jeg har selv den opfattelse, at mange af de henvendelser, man har fået, er det rene hysteri i, men det kan ikke udelukkes, at nogle af dem også er seriøse. I hvert fald har regeringen vurderet, at de er seriøse, og har derfor ønsket at lave loven om. Men man har også sagt, at der skulle være en vis form for ro om den her lovgivning, ved at man fik den borgerlige opposition med på det, og jeg sagde: Det er i orden. Kan man få den borgerlige opposition med på at foretage den her ændring, er de i orden for os; det vil vi ikke stå i vejen for. Det har noget at gøre med at have respekt for vores samarbejdspartnere, og det har også noget at gøre med at have respekt for, at hvis det er et vigtigt argument for borgerligheden her i salen, så skal man naturligvis også lytte til det. Det har vi så gjort, og det er det, der er ved at udmønte sig i dag.

Skal vi ikke være helt ærlige? Det raseri, vi har set i løbet af debatten, kommer ikke af, at Enhedslisten skulle have svigtet sin socialistiske politik – det ville jo også være lidt mærkeligt, hvis borger-skabet skulle blive rasende over det; det raseri, vil se her i salen, skyldes udelukkende et raseri over for De Konservative, fordi man synes, at det er forkert, at Det Konservative Folkeparti har forfulgt sin egen politik og har indgået en aftale med regeringen. O.k., det er da helt i orden, men så synes jeg da bare, det er underligt, at man ikke kaster sig over den konservative ordfører. Altså, hvis det er Det Konservative Folkeparti, man er vred på – og det tror jeg det er – skulle man da kaste sig over den konservative ordfører i stedet for bruge så meget energi på Enhedslisten, som har vist samarbejdsvilje i den her sag.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger. Først er det hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:26

Kristian Jensen (V):

Har hr. Frank Aaen overhovedet læst betænkningssbidraget, hvori Det Konservative Folkeparti siger, at lige så snart vi igen får et borgerlig-liberalt flertal i Danmark, skal grænsen hæves til de 75 pct.,

som det har været Venstres politik at gøre? Dermed er Det Konservative Folkeparti faktisk mere enige med Venstre end med hr. Frank Aaen. Når hr. Frank Aaen taler om ro på området, henviser han så til, at der altså er givet løfte om, at det borgerlig-liberale flertal efter et valg vil udbedre de skader, hr. Frank Aaen påfører danske virksomheder?

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:27

Frank Aaen (EL):

Jeg indrømmer, at det måske var en fortealelse at tale om ro – vi kan i stedet sige, at der i lovgivningsprocessen her vil være ro om tingene. Der står også i den aftale, der er indgået, at det står parterne frit at lave den om, at jeg kan love, at det er en mulighed, som vi vil forfølge.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:27

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Frank Aaen er nødt til at skifte argumenterne ud undervejs, for det var en ret dårlig start på hr. Frank Aaens ordførertale.

Er der andre områder, hvor hr. Frank Aaen vil give borgerlige partier vetoret over for, hvordan hr. Frank Aaen og Enhedslisten vil opføre sig? Kan vi få en liste over, hvad det er for ting, som hr. Frank Aaen kun vil støtte, hvis vi lover også at støtte det? Kan vi lave en aftale om, at alle skatteforslag kun vil blive støttet fra Enhedslistens side, hvis f.eks. Venstre vil være med? Det tror jeg vil være dejlig beroligende for mange danskere, der står over for julens udfordringer og de afgiftsbølger, der kommer omkring nytår. De vil vide, at Enhedslisten i fremtiden kun vil støtte forslag, hvis Venstre også går med.

Det er da en fantastisk vetoret for de borgerlige partier at have, og jeg vil gerne høre, om den kunne blive mere specifik, sådan at det kun var Venstre, der kunne få den vetoret. Vi vil meget gerne bruge den til at sikre danskerne mod flere af hr. Frank Aaens skadelige skatteforslag.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Nu var der for nogle år siden en popgruppe, der sang en sang om Enhedslisten, hvor de kaldte os Ønskelisten. Der kan jeg bare sige til Venstres ordfører, at det i dag ser ud, som om Venstre sådan prøver at kalde sig Ønskelisten. Sådan nogle ønsker kan vi selvfølgelig ikke opfylde; det giver sig selv.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor hr. Kristian Jensen sluttede, nemlig da han forsøgte at få et svar ud af hr. Frank Aaen. Jeg skal bare høre, om hr. Frank Aaen kan nævne andre eksempler på, at en regering har lavet en aftale med sit parlamentariske grundlag, hvor en forudsæt-

ning for at ændre aftalen har været, at et parti, der ikke var en del af aftalen, trådte ind i forhold til aftalen.

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Frank Aaen (EL):

Jeg kan huske masser af eksempler tilbage i tiden på, at et regeringsparti er kommet og har spurgt, om vi, når man kunne lave en aftale med nogle andre, så ville sætte os imod, og hvor vi har sagt, at det ville vi ikke sætte os imod. Vi har ikke som princip at holde andre partier ude, hvis vi synes, at det ønske, man kommer med, er i orden, og sådan vil det også være fremover. Og der kan jeg også godt sige til Ønskelisten Venstre, at skulle man engang komme med et fornuftigt forslag og regeringen siger, at det er i orden, så vil vi ikke modsætte os dette fornuftige ønske fra Ønskelisten Venstre.

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det helt centrale er jo, at det er hr. Frank Aaen og regeringen, der har lavet en aftale, som regeringen selv indrømmer har dybt skadelige konsekvenser for dansk erhvervsliv, og der fornemmer jeg svagt at hr. Frank Aaen også vil stå ved, at der har været massive henvendelser, og at der har været rejst kritik af, at det her vil ramme danske virksomheder, og at det vil koste danske arbejdspladser. Så er det også parlamentarisk nytænkning, at forudsætningen for, at Enhedslisten vil være med til at ændre den aftale, man har indgået med regeringen, er, at der så er nogle andre, der skal tages i ed, at der er nogle andre, der skal tages med. Jeg kan jo spørge: Hvorfor skulle der ikke have været et borgerligt parti, der på forhånd tilkendegav, at man ville støtte udskydelsen af NO_x-afgiften med 6 måneder, før det kunne lade sig gøre? Det er jo præcis den samme situation.

Men da var der ikke nogen vetoret til de borgerlige partier, da blev der ikke indkaldt til forhandlinger. Da kunne regeringen selv løse problemet. Hvorfor kunne regeringen så ikke gøre det samme på præcis det her forslag sammen med Enhedslisten?

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Der lyttede vi igen til nogle virksomheder, som sagde, at de havde problemer med beskæftigelsen, og så var vi fleksible og gjorde, som regeringen ønskede. Det kan da kun være til Enhedslistens ros, at vi er så fleksible, når vi synes, der er nogle gode argumenter for at være det. Men helt ærligt! Kan vi ikke lige komme tilbage til sagen igen?

De borgerlige partier her i Folketinget skælder ud på Enhedslisten, men dem, man er sur på, er Det Konservative Folkeparti. Skulle man ikke tage at rette kritikken i retning af dem, man virkelig er sur på, i stedet for at bede os stå og forklare alt muligt? Bed dog den konservative ordfører om at komme på talerstolen, og ret så skytset mod vedkommende, for det, man er sur over, er jo, at Det Konservative Folkeparti har lavet en aftale sammen med regeringen.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:31

har haft direkte indflydelse efter valget. Man har fået en finanslovaftale, som man er med til at lemppe, før den træder i kraft, i retning af at dem, man selv mener er privilegerede danskere, får bedre muligheder for at slippe for at betale skat. Det synes jeg egentlig er tankevækkende. Man kan sige, at pragmatismen allerede har bredt sig så vidt hos Enhedslisten, at selv den første aftale, man i virkeligheden har indgået, lempes man nu på i den retning. Jeg må bare sige, at det er omstillingsparathed, der vil noget, der viser sig her.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er optændt af raseri. Det tror jeg også man kunne høre på mig, da jeg var på talerstolen som privatist. Jeg er optændt af forhåbning.

Kl. 13:31

Jeg synes, det er fantastisk, at selv Enhedslisten indser, at de aftaler, man har nået at indgå med regeringen på den her korte tid, hvor man har haft indflydelsen, går for vidt og er skadelige for Danmark, og så vil man gerne have lavet dem om. Jeg synes også, det er helt fantastisk at høre her i dag, at det tidligere revolutionære parti Enhedslisten nu har som mål, at der skal være ro omkring en lovgivningsproces. Det kan man så diskutere om der har været, men det var i virkeligheden det, vi nåede frem til: at der skulle være ro, og at det var et mål i sig selv. Det er fantastisk.

Jeg vil bare spørge hr. Frank Aaen, om han kan bekræfte, at det er Enhedslistens opfattelse, at det, man nu gør, i forhold til det, man havde aftalt i finanslovforslaget, giver de privilegerede danskere bedre muligheder for at slippe for at betale skat. Altså: Det giver de privilegerede danskere bedre muligheder for at slippe for at betale skat. Det var i hvert fald Enhedslistens synspunkt, da man tidligere behandlede forslaget om at justere. Hvis man lempede på de her regler, gav man altså de privilegerede danskere bedre muligheder for at slippe for at betale skat. Er det stadig væk Enhedslistens grundlæggende holdning til det her?

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Frank Aaen (EL):

Det er fuldstændig korrekt, og som jeg også sagde i min bemærkning før, skal der nok – og det lover jeg hermed højt og helligt, og lige så meget, som det er jul, hvor man ønsker sig ting, skal hr. Kristian Thulesen Dahl nok komme til at se det – komme nye initiativer fra Enhedslisten, der kommer til at ramme privilegerede danskere, som har for mange penge, og som vi gerne vil hjælpe af med nogle af deres penge. Tag det bare helt roligt. Der er ingen grund til panik. Der er ingen grund til at være bange for, at Enhedslisten er ved at skifte kurs. Vi kører det, vi gerne vil.

Og så vil jeg bare sige igen: Vi har ikke accepteret, at vores politik er skadelig for Danmark. Vi har accepteret et ønske fra regeringen.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er vi så uenige om. Hvis man nedlagde både politi og militær i Danmark, tror jeg nu nok, det ville være skadeligt for Danmark. Det fremgår af Enhedslistens program, men det har vi jo tidligere diskuteret hernede i salen.

Jeg vil bare konstatere, at Enhedslisten altså selv mener, at de nu er med på en justering af deres finanslovaftale, der giver privilegerede danskere bedre muligheder for at slippe for at betale skat. Vi skal bare lige lade den stå et øjeblik.

Jeg tror, det var den 15. september, vi havde valg. Det er den første finanslovaftale, der er indgået, og det er første gang, Enhedslisten

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Frank Aaen (EL):

Jeg må bare gentage, at vi har lyttet til regeringens ønske og har sagt, at det er i orden. Jeg har givet et højtideligt løfte, som jeg gerne vil gentage, til hr. Kristian Thulesen Dahl, om, at vi nok skal komme med andre forslag, der sikrer, at vi hjælper de velstillede danskere, der har for mange penge, af med den byrde, de bærer rundt på. Det er jeg helt sikker på vil ske, og det skal vi nok få afprøvet her i Folketingssalen.

Lad mig så sige en gang mere, at det er underligt, at Enhedslisten skal have, om jeg så må sige, kritik for at have lyttet til regeringen, lyttet til nogle virksomheder, lyttet til ønsker fra den borgerlige opposition, mens dem, man i virkeligheden er vred på, er Det Konservative Folkeparti, fordi Det Konservative Folkeparti har brudt broderskabet med Venstre og Dansk Folkeparti og lavet en aftale med regeringen, som man var imod, selv om aftalen indeholder det, man ønsker. Det er da det, der er det barokke: at vreden, diskussionen, kritikken skal rettes mod Enhedslisten, når det alt sammen drejer sig om, at man er utilfreds med, at Det Konservative Folkeparti har brudt broderskabet.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:35

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Altså, den eneste her i salen, som jeg kan høre er utilfreds med Det Konservative Folkeparti, er hr. Frank Aaen, som både står og ser enormt sur ud oppe på talerstolen og taler om, hvor surt det hele er. Vi er nogle, der har fulgt det her lovforslag lige fra starten, fordi vi mener, at det er ødelæggende for væksten og for generationsskiftemulighederne i de op mod 60.000 danske virksomheder, der er familieejede, og derfor har vi haft skatteministeren i en række samråd og til spørgsmål i salen om det her, for vi går sådan set op i, hvordan vi bevarer danske arbejdspladser.

Men hr. Frank Aaen går åbenbart meget op i det her med, at Det Konservative Folkeparti er med og vælger at stemme for, selv om der ikke er et forlig, og selv om Det Konservative Folkeparti jo klart har indikeret, at de fortsat også støtter 75-procents-grænsen. Derfor vil jeg blot spørge hr. Frank Aaen: Er det Enhedslisten, der har krævet, at der var et borgerligt parti, der skulle støtte det, for at Enhedslisten ville støtte en hævning fra 25 pct. til 50 pct.?

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Frank Aaen (EL):

Jeg kan sige det en gang mere: Vi har lyttet til regeringen, som havde et ønske, og regeringen havde et ønske om også at få borgerlige

partier med i aftalen. De to ting har vi sagt ja til, og så har vi overladt resten til regeringen. Længere er den ikke.

Kl. 13:39

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:37

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Men skal det så forstås sådan, at Enhedslisten er ligeglad med, om der var et borgerligt parti med, for vi er blevet efterladt med det klare indtryk, at det var Enhedslistens krav, at der var et borgerligt parti, der skulle stemme for, hvis regeringen skulle indrømme den fejl, de havde begået ved at tage initiativer, som er vækstbekæmpende i det danske samfund og sådan set umuliggør generationsskifter i virksomheder. Derfor vil jeg bare spørge helt konkret: Er det korrekt forstået af det, hr. Frank Aaen står og siger, at Enhedslisten sådan set er ligeglad med, om der var et borgerligt parti, der stemte for hele lovforslaget?

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Frank Aaen (EL):

Vi har bøjet os for regeringens ønske om at lave det her lovforslag om, hvis de kunne få en aftale med de borgerlige partier. Sådan er det. Det lykkedes, og det har vi sagt ja til.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:37

Ole Birk Olesen (LA):

Nu blev det lidt uklart igen, hvad det er, Enhedslisten har krævet for at deltage i det her. Altså, lad mig sige det rent ud: Vi har Det Konservative Folkeparti, der siger, at en forudsætning for, at flertallet bestående af Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og De Radikale ville lave om på deres oprindelige plan om at sænke grænsen til 25 pct., var, at De Konservative ville være med. Kan vi lige få helt på det rene: Det krav har Enhedslisten ikke stillet, vel? Enhedslisten har ikke stillet som et krav, at De Konservative var med til det her, for at Enhedslisten ville være med til at opgive grænsen på 25 pct. og i stedet have den på 50 pct. Enhedslisten har bare sagt til regeringen, at hvis regeringen ønskede en højere grænse, var Enhedslisten villig til at give regeringen det. De Konservative spiller ingen rolle for Enhedslisten, vel?

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

Regeringen har sagt til os, at de ønskede at ændre grænsen i forbindelse med en aftale med et eller flere af de borgerlige partier i Folketinget, og det sagde vi ja til.

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Det må være muligt for en intelligent mand som hr. Frank Aaen, som også har ry for at kunne svare direkte på direkte spørgsmål, at svare på dette spørgsmål: Var deltagelsen af et borgerligt parti i den her aftale en forudsætning for, at Enhedslisten ville være med til at hæve grænsen til 50 pct.?

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

Altså, hvis hr. Ole Birk Olesen mener, at det skulle være et ufravigeligt krav fra Enhedslistens side, at Det Konservative Folkeparti skal være med i en aftale om politik, er det nok at strække den lige langt nok. Altså, jeg kan godt høre, at jeg skal være blevet meget pragmatisk, men så langt strækker pragmatismen altså ikke, at det er et ufravigeligt krav, at Det Konservative Folkeparti er med i en politisk aftale. Det, vi har sagt til regeringen, er, at hvis man ønsker at lave en aftale med borgerlige partier om at ændre grænsen til 50 pct., så er det i orden.

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:40

Mike Legarth (KF):

Lad mig gøre det lidt utraditionelt. Jeg hørte hr. Ole Birk Olesen referere til Det Konservative Folkeparti, med hensyn til hvem der har gjort hvad. Det var skatteministeren, der udtalte sig om det i fredags, ikke mig.

Så kom hr. Frank Aaen i et tidligere indlæg her til at udtrykke sig sådan lidt utvetydigt om ro om lovgivningsarbejdet osv. Jeg vil bare bruge den her lejlighed til at præcisere, at vi har indgået en aftale, og den står vi ved et hundrede procent. Men vi har i aftaleteksten sørget for, at det her ikke er forligsbundet. Det her er en politisk aftale, og så snart – og det fremgår af teksten – der kan findes et flertal for at hæve grænsen til 75 pct., så indgår vi den aftale, og det er vi frit stillet til, ligesom vi jo har tilkendegivet, at vi støtter det ændringsforslag på 76 pct., der er lagt op til at der skal komme i dag, for hvis der var politisk flertal for det, var det det, vi ønskede. Men det ved vi jo desværre bliver stemt ned, og det er baggrunden for aftalen.

Kl. 13:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Jeg kan bekræfte det, der bliver sagt, og vil sige, at det, jeg mente med ro, var i forbindelse med denne finanslovaftale.

Kl. 13:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth? Nej, det er fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:41

Gitte Lillelund Bech (V):

Tusind tak. Jeg er da glad for, at det lykkedes at tænde mikrofonen, men jeg tror godt, at jeg kunne have råbt Folketinget op uden.

Jeg skal bare lige fuldstændig forstå det svar, som Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, gav til hr. Ole Birk Olesen. Er det korrekt

forstået, at hvis regeringen kom til Enhedslisten og sagde, at man havde behov for at lave et ændringsforslag, der hedder 50 pct. i stedet for de 25 pct., der er foreslået, så ville Enhedslisten have sagt ja, uanset om de borgerlige var med eller ej? Det er det ene.

Det andet er, at jeg lige skal have bekræftet igen, at Enhedslisten ikke har krævet, at der er et borgerligt parti, der stemmer for 50-procents-grænsen, for at Enhedslisten ville stemme for den tilsvarende grænse.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Frank Aaen (EL):

Det kan jo blive lidt ensformigt, men jeg siger det bare igen: Regeringen kom til os og spurgte, om vi var indstillet på en sænkning til 50 pct. i forbindelse med en aftale med et eller flere borgerlige partier. Det sagde vi ja til. Så er det korrekt, at vi også har hørt den variant, der hedder, om vi kan gøre det alligevel. Og der har vi sagt, at hvis ikke der er en aftale med andre, vil det jo være fint for os at lave en yderligere aftale om beskatning af de privilegerede – det er jo det ønske, der også er fra Dansk Folkeparti – altså et andet forslag. Men det, vi sagde ja til, var at lave en aftale om at sænke til 50 pct. sammen med et eller flere borgerlige partier.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:43

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har bare en undren over Enhedslistens store samfundssind i den her sag. Det var jo sådan, at der blev afgivet betænkning i Skatteudvalget i fredags. Enhedslisten var godt nok ikke til stede ved selve betænkningsafgivelsen, men jeg kunne så læse efterfølgende i betænkningen, at Enhedslisten havde tilkendegivet at ville stemme nej til en 50-procents-grænse.

Hvad er det, der er sket fra fredag eftermiddag og så tilsyneladende til mandag morgen – i øvrigt pågik der forhandlinger fredag eftermiddag, da vi afgav betænkningen – der har fået Enhedslisten til at skønne anderledes? I fredags kunne man ikke støtte en 50-procents-grænse, men så kunne man støtte den, da vi kom til mandag.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Frank Aaen (EL):

Det har jeg jo sådan set svaret på nogle gange. Regeringen bad om, at vi ville støtte en sænkning til 50 pct. i forbindelse med en aftale med et eller flere borgerlige partier. Den forelå ikke da, og derfor stemte vi selvfølgelig ikke ja til at sænke procenten. Den forelå senere, og så sagde vi ja til det. Det er sådan set det, vi har sagt hele tiden.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi var jo nogle, der her efter valget fik et lille smil på læben, da vi kunne se, at Enhedslisten var blevet parlamentarisk grundlag og så

kom til Dansk Folkeparti for at få nogle gode råd om, hvordan man får mest mulig af sin politik indført.

Der er det jo sådan lidt spøjst, at man så bagefter sidder her og gør det stik modsatte, at man arbejder aktivt imod sin egen politik. Hr. Kristian Thulesen Dahl har jo fint redegjort for, at man faktisk i 10 år havde kæmpet for at få den her procentsats sat så langt ned som muligt. Når man så endelig får sine højeste drømme opfyldt, vælger man, 12 dage før det skal træde i kraft, aktivt at gå ind og kæmpe imod. Det kan virke lidt underligt og giver lidt et lille smil på læben, og jeg skal endelig understrege for hr. Frank Aaen, at ingen af os er sure, men at vi faktisk synes, at det ganske underholdende at tage den her debat i dag, så vi kan se, hvordan man har skiftet holdning.

Men hvad er det, der har gjort, at man sådan pludselig har skiftet holdning midt i det hele? Hvorfor vil man ikke have opfyldt sine bedste drømme, som man har kæmpet for i 10 år?

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Frank Aaen (EL):

Vores højeste ønske var og er det, vi har fået, nemlig en ny regering til erstatning for den, som baserede sig på Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som har ført landet ud i en ufattelig krise, givet skattelettelser til de allerrigeste, og hvad de ellers er kommet med af forskellige dårligheder. Det var vores højeste ønske. Og vi har det høje ønske at samarbejde med den regering, og en del af et samarbejde er, at man ikke får alt det igennem, som man gerne vil, men kun noget af det. Det tror jeg alle partier kender. I den forbindelse har vi altså været lydhøre, når vores samarbejdspartnere havde et problem, de gerne ville have løst, på samme måde, som jeg er helt sikker på – og det er der selvfølgelig allerede flere eksempler på – at når vi har et problem og går til regeringen, hjælper de også med at få det løst. Det er samarbejde. Det burde ikke være så mistænkeligt eller forræderi af ens egen politik, eller hvad ved jeg, der bliver antydnet her. Det er sådan set bare en måde at få samarbejdet til at fungere på, så det ikke bare varer i år, men i rigtig mange år fremover.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:46

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg har stor forståelse for, at Enhedslisten ikke får al deres politik igennem – heldigvis, kan man fristes til at sige – men det her var jo netop noget, man havde fået igennem. Man havde fået det igennem, det var en del af finanslovaftalen, at man fik sat den ned til 25 pct. 12 dage før det så træder i kraft, står vi her i dag, og så løber man fra det, man selv havde fået indført. Det er jo det, der er det bemærkelsesværdige i det, nemlig, at det, man selv får indført, og det, man selv får gennemført og faktisk får noget indflydelse på, løber man fra, inden det træder i kraft. Det hænger jo slet ikke sammen, gør det?

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Frank Aaen (EL):

Alle partier – nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Flydtkjær har været involveret – der har været involveret i forhandlinger og en proces,

der fører frem til vedtagelsen f.eks. af noget så kompliceret som en finanslov, ved, at der undervejs opstår ting, man gerne vil have ændret. Så snakker man med hinanden og spørger: Vil I være med til at ændre det, vil I være med til at ændre det? Og hvis man er fornuftig i samarbejdet, siger man: Ja, selvfølgelig vil vi det, hvis det er sådan, at det er et godt og fornuftigt forslag, der kommer. Sådan er det, længere er den ikke. Sådan vil det også være i forhandlinger med Enhedslisten fremover, altså, hvis vores samarbejdspartnere kommer og siger, at der er nogle ting, de gerne vil have anderledes, lytter vi selvfølgelig til de ønsker, der måtte komme, på samme måde, som vi har en forventning om, at vores samarbejdspartnere lytter til vores ønsker.

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der skulle ikke være flere korte bemærkninger.

Tak til hr. Frank Aaen. Hr. Anders Samuelsen som privatist.

Kl. 13:47

(Privatist)

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Det er egentlig blot for at summere op på det og takke hr. Frank Aaen for hans meget klare udmelding, for der har hersket sådan en lille smule tvivl om, hvorvidt det her, som vi er vidne til i dag, nu er en kæmpemæssig sejr for Det Konservative Folkeparti, som på den måde har fået kæmpet et resultat igennem og kan leve op til ordene om borgerlige stemmer, der arbejder.

Hr. Frank Aaen har skåret det klart ud i pap, at selvfølgelig var det her blevet vedtaget også uden de konservative stemmer, og det vil sige, at Det Konservative Folkeparti er blevet snydt. Længere er den sådan set ikke. De har lagt stemmer til en blåstempling af en politik, som går i den forkerte retning. Altså, regeringen har sammen med Enhedslisten ønsket at trække Danmark tre skridt i en socialistisk retning, og nu er det så blevet to skridt i en socialistiske retning, og det er, uanset hvordan man vender og drejer det, ikke nogen sejr for et borgerligt parti. Det er det slet ikke, når man oven i købet får at vide, at det under alle omstændigheder kun var blevet til to skridt, uanset om Det Konservative Folkeparti havde lagt stemmer til det.

Jeg må bare konstatere, at det er sådan, virkeligheden er, og så må man håbe på, at der er et ægte borgerligt flertal efter næste valg, som kan sikre, at vi får de rigtige regler på det her område – op på de 75 pct., gerne 76 pct. igen.

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Anders Samuelsen. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:49

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og også tak for en rigtig god debat om et vigtigt spørgsmål. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at de nuværende successionsregler for familievirksomheder er meget fordelagtige. Det har været regeringens hensigt fra starten af at gøre de her regler mindre fordelagtige. Der har ikke været tale om, at vi ønskede at afskaffe skattebegunstigelsen for generationsskifter, men der har været tale om, at regeringen ønskede at gøre nogle meget lukrative regler lidt mindre lukrative. Det er baggrunden for, at regeringen fremsatte lovforslaget, hvor pengetankgrænsen ved succession blev fastsat til 25 pct. Det skyldes, dels at vi ønskede en rimelighed ind i regelsættet, dels skyldes det også, at vi mener, at det i en krisetid er vigtigt at tilskynde virksomheder til aktive erhvervsinvesteringer i stedet for at bruge skattebegunstigelser til at fremme passive pengeanbringelser.

Regeringen har lyttet til de indvendinger, som er kommet fra erhvervslivet og også fra den konstruktive del af oppositionen. På den

baggrund tog regeringen initiativ til at få skabt en bredere aftale. I den forbindelse vil jeg gerne levere en stor ros til Det Konservative Folkeparti for et konstruktivt forhandlingsforløb. Det konstruktive forhandlingsforløb og De Konservatives vilje til at indgå i en forpligtende dialog med regeringen har ført til et resultat, hvor pengetankgrænsen nu bliver fastsat til 50 pct. På den måde er der skabt en rigtig god balance mellem rimelighed, så vi ikke skattebegunstiger pengetanke, på den ene side og på den anden side gode vilkår for familievirksomheder. Jeg er glad for dialogen med erhvervslivet, og jeg er også glad for dialogen med De Konservative. Den gode dialog afspejler sig i resultatet. Ud over lempelsen til 50 pct. indeholder forslaget også en overgangsordning, som giver virksomhederne mulighed for at tilpasse sig de nye regler. Successionsreglerne er således stadig væk fordelagtige, men de er ikke helt lige så lukrative som indtil nu, og der er ikke tale om noget urimeligt. Det er også mit indtryk, at erhvervslivet er tilfreds med den løsning, som vi er nået frem til sammen med De Konservative.

Der er her i debatten blevet talt meget om, at der skulle være tale om et parlamentarisk nybrud. Det vil jeg sådan set godt bekræfte. Det nybrud indtraf ved folketingsvalget. Der fik vi et nyt flertal, vi fik en ny regering. Det nye flertal og den nye regering er optaget af at lytte, er optaget af en ægte dialog med erhvervslivet, med lønmodtagerne, og vi mener faktisk og tror på, at et bredt samarbejde også kan føre til bedre resultater. Det er sådan i politiske kompromiser, at indflydelse og ansvar følges ad. Det er også det, der har kendetegnet den her proces og ført til, at regeringens gode forslag er blevet et endnu bedre forslag.

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Ministeren siger, at det var dialogen med erhvervslivet, der fik ministeren til at indse, at de markante stramninger, nemlig en grænse på 25 pct., som regeringen og Enhedslisten lagde op til i forhold til mulighederne for, at virksomhederne kunne generationsskifte på en hensigtsmæssig måde, ville være dybt skadeligt for dansk erhvervsliv. Det var det, skatteministeren sagde fra Folketingets talerstol.

Det er jo sådan set rart at høre, at skatteministeren bider mærke i den kritik, der rejses; jeg ville ønske, at han lyttede lidt oftere. Men det er altså dialogen med erhvervslivet, der har gjort indtryk på ministeren. Så skal jeg bare forstå: Hvordan kan det så være et krav fra regeringen side, at et parti, der ikke er en del af den aftale, som regeringen og Enhedslisten har indgået, skal være med til at bære den hjem? Altså, det er regeringen og Enhedslisten, der har lavet aftalen; men regeringen har stillet som krav, at et andet parti skulle have ansvaret for at bære den hjem, selv om skatteministeren siger, at det er den kritik, der har været rejst fra erhvervslivets side, der har gjort indtryk på regeringen.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 13:54

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Regeringens udgangspunkt har aldrig været og er fortsat heller ikke, at en sænkning af grænsen til 25 pct. ville være dybt, dybt skadeligt for dansk erhvervsliv – naturligvis ikke, for så havde vi aldrig fremsat det oprindelige forslag. Men naturligvis er regeringen – det er jeg helt åben om – meget optaget af at lytte til erhvervslivet, til lønmodtagerne og have en reel dialog i forbindelse med lovgivningsproces-

sen. Der er vi blevet mødt med nogle konstruktive indvendinger fra dansk erhvervslivs side, nemlig om niveauet for at gøre nogle meget lukrative bestemmelser mindre lukrative nu var helt rigtigt.

De indvendinger har fået os til at sige, at vi godt vil åbne for fornyet drøftelse med Folketingets partier om, hvorvidt der kunne blive skabt enighed, bred enighed, om en mindre lukrativ model, som måske ikke var helt lige så lav, som regeringens oprindelige forslag. Det synes jeg er et sundt princip, og det viser, at dialog også kan føre til resultater.

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Det står jo klart, at skatteministeren indrømmer, at dialog med erhvervslivet har gjort, at regeringen indså, at forslaget var problematisk. Alligevel forsøger skatteministeren at sige, at det var en forudsætning, at der var et andet parti ud over de oprindelige fire partier, der skulle stemme for – til trods for at når man læser betænkningen, fremgår det, at der er tale om en stemmeaftale, som ikke binder. Den binder ikke, og det vil sige, at skatteministeren har været optaget af at lytte til erhvervslivet, men alligevel så har forsøgt at sige, at der var nogle andre, der skulle med ind i det.

Jeg skal så bare forstå: Hvorfor skulle der ikke være et borgerligt parti, der blev spurgt, om det ville stemme for et ændringsforslag om at udskyde NO_x-afgiften med 6 måneder, for det var præcis det samme? Da sagde skatteministeren, at man havde lyttet til erhvervslivet, og så udskød man NO_x-afgiften.

Hvorfor kunne skatteministerens parti ikke på præcis samme måde have stemt for det ændringsforslag, der var til afstemning i Folketinget Skatteudvalg i fredags, som er identisk med det ændringsforslag, som skatteministeren stiller i dag?

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 13:56

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror nu, jeg forstår Venstres forundring, for der er tale om en ny fremgangsmåde. Der er tale om en ny måde at føre regering på. Man lytter ikke kun på skrømt, man lytter reelt. Man tager de indvendinger, der kommer, så seriøst, at man som regering faktisk er parat til at genåbne drøftelser på trods af stramt tidspres. Man lytter også til oppositionen og giver oppositionen mulighed for at få indflydelse, hvis den er parat til at tage ansvar.

Jeg ved godt, at det er svært at vænne sig til, at det er sådan, landet nu bliver regeret, men det er sådan, regeringen regerer. Det er noget nyt i forhold til tidligere, men det er nu engang vores arbejds metode, og jeg tror, at virksomhederne er glade for det, og jeg tror sådan set også, at det er det, danskerne fortjener og forventer af deres regering i en krisetid.

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Mads Rørvig (V):

Hold da op, det er åbenbart ifølge skatteministerens fremlægning her en nyskabelse, at man lytter, og det gør man en dyd ud af. Jeg vil så bare høre ministeren, hvornår man ændrer de andre aftaler, man er ved at udmønte her i Folketinget, bl.a. lovgivning om NO_x-afgiften.

Jeg tror, at der er endnu mere opstand omkring den, end der er omkring det her lovforslag. Hvornår vil man tage initiativ til at ændre i det lovforslag, på samme måde som man også har ændret i det her?

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:58

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg synes, at NO_x-afgiften jo er et andet eksempel på, at vi har været optaget af at lytte til de konstruktive indvendinger, som dele af industrien har haft, i forhold til at man ikke har haft tid nok til at tilpasse sig det nye afgiftsniveau og nedbringe mængden af de meget, meget skadelige luftpartikler, som forurener vores alle sammens luft. Derfor har regeringen jo også taget initiativ til at fremme et ændringsforslag, der skubber ikrafttrædelsen af NO_x-afgiften ½ år.

Jeg vil da gerne levere en stående invitation til Folketingets borgerlige oppositionspartier om, at hvis man ønsker en reel dialog om skattepolitikken, hvor man er med på, at man bøjer sig mod hinanden i politiske kompromiser, og hvor man er med på, at indflydelse og ansvar følges ad, så skal man være hjertelig velkommen på mit kontor.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:59

Mads Rørvig (V):

Der fik vi den så, altså indrømmelsen. Det er kun tomme ord, der bliver lukket ud. Det eneste, den her finanslovaftale fører med sig, er et tab af arbejdspladser. Når vi hører ude i landet, hvad det her kommer til at betyde, så er det entydigt svar, at det kommer til at koste arbejdspladser – det samme, som skatteministeren laver med hensyn til forøgelse af sukerafgiften og NO_x-afgiften, som vi talte om.

Skatteministeren er ved at udvikle en ny specialitet først i sit embede, nemlig at sende arbejdspladser ud af landet.

Jeg vil høre ministeren helt konkret og helt specifikt: Hvor mange arbejdspladser koster det her lovforslag isoleret set? Hvor mange arbejdspladser koster det, og hvor stor er beskæftigelseseffekten af det?

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:59

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Hold da op, det var lige godt en spøjs måde at svare en ellers ret fremstrakt hånd på. Regeringen er parat til at indgå et konstruktivt samarbejde med oppositionen, også på skattepolitikken, under en rimelig fornuftig præmis om, at man i politiske kompromiser bøjer sig mod hinanden, mødes, og at indflydelse og ansvar følges ad. Hvad er svaret til det? Det blev en gammelkendt svada imod regeringens fornuftige økonomiske politik, der fremmer vækst og beskæftigelse. Fred være med det.

Jeg må indrømme, at det er ærgerligt, at det kun er et parti i oppositionen, som har modet til rent faktisk at indgå politiske aftaler, som fremmer de synspunkter, man selv har, selv om man ikke får helt ret. Det eneste, der er sket i det her forløb, hvis vi lige skal vende tilbage til spørgsmålet om succession, er jo, at Venstre har skiftet position fra at være meget glade for en 75-procents-grænse til nu at synes, at den bedste grænse i verden er 76 pct. Jeg savner stadig helt begrundelsen.

Kl. 14:00

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:01

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så vil Liberal Alliance da gerne tage imod skatteministerens fremstrakte hånd. Vi kommer gerne til forhandlinger med regeringen. Regeringen spiller ud med, at skatten skal hæves. Vi spiller ud med, at skatten skal sænkes. Og så indgår vi et forlig om, at skatten skal blive, hvor den er. Det er en deal.

Så til det, jeg egentlig vil spørge om: Skatteministeren sagde for lidt siden, at man nu har fået et bedre lovforslag, altså at det ændrede lovforslag er bedre end det originale lovforslag. Det er jeg enig i. Det er bedre, men det er ikke godt nok. Det er bare interessant – og jeg synes, at skatteministeren bør forholde sig til det – at han har været udsat for en meget hård beskyldning fra sine konservative alliancepартnere, der har beskyldt regeringen for, at den foretrak noget, der var værre end det, der nu ligger, hvis De Konservative ikke ville tilbyde deres stemmer, selv om deres stemmer ikke var nødvendige. Vi hørte, at Enhedslisten fremlagde, at De Konservative ikke var nødvendige, for at Enhedslisten ville gå med til at gøre det her forslag bedre. Er det rigtigt, hvad De Konservative siger, nemlig at hvis De Konservative ikke havde deltaget i det her, selv om deres stemmer ikke var nødvendige, ville regeringen have fastholdt et dårligere forslag end det, der nu ligger på bordet?

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:02

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Ja, det er korrekt. Og det er også det, der viser styrken ved demokratiet, og det er det, der viser styrken, ved at man også på trods af politiske uenigheder, nogle gange formår at mødes og lave konstruktive forhandlingsforløb og på den måde gøre gode forslag endnu bedre. Så det er helt korrekt forstået, at hvis ikke regeringen og De Konservative havde indgået den aftale, som vi indgik i går, var forslaget ikke blevet ændret til de 50 pct. Det er helt korrekt.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:02

Ole Birk Olesen (LA):

Mit spørgsmål gik ikke på, om selve aftalen var en forudsætning for, at det blev bedre, for jeg ved, at der skulle en ny aftale til. Mit spørgsmål gik på, om De Konservatives deltagelse i aftalen var en forudsætning for, at regeringen ville gøre det her forslag bedre.

Skatteministeren må lige forstå, at skatteministeren helt selv kunne gøre forslaget bedre. Enhedslisten sagde ja til at gøre det alene på foranledning af, at skatteministeren spurgte om det. Vil skatteministeren sige, at skatteministeren ville have fastholdt et dårligere forslag, selv om det var i skatteministerens magt at gøre det bedre, hvis De Konservatives overflødige stemmer ikke deltog?

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

De Konservatives stemmer og De Konservatives forhandlingsvilje har bestemt ikke været overflødig. Det har ført til et godt resultat, hvor regeringen og De Konservative har indgået en aftale om at gøre et godt forslag endnu bedre.

Jeg vil gerne understrege, at var den situation ikke opstået, at Det Konservative Folkeparti var parat til konstruktivt at forhandle med regeringen, havde regeringen ikke fremmet og støttet det ændringsforslag om de 50 pct., som vi nu støtter. Det er det, aftalen handler om. Det er resultatet af den aftale. Så det vil jeg gerne understrege igen. Det synes jeg ikke at man kan misforstå.

Jeg vil så bare igen understrege, at det jo er et bevis på, at dialog nytter. Det er et bevis på, at politiske forhandlinger også mellem partier, der normalt står langt fra hinanden, rent faktisk nytter. Og jeg tror, at det er det, både danske virksomheder og danske lønmodtagere forventer af os som ansvarlige politikere.

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg synes jo, det er meget, meget interessant, at skatteministeren lytter til erhvervslivet. Jeg er også meget glad for, at skatteministeren faktisk har taget ordet, for det har jo været umuligt at få en dialog med de regeringsbærende partiers ordførere på det her felt ved denne andenbehandling. Det har været umuligt at få en dialog med de regeringsbærende partiers ordførere om, hvordan det kunne være, at de regeringsbærende partier i fredags ikke kunne støtte en 50-procents-grænse, men sådan set godt kunne det mandag.

Derfor skal jeg lige finde ud af, hvad skatteministeren mener, når han siger, at han lytter til erhvervslivet, og at det sådan set er derfor, at skatteministeren og regeringen er gået med til en 50-procents-grænse. Er det på grund af lytten til erhvervslivet, eller er det på grund af lytten til borgerlige partier, der sagde, at det kunne være rart, hvis man ændrede på det her, eller hvad er det, der har gjort, at regeringen ønsker at sige ja til 50-procents-grænsen? Og hvorfor stemte regeringen ikke bare for det, da vi afgav betænkning i Skatteudvalget i fredags?

Kl. 14:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:05

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil starte med at sige til fru Gitte Lillelund Bech, at jeg også er glad for dialogen og diskussionen her, for jeg tror, den er vigtig. Når det er sagt, vil jeg i forhold til det konkrete spørgsmål sige, at jeg har forsøgt at gøre det klart, men jeg vil gerne gøre det endnu mere klart.

Det er klart, at regeringen lytter til de konstruktive indvendinger, som kommer fra erhvervslivet. Det var det, der fik os til at sige: Vi er faktisk parate til at justere vores forslag. Det syntes vi jo i udgangspunktet var det rigtige at gøre. Det gør vi ved at åbne for brede drøftelser i Folketinget, og bl.a. på grund af Det Konservative Folkepartis konstruktive tilgang til det lykkedes det at blive enige om en ny grænse på 50 pct.

Så det er faktisk i den meget spændende dynamik, der opstår, mellem en regerings vilje til at lytte til de berørte parter og en regerings vilje til at indgå i konstruktiv dialog med Folketingets partier, at det her ganske udmærkede forslag, der forbedrer det oprindelige forslag, opstår.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:06

man er gået lidt væk fra sin politik, som man normalt gør, når man laver kompromis. Nej, man har fået gjort et godt forslag endnu bedre.

Kl. 14:06

Så er der bare ét spørgsmål om noget, som skatteministeren bliver nødt til at forklare: Hvis regeringen selv mener, at regeringens eget forslag nu er blevet bedre, hvorfor har det så været en forudsætning for regeringen, at et andet parti, ud over det, der kunne være et flertal, går med til at gøre regeringens eget forslag endnu bedre?

Kl. 14:09

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu ved jeg jo, at skatteministeren er et meget kvikt hoved, og jeg er også sikker på, at skatteministeren er fuldstændig klar over, fordi han er så kvik, at den nuværende lovgivning, hvor grænsen er på 75 pct., sådan set er bedre for erhvervslivet end en grænse på 50 pct., og ja, en grænse på 50 pct. er bedre end den grænse på 25 pct., som er regeringens udspil. Men jeg må bare spørge, om jeg skal forstå det sådan, at hvis der var kommet et borgerligt parti og havde sagt til skatteministeren: Vi vil gerne lave en stemmeaftale med skatteministeren, vi fastholder 74 pct., havde skatteministeren sagt: Ja, jeg lytter til erhvervslivet, ja, jeg kan få et borgerligt parti med i en stemmeaftale, vi tager 74 pct.

Jeg må jo forstå skatteministerens svar sådan, at det er den nye måde at lave politik på. Hvis vi nu var kommet med en procentsats på 74, som vi sænker med 1 procentpoint fra 75, som den er i dag, så havde skatteministeren sagt: Ja tak, for så kan jeg med det opnå to ting på en gang: Jeg lytter til erhvervslivet, og jeg får et borgerligt parti med.

Kl. 14:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Den kvikke skatteminister.

Kl. 14:07

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak. Også tak for rosen. Jeg kender også fru Gitte Lillelund Bech som et kvikt hoved, fru Gitte Lillelund Bech er jo formand for Skatteudvalget, og der oplever jeg ofte det kvikke hoved. Derfor er det jo også vigtigt mellem kvikke hoveder en gang imellem at kunne erkende, at vi er uenige. Og jeg er ikke enig i, at 74 pct. vil være en god grænse. Det synes jeg ikke vil være en rimelig grænse. For med den synes jeg man i alt for høj grad vil skattebegunstige velpolstrede familievirksomheder og pengetanke i forhold til generationsskifte, og jeg synes, og regeringen synes, at det er afgørende vigtigt, at vi i en krisetid sikrer, at alle yder et bidrag, også velpolstrede familievirksomheder.

Der er jo tale om et reelt politisk kompromis mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, for vi kom med forskellige udgangspunkter, men vi har bøjet os for hinanden og har lyttet til de berørte parter, og så fik vi faktisk gjort et godt forslag endnu bedre, og det er såmænd baggrunden. Men svaret på det konkrete spørgsmål er: Nej, jeg vil ikke synes, at en grænse på 74 pct. vil leve op til regeringens synspunkt om dels at sikre en rimelighed i de her regler, dels at sikre en tilskyndelse til aktive erhvervsinvesteringer i stedet for passive pengeanbringelser.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Ikke et øje er tørt. Altså, skatteministeren har den sidste uge gjort utrolig meget ud af at fortælle, at man er noget så lyttende, og når erhvervslivet siger noget, så lytter man. Og når der er nogen, der mener, at det her har nogle ubehagelige konsekvenser, så lægger regeringen sig virkelig i selen for at lytte til det og forstå det osv.

Det har så resulteret i, at man har genåbnet sine drøftelser; man har lyttet reelt; man har lavet et kompromis, som ikke går ud på, at

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:09

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det, jeg såmænd har konstateret, efter at have forsøgt ad et par omgange, er, at demokratiet virker, og at den demokratiske dialog virker, altså det, at man ved at mødes – politiske partier, regering og opposition – rent faktisk nogle gange kan komme frem til synspunkter, løsninger, som ikke er de to parter oprindelige udgangspunkt, men som betyder, at de rent faktisk leverer et slutpunkt, som er til det bedre. Og det er det, der er sket her.

I virkeligheden er det, der undrer mig mest lige nu, at Dansk Folkeparti måske var så forudseende, at man selv stillede det ændringsforslag på de 50 pct., allerede førend at vi andre fra regeringen og Det Konservative Folkeparti var nået til den erkendelse. Men nu, når der så ligger en mulighed for, at man faktisk kan fremme det ændringsforslag og få det vedtaget, gjort til virkelighed – det er jo politik, når det virkelig nytter – så skifter Dansk Folkeparti standpunkt og mener nu måske endda, at 76 pct. er den helt perfekte grænse.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der var ikke antydningen af et svar på mit spørgsmål. Der var en masse andet; noget om, at demokratiet virker, at der er foregået en demokratisk dialog her.

Men mit spørgsmål til skatteministeren havde at gøre med, at regeringens egen opfattelse er, at regeringens eget forslag nu er blevet til et bedre forslag. Altså, kompromis betyder jo normalt, at man står på den ene side over for nogle andre, der mener noget modsat, og så mødes man på midten; så gør man i virkeligheden sin egen politik lidt ringere, end den ellers ville have været, hvis man nu havde haft 90 mandater selv og havde gennemført den selv. Men her har vi at gøre med et forslag, som efter regeringens egen opfattelse har gjort regeringens forslag *bedre*.

Hvorfor er det en forudsætning for, at regeringen gør sin egen politik bedre, at et andet parti vil være med – et parti, der ikke er en del af et flertal? Altså, hvis jeg stod og havde muligheden for at få gennemført den politik, jeg tror på, og dagen efter havde muligheden for gennemføre min egen politik – altså nå endnu længere i retning af det, jeg selv ville – så ville jeg sådan set ikke sige, det var afhængigt af andre; så ville jeg sådan set bare gå i gang med det.

Så hvorfor er det en forudsætning for, at regeringen gør sit eget forslag bedre – som skatteministeren selv siger, han gør – at et bestemt andet parti deltager?

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:12

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen det er sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti nok også ser lidt forskelligt på tingene. Og jeg er helt med på, at der nok skal gå lidt tid, før vi helt venner os til det.

Når regeringen siger, at vi ønsker at fremme det brede samarbejde, at vi faktisk ønsker at lytte – også til den borgerlige opposition – jamen så mener vi det. Og man kan ryste nok så meget på hovedet ad det og synes, det virker nok så underligt, men det er nu engang sådan, at vi mener, at der i det brede, samarbejdende folkestyre rent faktisk opnås resultater til gavn for virksomheder og lønmodtagere.

Naturligvis var regeringens udgangspunkt, at det forslag, vi lagde frem, på de 25 pct., var fornuftigt, klogt og rigtigt. På baggrund af indvendinger fra erhvervslivet og i kombination med en villighed fra Det Konservative Folkeparti opnåede vi faktisk en spændende dynamik, der førte frem til endnu bedre lovgivning.

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 14:13

Kristian Jensen (V):

Jeg tror, at Folketinget har fået en ny humorist. Jeg kommer nemlig til at tænke på komikeren Buster Keaton, når jeg ser på skatteministeren. Buster Keaton var udtryk for den såkaldte deadpan-humor, hvor man er ufrivillig morsom uden at fortrække en mine. Den eneste beklagelige forskel fra Buster Keaton til skatteministeren er, at Buster Keaton er i stumfilmene, og det er skatteministeren desværre ikke, og derfor har vi været nødt til at lytte til en forfærdelig gang sludder gående på, at det er et parlamentarisk nybrud, og at man nu lytter til virksomhederne.

Undskyld, men hvilke af de mange henvendelser, der er kommet fra virksomheder på den her sag, har krævet, at der var et borgerligt parti med til at gøre regeringens skade mindre? For jeg går ud fra, at skatteministeren i forbindelse med de mange forskellige holdninger nu er med på, at det er en skade, man har påført erhvervslivet ved at foreslå 25 pct., når man siger, man gør forslaget bedre ved at sætte det til 50 pct.

Så hvad er det for henvendelser, man har fået fra virksomheder, der siger: Vi skal have et borgerligt parti med for at gøre skaden mindre?

Kl. 14:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:14

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg må sige, det er en dejlig debat, dels fordi den handler om noget vigtigt, dels fordi skatteministeren modtager så meget ros. Nu er jeg af Venstre både blevet kaldt for et kvikt hoved og endda også blevet rost for at have humor, og det sker sjældent, endda også i mit eget parti, så tak for det. Men så stoppede det også der, for så blev jeg anklaget for at sige noget sludder og skulle hellere holde mig til stumfilm, og det tager jeg jo så til efterretning.

For at forsøge at svare på spørgsmålet er det da helt rigtigt, at der da ikke er nogen virksomheder, der er gået ind og har blandet sig i den parlamentariske proces. Det er da ikke deres gebet. De har haft konstruktive høringssvar og været i god dialog med regeringen, som det sig hør og bør. Regeringen har så vurderet mulighederne, og vi har besluttet os for at åbne for brede drøftelser om det her spørgsmål. Det har så faktisk ført til, at Det Konservative Folkeparti valgte

at gå konstruktivt ind i forhandlingerne med regeringen og viste, at dialog også giver resultater.

Det, der undrer mig, er, hvor Venstre blev af.

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 14:15

Kristian Jensen (V):

Nu nævnte jeg faktisk, at skatteministeren var ufrivillig morsom, og jeg ved ikke, om det er en ros, men det kan i hvert fald være et forsøg på at efterligne skatteministerens partiformand. I det tilfælde, at det er sådan, at skatteministeren gerne vil fortsætte med at være ufrivillig morsom, kunne skatteministeren så ikke fortsætte med at fortælle lidt om, hvad det, når man har et lovforslag, man gerne vil ændre, og et parlamentarisk grundlag, en forligspart, der siger, at man sådan set ikke stiller krav om, at nogen borgerlige partier skal være med, så præcis er, der gør, at skatteministeren har stillet det krav? Hvad er det, der gør, at skatteministeren mener, at der skal være en form for kvalificeret flertal for at gøre den skadepåvirkning, regeringens politik vil påføre dansk erhvervsliv, mindre?

Hvis man nu har lyttet til virksomhederne, og det påstod skatteministeren han gjorde – i hvert fald for et øjeblik siden – så er der ikke nogen, der har sagt, at et borgerligt parti skulle tages med, at Det Konservative Folkeparti skulle med i det her. Nej, virksomhederne har sagt: Forbedr lovforslaget, lad være med at sætte grænsen til 25 pct., sæt den højere.

Så hvad er det, der gør, at skatteministeren har valgt at tage den indgangsvinkel, at der skal være et borgerligt parti med?

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:16

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det var godt, at Venstre kunne moderere rosen til skatteministeren. I forhold til spørgsmålet må jeg altså ærligt tilstå, at jeg finder det lidt specielt. Vi er i en situation, hvor flere erhvervsvirksomheder oplever en regering, der lytter. Regeringen tager initiativ til brede drøftelser, som ender med at kunne få det resultat, at regeringen og Det Konservative Folkeparti indgår en aftale, som justerer regeringens forslag på en 25-procents-grænse til fremover at være en 50-procents-grænse.

Hvorfor har regeringen syntes, det har været fornuftigt? Det har vi, fordi vores hensigt fra starten af har været at sikre en rimelig balance, en fornuftig balance mellem på den ene side at gøre nogle meget lukrative regler mindre lukrative og på den anden side sikre gode vilkår for at drive familievirksomhed. Og vi synes, at den nuværende grænse på 75 pct. er for lukrativ. Så har vi vist konstruktiv forhandlingsvilje, og De Konservative har gjort det samme, og det har ført til resultater, og det mener jeg da bare man bør være glad for – også fra Venstres side.

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:18

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu er det jo ikke første gang, skatteministeren og undertegnede diskuterer den her sag. Det gjorde vi også den 16. november i salen, hvor skatteministeren syntes, det var helt forfærdeligt, at jeg nærmest overhovedet kunne tillade mig at stille spørgsmålet, om det her

kunne give problemer for virksomheder, for det mente skatteministeren ikke på det tidspunkt. Skatteministeren mente, at det kun var ret og rimeligt, at man sænkede grænsen til 25 pct. Derfor undrer det mig egentlig, at skatteministeren nu siger, at det her er udtryk for, at skatteministeren har lyttet. Altså, jeg står her med skatteministerens talepapir fra det samråd, vi har haft. Der sagde skatteministeren:

Det kommer dog ikke som en overraskelse, at de virksomheder, der får beskåret en skattebegunstigelse, er utilfredse med forslaget. Alt andet ville så at sige være unaturligt.

Altså, det er jo ikke, fordi det indikerer, at skatteministeren har lyttet, og man må jo også tillade sig at spørge, om skatteministeren ikke har lyttet på skrømt, når skatteministeren oppe fra Folketingets talerstol kan stå og sige, at man har lyttet, men at man ikke ville have støttet 50 pct., hvis det ikke var, fordi der havde været nogle andre partier, der havde støttet 50 pct. Så er det jo ikke udtryk for, at man har lyttet til erhvervslivet overhovedet.

Kl. 14:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:19

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Hvis man ikke bliver kritiseret for det ene, så gør man det nok for det andet af den borgerlige opposition, og det sådan set også fint. Altså, hvad angår det standpunkt, som jeg gav udtryk for i samrådet – og i øvrigt i svar på flere § 20-spørgsmål – så gælder det jo såmænd stadig, at den nuværende grænse på 75 pct. finder jeg og regeringen ikke rimelig. Baggrunden for, at vi foreslog de 25 pct., var, at vi mente, det var det fornuftige nye niveau. På baggrund af konstruktive indvendinger fra erhvervslivet og en vilje fra Det Konservative Folkepartis side til at forhandle, er der faktisk sket det, som jeg tror de fleste virksomheder og borgere forventer af Folketinget, nemlig at vi har gjort et godt forslag endnu bedre, været konstruktive i dialogen og sikret, at vi har lyttet til de berørte parter.

Så jeg synes sådan set ikke, at der er noget ændret ved begrundelserne for, at den nuværende grænse skal gøres mindre lempelig, men der er naturligvis sket det, at vi reelt lytter i processen og dermed har fundet et mere fornuftigt niveau.

Kl. 14:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:20

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan sige, at det, der er ens ved 50-procents-grænsen og den oprindelige af regeringen foreslåede grænse på 25 pct., er, at begge forslag er udtryk for antivækst, og begge forslag er erhvervsfjendtlige. Så på den måde ligner de jo hinanden i forhold til den 75-procents-grænse, vi har i dag.

Men når skatteministeren nu står og siger, at skatteministeren ikke har lyttet på skrømt, på trods af at skatteministeren adskillige gange har sagt, at han decideret var ligeglad med, hvad virksomhederne sagde – for man kunne jo kun forvente, at de sagde det, for det var deres skattebegunstigelser, som man talte om, så alt andet ville jo være unaturligt – så må det jo også være udtryk for, at skatteministeren har lyttet på skrømt. Det siger skatteministeren så, at han ikke har, men at han har lyttet reelt.

Så derfor vil jeg gerne spørge: Hvorfor har skatteministeren så ikke lyttet til den store kritik af NO_x-afgifterne, der er fra erhvervslivet? Hvorfor har skatteministeren ikke lyttet til den store kritik, der er fra detailhandelen og fra erhvervslivet af de massive skatte- og afgiftsstigninger, som skubber arbejdspladser ud af landet som følge af øget grænsehandel? Hvorfor har skatteministeren ikke lyttet til de

virksomheder, der siger, at afgiftsstigningerne på chokolade og på sukker betyder, at danske arbejdspladser bliver nedlagt? Hvis skatteministeren er så interesseret i at lytte til erhvervslivet, hvordan kan det så være, at skatteministeren ikke på en række andre punkter lytter til erhvervslivet?

Er det ikke, fordi skatteministeren lytter på skrømt, og at det her ikke handler om andet, end at man fortsat har et antivækstforslag med de 50 pct.?

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Skatteministeren.

Kl. 14:21

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Med hensyn til hvorvidt det er forventeligt, at virksomheder, der får gjort nogle meget lukrative skattebegunstigelser mindre lukrative, synes, det er forkert, så gælder det naturligvis stadig. Det var også det, jeg fornemmede, at Venstre tidligere i debatten var meget optaget af at få understreget, nemlig at det ikke er sådan, at de virksomheder, der i dag har nydt godt af en skattebegunstigelse i forhold til succession på 75 pct., pludselig er jublende begejstrede ved udsigten til, at det bliver 50 pct.

Det her er udtryk for, at vi har fundet et rimeligt niveau, hvor vi dels tager hensyn til, at alle skal bidrage i en krisetid, dels at vi samtidig værner om danske arbejdspladser. I forhold til regeringens vilje til faktisk at lytte, vil jeg sige, at det jo er et princip, der gælder for al lovgivning og for hele vores regeringsførelse. Det betyder også, at vi faktisk i forhold til NO_x-afgiften har været optaget af at imødekomme virksomhederne ved at udskyde ikrafttrædelsen, så det er et meget generelt princip.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Dennis Flydtkjær (DF):

Skatteministeren har nu flere gange sagt, at man har lyttet til erhvervslivet og man var villig til en ændring, og man mener sågar nu også, at lovforslaget er blevet endnu bedre. Jeg vil gerne prøve at spole tidslinjen tilbage og høre skatteministeren, om han kan huske det samråd, vi havde sidste onsdag om formiddagen, da jeg med baggrund i de henvendelser, der var kommet fra erhvervslivet, fra LINAK, FOSS osv., helt præcist spurgte skatteministeren om, hvad han sagde til det stillede ændringsforslag fra Dansk Folkeparti, og som netop satte grænsen til 50 pct. Der fik vi et klart svar om, at det ændringsforslag kunne man ikke støtte. På det tidspunkt havde man åbenbart ikke indset, at man skulle lytte til erhvervslivet.

Så er det bare, at jeg nu tænker, hvornår i processen man har lyttet til erhvervslivet. Var det før samrådet i sidste uge, for så har man i hvert fald sagt noget forkert på samrådet, eller var det efter det? Mig bekendt er der ikke kommet nye henvendelser fra erhvervslivet efter onsdag i sidste uge. Der var det med Lars Larsen, FOSS, LINAK osv. ligesom blevet bragt i pressen. Hvornår i processen er det, man har ændret sin holdning?

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:24

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg kan faktisk rigtig godt huske det samråd. Det var et glimrende samråd. Faktisk kan jeg også godt huske mit svar på hr. Dennis Fly-

dtkjærs spørgsmål. For det var faktisk dengang, at Dansk Folkeparti gik ind og lavede et konstruktivt ændringsforslag og sagde, at de ikke brød sig om grænsen på de 25 pct., så de stillede et ændringsforslag om 50 pct. Så sagde jeg til Dansk Folkeparti, at det ville jeg godt kvittere for, det syntes jeg var en konstruktiv måde at agere op-position på.

Naturligvis har regeringen løbende været i dialog med virksomheder og løbende overvejet situationen, og det førte frem til, at vi i fredags inviterede til brede drøftelser. Så vidt jeg husker, var det fredag.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er rigtigt, at jeg fik det svar, at det var konstruktivt oppositionsarbejde, men man var stadig væk imod. Oppositionen var konstruktiv, men skatteministeren var stadig væk imod grænsen på 50 pct. i onsdags i sidste uge. Det, der så sker onsdag eftermiddag, er, at vi i Dansk Folkeparti går ud i pressen og meddeler, at vi har det her ændringsforslag. Det kommer bl.a. i Børsen og i TV 2 Finans. Efterfølgende sker der ret hurtigt det, at erhvervsvirksomhederne siger, at de kan leve med grænsen på 50 pct., men de synes stadig væk, at lovforslaget er dårligt og skadeligt. Det syntes vi også i Dansk Folkeparti, men ændringsforslaget på de 50 pct. kunne folk leve med. På det tidspunkt var skatteministeren stadig væk imod.

Da vi kommer til betænkningssafgivelsen fredag eftermiddag, er regeringspartierne og Enhedslisten stadig væk imod. Så kommer man en time før andenbehandlingen i går, og så er man pludselig tilhænger. Nu stiller man så i øvrigt sit eget ændringsforslag, som er fuldstændig magen til det, jeg på vegne af Dansk Folkeparti har stillet, men man er stadig væk imod mit forslag, kan jeg forstå. Altså, når vi skal stemme her om lidt, har regeringspartierne valgt at sige, at de stadig væk vil sige nej til Dansk Folkepartis ændringsforslag, selv om skatteministeren har et, der ned til hvert enkelt komma er fuldstændig identisk.

Altså, den her proces virker fuldstændig rodet. Hele vejen igennem processen siger man nej, men lige pludselig, en time før andenbehandlingen, er man pludselig tilhænger.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:26

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Processen kan man mene meget om, men jeg tror, at det, danske virksomheder er optaget af, er, hvad slutresultatet er – hvad det er for en lovgivning, der kommer til at gælde. Det, der nu er lagt op til, er, at grænsen fremover hedder 50 pct.

Se, det er jo her, det barokke optræder. Dansk Folkeparti har fremmet et ændringsforslag, som nu faktisk står til at blive til virkelighed, og Dansk Folkeparti har reageret ved at løbe skrigende bort fra partiets egen position – man har forsøgt at være konstruktiv opposition, hvilket vi fra regeringens side endda forsøgte at kvittere for ved at invitere til brede drøftelser osv. – og i stedet støtte Liberal Alliances position, efter hvilken man gør nogle meget lukrative regler for nogle meget velpolstrede pengetanke endnu mere lukrative.

Her er jeg simpelt hen stået af, men til gengæld vil jeg igen benytte lejligheden til at kvittere for Dansk Folkepartis vilje til at være konstruktive og have en tilgang, der fokuserer på resultater.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:27

Inger Støjberg (V):

Altså, bare lige for at ride tingene op vil jeg sige, at vi jo rent faktisk stemmer for det med de 50 pct., men imod det samlede forslag.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg jo har stået på sidelinjen i den her debat. Jeg sidder ikke i Skatteudvalget, men har fulgt med fra sidelinjen, og jeg må bare sige, at hele skatteministerens ageren og regeringens ageren i den her sag virkelig undrer mig. Jeg synes, det er overraskende at høre en skatteminister stå og sige, at man går fra noget lukrativt til noget mindre lukrativt. Altså, der ligger nærmest i ordene et indædt ønske om, at erhvervslivet i Danmark da i hvert fald ikke skal have det godt, og det er sådan set det, der står tilbage med alt det, regeringen foretager sig lige nu. Man lukker arbejdspladser, og det her koster også arbejdspladser.

Det undrer mig virkelig, at vi har en regering, der synes, at man skal gøre det mindre lukrativt at være erhvervsdrivende i Danmark. Vi har hele NO_x-debatten, vi har afgiftsdebatten og grænsehandelsdebatten. Hvor mange arbejdspladser skal der lukkes, vil jeg spørge skatteministeren, før skatteministeren og regeringen egentlig er tilfredse?

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Vi skal jo huske på, at det her forslag handler om skattebegunstigelser ved generationsskifter, og hvor meget vi som fællesskab skal skattebegunstige generationsskifter af pengetanke. Jeg tror, at hele Folketinget uden undtagelse vel er enige om, at man i krisetider er nødt til at prioritere stramt, og derfor er det også vigtigt at kigge på skattebegunstigelser i forhold til at sige: Er de niveauer, der nu engang er fastsat, rimelige? Og der er regeringens position, at de nuværende regler er urimelige.

Når det er sagt, forstår jeg som sagt godt, at Venstre undrer sig over regeringens ageren i det her spørgsmål, for det er noget nyt, at man rent faktisk insisterer på at lytte til de berørte parter, at man ønsker, at den dialog, der gennemføres med Folketingets partier, skal være reel og ordentlig, og at man faktisk understøtter det brede samarbejde som en værdi i forhold til at sikre lovgivningens kvalitet, og det forstår jeg naturligvis godt må undre Venstre.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:29

Inger Støjberg (V):

Det, der i virkeligheden undrer mig, er, at vi har en skatteminister, der står og håner erhvervslivet. Jeg tror, at rigtig mange erhvervsledere føler, at skatteministeren håner erhvervslivet. Det virker også lidt, som om skatteministeren prøver på at lege sig igennem i dag, ved sådan at komme med nogle lidt finurlige svar om, at ja, det er også nyt at samarbejde, og det er også nyt at lytte. Jeg tror faktisk ikke, at de i erhvervslivet føler, at regeringen lytter, når man fremlægger en NO_x-afgift som den, man har fremlagt. Ja, den bliver så udskudt et halvt år, men det betyder bare det samme, som hvis man siger til en mand: Vil du have plasteret hevet hurtigt eller langsomt af? Du skal bare vide, at såret bløder uanset hvad.

Nu hiver man så plasteret langsomt af, og svaret til de mange mennesker, der nu kommer til at miste deres arbejdsplads, både på grund af NO_x-afgiften, på grund af det her, på grund af sukerafgiften og på grund af grænsehandelen og meget andet, er vel egentlig bare: Jo, jo, men I kan trøste jer med, at I får en højere kontanthjælp.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:31

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen skatteministeren og hele regeringen tager det her meget alvorligt. Det er et vigtigt spørgsmål, og det er også en vigtig økonomisk krisetid at regere landet i. Det er ikke for sjov, når vi lytter til erhvervslivet. Vi tager det faktisk så seriøst, at vi er villige til at genåbne politiske drøftelser, der også fører til resultater og dermed en imødekommelse af konstruktive indvendinger fra erhvervslivet. Vores samlede økonomiske politik skaber flere arbejdspladser og sikrer ordentlige, gode rammevilkår for danske virksomheder. Så grundlæggende er både jeg som minister og regeringen som helhed dybt, dybt optaget af, at danske virksomheder skal have gode vilkår.

I forhold til det helt konkrete forslag, vi diskuterer, tror jeg, det er vigtigt, at vi værner os til, at vi i en krisetid skal finde de rette balancer mellem rimelighed og gode vilkår for virksomhederne. Og det er det, som regeringen og Det Konservative Folkeparti nu har fundet sammen om at sikre.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:32

Preben Bang Henriksen (V):

Det er utrolig interessant for folketingsmedlemmer at høre på, hvordan man opfatter debatten her i Folketinget. Men jeg tror faktisk, at de virksomhedsejere, der sidder ude i landet, er langt mere interesserede i, hvad det egentlig er, der står i lovforslaget, og hvordan loven vil komme til at virke. I den forbindelse kan jeg se, at man under fremsættelsen har forudsat dette:

»Stramningen af pengetanksreglen må forventes at medføre, at nogle virksomheder vil nedbringe deres finansielle aktiver og til gengæld foretage aktive investeringer for at være omfattet af successionsreglerne.«

Man angiver, at man tror, at det bliver op til 25 pct. Jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er det for aktive investeringer, vi taler om? Altså, hvis man kommer uden for det her Folketing, vil man jo finde ud af, at en stor del af virksomhederne har alvorlige problemer. Hvad skal møbelfabrikanten foretage af aktive investeringer? Hans fabrik står i forvejen halvtom hen. Hvad skal byggefirmaet foretage? Det har ikke nok at lave. Hvad skal bogtrykkerfirmaet foretage af aktive investeringer? Deres arbejde er allerede sendt til Thailand eller andre steder, fordi vores omkostninger herhjemme er for høje.

Jeg vil godt høre ministeren, hvad det er for aktive investeringer, ministeren har i tankerne over for de her familieejede virksomheder, som kan afbøde virkningen af lovforslaget.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne opklare den misforståelse, der måske ligger til grund for spørgsmålet. Det bliver ikke forbudt for virksomheder at gennemføre passive pengeanbringelser, heller ikke over et vist niveau.

Det, der er spørgsmålet, er, hvor det er, vi så at sige lægger snitfladen i forbindelse med at skattebegunstige ved generationsskifter. Det synes jeg er noget lidt andet. Og det at nedbringe grænsen har to hensyn, for det første at sikre en øget grad af rimelighed, og for det andet at sikre en øget tilskyndelse til aktive erhvervsinvesteringer. Og jeg skal nok afholde mig fra at lege investeringsrådgiver, det tror jeg virksomhederne er langt bedre til selv.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:34

Preben Bang Henriksen (V):

Jamen det er godt, at ministeren afholder sig fra at lege investeringsrådgiver. Men problemet er, at det har man bare ikke gjort her i lovforslaget. Her forudsætter man netop, at virksomhederne går ud og foretager investeringer. Og jeg spørger, hvad det er for investeringer, for vi er vel enige om, at obligationer, investeringsbeviser, udlejningsejendomme og erhvervsejendomme osv. kan der ikke investeres i. Der skal populært sagt investeres i produktionsaktiver, eksempelvis i maskiner.

Kan ministeren ikke se, at der er et problem, idet vi her i Folketinget forudsætter, at der er plads til og lyst til at investere i maskiner, når virksomhederne i forvejen har de problemer, for så bliver lovforslaget jo på et forkert grundlag? Det her vil jo ganske enkelt ikke kunne gå i opfyldelse, der vil blive en langt hårdere beskatning i realiteternes verden.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:35

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg deler ikke opfattelsen fra spørgerens side af de praktiske konsekvenser af lovforslaget. Tværtimod mener jeg, at det er vigtigt hele tiden, og særlig i en krisetid, at holde øje med og fokusere på, hvad der er ret og rimeligt i de skattebegunstigelser, vi i fællesskab finansierer, for det er jo det, der er tale om – en skattebegunstigelse. Det er en skattebegunstigelse, som jeg i øvrigt forstår at Venstre er enig i at der skal være en begrænsning af.

Der skal være en begrænsning i, hvornår man skal skattebegunstige generationsskifter. På et tidspunkt kan der ske det, at man simpelt hen ikke længere vurderer, at man skal skattebegunstige, fordi der er tale om pengetanke. Vi er så uenige om, hvor grænsen skal være. Og vi mener ikke, at grænsen på de nuværende 75 pct. er rimelig, vi mener, at den bør være på 50 pct.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:35

Karsten Lauritzen (V):

Når skatteministeren omtaler pengetanke, virker det nærmest, som om skatteministeren har læst Anders And-blade. Og der bliver jeg nødt til at fortælle skatteministeren, at det ikke er sådan ude i virkeligheden, at rigmænd svømmer rundt i fysiske penge, som man bare kan komme og beskutte, når man har brug for at finansiere ting i den

røde regerings finansieringsregnskab. Det er aktiver hos en række betydelige, store, familieejede virksomheder, som er med til at skabe job, vækst og udvikling. Det synes jeg skatteministeren skulle gøre sig klart. Det virker bare ikke sådan på skatteministeren.

Jeg vil godt spørge skatteministeren, om ikke skatteministeren godt kunne tænke sig at gå videre, hvis der nu var flere borgerlige partier, der var villige til at forhandle med skatteministeren. Kunne skatteministeren så ikke forestille sig, at man kunne få det yderligere ned end sådan, som det ligger her i dag, jævnfør det, som skatteministeren sagde om spændende dynamik og dialog og det med at lytte til erhvervslivet?

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:37

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen regeringen lagde sådan set op til at have en grundig og ordentlig proces med alle Folketingets partier. Der var så bare det med den borgerlige opposition, at kun Det Konservative Folkeparti reelt ønskede at bide til bolle og indgå en aftale. Og det synes jeg faktisk har gjort et rigtig godt forslag endnu bedre.

Så nej, medmindre jeg her fra Venstre sådan hører helt nye signaler med hensyn til forhandlingsvilje, ser jeg det ikke umiddelbart for mig. Men det er da korrekt, at man aldrig skal sige aldrig. Hvis Venstre ønsker at indgå i drøftelser, som er med til at gøre en meget lukrativ bestemmelse mindre lukrativ, er jeg da naturligvis åben over for det. Det vil jeg da ikke afvise.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:37

Karsten Lauritzen (V):

Det er sådan set nye toner. Hvis skatteministeren kunne nævne en procentsats, ville det da være fint. Det lytter vi da meget gerne til.

Jeg vil godt spørge skatteministeren om noget i samme boldgade. Vi har NO_x-afgiften, som LO i Nordjylland lige har advaret regeringen om måske vil lukke Aalborg Portland, lukke arbejdspladserne der. Nu vil jeg spørge skatteministeren, om skatteministeren er villig til at indgå i en dialog om måske at fjerne NO_x-afgiften helt. Det er den her spændende dynamik, som skatteministeren omtaler så flot og så smukt, den spændende dynamik mellem politiske partier og mellem regering og opposition, den spændende dialog mellem virksomheder og regering.

Når nu skatteministeren er så glad for det, der ligger her, kunne man så forestille sig, at man kunne gøre det på den måde, så man f.eks. kunne ændre NO_x-afgiften og måske få den helt fjernet? Det ville da være dejligt, vil vi synes fra Venstres side. Det vil være rart at høre skatteministeren, om han kun mener, at det er spændende og dialogfremmende, når det foregår med Det Konservative Folkeparti, eller om det måske også gælder på en række andre områder.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen jeg mener, at det er nødvendigt for et spændstigt politisk kompromis, at begge parter er parate til at bøje sig mod hinanden og også reelt ønsker at imødekomme hinanden. Det synes jeg er forud-

sætningen for gode politiske forhandlinger og også forudsætningen for et godt politisk kompromis, der kan gøre gode forslag bedre.

Så jeg mener sådan set, at bolden ligger hos Venstre. Er Venstre parat til at fravige den linje, man har haft indtil nu, hvor tingene skal være præcis, som Venstre mener at de bør være, og som de var, da man efterlod regeringskontorerne og en økonomi, der styrtblødte? Eller er Venstre faktisk parat til også at gå på kompromis, at bøje sig mod regeringen, så vi kan få sikret et bredt, samarbejdende folkestyre, som rigtig mange virksomheder og lønmodtagere forventer og håber på? For så er regeringen naturligvis altid åben for drøftelser. Men hvis linjen er, at Venstre kun vil indgå i dialog, hvis slutpunkt er det, Venstre startede med at mene, er der ikke tale om kompromisvillighed, så er der tale om gold oppositionspolitik, som ikke er til gavn for landet.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Mette Bock.

Kl. 14:40

Mette Bock (LA):

Vi har nu gentagne gange hørt skatteministeren fortælle, at et godt forslag om 25 pct. er blevet endnu bedre ved at blive løftet til 50 pct. Men det er meget vanskeligt på trods af denne timelange debat at finde ud af, hvori det substantielt bedre egentlig ligger.

Er det, at det er blevet løftet til de 50 pct., for så skulle man jo tro, at det blev endnu bedre ved at fastholde de 75 pct. eller strålende ved, at man fulgte LA's forslag og sagde, at det skulle være 76 pct.? Eller er det, der bliver bedre ved at gå fra de 25 til de 50 pct., at man angiveligt skulle have lyttet til erhvervslivet? For hvis det var det, ville det jo også have været endnu bedre at have fastholdt de 75 pct. eller løftet til de 76 pct., for det er faktisk det, erhvervslivet ønsker. Eller den tredje mulighed: Er det, som har gjort det substantielt bedre, at det er lykkedes at få lokket Det Konservative Folkeparti i fælden ved at få dem til at hoppe med på regeringens forslag?

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:41

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Årsagen til, at et godt forslag er blevet bedre, er, at hvad angår regeringens oprindelige hensigt, nemlig at sikre en balance mellem rimelighed, hvor vi ikke skattebegunstiger pengetanke, og en hensyntagen til danske familievirksomheder og dermed danske arbejdspladser, er den nye aftale faktisk blevet skærpet i forhold til det oprindelige forslag. På den måde er et godt forslag blevet bedre.

Regeringens oprindelige intention er faktisk blevet understøttet af den aftale, som regeringen har indgået med De Konservative. Den intention om balance, vi under hele forløbet har været optaget af at finde, mellem rimelighed, så vi ikke skattebegunstiger pengetanke, og hensyntagen til danske familievirksomheder og dermed danske arbejdspladser, har vi forfulgt og også sikret en bred aftale omkring.

Der, hvor jeg så måske er lidt nysgerrig, hvis jeg må tillade mig at være det, er i forbindelse med, hvorfor 76 pct. er bedre end 75 pct. Hvori består det samfundsøkonomiske rationale i det? Hvordan vil det konkret og substantielt forbedre vilkårene for noget som helst?

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Mette Bock.

Mette Bock (LA):

Som skatteministeren sikkert ved, ligger rationalet i at foreslå de 76 pct., at man giver dette Folketing en mulighed for at sikre, at vi har et dansk erhvervsliv, som også kan klare sig i årene, der kommer.

Jeg har flere gange hørt skatteministeren tale om, at det er en meget lukrativ bestemmelse, man har. Men hvem er det egentlig, den er lukrativ for? Er det nogle få mennesker? Eller er det lukrativt, at vi har et erhvervsliv, som faktisk kan sikre arbejdspladser i Danmark? Hvis man ser på, hvilke initiativer regeringen har taget her frem mod julen, ikke mindst på skatteministerens område, må man sige, at det, der står tilbage ved årsskiftet her, er, at vi har fået en regering, som gør alt, hvad den kan for at lægge sten i vejen for, at dansk erhvervsliv skal finde det attraktivt at blive i Danmark.

Så den kickstart, man har talt om, er en kickstart til at se at komme ud af landet i en fart, og ikke en kickstart til at fastholde og eventuelt skabe nye arbejdspladser i Danmark.

Kl. 14:42

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for det. Der er tale om, at vi gør nogle meget lukrative bestemmelser i forhold til generationsskifte – når virksomheder så at sige går i arv, får man simpelt hen en skattefordel – mindre lukrative. Jeg har svært ved at forstå, hvorfor en nedsættelse af pengetanksgrænsen fra 75 pct. til 50 pct. og dermed nogle mindre lukrative skattebegunstigelser i forhold til generationsskifter skulle gøre, at dansk erhvervsliv fremover ikke kunne fungere eller havde dårligere konkurrencevilkår. Jeg mangler simpelt hen de substantielle argumenter, og derfor vil jeg fastholde regeringens synspunkt om, at det, der er vigtigt i det her forslag, er at sikre den rette balance mellem rimelighed, så vi ikke skattebegunstiger pengetanke – det har vi ikke råd til i en krisetid – og at vi sikrer gode vilkår for danske familievirksomheder.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så giver jeg ordet til hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:44

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Man kan godt blive lidt rundt på gulvet, når man lytter til, hvad skatteministeren siger, og til den måde, der bliver argumenteret.

Nu håber jeg, at jeg citerer korrekt. Skatteministeren sagde på et tidspunkt: I en krisetid må man prioritere. Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, at det skal være en god prioritering at forringe de rammevilkår, der gerne skal med til at skabe arbejdspladser også i fremtiden. Det forslag, som vi behandler her i dag, er jo kun det første i en lang perlerække af forslag, som er med til at forringe dansk konkurrenceevne, er med til at forringe danske konkurrencevilkår og gøre det dyrere at producere i Danmark. Kan skatteministeren så ikke lige forklare mig, hvordan vækst og beskæftigelse hænger sammen med nogle rammevilkår, der forringer og gør det dyrere at producere i Danmark? Hvordan skal det være med til at løfte os ud af krisen?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:45

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringens helt grundlæggende position er, at alle skal bidrage. Det gælder velpolstrede familieejede pengetanke. Det gælder LO-løn-

modtagere. Det gælder multinationale virksomheder. Det gælder rygere. Det gælder sådan set hele vejen rundt, at vi i en krisetid er nødt til at sige det åbent og ærligt: Alle skal bidrage. Det, der er vigtigt, er, at vi sikrer en rimelighed i, at alle rent faktisk så bidrager, også de velpolstrede familievirksomheder. I processer, hvor man gennemfører ny lovgivning, øger skattetrykket, er det vigtigt at være i dialog, og den dialog skal også være reel og kunne føre til resultater, og det er det, vi nu er vidne til.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:46

Peter Juel Jensen (V):

Vi skal alle bidrage i en krisetid, og regeringen bidrager med at sende arbejdspladser ud af landet. Det er der meget logik i.

Nu har skatteministeren omtalt pengetankene. Hvad er det for nogen store pengetanke? Lad os få nogle eksempler på, hvad det er for nogen store pengetanke, som vi har her i Danmark, som har alt for lukrative forhold, og som sidder og puger penge til sig og ikke sender dem ud at arbejde og får skabt de arbejdspladser, som ganske almindelige danskere er utrolig meget optaget af.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Hvis der er så mange pengetanke her i Danmark, hvad er det så for nogen? Lad os få navn på, fordi de pengetanke, som jeg kender til, er nogle pengetanke, som skaber vækst og beskæftigelse og er med til at sikre, at vi har arbejdspladser i Danmark, således at vi får noget valuta hjem og vi alle sammen kan være med til at betale skat, så vi kan få nogle gode skoler og nogle gode sygehuse. Hvad er det for nogen pengetanke, som skatteministeren vil brandbeskatte ud af landet?

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, jeg er nødt til at starte med at gøre det klart, at regeringens økonomiske politik rent faktisk fremmer beskæftigelsen, væksten, sikrer ny optimisme og er med til at få Danmark ud af krisen. Det er det helt afgørende. Det er det, der er regeringens fornemste opgave, og det afspejles også af vores økonomiske politik.

I forhold til pengetanksgrænsen synes jeg sådan set, at det er sund fornuft, at velpolstrede familieejede pengetanke også må holde lidt for, så vi gør nogle meget lukrative vilkår lidt mindre lukrative. Jeg tror, man skal passe på med den misforståelse, at man ikke længere må have meget store mængder af passiv pengeanbringelse. Det, diskussionen her handler om, er, hvor grænsen går i forhold til, om vi skal skattebegunstige en så stor mængde af passive pengeanbringelser ved generationsskifter eller ej.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:48

Jacob Jensen (V):

Man får jo helt tårer i øjnene over at høre på skatteministerens meget floromvundne snak om dialog, lytten til, og jeg ved ikke hvad, i demokratiets hellige navn. Men hvis man fra regeringens og skatteministerens side virkelig var så interesseret i at lytte både til Det Konservative Folkeparti, erhvervslivet og alle os andre, ville man jo ikke fremsætte det forslag, som ligger her i dag, så ville man jo fastholde de regler, der er.

Det, som både vi, De Konservative og erhvervslivet siger, er jo, at man ikke skal beskutte virksomhederne hårdere end det, vi kender i dag. Hvorfor? Fordi det er med til at underminere den vækst, som vi skal leve af, og det er med til at sende virksomhederne og arbejdspladserne ud af landet, og det er ikke med til at skabe arbejdspladser her i landet. Så hvorfor siger man, at man lytter, når man i realiteten ikke gør det, men fastholder et forslag, som faktisk gør det sværere og dyrere at drive virksomhed i Danmark?

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen er uenig med Venstre i, at de nuværende regler er fornuftige og bør fastholdes. Vi mener, at de er urimelige, og det er baggrunden for, at regeringen fremsatte et forslag, hvor vi sænkede pengetanksgrænsen til 25 pct. Konstruktive indvendinger og villighed fra Det Konservative Folkeparti til konstruktiv parlamentarisk dialog har ført frem til, at vi nu stiller et ændringsforslag, der fremmer en grænse på 50 pct. Det gør ikke, at vi vil være enige med Venstre om de 75 pct., ej heller hvor meget vi end lytter.

Men jeg håber da, at vi i fremtidige skattepolitiske uenigheder kan have en tilgang, hvor også Venstre er parat til at gå på kompromis på de meget stædige holdninger, så vi kan mødes bredt i Folketinget om gode, fælles løsninger.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:50

Jacob Jensen (V):

Men hvis regeringen virkelig er så villig til at lytte, som skatteministeren her giver udtryk for, hvorfor er man så ikke villig til at lytte til erhvervslivet, De Konservative og os andre i alle mulige andre sammenhænge, når vi taler om skat? Vi har jo gentagne gange sagt her i Folketinget, og vi vil komme til at gøre det igen og igen, så længe regeringen bliver ved med at fremsætte forslag, som gør det dyrere at drive virksomhed i Danmark, som gør det dyrere at investere i Danmark, og som kun vil sende arbejdspladser og dermed velfærd ud af Danmark, at vi vil arbejde imod det.

Hvorfor er det, at man siger, at her vil man gerne lytte, og her vil man gerne i dialog, men når det kommer til alle de andre afgiftsstigninger for milliarder af kroner, som koster tusindvis af danske arbejdspladser, er man ikke interesseret i at lytte, hverken til De Konservative, erhvervslivet eller nogen af os andre, som argumenterer for, at afgiftsstigningerne ikke skal gennemføres i Danmark, tværtimod?

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er en lidt spøjøs præmis, der bliver opstillet. Naturligvis er regeringen og Venstre meget uenige i skattepolitikken. Venstre går, så vidt jeg har forstået, ind for at sænke skattetrykket og går ind for at gennemføre skattelettelser finansieret ved at reducere vores fælles velfærd. Det er Venstres politiske standpunkt. Det er regeringen uenig i.

Regeringen har foreslået at hæve skatter og afgifter for i alt 5 mia. kr. på en retfærdig og ansvarlig måde. Det er Venstre uenig i.

Det forhindrer jo ikke, at man i konkrete sager godt kan forsøge at møde hinanden konstruktivt, men der må jeg bare konstatere, at Venstre har valgt en meget stejl tilgang. Og fred være med det. Det er derfor, at jeg bare kan kvittere for Det Konservative Folkepartis noget mere konstruktive tilgang til oppositionsrollen. Den håber jeg også at vi i fremtiden kan få god gavn af, fordi jeg faktisk mener, at et bredt samarbejde er til gavn for både danske virksomheder og danske lønmodtagere.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu er den afsatte time til ende, og vi går til anden ordførerrunde. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Efter første omgang kan vi jo konstatere, at der ikke har været ordførertaler fra Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre. Jeg forstår såmænd godt, at man ikke har lyst til at forsvare og forklare ikke bare selve forslaget, men også den handling, der har fundet sted de seneste dage. For muligheden for at sætte en grænse på 50 pct. var til stede i fredags. I fredags afgav vi betænkning i Skatteudvalget, hvor der var et ændringsforslag, der foreslog 50 pct., på bordet. Det ville regeringspartierne ikke støtte.

Det undrer mig jo, for kritikken er ikke først opstået efter fredags. Kritikken har været der, fra det øjeblik regeringen præsenterede forslaget, og da regeringen og Enhedslisten indgik aftalen. Og det er da besynderligt, at når skatteministeren med sine egne ord siger, at et rigtig godt forslag gøres endnu bedre ved kun at sænke grænsen til 50 pct. i stedet for 25 pct., havde skatteministeren og regeringspartierne medlemmer af Skatteudvalget fra Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre muligheden for allerede i fredags at gøre et efter skatteministerens opfattelse godt forslag endnu bedre. Det ønskede man ikke i fredags. Det er noget mærkeligt. Det er noget mærkeligt at opleve et forløb, hvor det ikke er det politiske indhold, der er det afgørende, men åbenbart hvem man laver det med. Det er nytænkning.

Jeg forstår måske særlig godt, at Det Radikale Venstre har holdt sig væk fra talerstolen i dag, for det må jo for Det Radikale Venstre være en overordentlig vanskelig opgave at skulle stemme for et lovforslag, der svækker vilkårene for generationsskifte for vores virksomheder. Når Det Radikale Venstres tilbage i folketingssamlingen 2006-07 stemte for den nuværende grænse på de 75 pct. og varmt anbefalede det, må det da være en meget, meget mærkelig oplevelse som radikalt folketingsmedlem i dag at skulle være med til at forringe vilkårene – forringe de vilkår, som man mente det var gavnligt at forbedre i 2006-07 – men som man nu åbenbart mener det er gavnligt for erhvervslivet at forringe. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

I Venstre støtter vi alle de ændringsforslag, der enten forbedrer vilkårene eller mindsker skaderne. Men til sidst står vi med et forslag, der forringer udviklingsmulighederne for dansk erhvervsliv. Det koster arbejdspladser, og det stemmer vi i Venstre naturligvis imod.

Så bemærker jeg egentlig også, og det har debatten ikke været så meget omkring, at regeringens påståede forsigtighedsprincip så også fraviges med dette forslag, for den mindre finansiering, der kommer ind ved ændringsforslaget, har regeringen ikke finansieret. Det tages af den store kasse, fair nok, og skadevirkningen mindskes, men så meget for det princip.

Det er altså en besynderlig proces, vi har været igennem, men Venstres budskab har fra starten af været klart. Vi mener, at de nuværende regler er de rigtige. Vi støtter gerne forslag, der gør dem endnu bedre. Og hvis ikke de vedtages, støtter vi de ændringsforslag,

der mindsker skaderne. Men ansvaret for det her forslag er og bliver regeringens og Enhedslistens. Det må de tage ansvaret for.

Kl. 14:59

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det fru Gitte Lillelund Bech som privatist.

Kl. 14:56

(Privatist)

Gitte Lillelund Bech (V):

Grunden til, at jeg tager ordet som privatist, er, at jeg jo er en af dem, der har en lidt længere anciennitet herinde i Folketinget, og jeg noterede mig, da regeringen kom til, at så skrev regeringen i regeringsgrundlaget, at regeringen i et tæt samarbejde med Folketinget vil sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslaget og udarbejde kommentarer. Samtidig vil regeringen også indlede en dialog med Folketingets partier om, hvordan samspillet mellem Folketinget og regeringen kan fremme lovkvalitet, åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen.

Jeg må bare sige, at det lovforslag, vi står med nu, mener jeg rent lovteknisk ikke er i overensstemmelse med høj lovkvalitet. Det er sådan, at erhvervslivet og organisationer og andre har haft 3 dage til at aflevere høringsvar. Det fremgik allerede af Skatteudvalgets bilag til det her lovforslag, hvor man fastlagde tidsplanen den 21. november. Vi vidste, at fremsættelsen var den 21. november, og at der var høringsfrist for erhvervslivet den 24. november. Det fremgik også meget klart af den her tidsplan, at der skulle være betækningsafgivelse i Skatteudvalget onsdag den 14. december, men at man om muligt kunne trække det helt til fredag den 16. december for så at have anden behandling mandag den 19. december og tredje behandling onsdag den 21. december. Det er i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden, hvoraf det fremgår, at der skal være mindst 2 dage imellem anden behandling og tredje behandling.

Jeg må bare konstatere, at da der blev afgivet betænkning i Skatteudvalget i fredags, den 16. december, lå der et forslag på bordet, som foreslog, at man ændrede grænsen fra de foreslåede 25 pct., som skatteministeren havde sat, til 50 pct., og det vil sige, at det ville være en forringelse af selve den eksisterende lovgivning, men det var trods alt en forbedring i forhold til det fremsatte lovforslag fra skatteministeren. Ved den betækningsafgivelse tilkendegav regeringspartierne og Enhedslisten, støttepartiet, at man stemte imod et 50-procents-forslag.

Da vi så havde anden behandling i Folketingssalen i går, netop også berammet, som der stod i tidsplanen, var regeringen nødt til at bede om at få afbrudt andenbehandlingen for derefter at komme med en deling af lovforslaget, stille fuldstændig det samme ændringsforslag som det, Dansk Folkeparti havde stillet, og som der var betækningsafgivelse om i fredags, og det betyder så, at vi nu står ved en genoptaget anden behandling.

Jeg må sige, at jeg har meget, meget svært ved at se, hvor regeringens ønsker og regeringens program for god regeringsførelse er henne, når man taler om, at det er nødvendigt for regeringen at afbryde en anden behandling for at fremsætte forslag om deling af et lovforslag, fordi man åbenbart først nu i sidste sekund har fået lyttet til erhvervslivet.

Så derfor synes jeg, at det måske er værd at bemærke ved det her lovforslag, at det bestemt ikke lever op til det, som regeringen har tilkendegivet at man gerne ville, at man ville sikre høj lovkvalitet, og at man i øvrigt ville fremme lovkvalitet, åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen. Tak.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det fru Birgitte Josefsen som privatist. Jeg beklager. Der var en kort bemærkning til fru Gitte Lillelund Bech fra partifællen Peter Juel Jensen, værsgo.

Kl. 15:00

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil bare gerne lige have præciseret noget, for jeg forstod privatisten således, at privatisten sagde i sit indlæg, at der var en 3-dages-høringsfrist. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Privatisten.

Kl. 15:00

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan fuldt ud som formand for Skatteudvalget og som privatist bekræfte, at det fremgår meget klart af tidsplanen for lovforslagets behandling i Skatteudvalget, at det bliver fremsat den 21. november, og så er der høringsfrist den 24. november for organisationer, virksomheder og andre, dvs. en 3-dages-høringsfrist.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er et nyt spørgsmål. Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:01

Peter Juel Jensen (V):

Tak. 3 dage er jo ikke meget. Nu har vi lige hørt skatteministeren skamrose den gode forhandling, der har været med dansk erhvervsliv. Man har lyttet til erhvervslivet osv. Når nu privatisten er formand for Skatteudvalget, vil jeg spørge, om det er normalt, at Skatteudvalget har høringsfrister på kun 3 dage, og vil privatisten betegne det som udgangspunkt for en god forhandling med dansk erhvervsliv, at man siger, at nu har de 3 dage til at kommentere en lov, der kommer til at betyde utrolig meget for dem. Vil privatisten mene, at det et udtryk for god forhandlingsvilje kun at give 3 dages høringsfrist?

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan forsikre hr. Peter Juel Jensen om, at i stort set alle høringsvar, som vi jo har fået fra erhvervslivet og fra organisationerne, tilkendegiver de, at 3 dage simpelt hen er for lidt til at få det fuldstændige overblik over, hvad et lovforslag som L 30 rent faktisk betyder for virksomhederne.

Jeg kan også fortælle hr. Peter Juel Jensen, at vi jo har haft skatteministeren i åbent samråd i Skatteudvalget, og derfor vil jeg tillade mig fra talerstolen at referere fra det svar, som skatteministeren gav, fordi det jo er et åbent samråd, så derfor kan man gå ind og læse det. Jeg stillede skatteministeren spørgsmålet, om man havde været i dialog med erhvervslivet, inden man fremsatte det her lovforslag, således at man kunne have været klar over, at det kunne have skabt de her problemer, som 25-procents-grænsen rent faktisk skaber, og der var svaret fra skatteministeren, at nej, det havde man ikke haft tid til, inden man lavede aftalen med Enhedslisten.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det fru Birgitte Josefsen som privatist.

(Privatist)

Birgitte Josefsen (V):

På grund af de tidsfrister, der er sat her i Folketingssalen, fik jeg ikke mulighed for at stille spørgsmål til skatteministeren, men jeg hørte skatteministeren sige fra talerstolen, at den nuværende regering med sit lovprogram og sin politik ville sikre gode rammevilkår for erhvervslivet.

Jeg vil gerne opfordre skatteministeren til at tage ud i landet og tage en dialog med erhvervslivet og lytte til erhvervslivet. Han kunne sådan set starte med at slå op på side 1 i Nordjyske Stiftstidende i dag og se, hvad det er, Aalborg Portland udtaler. De er nemlig på vej til at flytte ud af Danmark; en af Nordjyllands største virksomheder er på vej til at flytte ud af Danmark på grund af regeringens politik. Det lægger ikke bare Danmark ned, det lægger i hvert fald hele Nordjylland ned, hvis så stor en virksomhed forlader den danske jord.

Så derfor vil jeg sige til skatteministeren: Tag ud og oplev virkeligheden, tag ud og oplev, hvad det er, der sker ude i erhvervslivet. Så kunne det godt være, at man ville vælge en anden linje i Skatteministeriet.

Så vil jeg også sige om det forslag, vi skal sidde og behandle her i dag: Jeg har ikke i den her lange debat, der har været i løbet af dagen, fået noget svar på, hvad det er for nogle gode rammevilkår, vi her giver erhvervslivet. Er det forbedringer af erhvervslivets rammevilkår, eller er det forringelser? Jeg tror nok, at hvis man går ud og spørger erhvervslivet, vil de sige, at det er forringelser, de nu får.

Så tillykke, hr. skatteminister. Når vi vedtager det her forslag, sender man endnu et stort antal arbejdspladser ud af kongeriget Danmark. Det kalder jeg ikke udvikling, det kalder jeg afvikling af det danske samfund.

Kl. 15:02

Der stemmes om ændringsforslag nr. 12 af et mindretal, (Liberal Alliance), tiltrådt af et mindretal, (Det Konservative Folkeparti). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Kl. 15:02

For stemte 53 (V, DF, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslag nr. 14, 18, 20 og 22 stillet og tiltrådt af det samme mindretal som forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 13, 15-17, 19, 21 og 23-25, tiltrådt af et flertal (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten)?

De er vedtaget.

Der stemmes herefter om det under B nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nummer 26, tiltrådt af et flertal (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:04

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 11, tiltrådt af et flertal (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Delingen af lovforslaget i to lovforslag er vedtaget.

Ændringsforslag nr. 27-31, tiltrådt af et mindretal (Dansk Folkeparti og Venstre), er hermed bortfaldet.

Der stemmes herefter om det under A nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, dødsboskatteloven, pensionsbeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto. (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier)]:

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 14.12.2011).

Kl. 15:07

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg beder medlemmerne om at forlade salen i tavshed.

Første taler er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Da vi i sin tid vedtog logningsbekendtgørelsen, var det for at sikre, at politiet og Politiets Efterretningstjeneste havde tilstrækkeligt med oplysninger om borgernes datatrafik som en del af et EU-direktiv. Det var for at sikre, at både det åbne og lukkede politi i tilfælde af mistanke om terror eller anden kriminalitet kunne hente oplysninger til brug for efterforskning og retsforfølgelse af strafbare forhold.

Logningsbekendtgørelsen betyder helt konkret, at det er pålagt teledbydere at registrere alle data, som kunderne genererer, og opbevare dem i en periode frem. Med antiterrorpakke I ...

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det er svært at høre for dem, der gerne vil høre.

Værsgo.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Med antiterrorpakke I blev det vedtaget, at justitsministeren i folketingsåret 2005-06 skulle fremsætte forslag om revision af logningsbekendtgørelsen. Baggrunden var, at der var en ny ordning, og man fandt det hensigtsmæssigt, at ordningen blev evalueret. Siden er denne revision blevet udskudt to gange, senest med det, vi behandler her i dag, altså til folketingsåret 2011-12. Hvis det lovforslag, vi behandler i dag, vedtages, vil vi udskyde revisionen igen og dermed først evaluere effekten af teledbydernes registrering og opbevaring af oplysninger om datatrafik i folketingsåret 2013-14.

I Venstre ønsker vi ikke at udskyde denne evaluering længere, og det er der flere grunde til. For det første kan vi allerede nu foretage en evaluering. Med en revision til næste år kan vi sammenligne den danske implementering med andre landes implementering og undersøge, i hvilket omfang andre EU-lande fortolker direktivet på samme måde, som vi fortolker det. Hvis det var lempeligt, kunne man overveje, om man skulle lempe logningsbekendtgørelsen.

For det andet er det Venstres opfattelse, at vi allerede nu kan sætte spørgsmålstegn ved, om omkostningerne ved registrering og opbevaring af disse oplysninger kan retfærdiggøres i forhold til det omfang, som oplysningerne rent faktisk anvendes. Telefonaflytning er noget, der anvendes ganske meget. Det anerkender vi som et effektivt redskab for både politiet og Politiets Efterretningstjeneste, men hvad angår dataovervågning, er det mere tvivlsomt.

Ifølge Justitsministeriets egne tal for 2008 er der ud af de anslåede 450 milliarder dataposteringer kun foretaget indgreb i datadelen på noget, der ligner 174 tilfælde. Det første tal svarer til, at der hvert år foretages 82.000 registreringer per dansk statsborger fra spæd til ældgammel. Men dermed er det altså en forsvindende lille andel af det samlede antal registreringer, der rent faktisk anvendes ved efterforskning. Det betyder, at der foretages milliarder af formålsløse registreringer af ganske almindelige borgers datatrafik. Det er registreringer, der ifølge teleindustrien har kostet dem – dvs. forbrugerne, for de sender bare regningen videre – et trecifret millionbeløb at implementere og et tocifret millionbeløb om året i driftsomkostninger. Det er omkostninger, som teleindustrien som sagt kun kan sende videre til forbrugerne. Det er på ingen måde rimeligt, hvis det viser sig, at omkostningerne ikke står mål med det, man rent faktisk får ud af det. Det kan man som sagt kun finde ud af ved at foretage en revision.

Lad mig prøve at illustrere det med nogle tal. Tal for 2010 viser, at politiets dataudtræk falder proportionalt med antallet af måneder, som oplysningerne er lagret. I 2010 blev der de første 3 måneder udtrukket data 130 gange. De næste 3 måneder 32 gange, de næste 3 måneder 11 gange, og den nedadgående kurve fortsætter og kulminerer til sidst med 0 stk. træk for opbevaringsperiodens sidste 3 måneder. Der er altså et fair og legitimt behov for at vurdere, om bekendtgørelsen er hensigtsmæssig i sin nuværende form, når man har meget store omkostninger ved at gemme data, der tilsyneladende ikke anvendes i særlig stort omfang.

Som det er i dag, kræves det via EU-direktivet af EU-landene at gemme oplysninger om datatrafik i en tidsbegrænset periode, som ikke er kortere end 6 måneder og ikke længere end 2 år. I Danmark gemmer vi – det er der lidt tvivl om, men industrien påstår det i

hvert fald – oplysninger i 2 år. Når det nu viser sig, at der efter 21 måneder ikke udtrækkes data til brug ved implementering, kan der være god grund til at undersøge, om der er noget, der kunne gøres bedre. De eksempler, som jeg nævner her fra talerstolen, mener vi i Venstre klart og tydeligt vidner om et behov for en revision af logningsbekendtgørelsens effekt.

Til sidst vil jeg fremhæve Venstres tredje anke. Set i forhold til de førnævnte problematikker om logningsbekendtgørelsen er det væsentligt at tage en bredere debat om overvågning i almindelighed. I Venstre er vi varsomme med og skeptiske over for nye former for registreringer. Overvågning må aldrig blive et mål i sig selv, men vi ønsker selvfølgelig, at Politiets Efterretningstjeneste skal have effektive redskaber. Men på det foreliggende grundlag kan man sætte spørgsmålstegn ved, om logningsbekendtgørelsen er andet end en meget stor omkostning for forbrugerne. Derfor ønsker vi ikke at støtte det lovforslag, der ligger, om at udskyde revisionen.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først fru Anne Baastrup.

Kl. 15:13

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at Venstre, nu her 3 måneder efter at Venstre mistede regeringsmagten, har vendt på en tallerken. Jeg kan fortælle den nye retsordfører, at vi i 2002 fik bestemmelsen ind om, at man skulle lave den her bekendtgørelse, og i 2006 lykkedes det at få bekendtgørelsen. Vi har diskuteret det løbende, og den daværende regering stod fast: Man skulle have det gennemført på den måde, som regeringen havde besluttet sig for det.

Hvad er det, der er sket i de seneste 3 måneder, som gør, at Venstre nu er vendt hundrede og firs grader?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Karsten Lauritzen (V):

Det er rigtigt, at vi har været med til at udskyde revisionen to gange, og hver gang har begrundelsen været: Der sker noget i EU lige om lidt, og så bliver vi klar over, hvad der skal ske fremadrettet. Så er der en række lande, der ikke har implementeret, og i en række lande, bl.a. Sverige, hvis jeg ikke tager meget fejl, er logningsdirektivet og -bekendtgørelsen blevet kendt forfatningsstridige, og det vil sige, at de ikke er implementeret. Så der er jo sket det, at vi er blevet trætte af at vente på, at der sker noget i EU, for der sker tilsyneladende ikke noget foreløbig, og derfor synes vi, det kan være fornuftigt at få en revision af logningsbekendtgørelsen.

Det er ikke et synspunkt, som er afhængigt af, om Venstre er i regering eller i opposition. Og jeg kan da sige, at det her lovforslag jo er et, som har været diskuteret i den tidligere regering, men aldrig er nået frem til Venstres folketingsgruppe, og jeg tror, at hvis det var nået frem til Venstres folketingsgruppe, havde vi sagt præcis det samme, som jeg siger fra Folketingets talerstol her i dag, nemlig at vi synes, man skal tage revisionen af logningsbekendtgørelsen nu. Hvad revisionen ender med, ved man jo ikke, før man har undersøgt nogle af de ting, jeg var inde på i min ordførertale. Og det havde vi da egentlig håbet på at SF også ville være med til, men det kan jeg så forstå at SF ikke vil.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anne Baastrup.

Kl. 15:15

Kl. 15:18

Anne Baastrup (SF):

Vi har rent faktisk bøjet os for de argumenter undervejs, nemlig at vi skal udskyde revisionen, fordi alternativet er, at går man i gang med en revision af logningsbekendtgørelsen, så kommer der nogle EU-regler, som man er forpligtet til at følge, og så skal man i gang igen. Det vil kræve nye investeringer i teleindustrien, og det er et spørgsmål, om det er det smarteste.

Men jeg vil da godt høre: Skal jeg forstå Venstre således, at Venstre nu vil fremme en revision, som så skal gennemføres til næste år, på trods af at EU kommer med nogle regler? Altså, forstået på den måde: Vil Venstre have en ændring af logningsbekendtgørelsen, som ikke på sigt kommer til at svare til EU-reglerne?

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan oplyse fru Anne Baastrup om, at hvis man spørger teleindustrien, så vil de sige, at de synes, det er en god idé at se på, hvordan logningsbekendtgørelsen er skruet sammen. Det er sådan set et ønske, de har. Og dem lytter vi til. Og så er det et spørgsmål om, at vi jo ikke kan blive ved med at udskyde revisionen til evig tid. Det mener fru Anne Baastrup forhåbentlig heller ikke at vi kan.

I første omgang håber vi på, at der er et bredt flertal i Folketingets Retsudvalg, der vil være med til at holde en høring og måske skrive en beretning om, hvordan man videre skal gribe den her sag an. Afvisningen af det her lovforslag meldte Venstre jo sådan set ud for en måned siden, og justitsministeren har haft mulighed for at tage kontakt til mig eller andre i Venstre for at høre, hvad det var, vi mente, når vi ikke ville være med til lovforslaget, som det lå. Og der har ikke været nogen dialog. Det havde jeg syntes var lettere end at stå her i dag med lovforslaget, men det er så den måde, man har valgt at gøre det på.

Venstre håber så, at vi med et bredt flertal i Retsudvalget kan tage en høring og skrive en beretning, der kan føre til, at vi får nogle fornuftige regler. Det kan være, at logningsbekendtgørelsen skal fortsætte, som den hidtil har været, men det finder vi først ud af ved at undersøge det nærmere via høringen.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg lyttede også interesseret til ordførerens tale, og jeg tror, at jeg sådan set langt henad vejen deler det grundsyn, at man skal finde en fornuftig balance mellem på den ene side at sikre sig og på anden side selvfølge at respektere, at vi ikke bliver et overvågningssamfund. Fair nok, det udgangspunkt kan vi sagtens have til fælles. Det, som undrede mig lidt, da jeg hørte ordførerens tale, var det om, at der er nedsat en arbejdsgruppe, som skulle kigge på mulighederne for at udvide logningen til biblioteker, til hotspots, til der, hvor man i dag ikke har logning – arbejdsgruppen blev altså nedsat under den gamle regering. Det vil sige, at det spor, den nye regering overtog for 10 uger siden, i virkeligheden er et spor, der handler om mere logning.

Skal jeg forstå ordførerens tale sådan, at den gamle regering i virkeligheden var på det forkerte spor, da man var på udkig efter at lave mere lovgivning?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror faktisk, at hvis hr. Ole Hækkerup kigger lidt på de politiske reaktioner, der var, efter at arbejdsgruppen, der bestod af Politiets Efterretningstjeneste, politiet og IT- og Telestyrelsen osv., som rigtigt nok, som det er refereret af ordføreren, kom med en anbefaling om at lave logningsbekendtgørelsen om, udvide den, så tror jeg faktisk, han vil se, at Venstres tidligere retsordfører hr. Kim Andersen, og jeg tror også repræsentanter for Det Konservative Folkeparti, sagde, at man nu syntes, at det ville være at gå for langt. Men det er jo rigtigt nok, at man nedsatte den her gruppe for at se på, om nogle af de antiterrorredskaber, som er vedtaget med brede flertal i Folketinget, skulle laves om. Og der sagde man så, at det ønskede man ikke at gå videre med. Det synes jeg er ganske legitimt.

Jeg tror også, at den nuværende regering vil komme i situationer, hvor man nedsætter arbejdsgrupper, der kommer frem til anbefalinger, som ikke alle i regeringen er enige i. Det er vel en ganske almindelig proces. At vi så siger, at vi ønsker revisionen nu, fordi vi gerne vil have belyst nogle af tingene, synes jeg sådan set også er ganske legitimt. Man kan ikke blive ved med at udskyde spørgsmålet om revision i al evighed. Altså, der er jo en grund til, at man oprindeligt skrev en revisionsklausul ind i lovgivningen.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Hækkerup.

Kl. 15:19

Ole Hækkerup (S):

Jeg er stadig væk lidt på udkig efter det her med, om det betyder, at Venstre egentlig synes, at den gamle regering skulle have taget initiativ til en mere grundig evaluering af logningen. Jeg synes jo i virkeligheden, at det er lidt specielt, at ordføreren for Venstre efter 10 år ved magten kommer til den nye regering, der har siddet 10 uger, og siger, at det altså også er for galt, at vi ikke har et bedre overblik over det her område, og at vi ikke har fået ryddet op og fundet den rette balance. Skal jeg forstå ordføreren sådan, at det i virkeligheden havde været meget bedre, og at vi som Folketing havde stået i en meget bedre situationen nu, hvis den gamle regering havde taget nogle flere initiativer til at ramme balancen mellem sikring på den ene side og hensynet til borgerne på den anden?

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Karsten Lauritzen (V):

Venstre sagde, jeg tror det var i juni måned, klart fra over for de anbefalinger, der lå i forhold til at udvide logningsbekendtgørelsens bestemmelser. Grunden til, at vi diskuterer det her i dag, er jo, at der står en revisionsbestemmelse i lovgivningen, som man udskyder til det her år, og vi siger så bare nu, at vi ikke synes, at man skal udskyde det mere, og længere er den sag sådan set i virkeligheden ikke. Jeg håber da, at Socialdemokratiet vil være med til at tage en bred debat og lave en høring i Retsudvalget, og så må vi jo se, hvad der kommer ud af den. Det er ikke min opfattelse, at der er behov for i nævneværdig grad at udvide logningsbekendtgørelsen. Tværtimod er der behov for at se på, i hvilket omfang de små 200 trækninger, der var på internettrafik i 2010, fører til og fungerer som et effektivt red-

skab for Politiets Efterretningstjeneste. Så kan man vurdere, om det, der ligger, er fornuftigt, men det finder man jo først ud af, når man kigger nærmere på det, og der er det, vi siger: Lad os gøre det nu, for nu er der sådan set lagt op til en revision, sådan som loven er.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg vil først og fremmest sige, at jeg meget deler hr. Karsten Lauritzens og Venstres syn på spørgsmålet, om der er et rimeligt forhold mellem de 550 milliarder registreringer, der fandt sted sidste år, og de knap 200 udtræk, der var. Det deler jeg samme syn som hr. Karsten Lauritzen på. Jeg deler også ønsket om at tage det hensyn, som hr. Karsten Lauritzen ønsker at tage til især teleindustrien.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Karsten Lauritzen, om det ikke gør indtryk, når brancheforeningen Telekommunikationsindustrien, Dansk Industri og IT-Branchen i deres høringssvar til det her lovforslag faktisk siger, at de sådan set også ønsker en revision af logningsbekendtgørelsen, men at de synes, det er rigtig fornuftigt, at man venter, til Europa-Kommissionen er færdig med sit arbejde, fordi de ikke ønsker at ændre deres praksis to gange umiddelbart efter hinanden.

Gør det ikke indtryk på hr. Karsten Lauritzen og Venstre, som ellers meget taler erhvervslivets sag, at erhvervslivet selv på det her område er ude at sige, at de faktisk gerne vil vente til revisionen fra EU også er på plads?

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Karsten Lauritzen (V):

Der er jo forskellige holdninger. Jeg tror, at hvis man kigger i Information, eller også er det Jyllands-Posten, der har beskrevet sagen, kan man se, at der er en repræsentant for branchen, som siger, at han synes, det er ganske fornuftigt, at man får set på det her. Og jeg forstår helt ærligt ikke Det Radikale Venstre, for Det Radikale Venstre har om nogen været betænkelige ved den her del og ved en del af de terrorparagraffer, som der er.

Så jeg forstår slet ikke, hvorfor ordføreren for Det Radikale Venstre ikke hilser den her åbning fra Venstre velkommen og siger: Lad os tage den revision, som lovgivningen oprindeligt har lagt op til, nu. Og det udelukker jo så ikke, at vi samtidig kan få taget hensyn til, hvad EU kommer med. I første omgang er det bare, at vi allerede nu tager hul på en evaluering og får uddybet lidt, hvad logningsbekendtgørelsen i virkeligheden bliver brugt til. Det har jeg svært ved at se at man kan have noget imod, hvis man er radikal.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeppe Mikkelsen.

Kl. 15:23

Jeppe Mikkelsen (RV):

Ordføreren for Radikale Venstre glæder sig, til vi skal kigge på det her. Det står sådan set også i regeringsgrundlaget, at vi samlet set skal kigge på den danske terrorbekæmpelse, og det glæder ordføreren for Det Radikale Venstre sig i særdeleshed til, men jeg synes jo, at en god lov er bedre end to mindre gode hurtige love. Og det kan være, det er der, vi ikke er enige i Venstre og Radikale Venstre.

Men igen vil jeg godt høre: Gør det ikke indtryk på hr. Karsten Lauritzen, at det af høringssvarene fra brancheforeningerne fra teleindustrien fremgår, at de faktisk synes, man skulle tage og vente, til Kommissionen er færdig med at gøre sit arbejde? Det er det, der har gjort, at jeg synes, det er fornuftigt, at man faktisk udskyder den her revision.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har jo sådan set svaret på spørgsmålet. Vi synes, det er fornuftigt nu at tage en høring i Folketingets Retsudvalg og finde ud af, hvor den her sag skal lande. Vi ser ikke noget behov for at udskyde revisionen i yderligere 2 år, og jeg er sikker på, at man kan finde en løsning, hvor man får taget hensyn til de ting, der står i høringssvarene, i det fra brancheforeninger og fra de teleudbydere, som betaler for det her, og i den EU-lovgivning, som er på vej. Det håber vi som sagt på at der vil være bred opbakning til.

Jeg tror, det er sådan noget, som Det Radikale Venstre ville have været utrolig glade for, dengang Det Radikale Venstre ikke var en del af det kollegium, som en regering nu engang er. Men det er jo sådan. Det må de radikale folketingsmedlemmer leve med. Man må bøje sig imod nogle andre, som man har gjort i den her sag. Normalt tror jeg man ville være rigtig glad for den melding, jeg her kommer med fra Folketingets talerstol i dag. Og jeg håber da, at vi i fællesskab kan få lavet en god proces i Folketingets Retsudvalg.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:25

Pia Adelsteen (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, at evalueringen skal foretages nu. Da vi havde sagen oppe at vende for halvandet år siden, hvor spørgsmålet blev udskudt, var det, fordi man ventede på en evaluering fra Kommissionen, og den kom altså den 18. april. Derfor mener jeg også, det er helt logisk, at vi gennemfører en evaluering i Danmark nu, så vi kan se, hvad der er af fordele og ulemper osv.

Det, jeg så godt vil spørge ordføreren om, er: Når eller hvis der kommer noget nyt fra EU, er man indstillet på bare at følge det på trods af den evaluering, der så har været foretaget i Danmark?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Karsten Lauritzen (V):

Man kan sige, at jo før vi i Danmark finder ud af, hvad vores stilling er, jo før vi får set på, hvorvidt logningsbekendtgørelsen fungerer hensigtsmæssigt, jo stærkere står regeringen og et flertal i Folketinget jo i forhold til at lobbye den EU-proces og den lovgivningsproces, der foregår.

Derfor burde man jo hilse det velkommen, at vi nu kigger på en evaluering af logningsbekendtgørelsen. Så vi ønsker ikke bare sluge det, der kommer nede fra Bruxelles – vi vil gerne påvirke processen – men altså, et direktiv er jo et direktiv, og når det er vedtaget, er Danmark jo tvunget til at implementere det. Men vi tror sådan set, at den proces, som vi kunne forestille os der skulle være i Folketingets Retsudvalg, ville styrke regeringen og et flertal i Folketingets muligheder for at påvirke det, Kommissionen arbejder med.

Kl. 15:26

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Adelsteen.

Kl. 15:26

Pia Adelsteen (DF):

Det er så også det, jeg håber, og jeg er positiv over for, at man fra Venstres side siger, at man ikke sluger alt nede fra EU råt – det er ikke så tit, jeg hører det. Og jeg ser frem til, at man vil sige EU en smule imod, og når der kommer noget, hvis resultatet af den danske evaluering viser sig at være negativt.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan ikke andet at kvittere for meldingen fra Dansk Folkeparti. Det glæder mig meget.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg er jo, og vi er jo i Enhedslisten meget glade for at høre de her meldinger fra Venstre. I Enhedslisten har vi jo kæmpet mange år, for at vi skulle have en evaluering af logningsbekendtgørelsen, så vi kan få set på den her massive overvågning, som jo vel at mærke også er et indgreb i borgernes retssikkerhed. Så jeg er utrolig glad for, at Venstre nu vil være med til sådan en evaluering.

Jeg skal dog lige høre ordføreren: Er ordføreren ikke enig i, at vi har behov for lige at komme – hvad skal man sige – et spadestik dybere, altså få fat i informationerne om, hvad logningen egentlig fører til? Vi har jo også fra ordføreren hørt alle de her mange tal om, hvor meget vi egentlig registrerer borgere, og hvor mange tal der bliver trukket ud, eller hvor mange gange politiet henvender sig og beder om at få tal. Er ordføreren ikke også enig i, at vi lige skal et spadestik dybere og se, hvad de her udtræk så egentlig fører til? Hvor stor betydning har det egentlig for efterforskningen og eventuelle domfældelser?

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo noget af det, som vi håber kan lade sig gøre. Jeg kan forstå, at justitsministeren i hvert fald i regeringsgrundlaget har annonceret større åbenhed om Politiets Efterretningstjenestes arbejde, og at det jo kunne være et af de områder, hvor man så kunne se lidt nærmere på, hvad det antal trækninger, der er, fører til, hvad de i virkeligheden bliver brugt til. I Venstre ønsker vi, at Politiets Efterretningstjeneste, som vi i øvrigt har stor tillid til, har effektive arbejdsredskaber, men vi synes også, at omkostningerne skal stå mål med det, man får ud af de redskaber, der bliver stillet til rådighed, og det finder man vel kun ud af ved at gå det der spadestik dybere. Så jeg kan bekræfte fru Pernille Skipper i, at det vil vi meget gerne være med til i en høring, som vi kan lave med brede flertal i Folketingets Retsudvalg.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper? Nej. Så siger jeg tak til ordføreren, hr. Karsten Lauritzen, og giver ordet til den næste ordfører, hr. Ole Hækkerup. Værsgo.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Som udgangspunkt kan Socialdemokraterne selvfølgelig støtte det her lovforslag. Vi har at gøre med spørgsmålet om, om der skal laves en revision af reglerne, når det gælder logning. Som vi allerede har været inde på, handler det her jo på mange måder om at finde den rette balance mellem på den ene side hensynet til sikkerhed og på den anden side hensynet til borgerne og deres retssikkerhed.

Så står vi jo i den situation, at vi ved, at der er kommet en evalueringsrapport i EU vedrørende EU's logningsdirektiv – jeg tror, der var en af ordførerne, der nævnte, at den kom i april i år, og ja, der bliver nikket – og jeg synes, det er vigtigt, at vi, når vi håndterer den her sag, for det første prøver at finde balancen mellem de to hensyn og for det andet ikke havner i sådan en goddag mand økseskaft-situation, hvor vi iværksætter én evaluering i Danmark, parallelt med at man laver en anden evaluering i EU. Men det er jo ikke det samme, som at vi skal holde op med at tænke os om med hensyn til, hvad vi synes om det, der foregår, og hvad vi synes om den måde, reglerne om logning og logningsbekendtgørelsen fungerer i dag.

Det var lidt svært for mig under det forrige ordførerindlæg at få has på, om præcis den her problemstilling bliver lidt goddag mand økseskaft, hvis vi laver en evaluering i Danmark, ændrer national lovgivning og derefter, et halvt år senere, skal ændre den nationale lovgivning igen, fordi man nu også har evalueret logningsdirektivet i EU. Imidlertid vil jeg i forbindelse med den her problemstilling sige: Hvordan laver vi en ordentlig tilrettelæggelse af evalueringen af logningen, så vi ikke havner i en goddag mand økseskaft-situation? Det synes jeg er utrolig oplagt at gøre i retsudvalgsregi, og derfor tror jeg i virkeligheden godt, vi kan komme hen til noget, hvor vi kan mødes om at sige, at man i en eller anden form i Retsudvalget kan lave en høring, der handler om lige præcis spørgsmålet om logning. Bl.a. Venstres ordfører var inde på, om vi kunne tilrettelægge det. Jeg skal med det samme sige, at når vi gerne vil det, er det selvfølgelig, fordi vi også godt kan se alle de problemer, der er, hensynet til at finde balancen, hensynet til ikke at skyde gråspurve med kanoner, men omvendt også, at vi kan se problemet i, at det, hvis vi laver en evalueringsproces i Danmark, sideløbende med at der løber en anden i EU, så giver sådan nogle goddag mand økseskaft-situationer, hvor vi laver loven om hele tiden og der er folk ude i den virkelige verden, der skal indrette sig på det.

Så det er de grundlæggende hensyn for os i det her, og når vi godt kan melde forsigtigt positivt ind på forslaget om en høring, er det selvfølgelig for at nå både det ene balancehensyn og det andet balancehensyn. Tak.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er to, der ønsker korte bemærkninger, og den første er fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:32

Pia Adelsteen (DF):

Jeg forstår ikke helt, at ordføreren siger, at det er goddag mand økseskaft at lave evaluering sideløbende, når det jo er et faktum, at evalueringen i EU sådan set er færdig – den blev offentliggjort i april. Så det er jo ikke sideløbende, for i Danmark starter vi vel først

nu. Hvis forslaget ikke bliver vedtaget i dag, skulle evalueringen af loven gerne starte nu, og så er det jo ikke sideløbende. Så det forstår jeg simpelt hen ikke.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ordføreren forventer, at det evalueringsresultat, man får i EU, er det samme, som man vil få i Danmark.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Ole Hækkerup (S):

Så skal jeg prøve at tydeliggøre mit synspunkt. Det, jeg synes er uhensigtsmæssigt, er, hvis vi i Danmark laver en plan for at gennemføre ændringer af vores eksisterende regler om logning på grundlag af det nuværende logningsdirektiv. Samtidig med at vi ser på, hvordan vi kan ændre reglerne om logning i Danmark på grundlag af det nuværende logningsdirektiv, ved vi, at man på den anden side er ved at få et nyt logningsdirektiv. Så ender vi let i det, jeg vil kalde en goddag mand økseskaft-situation, og det var lige præcis den, jeg sigtede til at man gerne ville undgå.

Men jeg tror sådan set ikke, at der nødvendigvis er nogen grund til, at vi snakker os alt for langt væk fra hinanden, for selvfølgelig er det altid relevant at sætte sig ned og kigge efter, om man har ramt den rette balance mellem sikkerhed og retssikkerhed. Derfor synes jeg i virkeligheden, at det en god idé at sætte sig ned og sige: Hvad kan vi gøre i Retsudvalget for at kigge på den måde, det fungerer på i dag? Det kunne jo godt være, at sådan en proces også ville føre til, at vi tidligere fik afklaret nogle af de synspunkter, vi ville have, når man skal revidere direktivet i EU-regi.

Det, der bare er vigtigt for mig at sige, er, at jeg synes, at det er uhensigtsmæssigt, for at sige det mildt, hvis det, vi tilrettelægger nu, ender med at føre til, at vi først laver nogle regelændringer på grundlag af det nuværende direktiv, så kommer der et nyt direktiv, og så laver vi nye regelændringer. Men det er jeg heller ikke nødvendigvis sikker på at ordføreren fra Dansk Folkeparti er uenig med mig i.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Adelsteen.

Kl. 15:34

Pia Adelsteen (DF):

Nej, men det er jo, fordi jeg godt kan finde på at sige nej til EU. Det er der ikke så mange andre herinde, der kan, og det, jeg hører ordføreren sige, er, at hvis vi i Danmark laver en evaluering, der siger, at nu skal vi lave nogle ændringer på baggrund af de erfaringer, vi har gjort i Danmark, har man – selv om EU foreslår noget, vi synes der reelt er forkert – tænkt sig at sige ja. Det er det, jeg hører ordføreren sige, for så skal man lave reglerne om igen. Det er jo det, der er hele forskellen på unionspartierne og Dansk Folkeparti – sådan må jeg bare sige det.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Ole Hækkerup (S):

Der var måske også tilløb til at høre det, man gerne ville høre. Jeg synes jo, at en del af pointen i det europæiske samarbejde er det her med at sige, at vi gør vores egne positioner op, og dem argumenterer vi for. Så er det selvfølgelig klart, at i et samarbejde med 27 lande skal man jo bøj sig nogle gange. Betyder det, at alt bliver, ligesom

jeg altid drømmer om i EU? Nej, selvfølgelig gør det ikke det, men jeg tror på, at vi når længst ved at prøve at finde hinanden. Det tror jeg i øvrigt også at vi gør på det her område, og jeg har svært ved at se, hvordan vi i virkeligheden skal lave en effektiv samlet europæisk politik for bl.a. at bekæmpe terror, hvis ikke vi mere og mere sørger for, at nogle af de metoder, vi bruger, ligner hinanden. Ellers bliver det altså alt, alt for let at være nogle af dem, der er hårde kriminelle, eller som har terrorhensigter. Det bliver alt for let for dem at operere, hvis vi bare insisterer på hver vores nationale lovgivning. Der synes jeg at vi når meget længere ved at samarbejde.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Pernille Skipper.

Kl. 15:35

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg bemærkede jo lidt det samme som fru Pia Adelsteen, nemlig at sidste gang, man udskød revisionen af den her bestemmelse, gjorde man det med begrundelsen, at man ville afvente evalueringen i EU. Den evaluering er jo så kommet. Den får en uhyrlig masse kritik med på vejen, bl.a. af IT-Politisk Forening, som kritiserer den for ikke at have en kvantitativ opgørelse over, hvor meget man egentlig bruger logning. Altså, man har ikke i EU, og vi har heller ikke selv i Danmark, viden om, hvor meget det egentlig fører til at foretage logning.

Når man henter det her materiale, bliver det så overhovedet brugt ved domstolene? Har det nogen vægt? Fører det faktisk til, at vi fanger nogle kriminelle, og at de bliver dømt? Det er jo den viden, vi har brug for, mener jeg, hvis vi skal opgøre balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed, som ordføreren også omtaler.

Mener ordføreren ikke, at vi i Danmark har brug for – på trods af at man ikke har valgt at gøre det i EU – et ordentligt grundlag at evaluere på, før vi laver en revision?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Ole Hækkerup (S):

Jo, og det er derfor, at jeg i virkeligheden synes, at tanken om, at vi ser på, hvad vi kan gøre i Retsudvalget for at følge op her, er det vigtige, altså er det rigtige. Det handler selvfølgelig om, som også fru Pernille Skipper sagde, at få ramt både balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed og at få ramt balancen mellem, hvor store omkostninger der er ved det, vi gør, og hvor store gevinster vi opnår. Altså, der er jo flere balancer at nå samtidig. Det er jeg nu heller ikke sikker på at jeg bliver så uenig med Enhedslisten om. Jeg synes i virkeligheden, at det gode, der kan komme ud af i dag, jo er, hvis vi siger, at vi skubber det over til Retsudvalget at se på, hvordan vi kan tilrettelægge noget, hvor man begynder at få kigget på det her.

Det, der var min pointe, og jeg siger ikke, at fru Pernille Skipper er havnet i den samme misforståelse som Dansk Folkepartis ordfører, var i virkeligheden, at vi bare skal passe på, at vi ikke får lavet sådan en goddag mand økseskaft-proces, hvor vi går i gang med at lave nogle regelændringer, der skal virke ude i samfundet, for derefter at komme et halvt år efter med nye regelændringer, på baggrund af at der er kommet et nyt direktiv.

De der to ting skal selvfølgelig ses samtidig, både revideringen af direktivet og det, vi så laver her i Folketingets retsudvalg, men det kan jo altså også godt spille positivt sammen, forstået på den måde, at det jo kan klargøre nogle danske positioner, op til at man skal revidere direktivet i EU.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pernille Skipper.

Pernille Skipper (EL):

Jamen det forstod jeg godt. Det, jeg jo prøver at sige, er, at vi har brug for et solidt grundlag at evaluere på. Det hører jeg også ordføreren sige at man gerne være med til at finde. Det synes jeg er rigtig positivt, men vi skal jo nok også gøre os klart, at så skal regeringen jo bruge resultaterne af vores evalueringer meget aktivt i EU og prøve at påvirke revisionen i EU i den retning, som vi nu engang kunne komme frem til i Retsudvalget. Ville man være villig til det?

Kl. 15:37

Kl. 15:38

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Ole Hækkerup (S):

Det giver jo ingen mening, hvis vi gennemfører en proces i Retsudvalget og vi prøver at gøre det, så der bliver tale om en bred forståelse mellem alle partierne om at lave noget i Retsudvalget, hvis ikke det så er for at bruge noget af det, der kommer ud af processen.

Jeg ville jo gerne have, at træerne voksede ind i himlen og vi alle sammen blev enige. Det kan jo også godt være, at processen afslører, at der er nogle temperamentsforskelle, i forhold til hvor balancerne ligger – det tror jeg man må være ærlig at sige. Men det gode ved at lave sådan en proces i Retsudvalget vil være, at det jo godt kan være, at nogle af de erfaringer, noget af det, man har fundet ud af, betyder, at der bliver anledning til at nuancere nogle standpunkter eller justere nogle standpunkter, sådan at man faktisk godt kan blive enige om en række ting, som vi så kan komme hen over scenen med. Det ville jo være fremragende, og det ville også være fremragende at have at spille ind med i EU-processen.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren hr. Ole Hækkerup. Så giver jeg ordet til næste ordfører. Det er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Som tidligere nævnt går forslaget jo ud på at udskyde revisionen af loven om logning på teleområdet. Revisionen har været udskudt to gange tidligere. Første gang var det, fordi der ikke var så store erfaringer med det, og der var ikke rigtig så meget at revidere, og så giver det jo god mening at udskyde det. Anden gang var det, fordi man ventede på en evaluering fra EU, og den kom som tidligere nævnt den 18. april i år. Af samme årsag synes vi også i Dansk Folkeparti, at vi nu ikke bør vente længere med en evaluering i Danmark.

Ud fra den debat, der har været, vil jeg også godt sige, at en evaluering jo ikke nødvendigvis betyder, at man ændrer noget. Men det betyder i hvert fald, at man indhenter nogle erfaringer med det, man har haft gang i, for at se på, om det, der er gjort, er klogt, eller om der er noget, der skal ændres. Samtidig forventer jeg også, at en evaluering vil vise, hvilke erfaringer vi har gjort, og også give os et indtryk af, hvad vi synes der er godt, og hvad der er skidt. Det synes jeg helt bestemt vi kan bruge, inden vi modtager de formodede ændringer, der kommer fra EU.

Der er også nævnt noget om omkostningerne. Der synes jeg det er vigtigt også at nævne, at når man bekæmper terror, og når man har en efterretningstjeneste, som alt andet lige har noget med hem-

meligheder at gøre, må det være vigtigt, at man ser på, hvad det reelt er blevet brugt til, selv om det godt kan være, at det ikke er blevet brugt så meget, og om det så har stået mål med, hvad kan man sige, de mange logninger, der i øvrigt er blevet registreret. Og når jeg siger det, er det, fordi jeg kom til at tænke på pædofilisagen, der blev optrevet her for nylig, hvor der var en masse anholdte. Jeg ved ikke, om logningsdirektivet er blevet brugt i den forbindelse, men hvis man kan fange så mange pædofile ved at have f.eks. logningen, er det da et gode for alle.

Derfor er det vigtigt at se på, om der skal ændres noget, og om det står mål med de udgifter, der er. Men vi vil altså ikke støtte forslaget om at udskyde revisionen, for vi mener det er vigtigt også at have revisionen, inden EU kommer med eventuelle ændringsforslag.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og vi går videre til næste ordfører, og det er hr. Jeppe Mikkelsen for Det Radikale Venstre

Kl. 15:42

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, formand. Se, det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg i dag faktisk gerne havde stået med et udkast til revisionen af logningsbekendtgørelsen frem for en udskydelse. Jeg synes, det er på tide, at vi kigger vores bestemmelser efter i sømmene – men alting til sin tid.

Tiden til denne revision er ikke endnu. Forløbet kan måske synes en smule komisk: Først venter vi på en evaluering fra EU, nu er evalueringen kommet, men nu venter vi så på de ændringer, som evalueringen kommer til at medføre. Selv om det kan synes en smule komisk, er det en rigtig god idé ikke at ændre på noget nu for så at ændre på det endnu en gang inden for kort tid. Jeg tror, at både vi i Folketinget og embedsfolkene i ministerierne og erhvervslivet på teleområdet har meget bedre ting at tage sig til. Især erhvervslivet synes jeg ikke vi skal kaste ud i ændringer to gange i træk.

Når det så ikke er i dag, det sker, vil jeg gerne nævne, at jeg glæder mig til at kigge nærmere på logningsbestemmelserne. Det er ikke nogen hemmelighed, og det vil jeg gerne understrege, at vi i Radikale Venstre har været skeptiske over for, om registreringernes betydning for efterforskningen stod mål med de omkostninger, som virksomhederne har på at registrere og opbevare teleoplysninger, samt om betydningen stod mål med retssikkerheden for den enkelte borger. I 2010 foretog man 550 milliarder registreringer, og det synes jeg i hvert fald er tankevækkende, i forhold til hvor få udtræk man har lavet.

Derfor glæder jeg mig meget over, at der i regeringsgrundlaget tydeligt står, at sikkerhed og retssikkerhed skal gå hånd i hånd, og at vi vil efterse det danske terrorberedskab. Vores skepsis bevares trods revisionsbestemmelsen. Vi vil derfor spændt vente på EU-direktivets revision, så vi kan komme i gang med den danske revision.

Indtil da støtter vi dette forslag om at udskyde revisionen. Herregud, jeg vil opfordre til en smule seriøsitet i dette Ting. Vi bør vælge vores kampe med omhu, og jeg ved ikke, om kampen om en revisionsbestemmelse er konstruktivt oppositionsarbejde. Min kamp er ikke om en revisionsbestemmelse; min kamp er at gå i dybden med problemerne. Jeg ønsker en lov, men ikke en hurtig lov. Tak.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Pernille Skipper.

Kl. 15:44

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg er jo glad for, at man gerne vil være med til at kigge på det og starte en evaluering, men jeg vil lige høre ordføreren: Er ordføreren ikke enig i, og er det, jeg hører ordføreren sige, ikke, at hvis vi lader vores egen revision afvente EU's revision, skal man implementere de ændringer, som EU beslutter skal implementeres, og så er der ikke nogen mulighed for, at vi gør noget andet – noget, der måske tog mere højde for borgernes retssikkerhed, end hvad man ville foreslå i EU?

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er et meget hypotetisk spørgsmål, og der skal jo 90 mandater til, men jeg håber da på, at vi kan harmonisere mere med EU-lovgivningen på området, fordi den ofte har et lavere niveau, end den danske lovgivning har på nuværende tidspunkt, men det vil jeg vente og se. Altså, jeg venter spændt på de ændringer, der kommer, og jeg tror faktisk, at jeg meget deler holdning med fru Pernille Skipper og Enhedslisten på det her punkt, nemlig at vi måske registrerer i for høj grad i dag.

Så jeg glæder mig i hvert fald til at se – gerne i samarbejde med fru Pernille Skipper og Enhedslisten – hvordan vi kan sørge for, at vi får en mere rimelig logningsbestemmelse her i Danmark. Men lad os nu vente og se, til det her EU-direktiv kommer på plads, for vi *er* bundet af det. Uanset om man kan lide EU eller ej, er vi bundet af det. Så jeg synes, vi skal være saglige, vi skal være konstruktive og så få vedtaget en god lov, når det nye EU-direktiv er kommet på plads.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 15:46

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg synes også, man skal være saglig og konstruktiv. Jeg synes også, man skal være realistisk. Hvis man kigger på den evaluering, der ligger fra EU, kan man se, at den ikke har særlig meget viden at tage udgangspunkt i. Man kan sige, at det i grove træk er en rapport, som har indsamlet oplysninger fra landenes politi og organisationer på forskellig vis, og de har alle sammen udtrykt, at de synes, det er positivt at have adgang til alle de her oplysninger. Så det er sådan cirka det, den evaluerende konkluderer.

Så kan man jo nok forestille sig, hvad en revision vil føre til fra EU's side – formentlig i hvert fald ikke mindre logning. Der er det så jeg ikke forstår, hvordan det harmonerer med Det Radikale Venstres politik, som jo hidtil har været, at man gerne så lidt mindre logning, lidt mindre overvågning af alle de danske borgere.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Altså, der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg selvfølgelig vil leve op til de forpligtelser, vi har i EU. Men jeg ved ikke, om alle høringssvarene har samme opfattelse som fru Pernille Skipper, med hensyn til hvad den endelige revision af EU-direktivet ender ud med. Der er faktisk mange, der nævner, at det muligvis vil blive mindre

eller lavere krav, fordi der har været meget, meget skrappe krav til teleudbydere bredt hen over hele EU. Så jeg ved ikke, om de høringssvar, der er givet på området, har samme frygt, som fru Pernille Skipper har en smule af over for denne revision af EU-direktivet. Jeg håber selvfølgelig på, at vi får en god sammenhæng mellem både borgernes retssikkerhed, de udgifter, som udbydere har til registreringerne, og selvfølgelig politiets og efterretningstjenesternes beføjelser.

Men lad os nu vente og se, hvordan EU-direktivet ender med at komme til at se ud.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Tom Behnke.

Kl. 15:47

Tom Behnke (KF):

Hr. Jeppe Mikkelsen gjorde det til et problem, at man så få gange har brugt muligheden for med en dommerkendelse at gå ind og se, hvem der har kommunikeret med hvem. Det blev gjort til et problem, at der var så mange milliarder registreringer, men at det kun var hundrede nogle og trediven gange, man havde brugt den mulighed. Men det er vel egentlig ganske positivt, at vi lever i et land, hvor det ikke har været nødvendigt mere end hundrede nogle og trediven gange eller hvad?

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er jeg helt enig med ordføreren for De Konservative i. Derfor tror jeg heller ikke, at det er nødvendigt, at vi registrerer i så stort et omfang.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tom Behnke.

Kl. 15:48

Tom Behnke (KF):

Hvad er det så for nogle af registreringerne, man skal lade være med at foretage? Kan vi på forhånd vide, hvad det er for kanaler, som terrorister eller andre, der vil lave alvorlig kriminalitet, har tænkt sig at benytte sig af? Hvis hr. Jeppe Mikkelsen ved, hvad det er for nogen kanaler, vi *ikke* behøver at registrere, synes jeg, vi skal vide det, og så kan vi jo gøre det med det samme.

I forhold til proportionerne er der vel en anden proportion, der handler om, at de gange, man så har været nødt til at gå ind at kigge i de her ting – med en dommerkendelse – kan vi jo ikke vide, om bare en af de sager har afværget en terrorhandling, der kunne have haft 200.000 eller 300.000 ofre. Ville ét, ét indgreb i meddelelseshemmeligheden så ikke have været fuldt ud berettiget, i forhold til hvad man kunne have afværget af kriminalitet? Den del skal man jo også have med, hvis vi skal tale om proportioner: Hvad er det, man får afværget ved det indgreb, man foretager?

Det er to spørgsmål, og det ene er: Skal vi ikke huske at have alle proportionerne med, når vi taler proportionalitet? Det andet er: Hvad er det for kanaler, hvor vi med sikkerhed ved, at der ikke er nogen kriminelle, der bevæger sig?

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg har ikke et bud på her fra Folketingets talerstol, hvilke kanaler der ikke er nødvendige, og hvilke kanaler der er nødvendige, men det er jo det, vi kan kigge på sammen, når vi ender med at skulle revidere det her – for det skal vi på et tidspunkt og forhåbentlig i den her regerings levetid. Det glæder jeg mig rigtig meget til. Jeg har ikke et bud på her fra Folketingets talerstol i dag, hvilke kanaler man kan undvære, og hvilke man ikke kan undvære, men der er i hvert fald meget, der tyder på, når vi registrerer 550 milliarder gange årligt og vi kun laver knap 200 udtræk eller noget i den stil, at der måske var noget, man kunne udelade – til gavn for erhvervslivet, og det tror jeg hr. Tom Behnke også vil være interesseret i.

Så er der spørgsmålet om ét indgreb, og hvis vi taler om terro-rangreb med 200.000-300.000 ofre, som hr. Tom Behnke hypotetisk nævnte, ja, så er det et rigtig godt spørgsmål, og det ved jeg ikke, om jeg har et svar på. Det skal jo altid stå mål med noget, og det er det, vi skal finde ud af med en revision. Det, vi diskuterer i dag, er som sagt, om revisionen skal finde sted nu, eller om vi skal vente, til der kommer et EU-direktiv, og jeg synes egentlig, at det er fornuftigt, at vi venter, til der kommer et EU-direktiv.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til fru Anne Baastrup fra SF.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Det er en voldsom interessant debat om et lovforslag, hvor vi udsætter revisionen af en enkelt bestemmelse om bekendtgørelse om logning. Tilbage i 2001-02 fik vi vedtaget et lovforslag, som bl.a. indførte bestemmelsen om, at man kunne lave en logningsbekendtgørelse. Det tog år og dag, før man fandt ud af, hvordan den skulle strikkes sammen. Og vi kan jo også se det bøvl og besvær, EU har med at få den evalueret på den rigtige måde, således at vi rent faktisk ved, i hvilken retning EU forventer man skal lave en revision.

Så virker det for mig at se noget absurd, at der kommer et lovforslag, som Venstre sådan ligesom nærmest er imod. Bestemmelsen handler om, at man ændrer § 8 med revisionsbestemmelsen fra 2011-12 til 2013-14, samtidig med at man ikke kan få at vide, hvordan revisionen af logningsbekendtgørelsen så skal foregå; at man ikke har et klart mål med inden for det her halve års tid at få ændret på bekendtgørelsen og den underliggende lovgivningstekst. Så helt ærligt, jeg er indforstået med, at vi holder alle de høringer og alle de evalueringer og tager imod alle de deputationer, der måtte være på det her område. Vi havde dem i 2002. Vi kan godt tage dem en gang til. Og så lad os få samlet sammen, hvad det er, vi rent faktisk kan se af problemer, der er der, og som er relevante. Hvad er det for nogle problemer, der er von hörensagen? Og så kan vi tage den derfra, således at vi i Retsudvalget er parate til at håndtere det, når EU måtte komme med sin grønbog på det tidspunkt og så en hvidbog, og så bagefter kan der komme nogle konkrete ændringer. Men det er det forløb, vi er inde i.

Så derfor: Ro på, lad os gennemføre den her lovgivning så hurtigt som muligt. Vi behøver ikke engang at sætte spørgsmålstejn ved den, og så lad os komme videre med at finde ud af, hvad det er, vi vil have revideret i den der logningsbekendtgørelse. Hvad er de konkrete problemer?

Det er da ingen hemmelighed, at SF var voldsomt imod logningsbekendtgørelsen, og vi brugte megen tid på at lave ballade over den. Men Venstre og Konservative lyttede overhovedet ikke til de indvendinger, der var. Jeg kan se, at det gør de så nu. O.k., men lad os lige få vedtaget den her lovgivning og så lad os komme i gang med

det rigtige arbejde, for det ville da være fuldstændig absurd, at det her skulle stemmes ned, hvis det er det. Venstre forestiller sig der kunne være et flertal bag. Så man skal have lidt mere seriøsitet omkring lovgivningsarbejdet. Vi støtter selvfølgelig det her lovforslag, men det behøver jo ikke at betyde, at vi ikke arbejder med sagen.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 15:54

Pernille Skipper (EL):

Jeg er jo glad for, at fru Anne Baastrup også gerne vil være med til at arbejde videre med det. Jeg ville kort høre til det, for fru Anne Baastrup omtaler det tidligere arbejde i Retsudvalget, hvor man har haft høringer osv. Igen, der er nogle oplysninger, som ikke eksisterede dengang, og som ikke har eksisteret, mens EU har foretaget sin evaluering, og dem har vi faktisk stadig væk ikke i dag. Det handler netop om, hvad den her omfattende registrering egentlig fører til, når det kommer til at fange kriminelle, fange terrorister, hvilket jo oprindeligt var begrundelsen for at begynde at overvåge hver eneste dansker hver eneste dag. De oplysninger eksisterer stadig væk ikke.

Vil SF også være med til, at vi nu går i gang med at få fat i de oplysninger og får en evaluering på baggrund af de oplysninger?

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Anne Baastrup (SF):

Jeg ved det ikke helt. Var det ikke de oplysninger, som hr. Karsten Lauritzen angiveligt havde fundet frem til? Jeg er lidt usikker på, hvad det er for nogle oplysninger, fru Pernille Skipper mener hun mangler. Det må jo så komme an på en høring. Hvis det åbne politi eller PET har nogle oplysninger, de vil videregive, så er det fint. Men vi skal jo ikke sidde der og behandle kriminalitet. Vi skal sidde og behandle overvågningssystemer og de tekniske indretninger og den slags ting, som danner grundlaget for lovgivningen, og så logningsbekendtgørelsen. Vi skal jo ikke ind og have det der underliggende, men det ved jeg ikke helt. Det kan jeg i hvert fald ikke lige gennemskue.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 15:55

Pernille Skipper (EL):

Jamen så vil jeg prøve at forklare. De oplysninger, som hr. Karsten Lauritzen læste højt fra Folketingets talerstol, handler om, hvor mange gange politiet har været inde at bede om at modtage oplysninger. Vi har ikke nogen opgørelse over, hvor mange gange de oplysninger har ført til en sigtelse, en tiltale, en domfældelse eller hvor stor vægt, de her oplysninger har haft i de enkelte sager, som er trukket ud af registre. Det er de oplysninger, vi mangler.

Der kan jeg afsløre, at i hvert fald Rigspolitiet har oplyst, at det kræver en manuel sagsgennemgang at få en sådan opgørelse. Det vil sige, at vi skal helt ned i materien for at finde de her oplysninger, som er nødvendige for at finde ud af, om logning faktisk fører til, at vi fanger nogle kriminelle og får dem domfældet.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Anne Baastrup (SF):

Nu sidder jeg i Folketinget for at lave lovgivning, ikke for at skrive store doktordisputater, ph.d.-afhandlinger og lave videnskabeligt arbejde. Hvis fru Pernille Skipper gerne vil det, skal hun gå efter det. Jeg vil meget nødig lave den type arbejde, bare fordi jeg tilfældigvis sidder i Folketingets Retsudvalg. Det er helt fint, hvis fru Pernille Skipper synes, at det kunne være interessant. Det er så de store bøger, vi skal i gang med der, men jeg vil sige til hende, at hun skal gå efter det.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 15:57

Pia Adelsteen (DF):

Jeg studser lidt over, at man synes, at det er helt ligegyldigt, om revisionen bliver foretaget nu eller om 2 år. Det er også set i lyset af, at der er en masse registreringer, men sådan som jeg har forstået det, har man ved f.eks. pædofili muligheden for, hvis man fanger en, der har brugt en computer, at se, hvilke andre computere den her computer har snakket med. Jeg ved ikke, om det bare er mig, men jeg synes i hvert fald, det ville være rart at vide, om der er sket noget i forbindelse med det her, for ud over terrorister og hvad, der ellers måtte være, er det her sådan nogle mennesker, man virkelig ønsker at stoppe.

Derfor synes jeg, det er vigtigt allerede nu at få at vide, at der altså er gang i noget, og det altså har en effekt, og om det står mål med alle de registreringer. Men det skal være nu, så man ved, vi har en holdning til, hvilke erfaringer vi har i Danmark, når EU kommer med noget. Det undrer mig, at ordføreren ikke synes det.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Anne Baastrup (SF):

Jamen jeg har da mange holdninger til, i hvilket omfang der skal være overvågning. Jeg har da også mange holdninger til, i hvilket omfang vi skal have afdækket kriminalitet. Det, som er det vigtige, er, hvor den der grænse går. Det er jo sådan en knivsæg, vi skal bevæge os på. Nu så jeg lige i avisen her for et par dage siden, at dansk politirent faktisk sammen med internationalt politi har afdækket en pædofilering. Det er fint, og det er formentlig sket via fælles brug af logningsmulighederne. Det kan jeg ikke se hvorfor fru Pia Adelsteen skulle være imod. Det forstår jeg ikke helt.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pia Adelsteen.

Kl. 15:58

Pia Adelsteen (DF):

Jamen det er jeg bestemt heller ikke imod. Med hensyn til det, jeg ønsker af revisionen, er revisionen en lov, i hvilken man ser på, hvilken effekt det har osv. Det betyder ikke nødvendigvis for mig, at man ændrer på den. Jeg ved ikke, om det betyder for fru Anne Baastrup, at man så også ændrer på den. Hvis loven er, som den skal være, behøver man jo ikke at ændre på den. Og det er det, der undrer mig lidt.

Man siger, at nu venter man bare på, at der kommer noget nede fra EU, og så ser man, hvad de foreslår af ændringer ud fra deres revision, som ganske givet vil være anderledes end den, vi har i Dan-

mark. Det er jeg da ikke i tvivl om. Så venter man på det, og så kan man lave en revision herhjemme. Det undrer mig, at man ikke kan se, at der herhjemme kan være en fordel i på forhånd, nu, på det tidspunkt, der er aftalt, at lave en revision for at se på, hvad der har været af fordele, og hvad der har været af ulemper.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Anne Baastrup (SF):

Nu er det rent faktisk sådan, at den tidligere regering kunne have taget initiativ til en evaluering, som gjorde, at vi ikke behøvede denne revisionsbestemmelse. Den kunne have levet op til den forpligtelse, der lå i den gamle revisionsbestemmelse. Det har den tidligere regering ikke gjort. Vi har så en ny regering. Jeg må konstatere, at EU ikke er færdig, og vi har ikke inden for de næste 4 måneder – 3 måneder bliver det, hvis vi skal overholde fristerne i Folketinget – en jordisk chance for at lave en seriøs revidering af den grundlæggende bestemmelse i retsplejeloven om logningsreglerne. Derfor kan det fysisk ikke lade sig gøre nu at lave en revision, som er seriøs.

Derfor foreslår jeg, at vi vedtager den her lov, og så laver vi en fælles aftale, der handler om, at vi prøver at finde ud af, hvad vi selv mener er et problem i de retlige rammer, som logningsbekendtgørelsen udgør. Så har vi et grundlag for dels at gå i kødet på dem, der sidder i EU og beskæftiger sig med det, dels har vi en afklaringsfase herhjemme. Jeg fatter simpelt hen ikke, at fru Pia Adelsteen seriøst kan tro på, at vi kan lave en revision på 2-3 måneder.

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper, denne gang som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:01

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Logningen af data er et omfattende indgreb i vores personlige frihed. Som hr. Karsten Lauritzen sagde tidligere her fra talerstolen, blev der i gennemsnit logget 100.000 gange pr. dansker i 2010. Det vil sige, at hver eneste dansker bliver registreret ca. 274 gange om dagen. Det sker som følge af vores fuldt lovligt brug af internettet, og det er på grund af vores sms'er. Hver eneste sms, vi sender til vores mor, vores far eller vores søster, bliver altså registreret og gemt. Det er alle vores telefonopkald. Det er, hvor vi har vores mobiltelefon henne. Alle de her ting bliver registreret for alle borgernes vedkommende. Og der er ingen af dem – i hvert fald hovedparten af dem – der har gjort noget ulovligt. Og alligevel gemmer vi de oplysninger. Det er på den ene side et stort indgreb i vores personlige frihed og i vores ret til privatliv.

Når vi så samtidig på den anden side ikke har nogen reel indsigt i den efterforskningsmæssige effekt af de her registreringer, bliver det først rigtig problematisk. Vi ved, hvor ofte politiet har bedt om at få oplysninger på baggrund af logningsbekendtgørelsen, men vi aner ikke, hvilken type forbrydelser der er tale om; om det er mord, eller om det er røverier, eller om det er terrorbekæmpelse. Vi ved det ikke. Vi ved ikke, om oplysningernes tilstedeværelse har haft en nævneværdig betydning for efterforskningen. Vi ved ikke, om de har en afgørende betydning ved domfældelsen. Vi ved altså ikke, om det har været muligt at opklare forbrydelser eller dømme for forbrydelserne uden de her daglige massive overvågninger af hver eneste dansker. Det kunne måske have været muligt, men vi ved det ikke. Det vil sige, at omfanget af overvågningen er enorm, og effekten ved vi faktisk ingenting om.

Når vi kommer med indgreb i vores personlige frihed, i vores ret til privatliv, skal indgrebet stå mål med effekten. Det betyder, at vi skal have en viden, som rækker ud over, hvad politiet mener de får ud af det. Det er rigtig nok, at politiet, efterretningstjenesten og Rigsadvokaten tidligere har opgjort nogle eksempler på, hvor de mente, at man havde haft gavn af logning, men vi har altså ikke noget samlet overblik over, om det er sket tilstrækkelig mange gange, til at vi mener, at det står mål med det indgreb i vores personlige frihed, i vores frihedsrettigheder, som det er.

Derfor mener vi i Enhedslisten, at der ikke er behov for at udskyde den her revision endnu en gang. Vi har mange gange her fra talerstolen fået opgjort, hvorfor man igen vælger at foreslå at udskyde revisionen. Vi mener altså, at det er på tide, at vi får indsamlet den her viden og kommer i gang med evalueringen. Jeg ønsker ikke selv at lave en doktordisputats, men hvis nogle skal lave en doktordisputats, for at vi i Retsudvalget får en tilstrækkelig viden til at træffe beslutning på det område, så synes jeg, at der er nogle, der skal gøre det. Derfor mener vi nu, at vi skal gå i gang med en høring i Retsudvalget, hvilket er blevet sagt flere gange her fra talerstolen. Vi skal have en tilstrækkelig viden om omkostninger og effekt af de her logninger, så vi ved, om det er nok til at berettiggende et så stort indgreb i borgernes frihedsrettigheder, altså at overvåge alle danske borgere hver eneste dag. Derfor ser vi også frem til, at vi kan få en høring i Retsudvalget, og at vi kan arbejde videre med det. Vi er altså modstandere af at udskyde revisionen yderligere.

Kl. 16:04

Formanden:

Jeg siger tak til Enhedslistens ordfører. Jeg tror ikke, at der er nogen korte bemærkninger.

Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

På vegne af hr. Simon Emil Ammitzbøll skal jeg læse følgende:

Liberal Alliance lægger stor vægt på borgernes retssikkerhed og friheden fra unødvendig overvågning. Det er principper, der desværre i skyggen af logningsbekendtgørelsen har det vanskeligt i dagens Danmark. F.eks. skønnede brancheforeningen Telekommunikationsindustrien i Danmark i marts i år, at der reelt sker 100.000 registreringer pr. borger årligt. Da logningsbekendtgørelsen blev indført som en del af anti-terrorpakke II, var forventningen, at det ville føre til 15.000 registreringer om året pr. borger.

For at bremse denne udvikling, som må siges at være ganske ude af proportioner, finder Liberal Alliance det af stor betydning, at Folketinget lever op til retsplejelovens revisionsbestemmelse, og at vi snarest muligt får en substantiel debat om, hvad et rimeligt overvågningsniveau ville være.

Liberal Alliance kan således ikke støtte forslaget.

Kl. 16:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Logning er desværre nødvendigt. Det ville være skønt, hvis vi levede i en verden, hvor vi ikke behøvede at gøre det, men det er desværre nødvendigt. Det er et nødvendigt redskab, der kan bruges af myndighederne til at forebygge alvorlig kriminalitet og terror og til opklaring og bekæmpelse af terror og anden alvorlig kriminalitet. Derfor er vi nødt til at lave logning. Det er et meget værdifuldt værktøj. Proportionerne skal man selvfølgelig huske at have med, men man

skal have alle proportionerne med. For det er rigtigt, at der sker mange logninger dagligt, ugentligt, månedligt, årligt, men mange af de logninger fandt jo allerede sted i forvejen.

Spørgsmålet er, hvor meget mere logning der er kommet. I dag kan man betale en fast pris, og så kan man i øvrigt sende alle de sms'er, man vil, eller tale lige så meget i telefon, man har lyst til, hvilket er en stor fordel for mange at man kan. Men før i tiden var det jo sådan, at man betalte pr. sms, at man betalte pr. minut, man havde talt, alt efter hvem man havde talt med, hvor langt man skulle ringe væk. Der loggede man jo al datatrafik, ikke hvad der blev sagt, ikke hvad der stod i sms'erne, ikke hvad der stod i e-mailen, men hvem der havde talt med hvem og hvor længe. Den form for logning har altid fundet sted, for det var en væsentlig forudsætning for, at man kunne sende en regning til forbrugerne, der kunne betale for, hvor meget de havde brugt deres it-udstyr af forskellig art.

Så hvor meget mere registrering er det egentlig, der er tale om? Det kunne være interessant at få afdækket, for det lyder, som om det her er noget helt nyt. Det er det ikke, men der er ingen tvivl om, at der samtidig er mere logning, at der er mere registrering, end der har været tidligere. Det er også, fordi mulighederne bliver flere og flere og det er nødvendigt at gøre det – desværre. Vi havde fra konservativ side gerne set, at vi levede i et samfund, hvor vi ikke behøvede at gøre det, men vi behøver at gøre det, hvis vi skal beskytte os selv mod angreb, og det skal vi selvfølgelig gøre.

Så er spørgsmålet jo, om vi skal vedtage en revision af den pågældende lov i dag, eller om vi skal vente. For mig at se er der to væsentlige grunde til, at vi venter. Den ene er, at vi afventer, at man på EU-niveau får diskuteret færdigt, om der er et behov for ændringer – og hvorfor er det så relevant? Er det, fordi vi skal ligge under for EU? Nej, det er det ikke. Men hvis vi går ind og laver en ændring nu, som hele erhvervslivet indstiller sig på, så de køber nye it-systemer og laver nye former for registreringer og logninger, så kan der gå nogle få måneder, og så laver vi alle reglerne om en gang til. Vil erhvervslivet være glade for det, eller vil de ikke være glade for det? Det vil de selvfølgelig ikke være glade for, for det vil være en ekstra omkostning. Så når vi laver en revision, skal vi gøre det ordentligt, og derfor skal vi have et ordentligt grundlag at gøre det på, og da vi er knyttet op til det EU-direktiv, kan vi lige så godt afvente, at man får diskuteret færdigt på EU-niveau. Så tager vi diskussionen her i huset, og så laver vi en revision af den pågældende lov, når vi når dertil.

Det andet, som gør sig gældende for mit vedkommende, er, at vi fra konservativ side ikke har nogen ønsker om ændringer af den her lov. Vi har ingen ønsker. Man kunne sige, at hvis nu der var et brændende ønske om, at der var noget, der skulle laves om, så kunne det være relevant, at vi talte om en revision. Men jeg har endnu ikke hørt én ordfører give udtryk for, at der er behov for ændringer. Hvad er det for konkrete ændringer, der skal ske? Nej, det hele har været bundet op på, at EU ikke skal bestemme, og at vi derfor skal revidere det nu, også selv om der ikke skal ske nogen revidering, også selv om vi bare sætter et punktum og siger, at der ikke skal ske nogen revidering. For EU skal ikke bestemme. Det synes jeg måske er en forkert måde at gå til det her problem på.

Det vil være sagligt og rigtigt at udsætte revisionen, og det vil også være rigtigt, som flere ordførere har været inde på og foreslået, at vi så bruger tiden konstruktivt, og der kunne vi jo passende lave en høring, hvor vi netop får afdækket nogle af de her ting og får proportionerne med ind. Jeg tror ikke, at vi kan få det hele med ind, for efterretningstjenesten er også nødt til at holde nogle af deres informationer hemmelige. Hvis vi havde fuldstændig indsigt i alt, hvad vores efterretningstjeneste lavede, så kunne efterretningstjenesten ikke fungere, og når politiet og efterretningstjenesten siger, at det her er et meget værdifuldt værktøj til at forebygge, forhindre og opklare alvorlig kriminalitet, herunder terrorkriminalitet, så må vi have tillid

til, at det er rigtigt. Om ikke andet så har vi jo både en minister og et udvalg, der holder øje med, at det er rigtigt.

Så fra konservativ side støtter vi udsættelsen af revisionen, og dermed støtter vi lovforslaget.

Kl. 16:11

Formanden:

Tak for det. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 16:11

Pernille Skipper (EL):

Tak. Der var to ting i ordførers tale, der gjorde, at jeg blev nødt til at bede om en kort bemærkning. Først mente ordføreren, at der ikke er nogen, der ønsker at lave noget om, for så vidt angår logningsbekendtgørelsen. Der må jeg udtrykke, at vi i Enhedslisten meget gerne så, at man fik en langt mindre logning, end tilfældet er i dag.

Hr. Tom Behnke siger, at når efterretningstjenesten og politiet udtrykker, at de har behov for noget til at efterforske og opklare deres sager, skal man give dem det, og så må man have tillid til, at det er det rigtige at gøre. Nu er der jo mange ting, man kunne forestille sig et politi og en efterretningstjeneste gerne ville have, som kunne gøre det meget nemmere at opklare kriminalitet. Det kunne være, at man kunne se indholdet af alle sms'er; det kunne være, at der var et kamera på alle hjørner; det kunne være, at vi skulle vise pas, hver gang vi skulle med bussen; det kunne være, at vi alle sammen skulle have en chip på os. Det ville gøre det meget, meget nemmere for politiet og efterretningstjenesten at opklare kriminalitet, men det ville jo også samtidig være et indgreb i vores personlige frihed. Mener ordføreren ikke, at der skal være en balance der?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Tom Behnke (KF):

Selvfølgelig skal der være balance, og vi skal ikke have mere overvågning end højst nødvendigt. Det har jeg som konservativ ordfører tordnet for igen og igen fra den her talerstol og alle steder, hvor jeg har kunnet sige det. Vi skal ikke have mere overvågning end højst nødvendigt, men der, hvor det er nødvendigt, skal vi gøre det for at beskytte os selv mod overgreb fra dem, der vil os det ondt.

Det er rigtigt, at der er ordførere, der har sagt, at de godt kunne tænke sig, at der var mindre overvågning, at der kunne være et behov for mindre overvågning, men lige så snart man spørger ind til, hvad det så er, der skal være mindre, er der ingen svar. Der synes jeg nok, at havde man nogle konkrete ting, man ville – f.eks. at opbevaringstiden ikke skal være 1 år, men 2 år, eller at den ikke skal være 1 år, men et halvt år – så ville det være muligt at gå ind og lave en revision. Men hvordan skal man skrive det der med, at man vil have noget mindre? Skal man skrive: § 8, stk. 3: Vi vil i øvrigt gerne have noget mindre. Punktum. Det kan man da ikke håndtere, det ville være fuldstændig umuligt for myndighederne at administrere, så det må være meget mere konkret, hvis man ønsker nogle ændringer. Hvis der er nogle ønsker om det, vil jeg da gerne være med til at diskutere det.

Kl. 16:13

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Pernille Skipper (EL):

Jamen det er der i Enhedslisten; der er nogle ønsker, der er meget konkrete. Vi mener, at opbevaringstiden skal være så kort som overhovedet mulig; et halvt år ville være et bud, det synes jeg lyder godt. Vi synes, at mængden af data, man logger, skal være meget mindre, det vil altså sige arten, f.eks. mener vi ikke, at man skal logge e-mails og IP-adresser, i det omfang det sker. Der er mange ting, man kunne logge meget, meget mindre, som er meget, meget konkrete. Det er en meget teknisk diskussion, som jeg ikke synes vi skal tage i dag.

Jeg vil sige, at jeg er glad for, at ordføreren siger, at vi selvfølgelig ikke skal overvåge mere end højst nødvendigt. Jeg vil så bare gerne høre ordføreren: Når vi nu er enige om, at man selvfølgelig skal overvåge så lidt som overhovedet muligt, skal vi så ikke have den viden, som er afgørende for, at vi kan se, om det er nødvendigt at overvåge i den grad? Når politiet siger, at det er et rigtig vigtigt værktøj, skal vi så ikke finde ud af, hvor mange domme det fører til, hvor mange sigtelser det fører til, og hvor stor vægt det har i sagerne? Skal vi ikke vide det for at vide, om overvågningen er nødvendig?

Kl. 16:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:14

Tom Behnke (KF):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg har stor tillid til, at vi har en justitsminister, som har indsigt i de her ting. Hvad enten den justitsminister er socialdemokrat eller konservativ, har jeg tillid til, at når regeringen sammen med de relevante myndigheder siger, at det her simpelt hen er nødvendigt, så er det rigtigt. Tættere kan man ikke komme det, for i det øjeblik, hvor vi skal tættere end det, ødelægger vi efterretningstjenestens arbejde, så går vi terroristernes ærinde. Det kan jo ikke lade sig gøre. Hvis vi skal afdække efterretningstjenestens arbejdsmetoder og dens viden, vil de kriminelle da sidde og juble, for så er der en skriftlig manual til, hvordan man kommer uden om systemerne. Det samme hører jeg her fru Skipper sige, nemlig at man ikke skal logge e-mails, men altså stadig væk sms'er og telefoner. Så skal man da være noget af en tosset og dum kriminel, hvis man ikke sørger for, at al korrespondance fremover foregår som e-mails i stedet for som sms'er. Hvis man ved, at man kan sende e-mails, uden at det bliver registreret, uden at myndighederne kan komme efter en, vil de kriminelle da forfølge det spor og udnytte den mulighed. Så dumme er kriminelle altså trods alt heller ikke – de er ikke alt for kloge, men så dumme er de trods alt ikke.

Kl. 16:16

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Pia Adelsteen (DF):

Det må jeg nok tilslutte mig. Jeg ved ikke rigtig, om jeg så skal slutte af med desværre, men sådan er det jo. Men det, som jeg hører hr. Tom Behnke sige, er, at Konservative ønsker logningsdirektivet, som det er. De argumenter, der fremføres af andre, bl.a. undertegnede, går ud på, at EU ikke skal bestemme. Nu vil jeg så spørge: Hvis EU kommer med ændringsforslag, vil Konservative så gå med til det?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:16

slag om ændringer. Det er unødigt trættende, og derfor kan vi lige så godt vente, til vi har et fagligt, sagligt grundlag at træffe beslutning på.

Kl. 16:19

Kl. 16:16

Tom Behnke (KF):

Det er ikke sådan, at vi siger, at direktivet ikke kan laves om. Det er ikke sådan, at vi er argumentresistente. Det er ikke sådan, at vi har lavet en lovgivning, der står fast til evig tid. Vi er lydhøre over for saglige, faglige argumenter i retning af, hvilke ændringer der er behov for. Men det er ikke fagligt, sagligt rigtigt at forlange en revision på et tidspunkt, hvor en revision ikke kan lade sig gøre. Hvis det kunne lade sig gøre, ville det i bedste fald have den effekt, at hele erhvervslivet skulle indrette sig på de regler, vi laver. Så går der 5, 6, 7 måneder, og så laves reglerne måske om, og så skal erhvervslivet igen indstille sig på det. Det vil være til skade for erhvervslivet, og det vil være unødigt trættende, at man skal igennem to runder. Så kan man lige så godt vente, til vi kan gøre det ordentligt. Hvis direktivet bliver ændret efter grundig overvejelse, vil vi forholde os til det på det tidspunkt og vurdere, om vi er enige i, at det er nødvendigt.

Kl. 16:17

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:17

Pia Adelsteen (DF):

Det kan godt være, at jeg har misforstået ordet revision totalt, men for mig at se betyder ordet revision ikke nødvendigvis, at man laver noget om. Det betyder, at man ser på det eksisterende. Man ser på, om det fungerer optimalt, og om der skal være ændringer. Men det betyder ikke nødvendigvis, at der skal være noget. Det er derfor, det undrer mig lidt med det svar, der kommer, for det lyder, som om det kun er gode ideer, der kan komme fra EU. Det er altså ikke min opfattelse.

Så derfor må jeg bare spørge igen: Kan man ikke tænke sig, hvis man laver en revision her i Danmark, at man faktisk kommer på nogle gode ideer, som man så eventuelt kan bruge i det øjeblik, der kommer nogle forslag nede fra EU om en ændring af direktivet?

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Tom Behnke (KF):

Det er jo præcis derfor, at det er en rigtig god idé, som flere har været fremme med, at vi nu bruger ventetiden på, at vi selv foretager nogle vurderinger, selv gør os nogle overvejelser om, hvad vi godt kunne tænke os, at vi laver en høring, som gør, at vi kan vi høre nogle eksperter, vi kan diskutere – måske også lidt mere frit og fordomsfrit, end Folketingets forretningsorden giver mulighed for.

Det er rigtigt, at en revision ikke behøver at betyde, at man laver ændringer. En revision kan også betyde, at man siger, at den lov, vi har, er god nok. Så fjerner man bare revisionsbestemmelsen, og det var så det. Det har vi jo gjort tidligere.

Men jeg tror, at vi uanset det kommer i en situation, som gør, at vores høring, vores diskussion, det, man foretager sig på EU-niveau, hvor vi jo er med, kan medføre, at der kommer nogle ændringer og justeringer. Da vi med en vis sandsynlighed ved, at det kommer der nu nok, er der jo ikke nogen grund til at lave en lovændring, i hvilken vi fjerner revisionsbestemmelsen – hvis vi i øvrigt kan blive enige om det her i Folketinget, det er jo ikke sikkert – hvorefter regeringen så i øvrigt ganske kort tid efter skal fremlægge yderligere et for-

Formanden:

Det er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordførerens svar til fru Pernille Skipper gav mig sådan en lyst til at stille et spørgsmål, nemlig om ordføreren er bekendt med, at det er ualmindelig let at omgå den nuværende logning på nettet, at der så-dan set ligger en guide frit tilgængeligt. Jeg tror, at selv jeg ville kunne finde ud af at omgå den logning, der foregår på nettet i forhold til e-mail. Det er et lidt relevant spørgsmål i forhold til det svar, som hr. Tom Behnke gav til fru Pernille Skipper. Er hr. Tom Behnke vidende om, at det er ualmindelig let at omgå den logning, der eksisterer i dag? Nu siger hr. Tom Behnke jo selv, at de kriminelle måske ikke er så dumme endda, og jeg tror såmænd også, at de ville kunne finde ud af bruge den guide og dermed undgå den logning, der foregår i dag.

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Tom Behnke (KF):

Så nemt tror jeg heller ikke at det er, men det er rigtigt, at hvis man vil, så kan man omgå et system. Det betyder ikke, at man skal holde op med at lave en logning, for det betyder jo ikke nødvendigvis, at alle kriminelle benytter den mulighed, der er for at omgå. Så det, at man logger, gør jo, at man fanger nogle, på samme måde som vi også stadig væk har det centrale register for fingeraftryk, selv om langt de fleste af de indbrudstyve, der er professionelle indbrudstyve, og som gør det hver eneste dag, bruger handsker. Derfor er det ikke så ofte, at man finder fingeraftryk ved indbrud, men derfor betyder det ikke, at man holder op med at lede efter fingeraftryk, for det kunne jo være, at der var en, der havde glemt handskerne eller taget dem af, og så er der et fingeraftryk, og så kan man fange en gerningsmand. Så det er en mulighed, men den bevarer man jo, samtidig med at man godt ved, at det ikke er der, vi fanger flest i dag. Der, hvor vi fanger flest, er på dna-spor, men man holder jo ikke op med den gode, gamle teknik, fordi der er kommet en ny. Man gør begge dele, for så fanger man tilsammen flere.

Kl. 16:21

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men nu handler den her diskussion jo bl.a. om, hvorvidt det er rimeligt at bruge så mange ressourcer på at gemme informationer fra samtlige danske borgere, som man gør i dag, og hvorvidt det er et rimeligt indgreb i den enkeltes privatliv. Vi må sige, at i det lys er det vel ret relevant, om det er meget, meget let at omgå logningen, hvis man vil. Altså, hvis det forholder sig sådan, at alle og enhver kan omgå logningen, hvis de bruger 5 minutter på at læse op på det på nettet, er ordføreren så ikke enig med mig i, at det er et relevant element at have med, når man skal vurdere, om det er rimeligt både ressourcemæssigt og i forhold til den enkeltes privatliv at have så omfattende en logning, som vi må sige at vi har i Danmark i dag?

Formanden:
Ordføreren.

Tom Behnke (KF):

Jo, men det er jo præcis denne balance, som kan være meget svær at definere, mellem, hvornår det er nødvendigt, og hvornår det er rimeligt. Spørgsmålet, om det står mål med det, man kan få ud af det, er jo præcis det, der er årsagen til, at vi fra konservativ side og i øvrigt også fra Venstres side har givet udtryk for, at vi er noget tilbageholdende med og vi er noget skeptiske over for, at der skal være yderligere logning. Hvis der skal være mere registrering, skal vi overbevises om det, og det er vi ikke blevet indtil nu – det kan være, at vi bliver det – men netop på grund af de argumenter er vi tilbageholdende med at lave yderligere registreringer, for de skal stå mål med hinanden, og resultatet skal også være der, og det skal også være til at tage og føle på, også selv om resultatet kan være lille. For det kunne jo være, at vi var så heldige, at der rent faktisk ikke var nogen, der begik alvorlig kriminalitet, at der ikke var nogen, der ville lave terror eller planlagde terror. Det ville jo være skønt. Men det betyder jo ikke, at man skal skrotte det hele, for hvad så dagen efter? Men balancen skal selvfølgelig være der, og det er vi meget enige i.

Kl. 16:22

Kl. 16:22

Kl. 16:23

Formanden:

Så siger jeg tak til den konservative ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 16:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg har selvfølgelig lyttet til den skepsis, der er givet udtryk for i dag, over for kernen i forslaget, nemlig udskydelsen af revisionen af de danske logningsregler.

Jeg vil for bare at bringe diskussionen, der har været her i dag, ned på det, det handler om, lige starte med at sige, hvad der rent faktisk står i lovforslaget. Det, vi taler om, er ene og alene, at § 8 ændres, så der ikke står fra 2011 til 2012, men der står fra 2013 til 2014; at vi altså udskyder revisionen af de danske logningsregler, således at den ikke finder sted i 2011-12, men i 2013-14. Det er det eneste, det her forslag handler om.

Så kan enhver jo se og også høre af den debat, der har været i dag, at der er et godt grundlag for at diskutere det her element. Det er så måske i sig selv et argument for at vente, til grundlaget for at tage debatten rent faktisk er til stede i fuldt omfang. Det er jo også det, der er pointen med lovforslaget, altså at regeringen foreslår – fuldkommen i forlængelse af, hvad den tidligere regering i øvrigt selv gjorde to gange – at vi udskyder revisionen af de danske logningsregler, til vi har et klart grundlag fra EU at gøre det på. Hvorfor gør vi det? Jo, det gør vi, fordi vores EU-retslige forpligtelser sætter klare grænser for, hvad vi så at sige selv kan gøre.

Derfor er regeringens opfattelse den, at hvis vi reviderer de danske regler nu, kommer vi til at stå i en situation, hvor vi skal starte forfra, når grundlaget fra EU er på plads. Og det synes jeg er, for at sige det mildt, spildte gode kræfter. Det er jo også derfor, at et bredt udsnit af telebranchen er enig med regeringen i, at vi skal gøre, som vi foreslår, nemlig vente med revisionen, til vi har grundlaget fra EU på plads.

Jeg vil gerne sige, at hvis det, jeg lytter mig til i debatten i dag, er, at der udkrystalliserer sig en høring i Retsudvalget om det her emne, møder jeg jo selvfølgelig gerne op og lytter, for der er ingen tvivl om, at det bestemt altid er relevant. Så hvis konklusionen på debatten i dag kan blive, at der i Retsudvalgets regi bliver lavet en høring, som forberedelse til en kommende revision af reglerne, kun-

ne det være udmærket til at afklare nogle af de spørgsmål, der har været rejst i dag.

Jeg skal ikke bruge lang tid på, hvad grundlaget er, for at man ikke kan bakke op om denne simple lovgivningsændring, som der rent faktisk er tale om her, men vil bare sige, at jeg under alle omstændigheder ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor jeg naturligvis vil stå til rådighed for at besvare de spørgsmål, der måtte være, og jeg håber så, at der under udvalgsbehandlingen med spørgsmål, høring og andet kan opnås støtte til regeringens linje, som jo altså bakkes op af et bredt udsnit af erhvervet på det her område.

Kl. 16:27

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af revideret bilag til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 14.12.2011).

Kl. 16:27

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som ordfører for Venstre.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

10 år efter terrorangrebet i New York den 11. september 2001 er verden desværre stadig præget af terroraktioner og terrortrusler. Siden 2001 har den danske terrorlovgivning jævnligt været set efter i sømmene. Løbende ændringer er afgørende for, at vi fortsat styrker vores indsats for bekæmpelse af terror, og det lovforslag, der nu er til første behandling, vedrører den mest skræmmende af alle former for terror, nemlig nuklear terrorisme, altså terrorisme, der indebærer besiddelse og anvendelse af radioaktivt materiale. Verden har heldigvis endnu ikke oplevet nuklear terrorisme, og forhåbentlig kommer vi heller aldrig til at opleve det, men faktum er, at vi ikke ved, hvornår terrorister tager nye midler i brug, og derfor er det vigtigt, at vi er på forkant, og at lovgivningen indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for at retsforfølge terrorister.

Danmark har forpligtet sig internationalt til at bekæmpe terror, og det lovforslag, vi behandler i dag, er en udløber af disse forpligtelser og skal være med til at sikre, at den danske lovgivning fortsat lever op til vores forpligtelser. Lovforslaget lægger op til en udvidelse af straffelovens § 114 a, så bestemmelsen også kommer til at dække handlinger omfattet af FN's konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme. Lovforslaget medfører, at man kan strafforhøje med 50 pct. ved besiddelse og anvendelse m.v. af radioaktive stoffer og ved ulovlig tvang eller trusler, når handlingen er omfattet af FN's kon-

vention om nuklear terrorisme, men uden at handlingen er omfattet af § 114, den egentlige terrorismeparagraf. Forslaget lægger op til, at handlinger som bl.a. rekruttering, oplæring og medvirken til besiddelse og anvendelse af radioaktivt materiale bliver strafbare i videre omfang, end de har været indtil nu.

I høringssvarene er der peget på, at lovforslaget er unødigt vanskeligt at forstå. Det er vi enige i i Venstre, og vi vil derfor under udvalgsbehandlingen bede om at få undersøgt, om lovforslaget kan formuleres klarere og mere enkelt. Det ændrer naturligvis ikke på, at vi i Venstre overordnet finder, at der er tale om et ganske fornuftigt forslag, som vi støtter.

Kl. 16:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak. Nu har vi jo allerede fået lovforslaget i en god del af dets helhed løbet igennem, og jeg synes, at det, der er afgørende at sige her, er, at vi med det her lovforslag får revideret straffeloven, så bestemmelser, der også dækker handlinger, som er omfattet af FN's konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme, kommer med. Den her konvention, FN-konventionen, er jo indarbejdet i Europarådets konvention, og med forslaget her kommer lovgivningen så til at leve helt op til konventionerne, også når det gælder spørgsmålet om nuklear terrorisme, og det kan Socialdemokraterne selv sagt støtte.

Kl. 16:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Marie Krarup som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Marie Krarup (DF):

Med denne lovændring ønsker man at udvide straffeloven, så det i højere grad kriminaliseres at forsøge at begå terror ved hjælp af radioaktivt materiale. Det kan vi i Dansk Folkeparti godt støtte, vi har støttet terrorkpakkerne i henholdsvis 2002 og 2006, og vi kan godt støtte, at man nu opkriminaliserer forsøg på at begå terror ved hjælp af radioaktivt materiale. Tak.

Kl. 16:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som ordfører for Radikale.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Konventionerne skal overholdes, det er Radikale Venstres klare holdning, og derfor er vi glade for, at FN's konvention om nuklear terrorisme inkorporeres i den danske lovgivning. Man kan naturligvis stille sig selv det spørgsmål, om det ikke allerede i dag ville betegnes som terror, hvis man foretog et nukleart angreb mod f.eks. København, det mente juristerneovre i Justitsministeriet nu nok. Der skal dog ikke sås tvivl om, at vi fra dansk side agter at tage vores internationale forpligtelser alvorligt, og derfor sætter jeg pris på, at vi har dette lovforslag i salen i dag.

Jeg har som ordfører læst de kritikpunkter, som er kommet frem i høringssvarene, og det skal være min opfordring, at de bliver medtaget, når vi skal gennemgå det samlede danske terrorberedskab som beskrevet i regeringsgrundlaget.

Samlet set kan vi fra radikal side bakke op om lovforslaget. Tak.
Kl. 16:33

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Der er vist ikke lige nogen ordfører fra Socialistisk Folkeparti til stede, så det må være fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

(Kommentar fra Jeppe Mikkelsen fra salen). Jeg forstår, at hr. Jeppe Mikkelsens tale også var på vegne af fru Anne Baastrup fra SF, tak.

Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for ordet.

Den her ændring, der er foreslået i straffelovens bestemmelse om terrorhandlinger, har jo helt fine intentioner. Der er ikke nogen tvivl om, at vi alle sammen kan være enige i, at nuklear terrorisme er noget, vi skal forsøge at undgå så vidt muligt. Det er vel at mærke også noget, der allerede er ulovligt ifølge straffelovens § 192 b, og lovforslaget sigter jo så på at lidt kringlade omveje at foretage en straffeskærpelse for de her handlinger.

Jeg synes, det er betænkeligt ved det her lovforslag, at lovgivningsteknikken er så dårlig. I grove træk indfører man indholdet af en FN-konvention på baggrund af et bilag til en EU-konvention ved at henvise til nogle handlinger, som i forvejen er kriminelle i den danske straffelov, og som faktisk blev kriminaliseret på baggrund af selv samme FN-konvention. Det bliver en smule cirkulært, og hvis der ikke var nogen, der kunne forstå, hvad jeg lige sagde der, så tror jeg heller ikke, der er så mange andre borgere, der måske synes, det er særlig gennemsigtigt, hvad det i sidste ende er, der står i vores straffelov.

Jeg synes, det er almindelig god pli – det synes vi i Enhedslisten – at man lovgiver, så lovgivningen er gennemsigtig og overskuelig for borgerne, også selv om det handler om noget så verdensfjernt som nuklear terrorisme. Det er en sygdom, som både det her forslag og den allerede eksisterende § 114 a i straffeloven lider af. Det er nogle bagvedliggende konventioner, der henvises til, som er beregnet til at bekæmpe forskellige former for terrorisme, men også medtager nogle andre kriminelle handlinger. I det hele taget komplicerer det retstilstanden temmelig meget. Både Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater og Institut for Menneskerettigheder har påpeget denne bestemmelses upræcise og meget brede anvendelsesområde.

Som sagt mener jeg også, ligesom Institut for Menneskerettigheder har påpeget i sit høringssvar, at det her lovforslag har en cirkulær effekt, altså at man lige så vel ville kunne indføre samme retstilstand ved at hæve strafferammen i den eksisterende § 192 b, hvilket jeg jo synes ville være en bedre måde at gøre det på, for at gennemsigtheden i vores straffelov blev øget.

På den baggrund vil Enhedslisten kaste sig ud i udvalgsarbejdet og se, hvad det kan føre til, men er som udgangspunkt skeptiske over for, at vi er i gang med at kriminalisere noget, der formentlig allerede er omfattet af den danske straffelov, og samtidig komplicere retstilstanden og sænke gennemsigtheden i vores straffelov.

Kl. 16:36

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

På vegne af hr. Simon Emil Ammitzbøll skal jeg oplæse følgende tale:

Der er vist ingen, der er i tvivl om, at Liberal Alliance er en klar og tydelig stemme for ytringsfriheden. I det spørgsmål, vi behandler i dag, er der dog ikke tale om en urimelig indskrænkelse af borgerens mulighed for at komme til orde. Det, vi behandler her, handler om ytringer, der har til formål at opfordre til, rekruttere til og oplære til meget alvorlige forbrydelser mod en medborger, forbrydelser, der, hvis de gennemføres, vil koste menneskeliv. Det kan Liberal Alliance naturligvis ikke støtte, og vi stemmer derfor for forslaget.

Kl. 16:36

Kl. 16:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der er i det hele tale om nogle tekniske konkretiseringer af nogle bestemte paragraffer, og ordførere før mig har været inde på, hvad det går ud på. Jeg skal ikke trætte Tinget yderligere med at gennemgå det en gang til, men blot konstatere og meddele, at vi fra konservativ side kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:37

Formanden:

Tak også til den konservative ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 16:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Må jeg ikke starte med at takke for den næsten totalt enige, positive modtagelse af det her forslag? Sandheden er jo den, som det også har været fremme, at med lovforslaget sikrer vi, at dansk terrorlovgivning fortsat lever op til de forpligtelser, der følger af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme. Konventionen blev jo gennemført i dansk ret i 2006 i forbindelse med terrorpakke 2, og Europarådets Ministerkomité har efterfølgende i september 2008 besluttet at udvide det omtalte bilag til konventionen med FN's konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme. De handlinger, der er omfattet af den nævnte FN-konvention, indgår dermed fremover i definitionen af en terrorhandling i Europarådets konvention.

Jeg er godt klar over, at der er tale om et meget, meget teknisk lovforslag, som flere også har været inde på, og jeg vil bare afslutningsvis sige, at vi jo selvfølgelig står til rådighed, også i udvalgsarbejdet, med at få det præciseret, hvis der er nogen, der føler behov for det. Men jeg vil gerne takke ordførerne endnu en gang for de bemærkninger, der er faldet, og jeg ser frem til det videre arbejde med forslaget i Retsudvalget.

Kl. 16:39

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven. (Forhøjelse af den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011).

Kl. 16:39

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Det lovforslag, vi behandler, handler jo om forhøjelse af den kriminelle lavalder. Der hersker ikke nogen tvivl om, at Venstres holdning i denne sag er, at vi ønsker at bevare lovgivningen, som den er, med den kriminelle lavalder på 14 år.

Mens den samlede kriminalitet ikke er stigende, oplever vi desværre eksempler på, at der er grupper af stadig yngre medborgere, som i en tidligere og tidligere alder begår en voldsom og mere bestialsk form for kriminalitet. Det er klart, at vi fra samfundets side ikke kan og ikke vil acceptere det. Vi er nødt til at reagere på det, og derfor mener vi sådan set, at den kriminelle lavalder på 14 år er fin, som den er.

Heldigvis er det sjældent, at 14-årige dømmes for kriminelle handlinger, men det ændrer ikke ved, at det er meget væsentligt, at vi kan stoppe helt unge, som er inde på en kriminel løbebane. Tidligere var den eneste sanktion en løftet pegefing. Politiet kunne se frustreret til, mens de på en gang anholdt og løslod de samme unge. Nu kan vi rent faktisk idømme helt unge en straf, ikke fængsel, men en straf, og på den måde vise, hvor samfundets grænser går. Det er derfor befordrende for borgernes retsbevidsthed, men vi skylder også at vise de helt unge, hvor grænsen går. Lad mig i den forbindelse understrege, at den nuværende lovgivning ikke betyder, at 14-årige kommer i fængsel sammen med hærdede kriminelle. Det er der ingen af os der ønsker, slet ikke os i Venstre.

Vi tænker også på offeret. Det er dybt krænkende, at en mindreårig kan slippe for straf, blot fordi vedkommende er mindreårig. Vi har desværre set meget grove voldssager udført af unge mellem 14 og 15 år. Skal de slippe for straf? Det synes vi ikke i Venstre.

Der findes unge, som allerede i en tidlig alder må føle en konsekvens, der er hårdere end den, som døgninstitutionerne tilbyder, og det er krænkende for offeret at opleve, at unge forbrydere i stedet for straf bliver placeret på opholdssteder, hvor fritidsaktiviteterne er bedre end dem, mange almindelige unge har adgang til. Det skal ikke være nogen badeferie at være straffet og begå kriminalitet, heller ikke selv om man er mellem 14 og 15 år. De unge skal føle, at deres frihed bliver indskrænket, og at de ugerninger, de begår, har en konsekvens hver evig eneste dag. Og jo større ugerningerne er, jo større konsekvenser skal de naturligvis have.

Vi forstår derfor ikke i Venstre, hvorfor man ønsker at sænke den kriminelle lavalder, når nu den ordning, der er i dag, fungerer ganske udmærket. Og lovændringen vil jo betyde, at en række helt unge voldsmænd slipper for deres straf. Her taler vi ikke om biltyverier eller andre mindre forseelser, men f.eks. om vold. For offeret er der jo ingen forskel på, om det er en 14- eller 15-årig, der har begået forbrydelsen.

Straf må ikke stå alene. Lige så vigtig er derfor forebyggelse af kriminalitet og sikring af, at dømte ikke begår kriminalitet på ny.

Derfor gennemførte den tidligere regering en stribe initiativer, bl.a. en øget indsats mod ungdomskriminalitet. Det var i 2009. Jeg er sikker på, at vi kan samarbejde også med den nuværende regering om yderligere initiativer. Imidlertid kan forebyggelse ikke stå alene. Jeg tror ikke, at nogen af os bryder os om, at 14-årige skal straffes, men vi ser desværre meget alvorlige sager med 14-årige, der begår alvorlig kriminalitet, og det må medføre, at det har en mere alvorlig konsekvens end en samtale med en socialrådgiver.

Derfor ønsker vi i Venstre ikke at støtte det lovforslag, som ligger til behandling i salen i dag.

Kl. 16:43

Formanden:

Ville hr. Ole Hækkerup have en kort bemærkning? Ja, værsgo.

Kl. 16:43

Ole Hækkerup (S):

Tak. Da det daværende VKO-flertal indførte sænkningen af den kriminelle lavalder, var det store argument, at det ville have en præventiv effekt, altså at der ville være flere, der ville tænke sig om, og at man ville opleve et fald i kriminaliteten. Jeg har gjort mig den ulejlighed at kigge på debatten fra dengang. Det var det bærende argument. Siden må man jo sige, at vi har set – og det er fra Justitsministeriets Forskningsenhed – at der faktisk ikke er nogen effekt på mængden af kriminalitet ved at nedsætte den kriminelle lavalder.

Jeg skal bare få ordføreren til at bekræfte, at hele det fundament, man byggede sin argumentation på, da man sænkede den kriminelle lavalder, er forsvundet.

Kl. 16:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:44

Karsten Lauritzen (V):

Det vil jeg ikke give ordføreren ret i, for vi har en politisk holdning i Venstre om, at selv om man er 14½ år og begår alvorlig kriminalitet, f.eks. vold, skal man opleve en anden straf. Så skal man ikke opleve straffrihed. Så det er jo en politisk holdning, hvor vi ønsker at tage større hensyn til ofrene end til forbryderne, og der har de i Socialdemokratiet haft en anden holdning, og den har de fortsat. Den respekterer vi. Men vi har nu haft en holdning, der har bygget på andet end det, ordføreren refererer til.

Kl. 16:44

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:44

Ole Hækkerup (S):

Men så skal jeg lige sige, hvad ordføreren sikkert i virkeligheden nok er opmærksom på, at man jo ikke ender med straffrihed. Tværtimod er der en lang række af dem, der ligger i aldersgruppen 15-18 år, som man sender på institution, og det er jo det samme, som også sker for mange af dem, der ligger i aldersgruppen 14-15 år. Det vil sige, at i praksis er meget af det, der kommer til at ske, en opfølgning, der i virkeligheden mere handler om at ligge i det sociale system i stedet for at ligge i et enkelt fængselssystem. Enkelt sagt må man jo sige, at når man sætter grænsen for den kriminelle lavalder, sætter man også grænsen for, hvornår man kan give voksenstraf. Det vil sige, at det er en politisk afvejning – det har ordføreren jo sådan set ret i, det er jeg enig i – om man vælger at sige, at dem, der er 14 år, også kan straffes, som voksne straffes.

Så skal jeg stille et spørgsmål. Ordføreren bliver ved med at snakke om de meget grove forbrydelser, der begås af 14-årige. Og

jeg kan se i den debat, der var, da man sænkede den kriminelle lavalder, at der blev snakket om massevoldtægter og den slags. Hvor mange eksempler på meget grove forbrydelser begået af 14-årige har ordføreren kendskab til der er sket i løbet af den tid, hvor den kriminelle lavalder har været 14 år?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Karsten Lauritzen (V):

Det kan vi jo se nærmere på i udvalgsbehandlingen. Men ifølge den seneste opgørelse over straf til 14-18-årige, som er kommet fra Justitsministeriets Forskningsenhed, er der tre 14-årige, der er blevet idømt frihedsstraf eller ungdomssanktioner. Det er, fordi man har begået ganske, ganske alvorlig kriminalitet. Hvor mange der samlet er over perioden, kan vi se nærmere på. Og så er der jo en række sager, hvor man nu, hvis den her lovgivning bliver vedtaget, frafaldertil tale, fordi det ikke længere vil være ulovligt. Der er bl.a. en sag fra Nyborg, der har været meget omtalt i medierne.

Vi synes i Venstre, at det er et problem. Men jeg skal hjertens gerne stille et udvalgs spørgsmål. Vi kan gøre det i fællesskab. Så kan vi få opklaret, hvor mange unge der er blevet idømt frihedsstraf i den periode, den kriminelle lavalder har været sænket fra 15 år til 14 år.

Kl. 16:46

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Mener hr. Karsten Lauritzen, at børn på 14 år er modne nok til at forstå konsekvenserne af deres egne gerninger, hvis de begår noget kriminelt?

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at hvis man begår meget alvorlig kriminalitet, skal man også, selv om man kun er 14, opleve, at det har alvorlig konsekvens – men der er ikke nogen, der skal smides i fængsel. Så ja, det tror jeg sådan set godt. Jeg tror sådan set, at 14-årige forstår langt mere, end de fleste voksne lige regner med.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 16:47

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det vil altså sige, at hr. Karsten Lauritzen er uenig med al sagkundskab på dette område – sagkundskab, som afgav tætskrevne høringsvar, og der var faktisk ikke en eneste sætning, der var positiv, da man sidste år valgte at sætte den kriminelle lavalder ned til 14 år. Det vil sige, at hr. Karsten Lauritzen er uenig med sagkundskaben i, at 14-årige ikke er modne nok til at forstå konsekvenserne af deres egne kriminelle handlinger.

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror ikke, det her er meget anderledes, end at Det Radikale Venstre ønsker at sænke valgretsaldern til 16 år, mens sagkundskaben siger, at de 16-årige ikke er klar til at tage stilling. Det er så en politisk holdning, Det Radikale Venstre har, og den respekterer jeg. Jeg er ikke enig i den, men jeg respekterer den. Vi har en politisk holdning om, at hvis man er 14½ år og begår alvorlig kriminalitet, skal man for en dommer. Man skal ikke i fængsel, men man skal opleve, at det har en konsekvens.

Kl. 16:48

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg vil gerne følge en lille smule efter i samme spor, for hr. Karsten Lauritzen siger jo, at når man er 14 år, skal man have sin straf. Men kan hr. Karsten Lauritzen ikke huske, da han selv var 14, og er han ikke enig i, at han måske i dag f.eks. er lidt bedre til at overveje sine handlinger, end han var, da han var 14? Og kunne man ikke forestille sig, at det for de fleste 14-årige er sådan, at det med at tage ansvar og lære, at handlinger har konsekvenser, er en del af det at blive voksen?

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Karsten Lauritzen (V):

Da jeg var 14 år, var jeg en del af det, der hedder Ungdomsparlamentet – det hed Børneparlamentet dengang – og der var jeg faktisk på Folketingets talerstol for første gang, det var en fantastisk oplevelse. Og jeg tror, at alle de unge, der var en del af Børneparlamentet dengang, faktisk var enige om, at selv om man er 13 eller 14 år, har man faktisk nogle kompetencer, og man forstår langt mere, end nogle voksne forestiller sig. Så jeg tror godt, at en 14-årig, der begår alvorlig kriminalitet, er klar over, at han eller hun begår noget forkert. Og jeg mener, og det er en politisk holdning, at det skal have en konsekvens.

Kl. 16:49

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:49

Pernille Skipper (EL):

Tak. Altså, det synes jeg er interessant, for hvis man f.eks. læser Information fra her i december, kan man se, at bl.a. Politiforbundet har udtalt, at det ikke har hjulpet at sænke den kriminelle lavalder. Og der er en udtalelse om, at de her unge ikke forstår konsekvenserne af deres handlinger, før fælden er klappet. De fortryder altså grumt, når de står i det, men det er faktisk ikke noget, de har overvejet, inden de har begået de her handlinger. Og så slutter man sådan set af med fortælle, at det betyder, at politiet i virkeligheden kommer til at bruge tid på alt muligt andet, som ikke er så relevant som det, de ellers gerne ville lave.

Kan hr. Karsten Lauritzen ikke se, at man måske som teenager – og jeg er jo enig i, at man som teenager har en masse kompetencer, det er jeg meget enig i – har nogle andre forudsætninger for de valg, man træffer i livet, og at man måske derfor ikke skal behandles, som en voksen skal, når det kommer til det kriminelle system? Og hvis

hr. Karsten Lauritzen ikke er enig i, at der er forskel, mener hr. Karsten Lauritzen så, at man skal afskaffe den kriminelle lavalder?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er som sagt tilfreds med den lovgivning, som vi har i øjeblikket, og jeg er sådan set enig med fru Pernille Skipper i, at man skal behandles anderledes, når man er under 18 år. Det bliver man jo også i det system, vi har i dag. Det er ikke sådan, at unge under 18 år skal direkte i fængsel sammen med hårdkogte kriminelle. Der er så en række andre ting, man kan idømme dem, bl.a. ungdomssanktion, og jeg tror godt, at nogle unge på 14 år – bl.a. er der jo nogle, der er inde i det i øjeblikket, så det kan vi jo se nærmere på i udvalgsbehandling – kan få noget ud af en ungdomssanktion i stedet for at få en samtale med en socialrådgiver. Det sidste kunne være konsekvensen, og det vil være konsekvensen, hvis vi nu vedtager det her lovforslag, som vi i Venstre er imod.

Kl. 16:51

Formanden:

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger til Venstres ordfører. Så er det hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Med det her lovforslag hæver vi igen den kriminelle lavalder til 15 år. Dengang Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti styrede Danmark, blev den kriminelle lavalder sænket til 14 år. Det var led i en studehandel i forbindelse med en aftale om finansloven. Dengang var argumentet, at der var hårde kriminelle 14-årige, og at det ville have en afskrækkende effekt. Det viser sig nu, at intet af det passede, intet af det overhovedet. Det har Justitsministeriets forskningsenhed konkluderet flere gange, også før regeringsskiftet. Man kunne simpelt hen ikke spore det i statistikken, det afskrækkede ingen, der var ikke nogen præventiv effekt.

Af præcis den samme grund er alle høringssvarene til det her lovforslag da også positive. Nogle gange kan det jo ske, at folk skriver for og imod, når vi laver nye love her i Folketinget. Der kan være forskellige hensyn, der vejer i den ene eller den anden retning, men ikke her. Alle uden undtagelse synes, det er en god idé at sætte den kriminelle lavalder op. Også da lavalderen blev sat ned fra 15 år til 14 år, var der en masse ekspertviden på det her område, og alle eksperter sagde: Vil I ikke nok lade være med at gøre det her. Det valgte det herskende regime bestående af Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative så fuldstændig at se stort på. Da den kriminelle lavalder blev nedsat, var det på mange måder et sørgeligt højdepunkt for VKO-årenes værdikamp, der gik ud på, at bare fordi folk ved noget, behøver man ikke at lytte til dem. Det endte jo med at være en stor styrke ikke at være klog.

Vi – Socialdemokraterne og regeringen – mener, at der skal gøres noget effektivt ved ungdomskriminaliteten. Derfor har vi i regeringsgrundlaget en hel vifte af initiativer, der skal foldes ud. Vi skal have en ny tilgang til ungdomskriminalitet, hvor vi griber tidligere og mere individuelt ind. Jeg tror, vi skal snakke om rejsen gennem systemerne: politi, anklagemyndighed, kriminalforsorg og kommune. Hænger det sammen? Oplever den enkelte unge den samme holdning til konsekvens hele vejen gennem systemerne, eller bliver han i stedet en, der spekulerer i de forskellige systemer, og hvordan man grejer dem?

Sænkningen af den kriminelle lavalder betød ikke noget for mængden af begået kriminalitet. I stedet for skal vi se på det, der faktisk virker, med henblik på at få mindre kriminalitet. I debatten i dag kan vi få afdækket, om det fortsat står højt på valgprogrammet hos hvert enkelt af de højreorienterede partier at få nedsat den kriminelle lavalder, eller om et eller flere af partierne faktisk er parate til at føre en retspolitik, der virker. Det ville så være helt i tråd med den gamle regerings egen Ungdomskommission, som jo også anbefalede det. Men de advarede jo selvfølgelig også i sin tid mod at nedsætte den kriminelle lavalder.

Kl. 16:53

Formanden:

Der er fire medlemmer, der gerne vil have korte bemærkninger, og først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:54

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til en konkret sag, som har været fremme i medierne, i det her tilfælde står jeg med en artikel fra B.T., men det har også været i tv-nyhederne. Overskriften er: Speedwaystjernes søn tæsket, og 14-årig slipper for straf, og det fremgår af artiklen, at den ene overfaldsmand er blevet sigtet for vold, da der var flere vidner til hændelsen. Men der sker så det, at stedfaderen modtager et opkald fra retten om, at de alligevel ikke skal møde op i retten, fordi regeringens planer om at hæve den kriminelle lavalder betyder, at retssagen mod sønnens overfaldsmand ikke bliver til noget, og som der står i artiklen, er det ikke en besked, der møder forståelse hos stedfaderen. Men jeg vil godt høre, om den besked møder forståelse hos den socialdemokratiske ordfører.

Kl. 16:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:54

Ole Hækkerup (S):

Jeg formoder, at der er tale om en grov forbrydelse, sådan som jeg hører hr. Martin Henriksens sige det. Jeg kan sige med det samme, at min holdning er, at den skyldige i det tilfælde skal på institution, og det kan så i øvrigt være, hvis det er en grov forbrydelse, med eller uden barnets eller forældrenes samtykke. Jeg forestiller mig ikke, at det her med at sætte den kriminelle lavalder op til 15 år betyder, at 14-årige bare kan gå rundt og gøre, som de har lyst til, eller lave vold eller kriminalitet. Tværtimod. Det, der skiller hr. Martin Henriksen og mig, er det med, hvad man skal gøre med dem, for selvfølgelig er der nogen, der kommer ud på et galt spor. Det, der er det gode spørgsmål, er jo: Hvordan får vi dem tilbage på rette spor, så det der ikke kommer til at ske igen?

Kl. 16:55

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:55

Martin Henriksen (DF):

Så skal jeg bare høre, om jeg forstod det korrekt. Det var jo ærlig snak. Når det fremgår, at regeringens planer om at hæve den kriminelle lavalder betyder, at retssagen mod sønnens overfaldsmand ikke bliver til noget, har jeg så forstået det korrekt med, at beskeden fra myndighederne til den person, der er ofret, møder forståelse hos den socialdemokratiske ordfører? Hvis den ikke møder forståelse, skal man jo ikke støtte det lovforslag, vi behandler her i dag, men den møder altså forståelse. Kan jeg få bekræftet det?

Kl. 16:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:56

Ole Hækkerup (S):

Ja, det gør den da i høj grad. Når det gælder folk, der har været udsat for lige præcis det der, er det jo ikke sådan, at myndighederne skal give op og sige til den 14-årige: Gå du bare videre med at gøre, som du har lyst til. Tværtimod! Nu kender jeg ikke sagen helt til bunds, men en 14-årig, der har begået noget groft, skal der i høj grad følges op på og skal da i høj grad på institution. Det bedste, vi som samfund kan gøre, er jo at tage fat i den 14-årige og sige: Hvordan undgår vi, at du kommer til at foretage det samme igen. Det må være det, der er hele øvelsen for vores indsats over for de unge. Så det skal da i høj grad være noget med, at man får taget fat i folk, også selv om de er 14 år, også selv om de er 13 år.

Kl. 16:56

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:56

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor hr. Martin Henriksen slap, men måske på et andet principielt niveau.

Det er jo sådan, at Folketingets beslutningsmyndighed til at bestemme, hvornår en lov er gældende, egentlig er trådt ud af kraft her, for Rigsadvokaten har sendt et brev ud til alle anklagemyndigheder om, at alle domstolene skal indstille alle sager mod unge mennesker mellem 14 og 15 år, fordi denne lovgivning nu er på vej. Jeg vil høre ordføreren, om det ikke er et problem. Der er jo en grund til, at vi har magtens tredeling, og vi er den lovgivende magt, og indtil en ny lov træder i stedet, er det den eksisterende lov, der er gældende. Lige nu behandler vi et lovforslag, som vil sætte den kriminelle lavalder op til 15 år – og fair nok, hvis der er et flertal for det, sådan er lovgivningsarbejdet – men er det ikke et problem, at det pludselig ikke mere er Folketinget, der bestemmer, hvornår en lov er gældende? Det er jo det, der bliver tilfældet her, når Rigsadvokaten pludselig bestemmer – sikkert efter ordre fra Justitsministeriet, men det må vi finde ud af senere, når justitsministeren kommer på talerstolen. Er det ikke et problem, at det pludselig ikke er Folketinget, der bestemmer, hvornår en lov er gældende, hvornår den skal virke med tilbagevirkende kraft osv.? Er det ikke et problem?

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Ole Hækkerup (S):

Det ville være et problem, hvis det, hr. Dennis Flydtkjær sagde, var rigtigt. Domstolene skal dømme efter loven, og de skal dømme efter den lov, der gælder, og uanset hvor meget et flertal i Folketinget har udtrykt deres vilje til at ændre loven, skal domstolene selvfølgelig dømme efter den eksisterende lovgivning. Det, som jeg tror hr. Dennis Flydtkjær tænker på, er spørgsmålet om, om anklagemyndigheden skal rejse de her sager, men det har jo ikke noget at gøre med, hvad domstolene lægger til grund, når de dømmer.

Hvis jeg skal prøve at tænke med hr. Dennis Flydtkjær, er spørgsmålet, om det er fornuftigt, at anklagemyndigheden overvejer, om de skal blive ved med at rejse sager mod 14-årige, hvis de godt ved, at loven bliver ændret lige om lidt til, at lavalderen er 15 år. Se, jeg synes, det er fint, men jeg går jo også ind for, at vi har 15 år som

den kriminelle lavalder. Jeg synes, det er glimrende – for det første, fordi jeg går ind for en kriminel lavalder på 15 år, for det andet, fordi jeg da synes, det er fornuftigt, at anklagemyndigheden altid overvejer, hvor det er fornuftigt at bruge ressourcerne. Selvfølgelig bliver man nødt til at lave en afvejning af, hvad der er vigtigt. Jeg har også selv en holdning til, hvilke sager det er rigtig, rigtig vigtigt at få igennem retssystemet i ekspresfart, og dem vil jeg da også foretrække at anklagemyndigheden tager fat i først, eksempelvis voldtægt, altså nogle andre grove tilfælde, hvor det er dem, der er vigtigst at prioritere og vigtigst at få igennem.

Jeg skal så bare sige igen, at der er det fundamentale skred, i forhold til da Dansk Folkeparti fik den her indrømmelse igennem, at vi ikke har kunnet se en eneste effekt på kriminaliteten begået af 14-årige – ikke nogen. Det vil sige, at det er lykkedes Dansk Folkeparti at få en indrømmelse i en finanslovforhandling, som ikke har haft nogen virkning overhovedet. Det må da være definitionen på sym-bolpolitik.

Kl. 16:59

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:59

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret. Jeg kan forstå, at ordføreren støtter den idé, at man skal udskyde alle sagerne, indtil der bliver vedtaget en ny lovgivning. Det rejser et meget principielt spørgsmål, for så begynder man jo at kunne spekulere i det her; så kan de forskellige forsvarsadvokater jo med rette sidde og sige, at der dannes sig et nyt flertal i en eller anden sag – det kan være en voldtægtssag eller andre ting, hvor der er ny lovgivning på vej. Skal alle sager så udskydes der, så den nye lovgivning, som eventuelt kommer, også kommer til at virke med tilbagevirkende kraft? Det er da noget af et skred, man lægger op til, hvis man skal til at sige, at det, vi ser i dag, dannes præcedens; bare fordi man pludselig udskyder alle sager eller sætter dem i bero, indtil der kommer en ny lovgivning, skal man også gøre det fremover. Det kan jeg have nogle store bekymringer over. Jeg kunne forstille mig, at jeg i morgen kunne læse i aviserne, at et flertal siger, at vi fremover må køre 90 km/t. på landevejene. Man kunne så godt forestille sig, at folk begyndte at gøre det, for de bøder, de får, skal måske sættes i bero eller slet ikke udstedes, fordi der jo nok kommer en ny lovgivning, der siger, at de må køre 90 km/t. Så begynder folk altså at spekulere i det her, og jeg synes da, at det er noget af et skråplan at komme ud på.

Kl. 17:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:00

Ole Hækkerup (S):

Jeg synes måske også, at overvejelsen på en eller anden måde bærer præg af lidt af et skråplan, for man ville jo kunne gennemføre den præcis samme argumentation, hvis man så på nedsættelsen af den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år. Der ville man selvfølgelig også kunne finde en række tilfælde, hvor man ville kunne sige, at den ene dag gjaldt den ene type lovgivning, og den anden dag gjaldt den anden type lovgivning. Hvis man dagen før nedsættelsen af den kriminelle lavalder begik en kriminel handling og dagen efter nedsættelsen begik præcis den samme kriminelle handling, ville der være forskel på, hvordan man blev straffet. Ja, sådan er det, når man flytter på en aldersgrænse, og sådan var det, da Dansk Folkeparti fik igennem, at man skulle nedsætte den kriminelle lavalder. Jeg synes overhovedet ikke, det er overraskende, at det er sådan, det virker ude i den virkelige verden. Jeg vil sige til hr. Dennis Flydtkjær: Ja, jeg ved-

går, at jeg går ind for, at den kriminelle lavalder skal være på 15 år, og det gør jeg, fordi jeg tror på, at skal vi få de unge på 14 år ud af en kriminel løbebane, og skal vi få dem til at beskæftige sig med noget mere fornuftigt, så skal vi *ikke* begynde med at straffe dem som voksne – og det er jo dybest set det, det er udtryk for, når man har sat den kriminelle lavalder til 14 år.

Kl. 17:01

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes faktisk, det er lidt irriterende – det ord må jeg vel egentlig godt bruge – at høre, at vi ikke skal straffe 14-årige, ligesom vi straffer voksne, for det har der jo sådan set aldrig været tale om. Altså, det var jo aldrig nogen sinde meningen, at 14-årige skulle i fængsel; det har aldrig været meningen, da den kriminelle lavalder blev sat ned. Og det, der generer mig endnu mere, er, at ordføreren står og siger, at nu skal vi have en ny tilgang til ungdomskriminalitet, en tilgang, hvor man skal se på, at det rent faktisk virker. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad virker på en 14-årig dreng, som netop nu slipper for at blive anklaget, efter at han har sat en hobbykniv ind mod halsen på en anden ung og truet ham på livet? Hvad virker på sådan en gut, i forhold til hvad Socialdemokratiet vil? Er det rundbordssamtaler eller hvad? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Ole Hækkerup (S):

Næh, jeg tror, det er noget andet, der virker på sådan en. I virkeligheden tror jeg, at hans problem er, at han aldrig nogen sinde er blevet opdraget, at han aldrig har lært at respektere og forstå grænser, hverken sine egne grænser eller andres grænser. Men jeg tror ikke en krone på de der rundbordssamtaler. Der er meget af den opfølgning, der sker på ungdomssanktioner i Danmark i dag, som slet ikke er sådan, som mit temperament er til. Men der er også ungdomssanktioner, og der er også institutioner, hvor man følger op på en helt anderledes og meget mere konsekvent måde, og hvor man faktisk begynder at sige: Dem, der er her, har også nogle grænser, og de skal også respekteres. Og der går man i virkeligheden i gang med at løfte den vanskelige opgave at få sat de her grænser.

Det, der er min pointe, er noget andet. Det, der er min pointe, er, at hvis ikke vi går i gang med at gøre det, ender vi bare med at fremme, at de i en helt ung alder kommer ind på en kriminel løbebane, som de bliver på, bl.a. hvis man siger, at dem, der er 14 år, skal ind på de samme institutioner som nogle, der er 16 år eller 17 år. For de kan allerede være godt inde på den kriminelle løbebane. Det er lige præcis det, jeg synes der er så problematisk.

Det, jeg så sigtede til i min ordførertale, var, at hvis man forestiller sig et ungt menneske – lad os sige, at det er en på 15 år – der efter at have lavet noget kriminelt kommer i kontakt med en lang række forskellige myndigheder, politiet, anklagemyndigheden, kommunen osv., er den holdning, den unge bliver mødt med hele vejen igennem de forskellige systemer, den samme, og er der den samme holdning til konsekvens? Nej, det tror jeg desværre ikke der er, og det tror jeg kommer til at forvirre nogle af dem, der lige præcis har brug for at få en naturlig respekt for autoriteterne, og som lige præcis har brug for at opleve, at der bliver sat grænser.

Kl. 17:04

Kl. 17:07

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 17:04

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes bare, det er lidt underligt, at man nu står og siger, at de institutioner, der er for 16-17-årige, helt åbenbart ikke virker, for det er det, jeg hører ordføreren sige, altså at en 14-årig i hvert fald ikke skal ind på en institution, hvor 16-17-årige er, for de kan jo allerede være så langt ude, at det er et kæmpeproblem. Det er den ene ting.

En anden ting er, hvis man som 14-årig har begået noget – bl.a. som i det eksempel, jeg nævnte, hvor man har truet en anden ved at sætte en hobbykniv ind mod vedkommendes hals og sige, at man kommer til at dø, hvis man ikke gør sådan og sådan – og der ikke er en konsekvens. Altså, det, jeg spekulerer på, er: Hvor gammel tror ordføreren et barn skal være, før det er for sent at få fat på vedkommende? Det skal forstås på den måde, at jeg mener, at jo tidligere man får fat på unge, der er ude i noget snavs, jo tidligere giver man reelt de børn en chance for at rette op på deres liv.

Det er jo også derfor, at da vi satte den kriminelle lavalder ned til 14 år, var det ikke et spørgsmål om, at de skulle i fængsel, men det var et spørgsmål om at få fat på dem så tidligt, at man rent faktisk kunne vise dem, at der er en konsekvens. Så hvor gammel skal et barn være, før man skal have fat på det – før det er for sent?

Kl. 17:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:05

Ole Hækkerup (S):

Jeg mener sådan set, at man skal have fat i hver eneste ung så tidligt som muligt, hvis de er ude i et galt spor, og det gælder sådan set, uanset hvilken alder de har. Det, der er forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, er jo, hvem der skal have fat i dem. Er det retssystemet, eller er det det sociale system? Det er jo lige præcis der, kerneforskellen er.

Så skal jeg også lige komme med en bemærkning til flere af de ting, som ordføreren sagde undervejs. For det første det der med at komme i fængsel. Jeg stod faktisk ikke og sagde noget i min ordførertale om at komme i fængsel. Det sagde jeg lige præcis ikke i min ordførertale. Og jeg sagde heller ikke, at de institutioner, vi har i dag, og de ungdomssanktioner, vi har i dag, ikke virker. Jeg sagde bare om de mange forskellige systemer, at hvis man forestiller sig rejsen igennem straffesystemet for en ung, så tror jeg, de oplever mange forskellige indtryk, og jeg tror, de oplever mange forskellige holdninger til konsekvens. Der synes jeg, at vi som samfund skal sige: Det er ikke i orden. Vi bliver nødt til at sørge for, at der er den samme logik hele vejen igennem, for ellers bliver de her unge, der i forvejen ikke kender grænser, og som i forvejen ikke respekterer autoriteter, og som i forvejen ikke opfører sig ordentligt, rundforvirrede af at komme igennem de forskellige typer af systemer, som de kommer i kontakt med. Det er lige præcis det, der er problemet, det er her, vi har brug for at lave om, og så tror jeg, det bliver en meget mere konsekvent retspolitik, som kommer til at virke i forhold til ungdomskriminalitet. Forskellen er bare, at jeg i første række ser det som en opgave at få nogle ind, der gerne vil rette dem op, og det answer jeg mere for at være en social opgave, særlig i forbindelse med de helt unge.

Kl. 17:07

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Tom Behnke (KF):

Man kan jo have sin holdning til det her, og der er jo helt tydeligt forskellige holdninger til, hvad den kriminelle lavalder skal være. Så det kan man diskutere til evig tid. Men jeg synes, det er lidt problematisk, hvis vi skal til at diskutere og betvivle de faktuelle kendsgerninger. Jeg hører ordføreren sige flere gange, at det, at man har sat den kriminelle lavalder ned, overhovedet ikke har virket. Det har overhovedet ikke virket. Det siger alle eksperterne: Det har overhovedet ikke virket.

Jeg vil høre, om ordføreren har nået at se det svar, der er på spørgsmål nr. 500 i almindelig del i Retsudvalget i sidste folketings-samling, altså svaret på spørgsmål nr. 500. Det handler om, at den kriminalitet, der bliver begået af 14-årige i Østjyllands Politikreds, er halveret – halveret – efter at man satte den kriminelle lavalder ned. Det svarer Justitsministeriet på, og man har spurgt Østjyllands Politi, om man har nogen forklaringer på, at kriminalitet begået af 14-årige er halveret. Den eneste forklaring man kan finde – for alle andre tiltag såsom den store ungdomspakke var egentlig ikke blevet sat i gang og havde ikke nået at virke – er, at den kriminelle lavalder er blevet sat ned til 14 år. Det er mere, for at vi lige skal have fakta på plads.

Kl. 17:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:08

Ole Hækkerup (S):

Der er det jo så heldigt, at Justitsministeriets Forskningsenhed har kigget lige præcis på kriminaliteten for 12-årige, for 13-årige, for 14-årige og for 15-årige og har kunnet konstatere, at der er sket et fald. Det er der sådan set sket for alle aldersgrupperne. Det, der er interessant i den her forbindelse, er, at der – der kan selvfølgelig være nogle regionale forskelle mellem Øst- og Vestdanmark osv. – hverken er større eller mindre fald for 14-årige, end der er for andre aldersgrupper. Man har altså ikke kunnet se nogen effekt overhovedet af at flytte grænsen for den kriminelle lavalder, tværtimod. Faldet har været lige så stort for 14-årige, som det har været for 15-årige, som det har været for 13-årige.

Det er jo fremragende, at der er et fald, det er fremragende, hvis faldet oven i købet er ekstra stort i Østjyllands Politikreds, og det er da fremragende, hvis det kan skyldes en særlig indsats i den politikreds. Det ved hr. Tom Behnke nok noget mere præcist om, end jeg gør. Men det ændrer bare ikke på det, der er det samlede billede for hele Danmark, og som Justitsministeriets Forskningsenhed har konkluderet, nemlig at der ingen effekt overhovedet er, når det handler om kriminaliteten for 12-årige, 13-årige, 14-årige og 15-årige, af at nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år, ingen.

Kl. 17:09

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:09

Tom Behnke (KF):

Men se, er der måske ikke nærmere tale om, at det, som forskningsenheden har svært ved, er at udskille de mange, mange tiltag, som den borgerlige regering gjorde i forhold til at skærpe konsekvenserne, i forhold til forebyggelse, præventive tiltag, den ene indsats efter den anden. Der kan det være svært i alle de tiltag at pille et tiltag ud og sige, at lige nøjagtig det tiltag havde den og den effekt, men at tilsammen har alle de tiltag, den borgerlige regering gjorde, bevirket, at kriminaliteten er faldet og faldet. Det er formentlig det, eksperter-

ne mener, når de siger, at det kan være svært at sige, at det præcis var det, der gjorde det.

Men ordføreren siger, at de ikke skal dømmes som voksne, at de efter den sociale lovgivning skal placeres på institutioner, når de har begået grov kriminalitet, og så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad er forskellen på den institution, man bliver placeret på, hvis man er idømt en ungdomssanktion, og den institution, man bliver placeret på, hvis det af de sociale myndigheder bliver besluttet, at man skal være placeret på den? Hvad er forskellen på institutionerne?

Kl. 17:10

Formanden:
Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Det første handler om det med de 14-årige. Det kan alle jo begynde at gisne om: Hvorfor er det, at kriminaliteten er faldet for de 12-årige, for de 13-årige, for de 14-årige og for de 15-årige? Det er jo fremragende, at den er faldet, min pointe var bare at sige: Er faldet så, efter at man har sænket den kriminelle lavalder, blevet større for de 14-årige end for de 13-årige og de 15-årige? For så kunne man jo påvise, at der havde været en effekt af at sænke den kriminelle lavalder. Der er svaret bare: Nej, man har ingen effekt kunnet se på de 14-åriges adfærd. Og hvorfor er det vigtigt? Det er det, fordi hvis man gør sig den ulejlighed at sætte sig ned og kigge debatten igennem, fra da man sænkede den kriminelle lavalder, kan man se, at det lige præcis var et afgørende argument, jeg tror sådan set også for hr. Tom Behnke, at det ville have en præventiv effekt, at der var flere 14-årige, der ville tænke sig om og sige: Nej, jeg må hellere lade være med at begå kriminalitet, for nu vil jeg ifalde en straf. Men sandheden er bare, at når man går ind og kigger efter, så ser man, at svaret er, at det overhovedet ingen effekt har haft præventivt – og det kommer fra Justitsministeriets Forskningsenhed.

Så skal jeg huske at sige, at den konklusion blev draget allerede i foråret, altså under en konservativ justitsminister.

Kl. 17:12

Formanden:

Så er det fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Karina Adsbøl (DF):

Jeg fornemmer, at ordføreren tager den unge kriminelles parti. Vi i Dansk Folkeparti vil gerne tilgode se ofre og deres familie. Hvis ordføreren får flertal til det her lovforslag, hvordan vil ordføreren så kompensere ofre og deres familie?

Kl. 17:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:12

Ole Hækkerup (S):

Jeg mener i høj grad, at jeg tager ofrenes parti. Jeg mener i høj grad, at det at lave en retspolitik, der handler om at fange de unge så tidligt som muligt og gøre, hvad man overhovedet kan for at få dem på rette spor, lige præcis handler om at forhindre, at der bliver flere ofre. Jeg mener sådan set, at det er noget af det bedste, vi som politikere overhovedet kan gøre. Jeg mener, at et af formålene med at straffe i det hele taget og ved at tage fat i folk bl.a. er at forhindre, at det sker igen. Der er også andre formål, det er jeg enig i, men det er da noget af det allerallervigtigste, og det er lige præcis derfor, at jeg siger, at noget af det, vi har brug for, er at kigge på, hvordan vores forskellige systemer fungerer, hvordan fungerer det for politi, anklage-

myndighed, domstole. Det kan så være ungdomssanktion, fængsel osv. Hvordan fungerer det samlet? Er det det samme indtryk, man får? Er det den samme oplevelse af konsekvenser? Er det den samme oplevelse af, hvad der er vigtigt eller ej, der sker i de forskellige systemer? Det er lige præcis for at opnå en bedre effekt, så vi undgår gentagelsestilfælde.

Kl. 17:13

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:13

Karina Adsbøl (DF):

Så det er ikke bare et symbolpolitik fra ordførerens side, fordi han mener, at Dansk Folkeparti i hvert fald ikke skal have ret i den her sag?

Kl. 17:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:13

Ole Hækkerup (S):

Nej, jeg tror faktisk, at man skaber flere kriminelle. Jeg tror, at jo yngre man tager folk og prøver at behandle dem som rigtige kriminelle, jo flere kriminelle skaber man. Det var lige præcis også noget af det, der var fremme i forbindelse med debatten, da man sænkede den kriminelle lavalder, nemlig, at man ville komme til at putte nogle 14-årige på nogle institutioner, hvor der også sad 16-17-årige, som var meget mere udviklet i deres kriminelle evner. De ville have i nogle forkerte miljøer, og det ville være bedre at få dem hen nogle andre steder, hvor man bedre kunne samle op på dem for tidligere at plukke dem ud af en kriminel løbebane.

Så jeg tror, at når man begynder at lave den her sænkning generelt af den kriminelle lavalder – jeg ved jo godt, at Dansk Folkeparti drømmer om, at den kunne komme helt ned til 12 år – vil man tage fat i nogle børn og nogle unge, når de var så unge, at man lettere vil kunne komme til at give dem et fremragende kriminel netværk, at man netop ville kunne komme til at give dem nogle rollemodeller, der ville gøre dem til gode kriminelle. Der tror jeg at vi skal prøve et helt andet spor.

Kl. 17:14

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Som jeg har forstået det lovforslag, vi har her, er det et lovforslag, der hæver den kriminelle lavalder til 15 år, men som jeg også forstod på den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Hækkerup, vil det fortsat være sådan, at hvis man bliver taget og man har lavet noget, som er kriminel, når man har lavet ballade, når man er 14 år, vil man ikke komme for en dommer, men man vil fortsat kunne idømmes en ungdomssanktion. Det vil bare være kommunen, der finder ud af, hvad der skal ske, og det vil ikke længere være foran en dommer. Som jeg også forstod hr. Ole Hækkerup, vil de 14-årige, hvis de skal placeres på lukkede institutioner, blive placeret på de samme lukkede institutioner som dem, man i dag placerer 14-årige kriminelle på, hvilket er de få lukkede institutioner, vi har rundtomkring i landet.

Så jeg skal bare have hr. Ole Hækkerup til at bekræfte, at hvis man er 14-årig, når det her lovforslag er vedtaget, og man laver noget, som er vurderet til at være meget, meget slemt, så kan kommunen idømme en ungdomssanktion, hvilket gør, at man vil blive pla-

ceret på fuldstændig samme institution, som man ville blive placeret på, hvis man var stillet for en dommer, som lovgivningen er i dag.

Kl. 17:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:15

Ole Hækkerup (S):

Det er jo fuldstændig rigtigt, og jeg er i virkeligheden glad for spørgsmålet, for nogle af de andre spørgsmål har sådan lidt antydning, at hvis man er 14 år, kunne man bare slippe for straf. Det er det sidste i verden, jeg forestiller mig. Hvis man hører under den sociale lovgivning, er der masser af muligheder, havde jeg nær sagt, for at blive anbragt på institution. Det kan oven i købet ske uden samtykke overhovedet fra forældrene og barnet selv. Der er faktisk rigtig mange værktøjer i den sociale lovgivning, som man kan tage fat i. Ja, man kan sagtens forestille sig, efter det her lovforslag er vedtaget, at der også vil være nogle, som det vil være godt at anbringe på en institution, hvor man i dag har anbragt dem. Det kan man sagtens forestille sig.

Det, der er min pointe, er i virkeligheden noget andet, vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech, og det er, at hvis man kigger på den måde, vi i dag håndterer unge, der er ude på et galt spor, så siger jeg, at der bare ofte er alt for stor forskel på, hvordan man gør i de forskellige ungdomssanktioner. Jeg tror i øvrigt også, at der er meget stor forskel på, hvilken holdning til konsekvens af en ungdomssanktion man oplever hos politiet, og det kan så afhænge af, hvad det er for en type ungdomssanktion, hvilken kultur der er i de respektive kommunale tilbud osv. Det tror jeg kommer til at rundforvirre nogle. Derfor har vi brug for meget mere grundigt at få kigget på, hvordan vi modvirker ungdomskriminaliteten, så den unge, der er ude på et galt spor, oplever den samme holdning hele vejen igennem systemet.

Kl. 17:17

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 17:17

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kunne da have ønsket, at hr. Ole Hækkerup havde været Socialdemokraternes ordfører, dengang vi sænkede den kriminelle lavalder til 14 år, fordi det var sådan set fuldstændig ligesom at høre de argumenter, som jeg bl.a. selv var med til at fremføre, netop at man skulle være sikker på, at der skete en ensartet behandling, uanset hvilken kommune den unge havde lavet kriminaliteten i, og det var sådan set derfor, at vi havde et ønske om at sænke den kriminelle lavalder til 14 år. Vi havde sådan set også fra en del politikredse meldinger om, at man specielt med bandekriminaliteten oplevede, at storebrødrene bad lillebrødrene, som var under den kriminelle lavalder, om at udføre den hårde del af kriminaliteten, fordi man vidste, at den 14-årige på det tidspunkt ikke ville kunne stilles foran en dommer.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Ole Hækkerup: Hvad er hr. Ole Hækkerups svar til de ofre for eksempelvis vold, som nu må opleve, at når det her lovforslag bliver vedtaget, vil de 14-årige, der har begået volden, blive sat på fri fod? Hvor er retsfølelsen henne hos hr. Ole Hækkerup i forhold til de ofre, der er blevet slået ned? Det vil jeg meget gerne have hr. Ole Hækkerup til at svare på.

Kl. 17:18

Formanden:

Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Nu synes jeg, at logikken begynder at køre lidt i ring. Først spørger fru Gitte Lillelund Bech, når vi hæver den kriminelle lavalder for 14 år til 15 år, om det så ikke præcis er den samme sikrede institution, man kommer på. Så bagefter siger fru Gitte Lillelund Bech: Ja, men nu bliver de jo bare sat på fri fod. Nej, begge dele kan simpelt hen ikke være rigtigt samtidig. Selvfølgelig skal man da stadig væk kunne komme på en institution, og selvfølgelig skal man stadig væk samles op i det sociale system. Det tror jeg at jeg har sagt utallige gange, også hvis man er under 15 år. Det skal man da, og jeg har påpeget nogle af de så rigelige muligheder, der er i den sociale lovgivning for at gribe ind.

Så skal jeg se, hvad der mere bliver spurgt til. Jo, det var det med de hårde kriminelle. Hvis vi kigger på, hvad 14-årige er blevet dømt for, kan vi se, at det er forsvindende lidt hård kriminalitet. Jeg ved godt, at dengang man sænkede den kriminelle lavalder, brugte man de to argumenter, den præventive effekt og det med, at der var nogle meget, meget hårde kriminelle. Det er bare meget svært at efterspore, når man ser på de 14-årige, der er blevet dømt, at et af de to argumenter skulle holde.

Kl. 17:19

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:19

Kristian Jensen (V):

Undskyld, at jeg på så sent et tidspunkt blander mig i debatten, men det skyldes ordførerens bemærkning om, at der er masser af andre konsekvenser for de 14-årige, der begår noget kriminelt. Nu sker der det med lovforslaget her, at straffelovens § 3 sættes i værk. Det betyder, at de personer, der er under 15 år, altså 14 år, og nu bliver afkriminaliseret med det her, ikke længere kan sidde i fængsel, fordi den kriminelle lavalder bliver sat op til 15 år. Jeg vil bare gerne høre ordføreren om, hvad der sker med de personer.

Kl. 17:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:20

Ole Hækkerup (S):

Jamen jeg har allerede flere gange i dag, tror jeg, svaret, at vi har den grundholdning, at bare fordi man er 14 år, synes vi ikke, at man skal kunne gå rundt og lave kriminalitet, som man har lyst til. Tværtimod vil jeg foretrække, at man samler folk op via den almindelige sociale lovgivning. Jeg tror, jeg har nævnt det her med anbringelse på institution, og det kan man jo sagtens gøre, også med dem, der er yngre. I øvrigt har jeg nævnt det her med, at man også i den sociale lovgivning kan gøre det uden samtykke fra hverken barnet eller forældrene for den sags skyld.

Kl. 17:20

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 17:20

Kristian Jensen (V):

Men jeg vil sige til hr. Ole Hækkerup, at jeg spørger helt konkret. De personer, der er 14 år, har begået noget kriminelt, er blevet dømt og afsoner en straf, der ikke er fuldbyrdet, vil ifølge straffelovens § 3 få afbrudt deres fuldbyrdelse. Hvad sker der så med de personer? Jeg kan godt svare, hvad der sker. Der sker det, at de kommer på fri fod,

og så er spørgsmålet, om Socialdemokratiet synes, at det er rimeligt, at dømte personer bare slippes ud på den måde.

Kl. 17:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:21

Ole Hækkerup (S):

Jeg er meget spændt på at se, hvor stort det problem i virkeligheden er. Jeg tror nemlig, at det er en ret tænkt problemstilling, at man står med en hel masse dømte, der skal ifalde straf. Men jeg har den grundlæggende holdning, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, at også selv om man er under 15 år, skal man da i høj grad samles op. Det skal da ikke være sådan, at man bare ignorerer det, hvis folk har begået noget forkert. Intet kunne da være værre.

Jeg synes tværtimod, at noget af det, der har været galt under årene med VKO, har været, at man i for ringe grad har samlet folk op. Man har i virkeligheden haft et system, der har givet folk alle mulige forskellige signaler, når de er kommet i kontakt med systemet. De har måske oplevet konsekvens hos politiet, men de har ikke oplevet den samme konsekvens senere på institutioner.

Kl. 17:22

Formanden:

Så er der ikke flere korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Tak til ham. Så er det fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 17:22

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti og den tidligere regering vedtog den 1. juni sidste år, at den kriminelle lavalder skulle være 14 år, og nu knap halvandet år efter foreslår den nye regering, at den kriminelle lavalder igen sættes op til 15 år.

For Dansk Folkeparti er det indlysende, at laver man noget kriminelt, skal det have en konsekvens. Det er for os indlysende, at ældre, der får deres yngre venner og bekendte eller søskende til at begå kriminalitet, skal straffes hårdere, og jeg kan da godt undre mig over at se et forslag som dette, hvor man ikke evaluerer, hvordan det rent faktisk er gået i det halvandet år, den kriminelle lavalder har været sat ned. Helt typisk for den socialistiske tankegang er man af den overbevisning, at det, hvis man er under 15 år, hjælper med en løftet pegefing, og det er naivt.

Unge, der er kriminelle, skal der efter Dansk Folkepartis opfattelse tages fat i. Der skal være en konsekvens af den kriminalitet, man har begået, og selv om det sandsynligvis af både de unge og af mange andre vil blive set som en direkte straf, skal det efter min mening også opfattes som en hjælpende hånd til de unge, så vedkommende kan få en chance for at komme på rette spor. Derfor er det også vigtigt, at man så tidligt som muligt får fat på de unge kriminelle. Hvis en 12-årig stjæler tyggegummi i en butik, er det hamrende vigtigt at få fat på den unge, så det ikke sker igen. Næste gang bliver det langt værre, så er det ikke tyggegummi, men pengekasen, den unge går efter, hvis ikke der bliver gjort noget.

I forbindelse med forslaget lægger regeringen op til en ny tilgang til ungdomskriminalitet. I bemærkningerne til forslaget står der:

»Regeringen ønsker i den forbindelse bl.a., at der gribes tidligt ind over for børn under 18 år, som endnu ikke har lavet så alvorlig kriminalitet, at serviceloven eller det almindelige retssystem behøver at blive brugt – men dog så alvorligt, at der er et åbenlyst behov for sociale programmer og sanktioner med henblik på adfærdsendringer.«

Her må mit spørgsmål til regeringen så være: Er det regeringens intention, at den kriminelle lavalder skal op på 18 år? Det får man i hvert fald en fornemmelse af det er. Hvilken form for kriminalitet er det, som regeringen ikke anser for at være alvorlig? Er det de volds-mænd, som var en del af en ungdomsbande, og som for noget tid siden hærgede i Randers? Er det de unge, som kjonagtigt antaster små børn og stjæler deres penge og mobiltelefoner? Er det de to 14-årige overfaldsmænd, som i oktober måned overfaldt en anden 14-årig, og som nu slipper for tiltale og straf, fordi regeringen allerede har varslet lovændringen? Eller er det den 14-årige pige fra Sakskøbing, som også slipper for at stå anklaget for vold med spark og slag på kroppen og i hovedet mod en anden pige? Rigsadvokaten har i en henvendelse til landets anklagemyndigheder bedt dem om at trække sager tilbage, som vedrører 14-årige, fordi man forventer en lovændring. Der er altså allerede nu givet frit spil til de 14-årige, signalet er tydeligt, de kan lave al den kriminalitet, de vil, der vil ikke blive rejst tiltale. Det er i mine og Dansk Folkepartis øjne aldeles uacceptabelt, at man skal finde sig i vold og trusler, blot fordi gerningsmanden er 14 år.

Dansk Folkeparti ønsker den kriminelle lavalder nedsat til 12 år. Vi mener, at en lavere kriminel lavalder gør det muligt at få fat på de unge, så vi kan sikre, at den unge lærer, at der er en konsekvens af de handlinger, den unge udfører, og at vi kan sikre, at den unge får en chance for at komme på rette spor, og det skal gøres tidligt. Samtidig handler det også om retsfølelse. Det er ikke i orden, at man kan blive slået ned af en person, som så kan slippe for straf, bare fordi vedkommende er under 15 år. Med disse ord kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 17:26

Formanden:

Der er foreløbig tre til korte bemærkninger, først hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 17:26

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg vil godt starte med at spørge fru Pia Adelsteen, om det hos Dansk Folkeparti slet ikke gør noget indtryk, når samtlige eksperter inden for det her område siger: Jamen det virker ikke, det giver ikke mindre kriminalitet. Tværtimod giver det måske mere kriminalitet, for ved at kriminalisere 14-årige er man faktisk med til at sende dem ind i en løbebane, der kan være svær at komme ud af. Gør det slet ikke noget indtryk på fru Pia Adelsteen?

Jeg regner med, at begge vores partier sådan set deler synet om, at vi gerne vil undgå kriminalitet i dette samfund. Gør det slet ikke noget indtryk på fru Pia Adelsteen, at eksperter peger på, at ved at sænke den kriminelle lavalder har man faktisk været med til at gøre det modsatte, nemlig at skabe mere kriminalitet?

Kl. 17:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:27

Pia Adelsteen (DF):

Det korte svar vil være nej, det meget korte, og når jeg siger det så konsekvent, er det, fordi eksperter typisk altid er meget enige. Eller skal vi sige, at 95 pct. er enige, og så er der 5 pct., der går imod strømmen. Og så lytter jeg ikke ret meget til eksperter, jeg har en holdning til det her, det har vi i Dansk Folkeparti. Jeg sidder så med en artikel fra Information, hvor en – jeg ved ikke, om jeg vil kalde ham ekspert, men i hvert fald en, der er uddannet pædagog og siden har taget en diplomuddannelse i socialpædagogik og en systemisk lederuddannelse – skriver:

»At nedsætte den kriminelle lavalder handler om at give de unge mennesker en chance for at rette op på deres liv.«

Så kan man jo diskutere, hvem man skal være enig med, hvem der er eksperter, og hvem der ikke er. Det er i hvert fald Dansk Folkepartis holdning, at den kriminelle lavalder skal ned.

Kl. 17:28

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 17:28

Jeppe Mikkelsen (RV):

Men hvorfor så stoppe ved 12 år, hvis man skal følge fru Pia Adelsteens og DF's argumentation? Hvad, hvis der er en 11-årig, der har begået noget kriminelt, hvorfor så stoppe ved 12 år? Altså, jeg tænker lidt, at når man nu siger, at man vil have en 12-års-grænse, må det også være, fordi børn på et eller andet tidspunkt simpelt hen må være for unge til, at man tør straffe dem. Hvorfor stoppe ved 12 år?

Kl. 17:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:28

Pia Adelsteen (DF):

Man kunne såmænd sagtens argumentere for, at det skulle være lavere, det kunne man godt. Det, der er vigtigt at fastslå, er, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at sætte børn i fængsel – det er meget vigtigt at fastslå. Det, der er vigtigt at fastslå, er, at jo yngre børnene er, og jo hurtigere man får fat i dem, jo nemmere har man ved at rette op på det. Jeg er selv mor, mine børn er gudskelov voksne nu, var jeg ved at sige.

Der, hvor problemerne opstår, skal man have fat i dem hurtigt, hvis man skal rette op på det. Når de er 15 år, er de konfirmeret, og de føler sig voksne, og der er det godt nok svært at få rettet op på noget som helst, hvis de er kommet ind i en kriminel løbebane. Derfor er det vigtigt, at vi får fat på dem så tidligt som muligt.

Kl. 17:29

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Pernille Skipper (EL):

Tak. Måske har ordføreren lidt svaret på mit spørgsmål, men ordføreren siger, at Dansk Folkeparti gerne vil slå hårdt ned – hårdt ned – på de unge kriminelle. Og nu lyder det måske dumt, men jeg mener det faktisk helt alvorligt: Hvorfor?

Altså, der er både blevet sagt, at det er, fordi det skal afskrække unge fra at begå kriminalitet, at de ved, de bliver straffet, og der er blevet sagt, at det skal forhindre dem i at gøre det igen. Der er endda også blevet sagt, at det skulle have betydning for ofrene, om de unge efterfølgende bliver straffet. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Er der et af de argumenter, der ligesom er grunden til, at det er så vigtigt at slå hårdt ned over for børn?

Kl. 17:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:30

Pia Adelsteen (DF):

For mig at se er der tre, tror jeg, to eller tre grunde. Der er i hvert fald tre ting, som jeg tror jeg vil nævne. I forhold til offeret er det et spørgsmål om, at der er en retsfølelse. Hvis man er blevet overfaldet, er det altså vigtigt for offeret, at gerningsmanden får en eller anden

form for straf, at der sker noget. Det mener jeg har noget med en helt almindelig retsfølelse at gøre.

Når vi siger, der skal slås hårdt ned, skal det jo altid stå mål med alder, hvad det er, der er sket, osv. Altså, nu nævnte jeg i min tale vedkommende, der har stjålet noget tyggegummi, og jeg synes altså ikke, at fordi man har taget en pakke tyggegummi, skal man på en institution, men jeg mener helt klart, at der skal tages fat. Nogle gange er forældrene i stand til at gøre det, nogle gange er de ikke, men det er i hvert fald, mener jeg, rigtig godt, hvis politiet kommer forbi. Og når jeg siger det, er det jo, fordi det i mine øjne har en afskrækkende effekt. Hvis der står et 10-årigt barn, der har taget et stykke tyggegummi, og politiet kører vedkommende hjem til mor og far, så gør den 10-årige det typisk ikke igen. Men hvis man er 15 år og det er det eneste, der sker, så griner man. Derfor synes jeg, der er en forskel. Så skal det selvfølgelig også stå mål med, hvad det er, man har gjort.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 17:31

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg er ikke helt sikker på ... der blev igen svaret flere ting, ja, mange forskellige ting. Så kan jeg jo sige, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvordan det tilgodeser ofrene, som allerede er blevet udsat for noget slemt, har fået, hvad ved jeg, ødelagt deres hæk eller deres bilruder, eller hvad man nu kan finde på af dumme, tossede ting, måske endda er blevet udsat for vold, altså hvordan det skulle gavne ofrene, at den her 14-årige, det her barn, kommer ind i retssystemet, hvilket alle professionelle siger er direkte skadeligt for barnet, og hvilket formentlig og højst sandsynligt direkte vil betyde, at de vil blive mere kriminelle.

Jeg vil spørge ordføreren: Kunne ordføreren ikke være med på, at vi i højere grad brugte nogle af de erfaringer, der er med konfliktråd, også over for unge, som er på vej ind i en kriminel løbebane, genoprettende handlinger, så de unge er med til at se, hvad konsekvenserne er af deres handlinger, i stedet for at man sætter børn ind i et retssystem, som formentlig bare vil forværre situationen for dem?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Pia Adelsteen (DF):

Jeg har for så vidt ikke noget imod konfliktråd, overhovedet ikke. Det kan være ganske givtigt at komme ud og se, hvad man har gjort. Men når jeg taler om ofrenes retsfølelse, handler det bl.a., som man kan læse i en artikel, om en 14-årig, der er blevet overfaldet af en anden 14-årig, hvor vedkommende, der er gerningsmand, nu ikke bliver retsforfulgt, og hvor offeret simpelt hen er bange for at gå uden for sin dør, fordi han er bange for at møde vedkommende.

Hvilket hensyn tager man til offeret der? Hvor er retsfølelsen henne for den 14-årige? Nå, man kan åbenbart tillade sig at tæske mig og gøre, hvad man vil, uden at der sker noget som helst. Den 14-årige, som har gjort det her, er altså ikke på en eller anden institution nu, og det synes jeg er et problem – det synes jeg simpelt hen er et problem.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Der er ikke flere spørgsmål, så tak til ordføreren. Den næste ordfører i talerrækken er hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre.

(Ordfører)

Jepp Mikkelsen (RV):

Tak, formand. Før jeg går i gang, kan jeg som en servicemeddelelse fortælle, at jeg i denne ordførertale vil benytte mig af lidt større ord, end jeg ellers plejer, men jeg lover selvfølgelig at overholde god skik. Og det vil jeg, fordi jeg virkelig har glædet mig til denne dag, for i dag starter fra denne talerstol opgøret med et af de sorteste huller inden for dansk retspolitik de sidste 10 år.

Børn på 14 år er børn. Børn på 14 år er slet ikke gamle nok til at blive straffet. Ekspertes peger på, at børn i den alder slet ikke er modne nok til at forstå deres gerninger, og ved at kriminalisere dem i så tidlig en alder er der stor risiko for, at de vokser op til et liv med en kriminel løbebane. Da man sidste år valgte at sænke den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år, var det stik imod alle anbefalinger. Der var ikke en eneste positiv sætning blandt de mange, mange høringsvar. Statistikkerne pegede faktisk på, at det gik i den rigtige retning, når det kom til 14-åriges kriminalitet, og desuden var der ikke plads på de sikrede institutioner.

Det var altså imod al fornuft, at man valgte at sænke lavalderen. De 14-årige blev taget som gidsler i et politisk spil: et spil om at fremstå som værende handlekraftige, et spil om symbolpolitik. Og helt ærligt: Man kan lave symbolpolitik i forbindelse med grænselomme og andet gøgl, men at tage Danmarks børn som gidsler i sådan et spil for at fremstå som værende handlekraftige, synes jeg grænser til noget af det værste, man overhovedet kan gøre som politiker. Jeg kan stadig blive arrig over det, men lad os nu se fremad.

Vi står i en ny situation. Vi står med et nyt flertal, og vi har tænkt os at bruge det, men det er ikke kun os, der står i en ny situation, og derfor vil jeg meget gerne appellere til Venstre og Konservative. Jeg har stor respekt for begge partier, og jeg ved, at man ikke altid brød sig om den parlamentariske skruevinge, man var sat i i sin tid som regering. Så Venstre og Konservative bør glæde sig, for de står også nu i en ny situation – i en situation, hvor man ikke skal trækkes med DF's værdipolitiske stramminger. Venstre og Konservative er frie.

Sænkelsen af den kriminelle lavalder var en del af et kompromis. Det bygger vores demokrati på, og det har jeg sådan set respekt for, men man behøver ikke at gøre kompromiserne til ens egen holdning. Og indtil 2010 var hverken Venstre eller Konservative for, at lavalderen skulle sænkes. DF fremsatte forslaget tilbage i 2005. Da stemte vi det alle ned, fordi det var tåbeligt, også dengang. Og fru Lene Espersen sagde det så smukt i sin ministertale dengang – jeg gætter på, at det har været her fra talerstolen:

»Lad mig slå det fast med det samme: Regeringen er ikke enig i, at den kriminelle lavalder bør sænkes. Børn og unge under 15 år skal ikke straffes. Unge under 15 år har stadig først og fremmest brug for omsorg og støtte i deres udvikling hen imod at blive voksne.« Og jeg kunne da ikke være mere enig.

Det skal siges til Venstre og Konservative, at vi ikke har brug for deres stemmer, der er flertal for forslaget. Det er ikke det, men hvor kunne det være smukt, hvis vi havde et meget bredt flertal i Folketinget, som faktisk ville lytte, som ville lytte til fornuften. Det skal siges, at det er alt, jeg ønsker mig til jul. Tak for ordet.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er lige en kort bemærkning, og den er fra hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:37

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstres politik er baseret på, hvad eksperterne mener. Det er jo fair nok. Det kan man godt gøre. Andre har sådan lidt den politik, der står på forsiden af B.T. Sådan er der

Kl. 17:34 forskel på partier. Men når nu det så er et faktum, vil jeg gerne høre: Hvad anbefaler eksperterne at den kriminelle lavalder skal være?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Jepp Mikkelsen (RV):

Jeg tror, at der er forskel på det fra ekspert til ekspert. Jeg tror faktisk, at mange eksperter gerne vil have den endnu højere op. Men man kan sige, at med dette skridt tager vi i hvert fald et skridt i den absolut rigtige retning, og det er jeg rigtig, rigtig glad for. Så kan vi altid diskutere, om vi skal have en endnu højere kriminel lavalder. I første omgang er Radikale Venstres holdning, at vi lytter til de anbefalinger, der er, nemlig at man vælger at sætte den op til 15 år igen.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Tom Behnke (KF):

Så det vil sige, at jævnfør hr. Jepp Mikkelsen er eksperterne ikke enige. Så langt så godt. Hvad er det så for nogle eksperter, man skal henholde sig til? Og hvis det nu stod til Det Radikale Venstre, hvad ville den kriminelle lavalder så være i Danmark – sådan helt frit, på et blankt stykke papir? Hvad skulle den kriminelle lavalder være, hvis Det Radikale Venstre havde 90 mandater?

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Jepp Mikkelsen (RV):

Alle eksperter er enige om, at det var en dårlig idé at sænke den kriminelle lavalder. Det lytter vi rigtig meget til. Det er derfor, vi hæver den igen. Hvis jeg havde 90 mandater – det ville være glædeligt – kunne det godt være, at den kriminelle lavalder ville være endnu højere. Det skal jeg ikke kunne afvise. Det har jeg ikke. 15 år er en del af kompromisset, og det er det, vi forhandler om i dag. Det er jeg rigtig, rigtig glad for.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en ny ordfører, der har bedt om en kort bemærkning. Det er Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:39

Karina Adsbøl (DF):

Det kan godt være, at ordføreren gav lidt af svaret, men jeg spørger alligevel. Hvornår mener ordføreren, at man er gammel nok til at idømmes en sanktion? Og hvor stor er forskellen og udviklingen for en ung det sidste år, som gør, at man i løbet af 1 år er så moden, at man kan tage imod en straf? Og hvem er de eksperter, ordføreren snakker om? Hvad er det for nogle eksperter, og hvilken faglig viden og hvilke faglige kompetencer er det, de har, som ordføreren læner sig op ad?

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hvis jeg skal starte med det sidste, vil jeg sige, at det er folk, der sidder og arbejder med børn og unge til daglig. Det er ikke folk som os, der sidder herinde bag de tykke mure og tror, at vi kan finde frem til de bedste løsninger. Der tror jeg, at vi burde blive meget bedre til faktisk at lytte til de input, der kommer udefra, og jeg tror, at i særdeleshed Dansk Folkeparti kunne have godt af det en gang imellem.

Man kan altid diskutere, hvornår børn er modne nok til at forstå det, de egentlig har gjort. Der er sikkert nogle, der ikke engang er modne nok til det, når de er 17 år, 18 år eller måske 19 år. Men jeg synes, at vi bliver nødt til at sætte en grænse et sted. Og den grænse, som vi har haft siden 1930, har været ved 15 år. At man så sænkede den, var imod alle anbefalinger. Der var ikke én høringspart, der var positivt stemt over for det, da man sidste år valgte at gøre det. Det stred imod al fornuft. Jeg forstod det ikke. Jeg var ikke folketingsmedlem dengang, men alle, man mødte, var jo fuldstændig uforstående over for det her. Derfor er jeg rigtig glad for, at vi i dag står og diskuterer, om ikke den kriminelle lavalder skal sættes op igen til 15 år. Det mener jeg absolut den skal.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karina Adsbøl for endnu en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 17:40

Karina Adsbøl (DF):

Nu må jeg smile lidt, nu må jeg trække lidt på smilebåndet. For nu er vi jo det tredjestørste parti, og så siger ordføreren, at *alle* simpelt hen var uforstående over for det her. Jamen det er jo ikke helt korrekt.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil gerne korrigere mig selv. Alle med faglig indsigt på området var ikke enige, da man valgte at gøre det sidste år.

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en spørger, fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 17:41

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes simpelt hen, at det er arrogant at sige, at alle med faglig indsigt ikke var enige.

Så vil jeg godt igen tage det op med Troels Gamst, som har lavet et indlæg i information. Troels Gamst har en grunduddannelse som pædagog og har siden hen taget en diplomuddannelse i socialpædagogik samt en systemisk lederuddannelse. Han har en bred og langvarig pædagogisk erfaring både som medarbejder og leder og ved, at den erfaring er helt afgørende for et tilfredsstillende resultat i en institution. Sådan er det. Han har arbejdet med børn og ungdomskriminelle osv. Jeg går ud fra, at han kan godkendes. Han skriver:

»At nedsætte den kriminelle lavalder handler om at give de unge mennesker en chance for at rette op på deres liv.«

Han siger netop, at det drejer sig om at få fat i dem så tidligt som muligt, så man kan rette op på dem. Det er et spørgsmål om at give dem en chance. De har jo allerede bevist, at de ikke kan styre, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. De har sikkert også fået bevist, at deres forældre ikke har helt styr på dem. Ergo er der nogen, der skal gøre noget. Derfor drejer det sig om at få fat på dem så tidligt

som muligt. Nu vil jeg høre, om ordføreren kan godkende sådan en som ekspert.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:42

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg er helt enig med spørgeren i, at vi selvfølgelig skal have fat i de unge så tidligt som muligt. Jeg tror bare ikke, at man gør det ved at kriminalisere folk. Jeg tror, at det er andre tiltag, der skal til, for at man kan gøre det.

Og hvis vi taler om arrogance, må jeg erindre om, at da Dansk Folkeparti sidste år var parlamentarisk grundlag for VK-regeringen, blev der afgivet rigtig mange høringssvar, og ikke i et eneste af dem var de positivt indstillet over for det her med, at man ville sænke den kriminelle lavalder. Så hvis vi taler om arrogance, synes jeg nok, at man i første omgang skal fejre for egen dør og tale om, hvem der egentlig har lyttet til hvem.

Jeg giver ordføreren ret i, at der nok skal være enkelte derude – der er f.eks. også en Bjørn Lomborg på klimaområdet – der støtter det, men jeg vil stadig væk holde fast ved spørgerens egen pointe i, at der måske er 95 pct., der er enige, og så er der 5 pct., der er uenige. Og så ved jeg i hvert fald godt, hvem jeg lytter til.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Pia Adelsteen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:43

Pia Adelsteen (DF):

Min kommentar er altså bare, at jeg ikke går ind for lemmingeeffekten. For det er det, man nogle gange får en fornemmelse af sker. Jo flere, der siger det samme, jo flere følger med. Og det behøver ikke nødvendigvis at være det rigtige. For hvis det havde været det for mange år siden, havde jorden ikke været rund i dag, hvis ordføreren forstår, hvad jeg mener. Det håber jeg han gør.

Det, jeg så vil høre om, er dette: Når man ikke skal kriminalisere, når man ikke skal give os – hvad skal jeg sige? – den retssikkerhed, der trods alt er i, at der bliver stillet op med en forsvarer osv., hvad er det så for andre tiltag, der er langt bedre? Er det bare at sige: Jamen det er de gældende regler, der er nu, at vi sender de unge mennesker, der har lavet et eller andet ulovligt, på en eller anden social institution, og så bliver der nok rettet op på det? For det er ikke det indtryk, jeg har, at der bliver rettet op på det. Der er faktisk utrolig mange af dem, som er på institution, som rent faktisk falder tilbage i kriminalitet. Så hvad er det, ordføreren vil?

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, ordføreren.

Kl. 17:44

Jeppe Mikkelsen (RV):

Først vil jeg sige til det med lemmingeeffekten, at hvis der stod 95 læger og sagde, at jeg seriøst burde søge lægehjælp, ville jeg nok gøre det, selv om der var 5, der stod og sagde: Nej, det har du overhovedet ikke behov for. Det er min indstilling, og så ved jeg ikke, hvordan Dansk Folkeparti har det.

Sociale tiltag er vejen frem for de 14-årige, som vælger at begå en kriminel handling, og også for dem under 14 år for den sags skyld. Det gør vi også allerede i dag i forbindelse med de 13-årige. Og langt hen ad vejen sidder de jo faktisk de samme steder.

Det er jo de samme tiltag, man benytter over for 14-årige og 13-årige som sådan.

Det vigtige er bare, at vi ikke går ind og stempler nogen som kriminelle fra starten. For hvis du er stemplet som kriminel, har du immer væk meget, meget sværere ved at få en ganske normal opvækst. Så er risikoen for, at du ender med en kriminel løbebane, meget, meget højere. Og det peger den største del af sagkundskaben også på.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er fru Anne Bastrup fra SF.

Kl. 17:45

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Jeg tror, at vi, hvis vi havde tid, skulle sætte os ned med det gamle Rigsdagstidende og læse den diskussion, der var tilbage i 1930'erne, hvor man hævdede den kriminelle lavalder fra 14 år til 15 år, fordi man ikke kunne behandle børn på den måde. Det her er måske sådan lidt deja-vu for dem, der har haft interesse i at læse i Rigsdagstidendes gamle annaler.

Det, der jo er det interessante, er, hvad der skete i den åbningstale, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen, som dengang var statsminister, snublede over egne ord. Han havde en klar aftale med den daværende formand for Det Konservative Folkeparti: Du må godt sige noget om den kriminelle lavalder, men du må ikke sige, at den skal sænkes. Det endte så alligevel med, at han kom til at sige noget. Det var ikke i selve talen, for tager man ord for ord, hvad der stod i talen, svarede det fuldstændig til det, De Konservative havde sagt. Men så kom hr. Lars Løkke Rasmussen til at sige noget i fjernsynet, og så blev der ballade, og så endte det med, at den kriminelle lavalder rent faktisk blev sat ned.

Jeg kan godt finde mange citater fra den nuværende og daværende retspolitiske ordfører, hr. Tom Behnke, den daværende justitsminister, fru Lene Espersen, og andre, som jo klart var imod en nedsættelse af den kriminelle lavalder. Derfor er det lidt interessant, at vi nu står med den her diskussion. Jeg kan føle, at De Konservative også vil være imod dette lovforslag.

Så har der været en del debat om, hvad det egentlig er der sker. Der er ikke nogen opfølgning på kriminelle handlinger, det er forfærdeligt, og hele den danske ungdom kommer ud i noget snavs. Nej, det, der sker, er, at hvis man vælger at fastholde en lav kriminel lavalder, giver man børn, der har lavet en eller anden form for ulovlighed, en kriminel identitet. For 30 år siden blev der skrevet en bog, der hedder »Fængslet tager de sidste«; fængslet tager dem, der hverken kan læse, skrive eller regne, og som i øvrigt har et mangelfuldt netværk. Er det det, man vil for de relativt få unge, der i dagens Danmark laver kriminalitet? Tilbage i 1980'erne var det ganske normalt, at man på et eller andet tidspunkt i 9. klasse havde stjålet en cykel. I dag er det jo uhyre sjældent – uhyre sjældent – at der i de der regelmæssige spørgeskemaer, der sendes ud til børn i 9. klasse, hvor man spørger, om de har lavet noget kriminelt og noget ulovligt, svares ja på spørgsmålet.

Det er jo det fald i kriminalitet og ulovligheder begået af børn og unge, vi skal fastholde. Hvordan gør vi så det? Det gør vi, ved at de mennesker, der har kontakt med disse børn, og som ser børnene, som de unikke mennesker, de er, følger op og sikrer, at de børn rent faktisk har et netværk, som kan håndtere det, hvis far og mor ikke er til stede. Vi ved jo godt, at det jo ikke er de pæne forældres søde børn, der både kan læse, skrive og regne i 2. klasse, der laver kriminalitet. Det er dem, som af forskellige grunde hutler sig igennem en barndom, der lander i en situation, hvor man så tilsyneladende ønsker at sætte dem i fængsel i stedet for at samle dem op på et tidligere tidspunkt. Det er det, det her drejer sig om. Derfor er jeg meget glad for,

at vi har fået en ny regering, som rent faktisk går ind for at hjælpe de udsatte børn i stedet for at sætte dem i fængsel.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 17:49

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det, der provokerede mig en smule, var sådan set fru Anne Baastrups bemærkning om, at man har en lovgivning nu, som gør, at man smider børn i fængsel – det tror jeg var det præcise udtryk. Der bliver jeg nødt til at korrigere fru Anne Bastrup: Det er ikke den lovgivning, vi har i øjeblikket. Vi har en lovgivning, der handler om, at den kriminelle lavalder er 14 år, og så kommer den op på 15, men det ændrer ikke ved, at der ikke er nogen børn, der bliver sendt i fængsel.

Derfor vil jeg godt høre fru Anne Bastrup, om det, hun sagde fra Folketingets talerstol, var rigtigt, og hvis hun mener, at det er rigtigt, vil jeg godt høre, hvor dokumentationen for, at det står i lovgivningen, at man skal sende børn på under 18 år i fængsel, er.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:49

Anne Bastrup (SF):

Det er den reelle intention, når man nedsætter den kriminelle lavalder. Jeg har været ude på Vestre, hvor der på daværende tidspunkt var børn, unge på 16 år, der sad i Vestre Fængsel. Hvis vi ikke har plads i de sikrede institutioner, ved vi jo godt, at de på en eller en måde lander i Kriminalforsorgens institutioner. Så ved jeg godt, at fordi alle de unge tilsyneladende er holdt op med at begå kriminalitet med det resultat, at vi har 70 ledige pladser rundtomkring på de sikrede institutioner, lander de ikke længere i Vestre. Men jeg har snakket med dem, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Karsten Lauritzen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Karsten Lauritzen (V):

Nu falder fru Anne Baastrups argumentation lidt fra hinanden, for fru Anne Bastrup siger: nogle på 16 år. Det er ikke det, vi diskuterer her; det er jo slet ikke det, der bliver lavet om. Det er alene et spørgsmål, om den kriminelle lavalder skal være på 14 år eller 15 år. Så selv om fru Anne Baastrups bekymring er reel – og det mener jeg ikke den er – ændrer det her lovforslag jo overhovedet ikke på det faktum, at det er 16-årige. Der er jo ikke tale om at hæve den kriminelle lavalder til 17 år eller noget andet. Der er tale om at hæve den fra 14 til 15.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge fru Anne Bastrup, om hun ikke lige vil genoverveje påstanden om, at man med den nugældende lovgivning smider folk i fængsel. Og hvis hun fortsat mener det, vil jeg godt bede fru Anne Bastrup om at påpege, præcis hvor det står i den nugældende lovgivning, at man sender 14-årige børn i fængsel, for det er netop ideen, at det gør man ikke, det må man ikke, det er i strid med børnekonventionen.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:51

Anne Baastrup (SF):

Hvis man står i en situation, hvor der ikke er pladser på sikrede institutioner i området og man har et barn, der skal for en dommer, hvor opbevarer man så det barn henne? Man opbevarer det pågældende barn i arresten. Sådan vil det jo naturligt være. I dag har vi jo også børn på 15 år, der sidder rundtomkring, børn på 16 år, der sidder rundtomkring i arresthusene og venter. Jeg er ikke bekendt med, om der i den her periode har været 14-årige, der har siddet i arresten og ventet, men jeg kunne jo godt forestille mig, at det var sket. Og det er for mig at se en dårlig udvikling for det her barn.

Hvad er det, man så oplever? Man oplever, at de får en identitet som kriminelle, og det er den identitet, vi skal have dem væk fra. Det er det, der er så forfærdelig vigtigt: at de ikke oplever, at de bliver dem, der lander i fængslet; at de ikke oplever, at de tilhører den sidste gruppe. Det er det, der er så vigtigt, og det er derfor, vi hele tiden skal holde fast i, at børn er børn, og at børn skal behandles som børn.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Vil ordføreren være venlig at blive på talerstolen lidt endnu? Der er tre på listen på nuværende tidspunkt. Det er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Tom Behnke (KF):

Det skuffer mig lidt, at fru Anne Baastrup føler et behov for at ty til at lave sådan noget skræmmeretorik. Jeg har jo den grundholdning, at man må mene, hvad man vil, og have de holdninger, man vil, men jeg synes, at det er et problem i en ellers saglig debat – det synes jeg gerne jeg vil rose fru Anne Baastrup for, nemlig at være meget saglig – at den til sidst skulle have lidt ekstra gas, der skulle lige hældes lidt krydderi på, så skulle alle ude ved kakkeltbordene lige forstå, at VKO var så onde, at man smed børn i fængsel.

Er det ikke korrekt, at reglerne er så fuldstændig krystalklare, at unge under 18 år ikke må placeres i fængsel? Der er to undtagelser. Den ene er, at man kortvarigt kan blive placeret, indtil den rigtige institution er blevet fundet. Den anden er, at hvis en ung på en institution går fuldstændig amok og er til fare for sig selv, personale og andre unge, kan man kortvarigt sende en ung til afkøling i et arresthus eller et fængsel. Det er de to eneste undtagelser, der er. Men hovedreglen er, at unge under 18 år ikke må sidde i fængsel. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:53

Anne Baastrup (SF):

Jeg husker det, som om hr. Tom Behnke var med os ude i Vestre og tale med den 16-årige, der beskrev, hvor ked af det han var af de omstændigheder, under hvilke han afsonede sin straf. Han fortalte, hvor svært det var for ham overhovedet at overskue kun at skulle have kontakt med et enkelt menneske i løbet af en dag. Det var ikke sjovt at tale med den dreng. Han var 16 år. På det tidspunkt havde de ikke pladser nok i de sikrede institutioner, og formentlig derfor landede han der. Men hr. Tom Behnke ved eller burde vide, at der har været børn og unge under 18 år i arresthuse. De har midlertidigt afsonet i Vestre og andre steder. Hr. Tom Behnke har fuldstændig ret i, at principperne er sådan, men hr. Tom Behnke må også kunne huske de problemer, vi havde, da man løftede strafferammen på en lang række

områder og ikke fik investeret tilstrækkeligt i de sikrede institutioner op gennem 00'erne.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Tom Behnke (KF):

Det var godt, at vi er enige om det. Lad os så for det første holde os til fakta i stedet for at lave den der skræmmeretorik, for det klæder ikke debatten, og det fører ikke andre steder hen end til, at de, der sidder og følger den her debat, bliver forvirrede over, hvordan reglerne egentlig er. Jeg synes, vi har en fælles forpligtelse til i hvert fald at holde os til, hvordan reglerne er. Så kan vi diskutere, om de skal laves om, og hvorfor vi synes, de skal laves om.

Det andet, der gør sig gældende, er, at når man så helt undtagelsesvis er nødt til at placere unge under 18 år i fængsel eller arresthus, skal de sidde adskilt fra de øvrige indsatte. De må ikke sidde sammen med voksne. Uanset om de kun skal være der 2 timer, må de ikke sidde sammen med voksne.

Er det ikke også fuldstændig rigtigt, at den borgerlige regering netop tog det her ansvar på sig og i flere omgange sørgede for at etablere flere sikrede institutionspladser, så der er nok institutionspladser? Og i dag er vi på grund af den borgerlige regerings politik faktisk i den situation, at der er så få unge, der laver kriminalitet, at der nu er masser af ledig kapacitet i de sikrede ungdomsinstitutioner. Er det ikke også et faktum?

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Anne Baastrup (SF):

Det mener jeg faktisk også jeg sagde i min ordførertale, nemlig at vi har i størrelsesordenen 71 ledige pladser rundtomkring på de sikrede institutioner, og derfor er det ikke her og nu, at der er risiko for, at børn kommer til at sidde i arresthusene, medmindre at den sikrede plads er så langt væk, at man i en overgangsfase bliver nødsaget til at sætte dem i arresthuse.

Hr. Tom Behnke har fuldstændig ret i, at man ikke må være sammen med voksne, der sidder i arresthuset eller fængslet. Men hvad er det så for en tilværelse, man giver den pågældende? Og så er der det sidste, nemlig den identitetsoplevelse, man får af at komme ind bag arresthusets tykke mure og få en oplevelse af, at man er kriminel, man duer ikke. Det er den udvikling, vi skal væk fra.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Den næste med en kort bemærkning er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:57

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må læne mig op ad det, hr. Tom Behnke og Venstres ordfører siger, så jeg synes, at det, som ordføreren siger oppe fra talerstolen, tager en fuldstændig forkert drejning.

Har ordføreren opfattet det her lovforslag sådan, at unge på 14 år sidder i fængsel og skal sættes i fængsel?

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:57

kan man også se frem til at slippe for at betale dem. Synes SF, at det er en god retspolitik?

Kl. 18:00

Anne Baastrup (SF):

Sådan som jeg har forstået begrebet den kriminelle lavalder, så vil man, når man er over den kriminelle lavalder, komme for en dommer. Indtil man kommer for en dommer, afhængigt af kriminaliteten, skal man anbringes et eller andet sted, og det er i den fase, at arresthuse, som jeg talte med hr. Tom Behnke om, kommer på tale. Jeg har selv oplevet at tale med unge, der har siddet der i den fase, selv om det er i strid med konventionerne og principperne for vores lovgivning på området.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 17:57

Karina Adsbøl (DF):

Hvorfor er det vigtigt for ordføreren kun at indikere noget, i stedet for at holde sig til fakta om det, der reelt er meningen med lovforslaget?

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Anne Baastrup (SF):

Jeg mener ikke, jeg har lagt skjul på, at meningen med lovforslaget er at hæve den kriminelle lavalder. Jeg fortalte, at det var noget, man startede med i 1930'erne. Da hævdede man den fra 14 til 15 år. Så valgte den tidligere regering at nedsætte den, og jeg beskrev, hvad det var for et tumultagtig forløb, der var i forbindelse med nedsættelsen af den kriminelle lavalder, hvor bl.a. Det Konservative Folkeparti var imod. Men det var formentlig et pres fra Dansk Folkeparti, der gjorde, at den skulle nedsættes. Og jeg anerkender til fulde, at Dansk Folkeparti gerne vil have den ned til 12 år. Det vil SF bare ikke.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den sidste med en kort bemærkning er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Jeg vil gerne spørge SF's ordfører om noget. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har fået et nyt flertal her i Folketinget, og det er også derfor, vi har det lovforslag, som ligger her, hvor med regeringen vil ændre de regler, der er, for, hvornår man kan få en straf.

Jeg vil egentlig gerne spørge lidt ind til SF's grundholdning med hensyn til det her, nemlig om SF ikke synes, det er rimeligt, at man følger loven, og at loven er lige for alle. For det er den ikke i det her tilfælde. Det kan vi se i forhold til nogle af de allerede begåede handlinger og de sager, som faktisk er bragt frem, de bøder, der er blevet givet og nogle af de retssager, der har været undervejs. Vi har jo erfaret fra dagspressen, at der faktisk er nogle sager, som man fra anklagemyndighedens side vælger at stille i bero, idet man siger:

Jamen der er tilsyneladende en ny lov på vej, og derfor synes vi egentlig, at de her overtrædelser, som er begået i 2011, er noget, som vi sådan set bare vil lade stå hen i det uvisse. Pyt med det – det gør ikke noget, at en 14-årig er blevet trampet oven i hovedet af en anden 14-årig. Nu vælger vi simpelt hen at stille den her sag i bero.

Det betyder så, at den, der har været overfaldet, må se frem til, at overfaldsmanden ikke får nogen straf. Altså, retssagen er simpelt hen blevet annulleret. Og hvis man undlader at betale sine bøder,

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Anne Baastrup (SF):

Nu var vi for det første imod nedsættelsen af den kriminelle lavalder. Vi tvivler meget på, at folk, der har været udsat for vold, tyveri og meget andet fra 14-årige, føler sig sådan specielt tilfredsstillet ved, at der er et barn, der kommer for en dommer osv. Nej, de vil bare gerne slippe for, at den pågældende laver det fremover, og så vil de i øvrigt gerne have en undskyldning.

Meget af det, der laves inden for det sociale område, er jo rent faktisk, at man tager fat i det enkelte barn og man tager fat i den person, som har været udsat for en eller anden form for overfald i skolegården. Og så sætter man dem sammen og får dem til at finde ud af, hvordan de håndterer deres fremtidige konflikter, således at de ikke går over til vold. Det er jo det, der er øvelsen. Og så har Rigsadvokaten jo i øvrigt nøje beskrevet, hvorfor han har valgt at sætte disse sager i bero, så det synes jeg ikke jeg behøver at læse op.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo altså, det er underligt. Jeg stiller et spørgsmål om SF's holdning til, at nogle sager bliver sat i bero. Og så virker det underligt – hvis ellers man har en god retsopfattelse – at når nogle overtræder en gældende lov i 2011, når man også har anklagemyndigheden til at gå ind i sagen, og når nogle oven i købet har fået en bøde, skal vi ifølge SF bare læne os op ad, hvad Rigsadvokaten mener. Har SF ikke selv en holdning, er SF lig med Rigsadvokaten, eller er det omvendt? Jeg synes da, det er underligt, at ordføreren bruger sin tid på at komme med en masse om, hvorfor man fra SF's side er imod de nuværende 14 år som kriminel lavalder i stedet for at svare på det spørgsmål, jeg stiller.

Der er mennesker i Danmark, som er blevet overfaldet af mennesker under 15 år, hvor man fra anklagemyndighedens side har valgt at sige: Her skal rejses en tiltale, det er i strid med landets retslovgivning. Nu er der så forventeligt en ny regel på vej, hvor man så hæver aldersgrænsen 1 år, og så siger man bare: Pyt med det, pyt med, at den her 14-årige har trampet en anden dreng oven i hovedet, for at sige det ligeud. Er det virkelig SF's politik, at man bare skal finde sig i det? Det er jo folk, der har overtrådt gældende lov. Skal man så ikke i det mindste gå ud fra, at loven gælder, frem til at en ny lov træder i kraft?

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:02

Anne Baastrup (SF):

Nu er det 3-4 sider som kommentar på det her, vi har fået, og det kan jeg ikke nå at læse op. Men den korte version af Rigsadvokatens begrundelse er, at langt de fleste sager kan man ikke nå at føre til domstolene, således at domstolene får sagerne forelagt med henblik på at dømme, inden loven er trådt i kraft. Og det er jo der, hovedproblemet er; domstolene kan ikke nå det. Det er, undskyld mig, den korte

version, men jeg vil gerne sende høringssvaret over til hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Tak for ordførerens tale her. Næste ordfører er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Børn er forskellige fra voksne, børn har ikke den samme modenhed, og de har ikke de samme evner. De er i gang med at udvikle sig til at blive voksne og ansvarsfulde mennesker, og derfor har de, hvis de kommer på kant med loven, også brug for meget mere støtte og vejledning, og man kan ikke straffe dem til at modnes hurtigere eller blive mere ansvarsfulde hurtigere. Børn kan ikke i samme grad overskue konsekvenserne af deres handlinger. Det at overskue de konsekvenser er en del af det at blive voksen, og derfor skal børn behandles markant anderledes end voksne, hvis de kommer på kant med loven, og det ignorerede man fuldstændig, da man sænkede den kriminelle lavalder til 14 år.

Der var dengang, og stadig væk er der ikke nogen tegn på, at kriminalitet blandt 14-årige er stigende, der er ikke nogen tegn på, at en nedsættelse af den kriminelle lavalder skulle have en præventiv effekt, og der er heller ikke nu i dag nogen tegn på, at det faktisk har haft en præventiv effekt. Faktisk ser vi i højere grad, f.eks. efter udtalelser fra Politiforbundet, at nedsættelse af den kriminelle lavalder blot har ført til, at politiet nu skal bruge mere af deres tid på småting, give knallertbøder og andre ting, ting, som nok er ulovlige, og som der nok skal tages hånd om, men som politiet ikke nødvendigvis skal bruge deres tid til. Derfor hilser vi i Enhedslisten – selvfølgelig, vil jeg sige – det her forslag velkommen, og vi er glade for, at vi kan få lov til at behandle det i dag.

Men, og der er jo et men, der er noget, regeringen har glemt. Da Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vedtog at sænke den kriminelle lavalder, vedtog de også samtidig, at straffelovens daværende strafmaksimum for unge under 18 år på 8 år skulle afskaffes, og den skærpelse har man ikke valgt at føre tilbage med det her forslag, og det havde vi ellers i Enhedslisten håbet man ville. Det er der flere grunde til. Vi er jo i hvert fald med regeringspartierne enige om, at unge under 18 også i en eller anden grad er børn og skal behandles anderledes, selv om de er over den kriminelle lavalder. Vi er enige om, at de har nogle andre forudsætninger og en anden modenhed, nogle andre evner, og det betyder f.eks., at de ikke skal placeres i fængsler sammen med voksne kriminelle, men at der skal gøres en socialpædagogisk indsats. Vi er enige om, at de skal have en større og mere omfangsrig behandling, så risikoen for, at deres liv ender i ruiner, bliver mindre.

Ungdomskommissionen sagde også i sin betænkning, hvor de stærkt frarådede den tidligere regering at nedsætte den kriminelle lavalder, at de frarådede, at man ændrede på bestemmelsen om strafmaksimum for unge under 18 år, og mange af argumenterne er en smule de samme, som de er for at bevare den kriminelle lavalder på 15 år.

For det første har det ikke nogen forebyggende effekt på unge, om der er udsigt til 8 eller 16 års fængsel. Selv når det kommer til så grove lovovertrædelser, som der ville skulle til for så høje straffesatser, vil det ikke afskrække unge kriminelle, om der er udsigt til 16 års fængsel eller 8 års fængsel.

For det andet, som Ungdomskommissionen også påpeger, vil risikoen for tilbagefald ikke blive mindre, men tværtimod vil så høje straffe til unge, som begår så grove forbrydelser, formentlig have skadelige effekter på de unge.

For det tredje er 8 år ufattelig lang tid for en 15-, 16- eller 17-årig; det er hele ungdommen, der forsvinder, det er tilknytningen til arbejdsmarkedet og meget andet.

Det er en lille gruppe, der er tale om her, men det er altså den samme ungdomskommission, som anbefalede, at man ikke sænkede den kriminelle lavalder, som også anbefalede, at vi lod det daværende strafmaksimum blive på 8 år. Derfor er jeg selvfølgelig ked af, at regeringen ikke har valgt at tage det med i denne omgang også.

Forhøjelsen af den kriminelle lavalder er et skridt i den rigtige retning, og vi deler fuldt ud den begejstring, der er i høringssvarene blandt professionelle, der arbejder med unge kriminalitetstruede, omkring det her lovforslag. Men vi håber også, at regeringen ikke stopper her og vil være med til at bruge det nye flertal til en langt større social indsats, en langt mere forebyggende, præventiv indsats og genindfører det afskaffede strafmaksimum.

Til slut vil jeg rose, at man har taget hånd om de mange 14-årige, som nu i dag ellers så frem til en behandling i det strafferetlige system, og har sat deres sager i bero. Tak.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den første med en kort bemærkning er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:08

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kan forstå på ordføreren, at man, hvis en 17½-årig voldtager en 16-årig pige, skal give strafabat. For det er det, man siger. Man siger, at for unge under 18 år skal der indføres en rabat. Det skal være billigere at begå noget kriminelt, i øvrigt uanset hvad det er.

Så kunne jeg jo godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvor høj skal straffen være for voldtægt, hvis det er en 17½-årig, der har begået den, kontra en, der er fyldt 18 år?

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Pernille Skipper (EL):

Efter min sparsomme viden på området ville det konkrete eksempel, altså en voldtægt, ikke ramme det gældende strafmaksimum på 8 år. Så der ville ikke være nogen rabat. Så vil jeg også sige, at der i forvejen i straffeloven er en såkaldt rabat, hvor det er muligt i strafudmålingen at tage hensyn til gerningsmandens unge eller høje alder. Så det er sådan set ikke noget, jeg så at sige er alene om. Men det er altså grundlæggende af hensyn til, at hvis man har en ung alder, har man måske ikke den samme mulighed eller evne eller modenhed til at forudse konsekvenserne af sin handling, og det tager vi helt naturligt med. Det gør vi sådan set ikke kun i de her meget grove sager, men det gør vi i alle strafudmålinger.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 18:09

Pia Adelsteen (DF):

For at ramme et loft på 8 år skal det jo være virkelig grov kriminalitet. Så det, ordføreren siger, er, at Enhedslisten går ind for, at man, hvis man er 17½ år og man begår afsindig grov kriminalitet – for det skal man altså op i for at få 8 års fængsel i Danmark, det hører faktisk til sjældenhederne – skal have en rabat. Det er det, ordføreren siger. 17½ år. Men havde man været 18 år, havde det bare ramt med fuld hammer. Uanset om det er første, anden eller tredje gang, 17½

år, så får man rabat. For det er da vel nok synd for det lille unge menneske, kan jeg forstå Enhedslisten siger. Det er jo pinligt.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil sige det sådan, at i Enhedslisten har vi den holdning, at straf skal have en effekt, en forebyggende effekt, og den skal have en effekt, som kan hindre, at den kriminelle, uanset alder for den sags skyld, begår kriminalitet igen. Der er så en særlig gruppe af unge under 18 år, som har nogle særlige forudsætninger, som voksne kriminelle ikke har. Det er anderledes. Det er en anden måde, man skal håndtere det på. For dem er en meget, meget lang frihedsstraf altså uoverskuelig. For dem er 8 år meget, meget længere tid, end det føles for en på måske 30 år. Det synes jeg er relevant at medtage. Jeg synes, det er relevant at medtage, at Ungdomskommissionen også anbefalede det. Så vil jeg desuden sige, at det at tage alder med i betragtning, når man strafudmåler, overhovedet ikke er usædvanligt.

Hvis det var sådan, at man overhovedet ikke ville se på alder, når det kommer til strafudmålingen, skulle man have fjernet den generelle adgang til det i straffeloven – det kunne man jo have gjort, da V, K og O havde flertallet – ellers skulle man have sagt, at unge under 18 år kunne få livstidsstraf. Det er jo stadig væk sådan, at det, der står der nu, er, at det kan de ikke få.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, en kort bemærkning.

Kl. 18:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes jo, det skrider lidt til himlen med det her argument om aldersbestemt straf og strafabat, sådan som Enhedslisten foreslår, for ordføreren siger jo, at det nærmest er lægeligt bestemt. Er det så ikke også lægeligt bestemt, at drenge har lidt sværere ved at blive modne end piger? Og mener Enhedslisten så også, at der skal være en speciel aldersgrænse for drenge, som begår grov kriminalitet, og en anden for piger, som er lidt til den modsatte side, fordi de altså er modne lidt før? Det må jo være det, der skal ske i virkelighedens verden, hvis argumentet i hvert fald skal holde omkring det her med, at er du 17½ år, så er du ikke moden, men er du 18 år, så er du moden. Hvis det skal hænge sammen, er der nødt til at være en større logik i hele sagen.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om det her med strafabatten. Kan ordføreren ikke godt se, at det virker ulogisk, at man er i stand til at give folk en strafabat? Og tror ordføreren ikke også, at det vil være med til at gøre det, som vi har kunnet se tidligere, hvor nogle af de her unge bander har spekuleret i, at nogle i banden var under 15 år og andre var over 15 år? Tror ordføreren ikke, at begge dele vil være noget, man vil spekulere i?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:13

Pernille Skipper (EL):

Tak. Altså, jeg har svært ved at forstå spørgsmålet omkring strafabat. Først og fremmest har jeg ikke sagt, at man skal give rabat på noget som helst, men det er klart, at vi i vores straffelovgivning i Danmark tager udgangspunkt i den enkelte person, i den individuelle

sag, og det betyder, at man ikke får den samme straf, selv om man måske har begået ens handlinger. Der er elementer ved handlingerne og elementer ved personerne, som vi – dvs. ikke os, men domstolene – tager udgangspunkt i, og det betyder, at der bliver udmålt forskellig straf. Der er ikke sådan et menukort at slå op i, og så får man bare den her straf. Og det synes jeg faktisk er en rigtig, rigtig vigtig del af vores straffesystem at det er sådan.

Så har vi også i straffeloven opsat nogle bestemte parametre for, hvad man så skal tage hensyn til. Der er nogle ting, vi mener er formildende. Ung alder er en af dem. Det står i vores straffelov. Og det synes jeg sådan set er rimeligt. Høj alder kan også være formildende, når man skal strafudmåle. Der er mange forskellige ting i straffeloven, og det synes jeg giver meget god mening, og jeg synes på ingen måde, det er ulogisk.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Én ting har ordføreren ret i, og det er selvfølgelig, at vi skal have et straffesystem i Danmark. Det er vi nødt til både af hensyn til ofrene og deres pårørende og selvfølgelig også for netop at have en mulighed for at resocialisere dem, der begiver sig ud på en dårlig karrierebane.

Der vil jeg så gerne spørge ordføreren om noget af det, der egentlig er meget grundlæggende i Enhedslistens politik, og det er jo, at man vil nedlægge politiet. Og jeg vil gerne spørge ordføreren ganske logisk og ganske på det jævne: Hvem er det så, der skal fange forbryderne? For hvis det er Enhedslistens politik, vil jeg egentlig gerne have en forklaring på, hvad man så vil sætte i stedet. Nogle skal der jo være. Altså, én ting er jo, at vi har en anklagemyndighed, og at vi har nogle, som kan rejse sigtelser osv. – det er fair nok – men vi skal jo også have nogle til at forestå efterforskningen af kriminaliteten og nogle til at anholde de borgere, som skal det. Og vi skal også have nogle til at gennemføre afhøringerne.

Samtidig med det kan vi jo se, at Enhedslisten foreslår, at det danske politi skal nedlægges, fordi de som regel bare er højrefløjens forlængede arm. Det er jo det, vi i hvert fald har kunnet læse os frem til på Enhedslistens hjemmeside; jeg ved ikke, om det er blevet fjernet siden hen. Men hvad kommer der i stedet for politiet?

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:15

Pernille Skipper (EL):

Altså, jeg kan berolige spørgeren med, at Enhedslisten ikke har fremsat noget forslag eller har noget ønske om at nedlægge politiet. Jeg kan høre, at ordføreren formentlig har fået gengivet, hvad der står i Enhedslistens principprogram, og så synes jeg, ordføreren skal læse det igen selv. Enhedslisten har ikke noget ønske om at nedlægge politiet.

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den sidste spørger er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Karina Adsbøl (DF):

Det var da betryggende, at man ikke ønsker at nedlægge politiet. Skal jeg forstå ordføreren sådan, at ordføreren bifalder, at de sager på nuværende tidspunkt er sat i bero?

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:16

Kl. 18:16

Pernille Skipper (EL):

Altså, jeg vil svare sådan, at jeg da på ingen måde bifalder, at der bliver begået kriminalitet, heller ikke af 14-årige eller yngre mennesker. Men jeg bifalder, at man har valgt at sætte sagerne i bero, fordi der er en udsigt til, at de ikke kan gennemføres. Det er simpelt hen spild af den unges – hvad skal man sige? – tid og evner, at vedkommende skal trækkes igennem starten af en strafferetlig sag, som ikke kan blive afsluttet.

Så bifalder jeg også, at man har valgt at tage hånd om de unge på en anden måde.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 18:17

Karina Adsbøl (DF):

Så forstår jeg det sådan, at ordføreren også bifalder, at ofrene sidder tilbage med en følelse af afmagt, de sidder der og kan ikke gøre noget som helst. Det må ordføreren jo også bifalde.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:17

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil give spørgeren fuldstændig ret i, at vi kunne blive bedre i Danmark til at lave offerrådgivning, vi kunne blive bedre til at bruge konfliktråd, som gennem forskning har vist sig at være noget af det allermest effektive, for så vidt angår ofrenes muligheder for at komme videre. Det kunne vi sagtens blive bedre til. Og det synes jeg sådan set også vi skal blive.

Jeg tror ikke på, at man som offer for en forbrydelse får det bedre af, at den kriminelle unge kommer ind i et strafferetligt forløb, hvor sandsynligheden for, at der ikke bliver taget hånd om den kriminelle løbebane på en tilstrækkelig måde, er til stede. Det tror jeg ikke man får det bedre af som offer.

Til gengæld tror jeg, at man som offer har det rigtig godt, hvis man ved, at der bliver taget hånd om den kriminelle løbebane på en måde, at det sikres bedst muligt, at kriminaliteten ikke gentager sig. Og det mener jeg at man gør ved at sende børn ind i det sociale system, når de er kommet på kant med loven, og at man sikrer sig, at de får fritidsmuligheder, at de får en ordentlig uddannelse osv.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

På vegne af hr. Simon Emil Ammitzbøll skal jeg læse følgende op:

I bund og grund ser Liberal Alliance helst en større reformering af lovgivningen på det område, vi diskuterer i dag. Vi ønsker oprettelsen af et system, hvor den kriminelle lavalder sænkes til 12 år, men hvor det sker med den helt afgørende forudsætning, at Kriminalforsorgen deles i to: en for voksne og en for børn. Kriminalforsorgen for voksne bør have ansvaret for fængsler og sikkerhed, og Kriminalforsorgen for børn bør bestå af særligt uddannede pædagoger og andre fagfolk, der kan hjælpe straffede børn til et liv uden kriminalitet. Vi er klar over, at der ikke på nuværende tidspunkt er flertal for en sådan løsning her i Tinget. Derfor må vi tage udgangspunkt i de muligheder, der rent faktisk er til stede. I kraft af dette forslag er der mulighed for at undgå, at de 14-15-årige sættes i fængsel sammen med hærdede voksne kriminelle.

Det er fornuftig politik, og derfor har Liberal Alliance da også forpligtet sig på en forhøjelse af den kriminelle lavalder med aftalen om en bedre balance i rets- og udlændingepolitikken, og derfor vil vi også støtte dette lovforslag her i Folketinget.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lad mig med det samme afsløre, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det her lovforslag. Det er rigtigt, som nogle har været inde på, at Det Konservative Folkeparti oprindeligt var imod, at den kriminelle lavalder blev sat ned fra 15 år til 14 år. Det var vi, og vi har argumenteret imod ved flere lejligheder, og det har jeg også selv gjort, men vi blev overbevist om, at det var det rigtige at gøre, vi blev overbevist om, at det var nødvendigt at sætte den kriminelle lavalder ned til 14 år, og så gjorde vi det; så lagde vi stemmer til, at den blev ændret, og vi satte den ned til 14 år.

Men vi gjorde ikke bare det, og det er nok det, man skal huske. Samtidig gjorde vi det, at vi havde et hav af tiltag af præventiv karakter og af forebyggende karakter. Vi fremsatte en historisk stor ungdomspakke, og vi afsatte mere end 700 mio. kr. til forebyggende tiltag – for det at nedsætte den kriminelle lavalder kan ikke stå alene. Det var ikke noget, man alene kunne gøre og så tro, at det løste problemerne. Det gør det selvfølgelig ikke. Så vi lavede en lang række tiltag af forebyggende karakter, plus vi fremsatte forslaget »Barnets Reform«, som går ud på, at man sætter ind meget, meget tidligt, også tidligere end de 15 år, tidligere end de 14 år, ja, på så tidligt et tidspunkt, at det er der, hvor man allerede første gang kan se: Hov, her er noget, der er ved at køre af sporet. Det er lige så vigtigt, for hvis man vil lave forebyggelse og præventive tiltag, skal man starte meget, meget tidligt.

Det skal altså ses i den sammenhæng, og det var i den sammenhæng, vi var med til at sætte den kriminelle lavalder ned. Det, vi så efterfølgende har kunnet konstatere, er, at det virkede. Det virkede rent faktisk. Hvis man spoler tilbage og kigger i svaret på spørgsmål nr. 500 i Retsudvalget fra sidste folketingssamling, vil man kunne se, at 6 eller 7 måneder efter, den kriminelle lavalder blev sat ned, kunne man simpelt hen konstatere en halvering af antallet af kriminelle handlinger begået af 14-årige i Østjyllands politikreds. Da man spurgte ind til, om man der havde gjort en særlig indsats eller lignende, var svaret: Næh, det havde man egentlig ikke. Den eneste forklaring, man havde, på, at der var sket en halvering, var, at man havde nedsat den kriminelle lavalder til 14 år.

Hvad var det, der skete? Det fik en meget, meget stor præventiv effekt forstået på den måde, at man alle steder i Danmark kom til at diskutere kriminalitet begået af børn og unge. For diskussionen om en nedsættelse af den kriminelle lavalder medførte jo meget, meget

omfattende diskussioner, og jeg tror på, at man ude i de små hjem, på institutioner, skoler og alle mulige steder forholdt sig til det her og fik en diskussion, ikke kun af den kriminelle lavalder, men i det hele taget af kriminalitet begået af børn og unge. Derfor havde det en præventiv effekt, og derfor var det heller ikke kun de 14-åriges kriminalitet, der faldt; det var alle unges kriminalitet, der faldt, for pludselig var der fokus på det, pludselig var det noget, man diskuterede, det var noget, man begyndte at forholde sig til. Kriminalitet var ikke bare ligegyldigt. Det var noget, man forholdt sig til, og derfor så vi den meget markante nedgang i kriminalitet begået af unge under 18 år – og den falder stadig væk. Den falder så meget, at vi den dag i dag står med ledige pladser på de sikrede institutioner. Jeg kan huske, at det var et kæmpe tema for 1½-2 år siden her i Folketingsalen, at der var for få pladser på de sikrede institutioner. I dag er kriminaliteten så lav, at der er ledig kapacitet.

Vi kan konstatere, at Danmark er det land i hele verden, der har færrest fængslede pr. 10.000 indbyggere – o.k. overgået af Færøerne, men ellers. Hvorfor har vi så få, der er fængslet? Det er, fordi vi sætter ind første gang og hver gang, og fordi vi sørger for, at det har konsekvens, når man laver kriminalitet, at man bliver bevidstgjort om, at det har en konsekvens, og at man derfor holder op med at lave kriminalitet. Derfor har vi så flot en statistik med det laveste antal fængslede pr. 10.000 indbyggere i hele verden. Det virker. Den politik, den borgerlige regering har ført, har virket – ikke nødvendigvis de enkelte tiltag isoleret set; jeg tror, det er helheden.

Til trods for at det er et faktum, at kriminaliteten falder og falder, er det imponerende, at risikoen for at blive udsat for vold er den laveste i 40 år. Bare for at tage ét faktum, er der jo ikke en eneste kriminolog, der har kunnet formå sig til at sige, at det er den politik, der er blevet ført igennem 10 år af den tidligere regering. Nej, det er alle mulige andre ting. Det er alle mulige andre ting. Det er farven på busserne i byerne, det er alt muligt andet, der er årsag til, at kriminaliteten falder. Det er simpelt hen imponerende. Jeg vil på nuværende tidspunkt, hvor vi har fået en ny regering, godt vædde på, at kriminologerne vil begynde sige, at det er alle de tiltag, regeringen laver, der virker. Bare vent og se.

Må jeg lige afslutte med at sige, at noget af det, som jeg synes er rigtig godt, er, at frykten for at blive udsat for en kriminel handling er i dag under 30 pct. Da hr. Poul Nyrup Rasmussen var statsminister i den socialdemokratisk ledede regering, var frykten over 70 pct. Der er sket noget på 10 år, og det er vi stolte af.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og der er to spillere. Hr. Ole Hækkerup fra Socialdemokraterne med en kort bemærkning.

Kl. 18:25

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det tror jeg hr. Tom Behnke og jeg er helt enige om, altså at det oprindeligt jo var et konservativt synspunkt, at man ikke skulle sænke den kriminelle lavalder, og så kom der en finanslovforhandling forbi, hvor Dansk Folkeparti så fik den indrømmelse i finanslovforhandlingen, at man skulle sænke den kriminelle lavalder til 14 år, og siden skete der så det, at De Konservative blev tilhængere af den sænkelse af den kriminelle lavalder, som man sådan set i første omgang var blevet tvunget til at leve med i sådan en politisk aftale.

Så skal jeg bare spørge: Hvad nu – gud forbyde det og alt det der – hvis man på et tidspunkt igen sidder med et VKO-flertal og Dansk Folkeparti kommer i en finanslovforhandling og siger, at nu vil de gerne have den kriminelle lavalder sænket til 13 år eller til 12 år, hvad skulle egentlig begrunde, at De Konservative ikke igen vil sige: Pokkers, den indrømmelse må vi tage! og et år senere: Nej, det var søreme egentlig dejligt, nu er det blevet ægte konservativ politik?

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:26

Tom Behnke (KF):

Jeg ved jo ikke, hvordan forholdene er i den nye regering, men jeg kan sige, at i den borgerlige regering var det ikke sådan, at man var tvunget til at gøre noget. Der stod det en frit for at sige: Det dér er vi ikke med på. Og så blev det ikke til noget. Så enkelt var det dengang. Det kan godt være, at tiderne har ændret sig; det kan godt være, at man i dag tvinger hinanden til at gå med til noget – det indtryk kan man godt få – men sådan var det ikke dengang.

Det, der var sagen – hvis man nu lige husker tilbage – var, at Dansk Folkeparti ønskede den kriminelle lavalder sat ned til 12 år. Det sagde vi blankt nej til, og det siger vi stadig væk nej til. Vi siger også nej til at sætte den ned til 13 år. Med en faglig, saglig og grundig diskussion omkring den kriminelle lavalder og kriminalitet begået af 14-årige, især den meget grove kriminalitet begået af 14-årige, blev vi overbevist om, at det er nødvendigt at sætte den ned til 14 år. Det gjorde vi, og det har haft en enormt positiv effekt. Kriminaliteten falder, og vi ser, at den meget alvorlige grove kriminalitet begået af 14-årige stort set er forsvundet. Så det har haft en effekt, og derfor står vi ved det, vi dengang vedtog, og det står vi stadig væk ved den dag i dag.

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 18:28

Ole Hækkerup (S):

Jo, men så lad mig prøve at spørge hr. Tom Behnke på en lidt anden måde. Jeg kan nu forstå, at det kommer til at blive en konservativ mærkesag i forbindelse med det næste folketingsvalg, at man vil have sænket den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år. Kan hr. Tom Behnke udelukke – hvis man skulle få magt, som man har agt – at De Konservative ikke på et tidspunkt vil gennemføre en yderligere sænkelse af den kriminelle lavalder?

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:28

Tom Behnke (KF):

Ja, det kan jeg garantere. Men jeg tror også godt, jeg vil tilføje, at jeg vil være i tvivl om, hvorvidt vi, når vi får regeringsmagten igen, så vil fremsætte et nyt forslag om at sætte den kriminelle lavalder fra 15 år ned til 14 år, for man skal også passe på med, at man ikke cykler den her aldersgrænse op og ned, hver gang der bliver skiftet regering. Det synes vi Konservative ikke er hensigtsmæssigt, altså, det nytter ikke noget, at vi på den måde skalter og valter med det og kører det op og ned. Det giver for meget uro og for meget støj.

Men jeg vil ikke udelukke, at situationen, når vi får regeringsmagten igen, kalder på, at man bliver nødt til at gøre det. Det vil jeg ikke udelukke. Men at stå i dag og garantere det ene eller det andet vil jeg simpelt hen ikke, for det afhænger af, hvordan situationen er til den tid. Det kan jo være – det er ikke sket før, men det kan være, det sker nu, – at den socialdemokratisk ledede regering rent faktisk formår at holde kriminaliteten nede og trygheden i befolkningen oppe. Det er muligt – det er ikke sket før, men det er muligt – at det er nye tider, og så vil der ikke være nogen grund til at gøre det. Men går det, som det plejer at gå, vil kriminaliteten stige, og det vil blive

mere råt, og frygten for kriminalitet vil stige igen, og så kan det godt være, det bliver nødvendigt at lave et tiltag, når vi får regeringsmagten igen.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og den næste spørger er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 18:29

Pernille Skipper (EL):

Jeg bliver en lille smule forvirret over ordførerens store tale om, at det her har virket. Jeg står med en artikel fra Information i hånden, hvori Allan Aarslev fra Østjyllands Politi, som jeg mener er den selv samme politikreds, som ordføreren refererer til – han er leder af den kriminalpræventive sektion – siger: Den kriminelle lavalder blev primært sænket for at gøre noget ved de meget få tilfælde af grove forbrydelser, som 14-årige står bag. Men sænkningen betyder frem for alt, at vi nu bruger mange flere kræfter på at tage os af småting.

Han kan altså ikke genkende billedet af, at det har haft den her præventive effekt, som ordføreren mener den har haft. Man må også samtidig sige, at ordføreren vel også er med på, at selv om den kriminelle lavalder kommer tilbage til 15 år, bliver det jo ikke sådan, at der ikke bliver taget hånd om 14-årige, hvis de begår kriminalitet.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:31

Tom Behnke (KF):

I stedet for at forholde sig til tilfældige avisudklip skulle man prøve at forholde sig til svaret på spørgsmål 500 fra sidste folketingsamling, og det ligger på Retsudvalget, alm. del. Man kan søge det på nettet. Der er Østjyllands Politi af Justitsministeriet blevet bedt om en udtalelse, og der foreligger en officiel udtalelse fra Østjyllands Politi. Prøv nu at læse den. Og så kan man der se, hvad det er, der er sket i forhold til antallet af kriminelle handlinger, og hvad forklaringen er på det.

Men det er rigtigt, at samtidig med det, vil man jo også være nødt til, når man sætter den kriminelle lavalder ned til 14 år, at tage hånd om det, når 14-årige laver mere bagatelagtig kriminalitet, selvfølgelig må man det. Men oftest vil det jo så have den konsekvens, at de, når der er tale om bagatelagtig kriminalitet, får en advarsel eller lignende. Men selvfølgelig udvider man området, når det er sådan.

Men det, der er sagen, er, at man skal gå ind og få læst på de papirer, der ligger, og se på den dokumentation, der er. Det kunne også være, at man skulle sende det svar til nogle af kriminologerne, altså nogle af dem, der sidder i Justitsministeriets Forskningsenhed, og så lade dem læse lidt på lektien.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning igen fra fru Pernille Skipper.

Kl. 18:32

Pernille Skipper (EL):

Det er sjovt nok, at ordføreren siger det, for mit næste spørgsmål drejer sig jo om Justitsministeriets Forskningsenhed, som i marts 2011, altså under den tidligere regering, sagde, at der ikke har været nogen effekt af nedsættelsen af den kriminelle lavalder, for så vidt angår den kriminalitet, hvor 14-årige er registreret som muligt skyldige.

Mener ordføreren, at Justitsministeriets Forskningsenhed tager fejl, når de opgør antallet af sager, hvor 14-årige har været registreret som muligt skyldige?

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:32

Tom Behnke (KF):

Nej, det tror jeg bestemt ikke. Men der er kæmpe forskel på, hvem der er dømt skyldig, hvem der er sigtet, hvem der er blevet anmeldt, og hvem der rent faktisk har begået kriminalitet. Det er fire forskellige tal.

For når vi ser på, at f.eks. volds kriminaliteten er den laveste i 40 år, så er der nogle, der siger, at nej, for antallet af anmeldelser er da steget. Ja, men det er jo, fordi der har været så meget fokus på, at vi ikke vil finde os i, at der bliver slået på tæven, når vi går en tur i byen. Derfor anmelder man meget mere hyppigt i dag. Men det er jo et tal på et stykke papir. Det, der er interessant for borgerne derude i samfundet, er jo, hvad risikoen er for at blive udsat for en kriminel handling. Hvad er risikoen for at blive udsat for vold? Den er den laveste i 40 år. Det er jo derfor, at trygheden i befolkningen i dag er enormt stor. Der er en enorm tryghed, og det har den borgerlige regering sørget for på 10 år. Det er vi stolte af.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 18:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at takke partierne for deres indlæg og den debat, vi jo har haft i dag i forbindelse med lovforslaget. Det, der som bekendt er hovedpointen med lovforslaget, er, at der nu gøres op med nedsættelsen af den kriminelle lavalder til 14 år, som blev gennemført af den tidligere regering i 2010 uden tilstrækkelig saglig fundering. De nuværende regeringspartier tilkendegav allerede i forbindelse med beslutningen om at nedsætte den kriminelle lavalder meget, meget klart, at vi igen ville sætte den op til 15 år, hvis vi fik mulighed for det, og det er det, vi nu gør med det lovforslag, som har været til debat i dag. Og hvorfor gør vi det?

Jo, det gør vi, fordi det, som det helt grundlæggende handler om, er spørgsmålet om, om man mener, at børn skal behandles som voksne kriminelle. Det mener vi i regeringen ikke de skal, og jeg er glad for at kunne konstatere, at der i dag er bred opbakning til det i Folketinget. Når det er sagt, er det selvfølgelig også klart, at børn, selv om de skal have lov til at være børn, jo så ikke skal have lov til at begå kriminalitet, uden at samfundet reagerer. Derfor fremgår det også meget, meget klart af regeringsgrundlaget, at det, hvis der er noget, regeringen agter at sætte ind over for, så er ungdomskriminaliteten.

Senest er det jo bl.a. kommet til udtryk i et meget stærkt fokus på den kriminalitet, der stadig finder sted i vores udsatte boligområder, hvor vi har for mange unge, som begår kriminalitet. For vi skal selvfølgelig sørge for, at myndighederne har muligheder for at sætte ind over for den kriminalitet, som begås af unge, og derfor stopper det for regeringens vedkommende ikke her, og derfor fortsætter vi indsatsen for at sikre, at vi både får forebygget og bekæmpet ungdomskriminaliteten.

Så jeg vil gerne takke ordførerne for den debat, vi har haft i dag. På sin vis minder den jo om den debat, vi havde, da den tidligere regering – mod anbefalingerne fra sin egen Ungdomskommission – valgte at nedsætte den kriminelle lavalder. I dag er der kommet en ny regering, som på det her område vælger at følge den tidligere re-

gerings Ungdomskommissions anbefalinger og vælger at hæve den kriminelle lavalder, så den igen er 15 år. Hvad er det så, der nu sker?

Ja, det, der sker, er jo det, som også har været en del af debatten, nemlig at anklagemyndigheden i forbindelse med de her sager, som omhandler 14-årige unge, nu vil sørge for at underrette de sociale myndigheder, således at de sociale myndigheder kan tage sagerne på sig og kan tage hånd om de unge. Der er jo allerede i dag en bred vifte af muligheder inden for den sociale lovgivning, altså fra, at de i de mildere sager bliver pålagt kontaktpersonordninger, til at det i de grovere sager, som også har været omtalt i dag, kan være egentlige tvangsanbringelser i institutioner, og nu er det vigtigt, at man hører efter, nemlig i øvrigt fuldstændig de samme typer af institutioner, hvor vi i dag anbringer 14-årige, der idømmes frihedsstraffe. Så sandheden er den, at spørgsmålet grundlæggende handler om, om vi her i Folketinget mener, at børn skal behandles som kriminelle voksne, og det mener regeringen ikke de skal.

Regeringen har allerede arbejdet med – og vil fortsat gøre det – en ambitiøs indsats over for ungdomskriminaliteten og med at forebygge, at unge overhovedet havner i kriminalitet. Det mener vi er vejen frem. Samtidig skal vi selvfølgelig sikre, at de sager, som nu er under opsejling, bliver behandlet af de sociale myndigheder, og at disse myndigheder tager sig af de unge. Det kan eksempelvis selvfølgelig også betyde, at vi fortsat vil se unge, som vil skulle tvangsanbringes på institutioner, og det vil typisk være i de grovere sager.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til justitsministeren. Der er to spørgere. Fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti, med en kort bemærkning.

Kl. 18:38

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om, hvad ministeren synes man skal gøre ved en 14-årig, der har sat en hobbykniv mod en jævnaldrendes hals og truet vedkommende på livet. Hvad synes ministeren man skal gøre ved sådan en type? Er det en genopdragelsesrejse i kano til Finland, eller er det på institution, hvor nogle pædagoger siger, at det nok ikke var så godt? Hvad er det, man helt præcist skal gøre?

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 18:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det vil de sociale myndigheder afgøre, det er deres kompetence, og jeg er helt sikker på, at taler vi om grove tilfælde, bliver der også taget hånd om det. Forsøget på at udstille det her som noget med, at man sidder i rundbordssamtaler med unge, der har været ude i grov kriminalitet, mener jeg giver et forkert billede af det. De her sager bliver taget meget alvorligt, og det afspejles selvfølgelig også i de sociale og retslige sanktioner, som de sociale myndigheder kan iværksætte.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Pia Adelsteen med en kort bemærkning.

Kl. 18:39

Pia Adelsteen (DF):

Men det, jeg hører man siger, er: Jamen det er så pædagoger, der ligesom skal afgøre, hvad den rigtige konsekvens af noget, der i hvert fald set med mine øjne er strafbart, skal være, og pyt med, at offeret måske mener, der skal være en slags straf. Selvfølgelig skal der være

forskel på straf. Men hvis en 14-årig tager en hobbykniv, sætter den mod en jævnaldrendes hals og truer vedkommende på livet, så er det nu en pædagog der skal sidde og sige: O.k., jeg mener, den og den sanktion er det, der er det rigtige. Det er det, justitsministeren siger.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 18:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er de sociale myndigheder, der tager sig af de her spørgsmål. Det foregår fuldstændig på de præmisser, som det i øvrigt hidtil er foregået på. Og er der behov for, at man tvangsanbringer de her unge, som man jo næppe kan afvise at der her vil være grundlag for at gøre, ja, så bliver det selvfølgelig gjort. Sagerne bliver taget meget, meget alvorligt.

Det grundlæggende spørgsmål er: Mener vi i Folketinget, at børn skal behandles i straffesystemet som voksne kriminelle? Det er det, der er det grundlæggende spørgsmål, og det er det, som den tidligere regerings egen kommission, Ungdomskommissionen, anbefalede ikke skulle finde sted, det er det, som bl.a. Det Konservative Folkepartis ordfører tidligere her i dag har vendt sig kraftigt imod, og det er det, som regeringen nu vælger at ændre. Hvorfor? Det er, fordi vi mener, det er den forkerte vej at gå. Det er ikke den rigtige måde at behandle børn på, som er havnet i så alvorlige problemer.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det er nu hr. Karsten Lauritzen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 18:41

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren er enig i fru Anne Baastrup's udsagn om, at man med den nugældende lovgivning smider børn i fængsel, og om justitsministeren vil redegøre for, hvordan det i så fald ændres med denne lovgivning.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 18:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg forstod debatten med fru Anne Baastrup, så talte fru Anne Baastrup bl.a. om de 16-17-årige. Det er jo rigtig nok, at når man læser regeringsgrundlaget, kan man se, at noget af det, regeringen lægger vægt på, når det handler om at bekæmpe ungdomskriminaliteten, er, at vi bl.a. også skal sikre, at vi ikke har den type unge i vores fængsler, fordi det ved vi af al erfaring at der ikke kommer noget godt ud af.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg forstår det, justitsministeren svarer, sådan, at det, fru Anne Baastrup var inde på, overhovedet ikke har noget med det her lovforslag at gøre, som jo alene handler om den kriminelle lavalder og ikke om, hvordan de unge på 16-17 år bliver behandlet i systemet.

Jeg bliver nødt til at spørge, om justitsministeren anerkender den pointe, der kan være i, at hvis man er 14½ år, er der mindre retssikkerhed i, at man med det forslag, der ligger her, idømmes en eller anden sanktion af en kommune eller en socialrådgiver, end i den si-

tuation, at det er ved en domstol, hvor man har en advokat osv. Er der ikke mere retssikkerhed i det nuværende system for den 14-årige, end der er i det system, som justitsministeren advokerer for og vil indføre med lovforslaget her i dag?

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Justitsministeren.

Kl. 18:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige det på den måde, at det her spørgsmål helt grundlæggende handler om, hvorvidt vi mener, at børn skal behandles i det system, som vi behandler kriminelle voksne i. Det mener regeringen ikke. Hvorfor gør vi ikke det? Det gør vi ikke, fordi vi mener, at problemerne med de her børn, som begår kriminalitet, skal håndteres på en anden måde. Det mener vi ret beset er den bedste måde at komme de ulyksaligheder, som mange af de her unge er havnet i, til livs.

Det betyder ikke, at der ikke skal være konsekvens af den type adfærd og kriminelle gerninger. Det kommer til at ske i det socialretlige system, hvor der i de grovere tilfælde vil være muligheder for tvangsanbringelser på sikrede institutioner – fuldstændig, som vi kender det i dag. Det er den samme type institutioner, som vil blive anvendt. Det er jeg sådan set meget tryk ved.

Det handler ene og alene om, hvorvidt vi mener, at børn skal behandles i et system, hvor vi i forvejen også behandler voksne kriminelle, og det mener regeringen altså ikke.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ja, og så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti, kort bemærkning.

Kl. 18:44

Karina Adsbøl (DF):

Nu har vi hørt i dag, at den nye regering lytter rigtig meget til borgerne. Jeg står her med en Rambøllundersøgelse fra Jyllands-Posten, hvor der står, at 91 pct. af vælgerne er imod, at den socialdemokratiske ledede regering vil hæve den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år. Hvordan forholder ministeren sig til det?

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 18:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi er helt overbeviste om, at vi er på rette spor, når det handler om at finde de bedste muligheder for at sikre, at vi får bekæmpet ungdomskriminaliteten på den rigtige måde. Det er det, der jo også er kernen i det her forslag – det er i øvrigt det, der fremgår af regeringsgrundlaget – nemlig at ud over, at vi gør, som den tidligere regerings egen Ungdomskommission anbefalede, nemlig at fastholde den kriminelle lavalder på 15 år, sætter vi massivt ind i forhold til at forhindre ungdomskriminaliteten i at florere.

For sandheden er jo den, og det er jo rigtig nok, som hr. Tom Behnke sagde tidligere, at sjældent har vi været i en situation, hvor så mange unge har et liv uden for kriminalitet, og det er ganske udmærket. Jeg tror nu nok, at man skal passe på med sådan selv at hæve fanen for højt, i forhold til hvem der har ansvaret og kan tage roserne for det, men sandheden er den, at det er det, der er tilfældet.

Problemet er jo bare, at hvis man vælger at fastholde en indsats, som har en forkert indgang til, hvordan man løser problemerne, får man jo ikke fat i dem, som udgør et af de helt centrale problemer, når man taler om ungdomskriminalitet, nemlig den hårde kerne af

unge. Dem har den tidligere regering ikke fået godt nok fat i, og det er det, som den nuværende regering agter at tage fat på med en bredspektret indsats, med hensyn til hvordan man bekæmper ungdomskriminaliteten.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 18:46

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er glad for, at ministeren anerkender, at det har haft en effekt, alt det her. Det var jo også det, der var meningen. Jeg er også glad for, at ministeren har lyttet til hr. Tom Behnke, for jeg synes også, hr. Tom Behnke sagde mange fornuftige ting. Men hvordan forholder ministeren sig til, at der er nogle sager, som bortfalder, og hvad med ofrene i de sager, der bortfalder, som vi har hørt om i medierne?

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 18:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, der sker, er, som jeg sagde tidligere, at anklagemyndigheden vil underrette de sociale myndigheder, som jo så får tid til at vælge, hvad der skal til i forhold til den enkelte unge. I de grovere sager kan det være en anbringelse på en institution, i øvrigt den samme institution, som vi ser bliver anvendt i dag under det nuværende regime. Det er det, der vil ske.

Derudover synes jeg, det er værd lige at være opmærksom på, at det jo ikke er sådan, at efterforskningen af de her sager stopper. Det er der jo ikke tale om. Der er tale om, kan man sige, at tiltalerejsningen og straffuldbyrdelsen bliver sat i bero, fordi vi vedtager den her lovændring. Men konsekvensen vil jo stadig væk være der via det sociale system, hvor man vil sikre, at den unge så i grovere tilfælde vil blive placeret i en institution, en anbringelse i en sikret institution. Den mulighed er der stadig væk også i det her system. Det er helt det samme.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den sidste spørger på nuværende tidspunkt er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg skal lige høre justitsministeren om det der med, at man ikke skal behandle 14-årige som kriminelle voksne, og høre justitsministeren om, hvordan man i dag behandler en 15-årig, der begår den samme forbrydelse, som en 14-årig gør?

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 18:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det har hr. Bent Bøgsted jo fuldstændig fanget. Det er jo derfor, at vi hæver den kriminelle lavalder. Vi mener ikke, at 14-årige hører til i det her system. Det er jo det, der er hele pointen, og det er derfor, vi hæver den. Så derfor er der sådan set ikke noget nyt i det. Vi hæver den kriminelle lavalder, således at skillelinjen i stedet for at gå ved 14 år går ved 15 år fremover.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Det er udenomssnak, når vi kigger på, hvordan man behandler de 15-årige. En 15-årig, der begår en kriminel handling, kommer jo ikke fængsel med voksne. De kommer jo på institutioner. De kommer under forsyng. Det er det her med, som ministeren siger, rundbords-samtaler. De kommer jo ikke ind at sidde i et fængsel med voksne kriminelle. Jeg har ikke hørt om ret mange tilfælde, hvor de kommer til at sidde i et fængsel med voksne kriminelle. De kommer ind på en institution, og der er nogle pædagoger eller behandlere, der tager sig af de unge der. Det er det, der skal ske med en 14-årig. Der er aldrig en eneste, der har snakket om, at en 14-årig skal ind at sidde i et fængsel sammen med voksne kriminelle. Det er da ikke det, der er sket med dem, der er blevet straffet.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ikke andet at sige til det, end at regeringen med det her forslag ønsker at hæve den kriminelle lavalder til 15 år, og det gør vi fuldstændig i forlængelse af den tidligere regerings egen ungdoms-kommission og de anbefalinger, der kom fra den. Det var derfor, jeg startede med at sige, at den ændring, den tidligere regering lavede, bestemt ikke var funderet på saglige anbefalinger. Tværtimod, den var helt uden den type anbefalinger, sågar fra dens egen ungdoms-kommission. Vi ønsker altså at tilbageføre den kriminelle lavalder dertil.

Det, der sker, er, at så vil det være det sociale system med dets spændvidde af forskellige initiativer, som vil overtage, og det er lige fra den mildere del, som det jo er i dag, og til den grovere del, som kan være tvangsanbringelse på institutioner. De muligheder vil være der, og så vil det jo ikke være sådan, at der bare være frit slaraffen-land for børn under 15 år, selv om man hæver den kriminelle lavalder. Overhovedet ikke, det er jo det, der er hele pointen i det, som regeringen har fremlagt i øvrigt, nemlig at der selvfølgelig også her skal sættes ind, så vi også får stoppet kriminalitet begået af unge under den kriminelle lavalder.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:49 Det sidste punkt på dagsordenen er:
16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:
Forslag til folketingsbeslutning om afbureaukratisering og for-
enkling af regler for frivilligt arbejde.
Kl. 18:49 Af Benedikte Kiær (KF) og Mai Henriksen (KF).
(Fremsættelse 08.11.2011).

Kl. 18:51

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:52

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at forudsætningen for et stærkt samfund er, at vi har et stærkt civilsamfund, hvor man tager ansvar for hinanden, og hvor så mange mennesker som overhovedet muligt vil engagere sig, udføre frivilligt arbejde, tage vare på hinanden og sørge for, at det, man kan kalde social kapital og sammenhængskraft, spiller en vigtig rolle i vores samfund.

Derfor er det også regeringens grundlæggende holdning, at man skal påskønne og anerkende den enorme indsats, som rigtig, rigtig mange mennesker yder i det frivillige arbejde allerede i dag. Derfor indgår det også i vores regeringsgrundlag, at vi som regering vil arbejde for at gøre det lettere og nemmere at være frivillig i Danmark. Derfor skal der ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi fra regeringens side gerne vil give det frivillige Danmark gode betingelser for det arbejde, der udføres.

Det betyder selvfølgelig også, at alle skal kunne deltage i det frivillige arbejde. Det er vigtigt, at mennesker, der er på arbejdsmarkedet, bidrager. Det er vigtigt, at ældre, der måske har fået god tid, fordi de er trådt ud af arbejdsmarkedet, fortsat yder en uvurderlig indsats. Det er vigtigt, at unge undervejs i studier og uddannelse tager ansvar for hele Danmark. Men det er selvfølgelig også vigtigt, at mennesker, der af den ene eller den anden årsag står uden for arbejdsmarkedet, får muligheden for at udfylde en rolle.

Når vi fra regeringens side trods denne indledning ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag, er det, fordi forslaget i vores øjne går for vidt. Der lægges eksempelvis op til, at alle regler, hvad angår dagpengemodtagere og andre, fjernes, og at man også skal kunne udføre frivilligt arbejde på virksomheder.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi efterstræber en balance på det her område. På den ene side skal vi fremme det frivillige Danmark, og det skal i den forbindelse også være muligt at kigge på de regler og det regelsæt, der i dag omgiver det frivillige Danmark. Men på den anden side skal det selvfølgelig også være sådan, at vi har et arbejdsmarked, der fungerer på ordentlige vilkår.

Der lægges med forslaget op til, at personer, der modtager offentlig forsørgelse, skal kunne udføre frivilligt arbejde på det almindelige arbejdsmarked, både inden for stat, region og kommune og private virksomheder. Og det vil sige, at der med forslaget her lægges op til, at det frivillige arbejde ikke længere målrettes de frivillige organisationer.

Det synes vi er en forkert vej at gå. Vi har en mangfoldighed – som vel nærmest er uden sidestykke – af frivillige organisationer i Danmark. Det, jeg i hvert fald ofte har hørt gengivet, er, at vi er et af de folkefærd, der laver allermest frivilligt arbejde, når man tager i betragtning, at det mest almindelige i Danmark heldigvis er, at både mænd og kvinder er på arbejdsmarkedet. Og vi har en meget, meget fin tradition for både selvejende institutioner og frivillige organisationer og også tradition for et samarbejde mellem det frivillige og det offentlige Danmark. Men at tillade frivilligt arbejde som en del af det almindelige arbejdsmarked vil vi gerne advare imod.

Som regering mener vi ikke, at dagpenge og andre overførselsindkomster skal kunne anvendes som offentlig aflønning for en helt almindelig arbejdsindsats eller en sammenlignelig arbejdsindsats, hverken i offentlige eller private virksomheder.

For mig er frivilligt arbejde ikke det, at man arbejder gratis. For mig er frivilligt arbejde, at man engagerer sig i sit civilsamfund. Vi ønsker fra regeringens side ikke, at man ender i en situation, hvor man har et regelsæt, der bakker op om, at arbejdsløse skal arbejde gratis i job, som de egentlig burde have løn for. Reglerne om frivilligt, ulønnet arbejde skal derfor i vores øjne fortsat bygge på en balance mellem de forskellige hensyn, der er; det vil først og fremmest sige hensynet til ønsket om at udføre et stykke meningsfyldt, frivilligt arbejde, hensynet til formålet med de offentlige ydelsessystemer, herunder at man skal stå til rådighed for det danske arbejdsmarked, og selvfølgelig også hensynet til det generelle arbejdsmarked.

Sagt med andre ord er vi positivt indstillet over for, om man også med regelændringer kan understøtte, at de mennesker, der gerne vil gøre en frivillig indsats, også kan gøre det, mens de er på dagpenge. Men vi ønsker omvendt ikke, at det frivillige Danmark skal fortrænge det almindelige arbejdsmarked, hverken i frivillige organisationer eller andre steder.

Kl. 18:57

Egentlig kan man vel sige, at vi fra regeringens side synes, at det er vigtigt at holde fast i det, man kan kalde det klassiske, frivillige arbejde, altså der, hvor man i sin fritid vælger at gøre en indsats for det samfund, man er en del af, hvor man vælger at tage et personligt ansvar for andre menneskers velbefindende, hvor man målrettet hjælper mennesker, der måske står i en svær livssituation, eller hvor man understøtter børn og unge i f.eks. at dyrke idræt.

I den forbindelse er det også vigtigt for mig at sige, at når man modtager en offentlig overførselsindkomst i dag, kan man udføre frivilligt arbejde helt ubegrænset, hvad angår f.eks. det at være besøgsven, at være leder i idrætsverdenen, at være indsamler til nødhjælp eller julehjælp til børn, der vokser op i fattigdom, eller andre gode formål. Men når der er tale om ulønnet arbejde, altså om en decideret arbejdsindsats for frivillige organisationer, og dermed arbejde, som kan sammenlignes med almindeligt arbejde, bliver man nødt til, synes vi, at have en balance og dermed også nogle grænser og regler for, hvor meget frivilligt arbejde folk kan lave.

Vi har valgt i regeringen, at det er social- og integrationsministeren, som har fået den gode, dejlige opgave at gå i dialog med det frivillige Danmark om, hvordan vi fra regeringens side kan understøtte det enorme arbejde, der pågår derude, et arbejde, som måske kan udvikles endnu mere. Den dialog er der nu taget fat på.

Jeg synes, at beslutningsforslaget fra De Konservative er et vigtigt indspark i den debat. Jeg vil gerne takke for, at vi får muligheden for også her i dag at diskutere det frivillige Danmarks arbejdsvilkår. Men vi lægger altså op til en ordentlig drøftelse med det frivillige Danmark, og så vil vi på baggrund af den komme med et balanceret forslag fra regeringens side. Så tak for indsparket. Det lover godt, for jeg tror, at der tegner sig et politisk flertal i Folketinget for at understøtte det frivillige Danmark og også understøtte det mere, end der har været villighed til igennem de senere år.

Jeg vil lige henlede opmærksomheden på, at der er rigtig mange frivillige organisationer, der ofte har beklaget sig over det enorme bureaukrati, der er vokset frem omkring det frivillige Danmark igennem de senere år. Jeg tror, at hvis vi skal være enige om at give det frivillige Danmark gode arbejdsbetingelser, handler det om at passe på at udvikle rammerne for dem, der gerne vil lave frivilligt arbejde. Vi skal kigge på lovgivningen, på dokumentationen og bureaukratiet og vi skal se på, hvordan man i forbindelse med den mangfoldighed af puljer, der omgiver det frivillige Danmark, kan gøre det lettere at være frivillig.

Der er en række initiativer, som vi ønsker at tage fra regeringens side. Men nu vil vi altså, som jeg indledte med at sige, også gerne have en ordentlig drøftelse med det frivillige Danmark.

Kl. 19:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Der er en spørger, og det er fru Benedikte Kiær, Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 19:01

Benedikte Kiær (KF):

Tak for kommentarerne, selv om jeg trods alt er noget skuffet over, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Jeg kan høre i ministerens tale, at der er nogle misforståelser i forhold til forslaget, i forhold til det med, at forslaget ikke på nogen måde er målrettet de frivillige organisationer. De frivillige foreninger er jo sådan set nævnt i beslutningsforslaget, så jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor ministeren mener, at frivillige foreninger og frivillige organisationer ikke er en del af det her beslutningsforslag.

Det, jeg vil høre ministeren om, vedrører, at vi hører, at a-kasserne tolker reglerne meget forskelligt i dag, i forhold til hvad der er ulønnet arbejde og frivillige aktiviteter. Er der så ikke behov for, at man lader være med at lave den der skelnen mellem aktiviteter og ulønnet arbejde? For hvis a-kasserne tolker det forskelligt, er det jo med til at skabe forvirring og skabe utryghed, hvilket ifølge den frivillige verden gang på gang betyder, at der er personer, som afholder sig fra at udføre en frivillig aktivitet eller ulønnet arbejde.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det er helt relevant at se på, om der er en forskellig praksis ude i a-kasserne, og hvorfor den måtte være der, for det er selvfølgelig vigtigt, at der bliver vejledt på samme vis. Og jeg vil gerne sige, at hvis man er så uheldig, at man er ledig i en periode, er det da rigtig godt, at man laver frivilligt arbejde i stedet for eksempelvis passivt at være derhjemme. Omvendt vil jeg så gerne som beskæftigelsesminister insistere på, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, når man er ledig, hvad enten man er kontanthjælpsmodtager eller dagpengemodtager.

Det, jeg siger, er, at der skal findes en ordentlig balance, en bedre balance end den, der er i dag. For jeg tror godt, man kan være jobsøgende og stå til rådighed, samtidig med at man giver et godt bidrag til det frivillige Danmark, men det skal jo omvendt ikke være sådan, at vi ender i en situation, hvor der er mennesker, der ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet eller ikke søger arbejde, fordi de måske 37 timer om ugen er frivillige i en privat virksomhed eller i en offentlig virksomhed. Jeg synes, det er vigtigt, at vi, ligegyldigt hvor meget vi vil det frivillige Danmark, sørger for, at der er en balance, for vi må ikke tage initiativer, der fastholder folk i ledighed.

Kl. 19:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Benedikte Kiær for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:03

Benedikte Kiær (KF):

Nu begynder jeg at blive lidt bekymret for, hvorvidt ministeren overhovedet har læst beslutningsforslaget, for der står faktisk meget tydeligt og klart i beslutningsforslaget, at hvis man er ledig, skal man selvfølgelig følge de regler, man skal følge i forhold til at være ledig, og også være til rådighed for arbejdsmarkedet. Så det der med, at

man skulle udføre 37 timers ulønnet arbejde og derved ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet, er sådan set på ingen måde det, som fremgår af beslutningsforslaget.

En anden misforståelse er, at ministeren siger, at forslaget går for vidt i forhold til virksomheder. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad ministeren mener med det, for hvis der f.eks. er et privat opholdssted, som gerne vil indgå et samarbejde med en frivillig organisation og have nogle aktiviteter og derved noget frivilligt ulønnet arbejde, skal man så sige nej til det, afhængigt af om det er et privat opholdssted eller ej? Jeg synes, at det er ministeren, der går for vidt i forhold til at lægge begrænsninger for, hvor man kan udføre frivilligt ulønnet arbejde.

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:04

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg er ikke optaget af at lave begrænsninger for det frivillige Danmark, tværtimod. Jeg siger bare, at der skal være en ordentlig balance, for ligegyldigt hvad vi end omgiver vores ledige med, er det vigtigt, at det ikke er aktiviteter – ligegyldigt hvad formål de end måtte have – der fastholder folk i ledighed. Vi bliver nødt til at have som formål med alt det, der omgiver den ledige, at vedkommende kommer tættere på arbejdsmarkedet.

Jeg er af den overbevisning, at man godt kan lave frivilligt arbejde, samtidig med at man er aktivt jobsøgende, samtidig med at man står til rådighed, men jeg tror omvendt, at det er vigtigt, at der er en balance. Og det er den balance, som jeg meget gerne tager en diskussion om, også med det frivillige Danmark, og det er det, som socialministeren allerede har taget initiativ til. Jeg kunne måske spørge den anden vej, for det parti, der har fremsat beslutningsforslaget, havde jo regeringsmagten for ganske kort tid siden: Hvorfor gennemførte man det ikke, da man havde mandatet til det?

Kl. 19:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den næste spørger er hr. Hans Andersen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 19:05

Hans Andersen (V):

Tak for det. I Venstre ser vi også meget positivt på den store indsats, de frivillige yder i hverdagen, og det her beslutningsforslag giver jo anledning til netop at få drøftet, hvordan vi kan fjerne eventuelle snærende bånd, fjerne unødigt bureaukrati. Jeg læser her, at Susanne Larsen, formand for Frivillighedsrådet, peger på, at vi skal fjerne regler, som gør det svært at arbejde frivilligt, f.eks. dagpengeregler og regler på efterlønsområdet. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Er det ikke her, vi bør drøfte, om der er nogle unødvendige regler på det her område, for nu står vi her, og beskæftigelsesministeren er på talerstolen, og så er det vel det, vi eventuelt kan vende? Så kan ministeren følge Susanne Larsen her, eller er ministeren totalt afvisende?

Kl. 19:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er vel svært at påstå, at jeg er totalt afvisende, i og med at jeg har brugt hele min tale på at tilkendegive, at vi ønsker at diskutere det frivillige Danmarks vilkår. Det står i vores regeringsgrundlag; det er noget, der ligger de tre regeringsbærende partier på sinde.

Jeg kan også i parentes bemærke, at det jo er en sag, der har været rejst over for den tidligere regering, hvor partiet Venstre, som jeg erindrer det, var fuldstændig afvisende over for bl.a. at diskutere timereglerne på dagpengeområdet. Så der er da sket en udvikling, må man sige, for nu står der en minister på talerstolen, der ikke er totalt afvisende, og hvorfor skulle jeg som beskæftigelsesminister være det?

Jeg har da et kæmpestort ønske om, at så mange danskere som overhovedet muligt i de livssituationer, de nu måtte befinde sig i, udfører frivilligt arbejde. Jeg er selv vokset ud af det frivillige Danmark på forskellige niveauer og på forskellige områder, og det arbejde, der foregår der, bl.a. med børn og unge, er fuldstændig uvurderligt. Jeg vil slet ikke turde at tænke på et Danmark uden det frivillige islæt. Det er det, der udgør forskellen mellem, om vi bare er en stat, eller om vi er et samfund, hvor vi er mennesker, der hænger sammen. Så nej, hverken jeg som minister eller regeringen er afvisende, men vi har selvfølgelig et ønske om at have en meget, meget tæt dialog med det frivillige Danmark, så vi får indrettet reglerne til størst mulig gavn.

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:08

Hans Andersen (V):

Men det bekymrer mig lidt, at ministeren sådan set brugte størstedelen af sin taletid på at sige, at beslutningsforslaget ville være en forkert vej at gå i forhold til beslutningsforslaget, at vi skal holde fast i det klassiske frivillige arbejde, og at vi går for vidt, for det handler om at efterstræbe en balance. Jeg synes, der var mange ord, der handlede om, at man ikke synes om det her beslutningsforslag, men at vi nu skal afvente, at social- og integrationsministeren får talt med de frivillige. Altså, der er et meget tydeligt signal fra den frivillige verden om, at der inden for beskæftigelsesområdet er nogle regler, som vi bør se på. Er ministeren villig til at se på de her regler, eller skal vi afvente, at social- og integrationsministeren får talt med den frivillige verden?

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil gerne sige, at jeg altid er villig til at kigge på regler, og jeg skal måske gøre opmærksom på, at jeg som minister har overtaget et regelsæt fra den tidligere regering, og jeg er i fuld gang med at kigge på stort set alle regler, så det kommer selvfølgelig også til at gøre sig gældende på dette felt. Vi har igennem årene problematiseret den måde, man har håndteret det frivillige Danmark på med unødvendige krav af bureaukratisk karakter og måske også snærende bånd, hvad angår nogle gruppers deltagelse i frivilligt arbejde. Selvfølgelig skal det underkastes en diskussion, men naturligvis er det noget, en regering gør både i dialog med Folketingets partier – og det er vi startet på i dag takket være Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag – og selvfølgelig også med det frivillige Danmark.

Jeg vil dog stadig væk holde fast i, at det er rigtig, rigtig godt, hvis mennesker, der er ramt af ledighed, bruger deres ledighedsperiode til også at lave frivilligt arbejde, fordi der måske er ressourcer, der frigøres, fordi man ikke er på arbejdsmarkedet. Men det er samtidig vigtigt, at de mennesker, der modtager en offentlig ydelse og skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selvfølgelig gør det. Jeg vil i hvert fald være optaget af, at vi ikke tager initiativer, der fastholder

mennesker i ledighed, for det mener jeg bestemt ikke er vores opgave.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er endnu en spørger. Fru Mai Henriksen fra Det Konservative Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 19:10

Mai Henriksen (KF):

Det vil åbenbart ikke lykkes mig at få en mikrofon, som helt makker ret.

Det lader jo til, at vi er enige om rigtig, rigtig mange ting. Vi er enige om, at man skal stå til rådighed, hvis man er ledig. Ministeren har sagt, at hun ønsker at gøre det lettere at udføre frivilligt arbejde, og der er vi også enige. Og vi er endda også enige om, at der skal være en balance, sådan at ledige ikke tager job fra dem, som er i arbejde.

Men når nu Danmarks Idræts-Forbund siger, at lige nøjagtig denne regel, som vi Konservative nu foreslår fjernet, er en af de absolut største barrierer for at få flere til at udføre frivilligt arbejde, fordi de ledige eller efterlønnene simpelt hen er bange for at blive trukket i deres overførselsindkomster, gør det så ikke indtryk på ministeren?

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo det gør det, og det undrede mig, at den tidligere regering afviste den her diskussion igen og igen, og det er derfor, at jeg ikke på vegne af regeringen afviser den.

Selvfølgelig er det en politisk forpligtelse at diskutere med det frivillige Danmark, hvordan vores lovgivning kan understøtte det vigtige arbejde, der udføres, så jeg gentager gerne mig selv i denne sag og giver tilsagn fra regeringens side om at understøtte det frivillige Danmark. Vi er gået i gang med den nødvendige dialog, og det er også en diskussion, vi meget gerne tager med Folketingets partier.

Jeg glad for, at Det Konservative Folkeparti nu – og det er ikke sikkert, at det har været muligt tidligere – ligesom stiller sig på den side, hvor man siger, at det skal være lettere at være frivillig i Danmark. Det lover godt for at kunne få et bredt flertal; jeg vil tro, at Liberal Alliance er et parti, der har de samme synspunkter.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Mai Henriksen.

Kl. 19:12

Mai Henriksen (KF):

Nu kan jeg så forstå, at socialministeren skal ud på en turné og tale med frivillige organisationer, og det er jo rigtig, rigtig godt. Hvis nu de frivillige organisationer peger på, at netop denne 4-timers-regel er en hæmsko i forbindelse med frivilligt arbejde, er regeringen så villig til at gå ind og fjerne den?

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg ikke afviser noget på forhånd, og jeg diskuterer også gerne timereglerne, eksempelvis hvad angår dagpenge. Jeg vil bare appellere til, at vi fastholder en balance, sådan at vi

understøtter det frivillige Danmark, herunder lediges mulighed for at lave frivilligt arbejde; jeg vil da som beskæftigelsesminister hellere have, at man i en ledighedsperiode laver frivilligt arbejde, end at man sidder derhjemme. Men vi har også andre hensyn at tage, når man er ledig. Vi har et ønske om, at flere skal opkvalificere sig.

Vi har igennem den senere tid haft en heftig diskussion i den danske offentlighed om behovet for, at alle, der er ledige, hvad enten man modtager dagpenge eller kontanthjælp, står til rådighed for arbejdsmarkedet, og vi skal i vores iver for at understøtte det frivillige Danmark selvfølgelig ikke lægge hindringer i vejen for, at mennesker reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Den balance er jeg sikker på at vi kan finde, og jeg er i øvrigt også overbevist om, at det er en balance, som Det Konservative Folkeparti ønsker fortsat skal være til stede.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til beskæftigelsesministeren.

Den første ordfører i ordførerrækken er hr. Hans Andersen fra Venstre, værsgo.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Venstre ser meget positivt på den store indsats, som de frivillige yder i hverdagen. Det er en vigtig værdi i vores samfund; et stort antal mennesker vil gerne yde et bidrag til fællesskabet, især når de bliver mødt med tillid til deres evner og motiver. På en lang række områder kan man arbejde alt det, man vil, uden fradrag i eksempelvis dagpengene. Det gælder bl.a. instruktører og holdledere ved idrætsaktiviteter, hvor disse hverv ikke altid udføres af lønnet personale. Det kan også være frivilligt, ulønnet arbejde i organisationer og foreninger, f.eks. humanitære, kirkelige, kulturelle og sociale organisationer, og man kan også være besøgsven eller yde indkøbshjælp.

Det Konservative Folkeparti mener med dette beslutningsforslag, at de gældende regler begrænser muligheden for at udføre frivilligt arbejde, hvis man er på offentlig overførselsindkomst. Reglerne skal forenkles, og hvad angår fradraget i efterløn og dagpenge m.v., skal der kun ses på, hvorvidt det frivillige arbejde primært vedrører drift og vedligeholdelse, og ikke på antallet af ulønnede, frivillige arbejdstimer. Det Konservative Folkeparti foreslår med dette beslutningsforslag konkret, at det skal være muligt for modtager af dagpenge, kontanthjælp eller efterløn at udføre frivilligt arbejde i virksomheder, stat, regioner, kommuner og offentlige institutioner samt i udlandet, så længe man lever op til gældende regler om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Venstre vil i det videre udvalgsarbejde gerne se på, om vi kan forenkle reglerne for frivilligt arbejde, når man er på dagpenge, efterløn eller kontanthjælp. Et af de spørgsmål, vi vil se nærmere på, er, i hvilket omfang reglen om maksimalt 4 timer pr. uge i gennemsnit uden fradrag for frivilligt, ulønnet arbejde har begrænset lysten til at være frivillig. Venstre er ligeledes interesseret i at få belyst konsekvenserne af at åbne op for, at man kan udføre frivilligt arbejde i virksomheder, stat, regioner, kommuner og offentlige institutioner. Her er det vigtigt at vi finder ud af, hvordan man kan sikre, at de frivillige samtidig står til rådighed for arbejdsmarkedet.

I forhold til den videre drøftelse skal vi være opmærksomme på, at frivilligt, ulønnet arbejde ikke må medvirke til at tage arbejde fra personer på almindelige løn- og arbejdsvilkår eller fra selvstændige erhvervsdrivende. Det må heller ikke medvirke til at begrænse omfanget af arbejde, der udbydes på normale vilkår. Disse forudsætninger medvirker i dag til, at det lønnede, ordinære arbejdsmarked får så stort et rum som muligt. Det skal vi også holde fast i under det kommende udvalgsarbejde.

Venstre vil som udgangspunkt se positivt på at medvirke til at virkeliggøre intentionerne i beslutningsforslaget og ser frem til det kommende udvalgsarbejde. Tak.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 19:17

Bjarne Laustsen (S):

Tak, og tak for opbakningen til de frivillige – det tror jeg vi er mange der er enige i.

Jeg vil bare lige spørge Venstres ordfører om, hvad det er, der er sket siden den 24. juni, hvor der var et samråd om sagen i Beskæftigelsesudvalget, og hvor den daværende beskæftigelsesminister fra Venstre afviste at ændre reglerne. Det, der står i det konservative forslag, er jo, at der slet ikke skal være nogen timemodregningsregler, de skal fuldstændig væk.

Jeg vil gerne høre, om Venstre synes der skal være nogle regler eller ikke være nogen regler.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:18

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af at kigge fordomsfrit på det her område. Vi kigger på, om der er regler på det her område, som gør det besværligt at være frivillig, og når formanden for Frivilligrådet peger på netop de her regler, så synes jeg da også, at Socialdemokratiet skulle gå positivt ind i en drøftelse af det her. Det lytter jeg mig til at beskæftigelsesministeren har givet tilsagn om, og jeg synes sådan set også som ordfører for Venstre på det her forslag Venstre, at vi skal gå ind i det og sige: Er det en begrænsende faktor? Og så synes jeg da, at vi skal se på det med åbne øjne.

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:18

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver ikke meget klogere på det. Hvis Venstre havde læst beslutningsforslaget, havde man set, at der står, at der slet ikke skal være nogen timeregler – der er tale om en total afskaffelse.

Nu vil jeg bare lige også høre, om det er sådan, for Venstre foreslår jo mange ting indimellem. Jeg står her med en pressemeddelelse fra 1997 om deltidsbrandmændene, og da foreslog man også, at der ikke skulle ske nogen modregning overhovedet, når de var ude at slukke brand. Man havde regeringsmagten i 10 år – hvad er det, der lige er sket i den sag? Hvis man mener, at der ikke skal være modregning herovre, skal der så være modregning det andet sted?

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:19

Hans Andersen (V):

I forhold til deltidsbrandmænd er det jo ikke det, beslutningsforslaget går på. Den drøftelse vil vi da gerne tage, men jeg tror ikke det er det rette sted at tage en detaljeret snak om lige præcis forholdene for deltidsbrandmænd. Men det, der er helt afgørende for Venstre, er, at når der er tale om drifts- og vedligeholdelsesarbejde, er det ikke no-

get, man kan udføre, og så synes jeg da, at vi skal kigge på, om der er noget vedrørende de timeregler, siden det er det første, formanden for Frivilligrådet nævner som værende de snærende bånd. Så synes jeg da, at vi helt fordomsfrit skal tage fat på den diskussion, og så tror jeg faktisk, at vi kan blive enige på det punkt, der handler om, at man selvfølgelig skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er også det, der står i beslutningsforslaget fra De Konservative – de understreger det faktisk flere gange, og det er jeg meget enig i.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Bjarne Laustsen, som er ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 19:20

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. De Konservative skal have stor ros for, at de, så kort tid efter at de har forladt regeringssamarbejdet, kommer og melder en ny kurs ud for det frivillige arbejde. Man kan simpelt hen høre, at lænkerne er blevet løsnet, og at man har lyst til at gøre det, man gerne vil. Og derfor skal man ikke klandres for, at man har skiftet standpunkt, så kort tid efter at man har afgivet regeringsmagten, tværtimod skal man roses for at sætte fokus på de frivillige.

Det er sådan, at der bliver udført et arbejde for, hvad der svarer til 110.000 fuldtidsstillinger i Danmark, og jeg tror faktisk, at alle – også herinde i Folketingssalen – har udført rigtig meget arbejde, f.eks. som bestyrelsesmedlem i en partiforening, i en konservativ vælgerforening osv. osv. Så det er velkendt, at der er rigtig mange mennesker, der arbejder frivilligt, samtidig med at de har et fuldtidsarbejde, og det er jo rigtig godt. Og det er der ingen begrænsninger for. Det, der er problemet – og det er her, det opstår – er, at hvis man er frivillig og man går hen og mister sit arbejde i sit hovederhverv, ja, så bliver man lige pludselig omfattet af nogle regler, som nogle siger er snærende, men som indtil juni måned var perfekte, og der skulle ikke gøres noget ved dem. Derfor er jeg selvsagt enig med min minister i, at det er godt, at den nye regering siger: Er der nogen ting, så kigger vi på dem; nu tager vi kontakt til de frivillige organisationer og hører, om de har nogen konkrete eksempler, for hvis vi skal lave lovgivningen om, skal det selvfølgelig ske på et oplyst grundlag; sådan må det være, når vi laver nogle ting om.

Det er sådan, at der er rigtig, rigtig mange ting, som det kunne være værd at fremhæve i forbindelse med det frivillige arbejde. Vi er, ligesom ministeren var inde på det, selvfølgelig bekymrede for den sontring, der kan være mellem, hvornår det er almindeligt lønarbejde, og hvornår det er frivilligt arbejde. Der kunne sikkert være kommuner, der havde lyst til at skære ned og så besætte stillingerne med frivillig arbejdskraft. Det ville jo være uhensigtsmæssigt, og det kan jeg også forstå at vi er enige om.

En af de ting, som det konservative forslag går ud på, er – og det skriver man direkte – at der overhovedet ikke skal være nogen fradrag i forbindelse med frivilligt arbejde, og derfor var ministerens eksempel med de 37 timer, og om det så var nok, at man bare stod til rådighed og ikke skulle modregnes, relevant at nævne i den forbindelse. Derfor tror jeg, at vi bliver nødt til at kigge på og få en præcisering af, om det bare er det, at man skal fjerne den 4-timers-regel. Der blev også givet et tilsagn, at man vil kigge på, om der er en forskellig praksis i a-kasserne, og hvis der er det, skal der selvfølgelig ændres på det.

Så jeg tror, vi når frem til, at vi alle sammen kan være enige om, at det frivillige arbejde er rigtig, rigtig godt. For mit eget vedkommende har jeg den fornøjelse at være frivillig og har været det faktisk hele mit liv, f.eks. som tillidsmand og en lang række andre ting. I dag beklæder jeg posten som præsident for redningsberedskabet, og der er 7.000 frivillige, der løser alle mulige forskellige slags op-

gaver i forbindelse med brand, redning, førstehjælp osv., og det er jo godt. Men der er selvfølgelig også et regelsæt, der handler om situationen, hvis der er nogen af dem, der mister deres arbejde, og derfor var der den bemærkning tidligere til Venstres ordfører om, at noget af det, vi snakkede meget om i sidste valgperiode, netop var, hvordan det skal modregnes, når der er nogle mennesker, der hjælper andre. Og der kan jeg forstå, at der også er nye toner fra De Konservative, og det bliver jeg selvfølgelig nødt til at vente på at høre, til den konservative ordfører får ordet. Men det skulle da glæde os meget, hvis det er sådan, at vi måske kan få løst den problemstilling i samme omgang som det her.

Så vi er i Socialdemokratiet rigtig, rigtig godt tilfredse med, at der bliver udført meget frivilligt arbejde, og at folk ud over deres fuldtidsarbejde også ser sig i stand til at løse rigtig, rigtig mange opgaver i vores samfund. Det er med til at give den sammenhængskraft i vores samfund, som vi har behov for. Og i de tilfælde, hvor folk er ledige i kortere eller længere tid, er vi også parat til at kigge på – så længe folk står til rådighed, – hvordan og hvorledes de kan udøve noget frivilligt arbejde. For det er selvfølgelig bedre, at man holder sig i gang med noget i stedet for ingenting at lave. Jeg kan heller ikke helt lade være med ironisk at sige nu, hvor det er så kort tid efter, at man har skiftet standpunkt, at problemet bliver mindre, efterhånden som dagpengeperioden bliver kortere og efterlønsperioden bliver sat ned fra 5 år til 3 år. Så det problemsæt, De Konservative rejser den her sag på, må jo så blive næsten halveret.

Ikke desto mindre vil vi gerne være med til at kigge på tingene. Men jeg vil benytte lejligheden til, når den konservative ordfører kommer på talerstolen, at spørge, om det virkelig er meningen, at man slet ikke vil have nogen timemodregningsregler, som der ellers er i dag på 4 timer. Tak.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 19:25

Benedikte Kiær (KF):

Ordføreren bruger det meste af sin taletid til at kommentere, hvorvidt det er en ny kurs eller ej, eller rettere sagt: Ordføreren mener, at det er en ny kurs. Så bliver jeg bare nødt til at henvise ordføreren til, at der tidligere har været behandlet et beslutningsforslag her i Tinget, hvor vores ordfører på daværende tidspunkt, hr. Lars Barfoed, som nu er vores partiformand, netop fremhævede, at det var et område, man løbende ville se på, og man var positiv over for yderligere liberalisering af reglerne. Så der er ikke noget nyt der, plus at jeg vil gøre ordføreren opmærksom på, at vi her i sommeren 2011 præsenterede et oplæg med 12 punkter, hvor det her var et af de 12 punkter. Så der er ikke noget med, at der her efter valget er sket et kursskifte. Det var af oplysende karakter.

Man er jo meget interesseret i at spørge den frivillige verden, og der vil jeg så lige gøre ordføreren opmærksom på, at Frivilligrådet kom med en række anbefalinger i foråret 2010. Hvis det nu viser sig, at den frivillige verden siger ja igen, vil man så fjerne reglerne? Det vil jeg gerne høre ordførerens kommentar til.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 19:26

Bjarne Laustsen (S):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan jo konstatere, at der er tale om en ny kurs, ellers undsiger man jo den daværende beskæftigelsesminister, der sagde, at reglerne var perfekte og man sagtens kunne lave frivil-

ligt arbejde og reglerne var, som de var. Jeg gik også ud fra, at der var opbakning fra den konservative gruppe i den sag. Nu kan jeg så høre, at det er der ikke mere, og derfor er det en ny kurs. Så der kan ikke være så meget tvivl om det. Derfor er det jo selvfølgelig interessant, om man lige pludselig har skiftet kurs og politik, således at alle timereglerne nu skal fjernes. Jeg ved ikke, om fru Benedikte Kiær kan oplyse mig om det nu, men det er da i hvert fald nyt, når man tidligere har stået fast på, at der skulle være en 4-timers-grænse. Dernæst er det vel os herinde i Folketinget, der laver lovgivning. Hvis nu det var sådan, at de arbejdsløse kom og sagde, at dagpengeperioden var alt for kort, og at vi skulle have den op på 5 år, ville fru Benedikte Kiær så være med til at hæve den til 5 år?

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 19:27

Benedikte Kiær (KF):

Nu synes jeg, ordføreren begynder at blande tingene sammen. Jeg kan godt vise ordføreren, hvor det fremgår, at vi sådan set har sagt nogle af de her ting førhen, så der er ikke tale om sådan en spritny kurs på nogen som helst måde.

Med hensyn til antal timer om ugen vil jeg blot sige, at det meget tydeligt fremgår af beslutningsforslaget, at man selvfølgelig skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man er ledig. Jeg vil blot høre, hvorfor ordføreren så mener, at man, hvis den ledige står til rådighed og selvfølgelig passer de ting, vedkommende skal passe, skal blande sig i, hvor mange timer den pågældende så kan udføre frivilligt ulønnet arbejde. For hvis det er frivillige aktiviteter, er der jo ikke nogen begrænsninger, men når det er frivilligt ulønnet arbejde, skal der være nogle begrænsninger. Hvorfor den her distinktion mellem frivillige aktiviteter og frivilligt ulønnet arbejde, og hvorfor skal der være timebegrænsning på det ulønnede arbejde, men ikke på aktiviteterne?

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 19:28

Bjarne Laustsen (S):

Jeg prøver såmænd bare at tyde den tekst, der er i bemærkningerne til beslutningsforslaget under punkt c. Der står:

»Det skal således være muligt for den ledige bankrådgiver og den nyuddannede og ledige jurist eller den socialrådgiver, der er på efterløn, at udføre frivilligt arbejde i en frivillig forening uden timeregler, og uden at det medfører fradrag i dennes overførselsindkomst.«

Det er da i hvert fald en ændring, der vil noget, i forhold til de regler, vi har haft hidtil, og som Det Konservative Folkeparti har bakket op. Derfor er det da relevant at få afklaret, om man mener, at der skal være en timeregel, eller man mener, at der ikke skal være det.

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Og den næste for en kort bemærkning er fru Mai Henriksen, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 19:29

Mai Henriksen (KF):

Når nu hr. Bjarne Laustsen er formand for så mange frivillige, er det jo, fordi det må ligge ham rigtig meget på sinde, og det er rigtig, rigtig flot. Så undres jeg blot over, at ordføreren vælger at stille spørgsmål til Venstre, som ikke handler om den problematik eller det be-

slutningsforslag, vi drøfter i dag, men som handler om en problematik fra 1997. Mener hr. Bjarne Laustsen virkelig ikke, at der er noget, der har udviklet sig for frivillige, siden 1997?

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:30

Kl. 19:30

Bjarne Laustsen (S):

Jo, det skal jeg fortælle fru Mai Henriksen: I 2008 gennemførte man nogle regler, som f.eks. deltidsbrandmænd aldrig nogen sinde havde været inde under – lige pludselig, med et slag, over en nat, selv om man havde lovet det modsatte. Man havde lovet, at deltidsbrandmændene ikke skulle modregnes med en eneste krone, men så tog man dem ind under reglerne, og det betyder, at der er rigtig mange deltidsbrandmænd, der har været nødt til at holde op med at være brandmænd, fordi man har lavet nogle regler, der siger, at de kun kan få supplerende understøttelse i 30 uger. Det er et eklatant løftebrud fra Det Konservative Folkeparti, og jeg håber og tror på, at man snarest vil rette op på det.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Mai Henriksen (KF):

Så vil jeg da blot spørge hr. Bjarne Laustsen, om Socialdemokraterne ønsker at ændre den regel, så deltidsbrandmændene ikke længere er omfattet.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:30

Bjarne Laustsen (S):

Nu må jeg måske undskylde fru Mai Henriksen, fordi hun først er kommet i Folketinget i den her samling, men i sidste samling behandlede vi faktisk et slutningsforslag fra Socialdemokratiet, hvormed man ønskede at løse det her problem. Fru Mai Henriksen kan jo selv gætte, hvem der stemte det ned.

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ja, og der er en kort bemærkning fra hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 19:31

Hans Andersen (V):

Som opfølgning på det må jeg bare forstå det, hr. Bjarne Laustsen siger, således, at hr. Bjarne Laustsen har aftalt med beskæftigelsesministeren, at beskæftigelsesministeren kommer med et forslag, der løser problemstillingen med deltidsbrandmændene. Det er det, jeg har siddet og lyttet mig til er den måde, man kan håndtere det på. For i dag er det jo således, at hr. Bjarne Laustsen sammen med Enhedslisten sådan set har et parlamentarisk flertal til at gennemføre det, hr. Bjarne Laustsen ønsker at gennemføre i forhold til deltidsbrandmændene. Er det ikke korrekt?

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Bjarne Laustsen (S):

Jo. En regering kan altså tage alle de initiativer, den vil, og vi har skrevet nogle ting ned i vores regeringsgrundlag, og ministeren har også her i dag redegjort for, hvordan man vil håndtere det. Derfor er jeg meget tilfreds med, at man netop tager kontakt til de frivillige organisationer for at høre, om de støder på tilfælde, hvor der er mennesker, der ikke kan udføre frivilligt arbejde, samtidig med at de er på kontanthjælp, efterløn eller dagpenge. Hvis der er det, har regeringen givet et klart tilsagn om at kigge på de regler, der er, således at vi kan ændre dem, hvis vi støder på det og det er noget, der kan ændres, og så ligger det helt eklatant lige for helt at fjerne reglerne i forhold til det der med de 4 timer, som Venstre hidtil har stået fast på.

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Hans Andersen (V):

Jeg kan næsten forstå ud fra det lange svar, at der nok ikke er aftalt noget om en løsning af problemstillingen med deltidsbrandmændene, men nu har hr. Bjarne Laustsen lidt tid her i løbet af aftenen til at få det klaret i, og det kan jo ikke være svært. Det er jo ligesom beskæftigelsesministeren, der har vagten nu og kan fremsætte forslag om at løse det.

Så til et konkret spørgsmål om det, der handler om, hvordan vi skaber rum til de frivillige: Hvordan får vi de frivillige til at føle sig velkomne? På f.eks. Hillerød Hospital er der en række frivillige, der yder et fortrinligt stykke arbejde i dag, og det er jo i en region, det hospital ligger, men skal jeg forstå Socialdemokraterne således, at man er imod, at frivilligt arbejde kan udføres på et hospital, eller hvordan skal jeg forstå de signaler, der er kommet om, at man ikke ønsker, at frivillige skal udføre ulønnet arbejde i en virksomhed, i en region eller i en kommune? For det er jo det, De Konservative foreslår her.

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er ikke sikker på, at det er klogt, at frivillige går i gang med at operere eller lave andre opgaver på f.eks. fødegangen osv., og det her er vi jo enige om ikke må fortrænge ordinært ansatte. Det er jo slet ikke det, det handler om. Der er masser af ting, man kan lave på et sygehus. Der kunne nævnes en ordning med besøgsven, som jeg ved er noget, Røde Kors f.eks. har, og det synes jeg er rigtig, rigtig fint. Der er mange ensomme, der ligger på hospitalet, og der er hundredvis af ting, man kan hjælpe dem med. Men det ville være et problem, hvis arbejdsløse gik ind og overtog ordinært arbejde på Hillerød Hospital. Jeg synes, det ville være noget underligt noget, hvis de overtog opgaver, der skulle løses af fastansat personale.

Så vil jeg gerne til den diskussion, der har været om det, sige, at både Venstre og Konservative i mere end 10 år har været ude i noget med løftebrud over for nogle grupper, bl.a. deltidsbrandmændene inden for redningsberedskabet, som man højt og helligt lovede at man ville løse problemet for. Derfor har jeg spurgt, om det her forslag er af samme karakter, hvor man skifter mening allerede efter et halvt år. Man har haft 10 år med regeringsmagten, men har ikke løst nogen af sagerne. Tværtimod har man gjort ondt værre.

Kl. 19:35

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Bent Bøgsted, der er ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 19:35

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det her beslutningsforslag er egentlig et positivt forslag, og i Dansk Folkeparti har vi den holdning, at vi gerne vil se på reglerne om frivillige, og om der kan laves ændringer i dem.

På mange områder kan reglerne godt være for stramme. Hvis man f.eks. laver en arbejdsdag, hvor man skal pynte en børnehave eller en legeplads lidt op, f.eks. med maling, så er det sådan, at dem, der er i arbejde, må bruge en hel dag på det uden nogen som helst ting, men hvis det er nogle, der er på overførselsindkomst, må de sådan set ikke deltage i det arbejde. Det gør de så heldigvis alligevel mange steder, men det er så en anden ting. Men det kunne godt være, at man skulle se på reglerne, og at man kunne lempe vilkårene på den måde.

Nu har vi haft en hel del debat, og jeg synes, det er, som om den blev forplumret en del af den sidste ordfører, hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet, som blander deltidsbrandmænd og alt muligt ind i det. Jeg tror slet ikke, det er den slags frivilligt arbejde, som De Konservative har haft i tankerne. Hvis jeg har forstået beslutningsforslaget rigtigt, har det slet ikke været den slags frivillighed, man har haft i tankerne. Det er mere den slags frivillighed, der ligger i, at man yder en indsats i en forening eller hjælper nogle organisationer rundt omkring. Her kunne der være lempeligere regler. Det er også derfor, at der står, at drift og vedligehold er undtaget. Det er en helt anden debat, som jeg mener hr. Bjarne Laustsen prøver på at starte op i stedet for at koncentrere sig om det, der var oplægget.

I Dansk Folkeparti er vi positivt indstillet over for det. Jeg synes også, det var positive meldinger, der kom fra beskæftigelsesministeren om, at man var klar til at se på reglerne. Der er noget, som jeg håber kan afklares, hvis der kommer et udvalgsarbejde om det her – jeg ved så ikke, hvad De Konservative vil med det – og det er, at inden jeg tager endelig beslutning om det, vil jeg meget gerne have en uddybning af, hvad der menes med »frivilligt arbejde i virksomheder, stat, region, kommuner og offentlige institutioner samt i udlandet«. Hvad er det egentlig for en type frivilligt arbejde, man kan lægge der? Men det er jeg sikker på at De Konservative har en forklaring på, som vi kan få i forbindelse med udvalgsarbejdet, inden vi træffer den endelige beslutning om det her. Men jeg synes bare, vi skal passe på ikke at blande for meget sammen og køre det over på nogle helt andre forhold, der gør sig gældende for andre områder.

Dansk Folkeparti vil gå ind i det med en positiv tilgang, men der er altså en del, der skal afklares i det her, før vi træffer endelig beslutning om det. Vi kan sagtens se, at der er behov for at få lavet reglerne om, og at der skal være flere muligheder for, at man kan gå ind i frivilligt arbejde, men det skal heller ikke være sådan, at man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, og at man overtræder anden lovgivning, men det tror jeg også De Konservative har et svar på. Det er jeg sikker på at vi kan få i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og først derefter vil vi i Dansk Folkeparti tage endelig stilling til beslutningsforslaget, men vi har en positiv tilgang til det.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Radikale Venstres ordfører, Nadeem Farooq, værsgo.

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Det skal være mindre bøvl og mindre bureaukratisk at arbejde som frivillig i Foreningsdanmark og i Danmark i det hele taget. Det er helt grundlæggende det, vi skal arbejde hen imod, og derfor vil jeg gerne rose De Konservative for at bidrage til denne debat. Det er en meget vigtig problemstilling, og vi skal i fællesskab finde de rigtige løsninger. Jeg kunne selvfølgelig undre mig over, hvorfor forslagsstilleren ikke fik udrettet mere, mens denne var socialminister i den tidligere regering, men fred være med det.

Samlet set er jeg positiv over for intentionerne i forslaget, men når jeg går lidt dybere ned i forslaget, finder jeg desværre også enkelte problematiske ting. Det er også tidligere blevet debatteret, og ministeren var også inde på det. Det er problematisk, at forslaget så markant udvider adgangen for f.eks. arbejdsløse til at udføre arbejdsopgaver på det, som man kunne betegne som det ordinære eller almindelige arbejdsmarked. Det tror jeg kan blive en uheldig glidebane, først og fremmest fordi der kan blive tale om konkurrenceforvridende aktiviteter. Det er vi i Radikale Venstre ikke interesseret i at medvirke til.

Men det er også vigtigt, at vi kigger på forslaget og på de intentioner, der ligger i det i det hele taget, og der mener Radikale Venstre, at vi skal fortsætte dialogen om at fjerne unødigt bureaukrati. Det er jo det, det handler om. Men det skal ske på et kvalificeret grundlag, og vi skal samtidig holde en armslængde i forhold til det ordinære arbejdsmarked.

Radikale Venstre kan på den baggrund ikke støtte forslaget, men vi medvirker naturligvis gerne som altid konstruktivt i den videre debat om dette meget vigtige emne, sådan som ministeren også meget fint har tilkendegivet. Tak.

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en spørger, og det er fru Benedikte Kiær fra Det Konservative Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 19:41

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil blot oplyse ordføreren om, at der faktisk også sket en del i forhold til den frivillige verden fra Socialministeriets side, bl.a. med en civilsamfundsstrategi, faktisk den første af slagsen. Så det må være på baggrund af uvidenhed, at ordføreren siger, at der ikke skete noget for den frivillige verden, for civilsamfundet.

Ordføreren siger, at grunden til, at man fra De Radikales side må afvise forslaget, er det her med det ordinære arbejdsmarked og fradraget. Der vil jeg blot høre ordføreren, hvad der er sket, siden man selv fremsatte et beslutningsforslag, B 15 fra 2003-04, hvor man gerne ville fjerne reglen om frivilligt ulønnet arbejde, der har karakter af primær drift eller vedligeholdelse, som medfører fradrag i dagpenge og efterløn fra første time. Hvad er der sket siden da, når ordføreren nu siger, at man netop på baggrund af, at vi gerne vil gøre det nemmere med frivilligt ulønnet arbejde, må afvise forslaget? Hvad er der sket, siden man kom med sit beslutningsforslag tilbage i 2003-04?

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Nadeem Farooq (RV):

Nu ved jeg ikke, hvor meget spørgeren egentlig fulgte med i min tale, eller om hun foretog sig andre ting og var distraheret. Men jeg

roste sådan set forslaget og intentionerne. Jeg undrede mig bare over, at den tidligere socialminister ikke fik udrettet mere. Så derfor har jeg på ingen måde tilkendegivet, at der intet er blevet udrettet. Det er vigtigt at slå fast. Men jeg rejser en bekymring for, at det bliver en glidebane, og det er sådan set en af de væsentligste ankepunkter, som jeg har. Ellers ser jeg faktisk mange gode ting i det her og mener også, at det her forslag kan være en kickstart hen imod, at vi får taget den her vigtige debat og finder en fælles løsning på det.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 19:43

Benedikte Kiær (KF):

Jeg spurgte blot, hvad der er sket, siden man fremsatte beslutningsforslag nr. B 15 fra 2003-04, når man nu har ændret holdning. Og så vil jeg høre ordføreren: Hvordan kan det være, at der slet ikke er nogen timebegrænsning i forbindelse med frivillige aktiviteter, men at der derimod fortsat skal være en timebegrænsning i forbindelse med frivilligt ulønnet arbejde? Det kunne jeg godt tænke mig at få ordførerens forklaring på.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:44

Nadeem Farooq (RV):

Timebegrænsning var også en af de ting, ministeren var inde på, og ministeren sagde jo også, at ministeren ikke ville udelukke at kigge på det her. Det gør jeg heller ikke.

Til det her med, hvad man tidligere har ment, vil jeg sige: Nu ved jeg jo ikke, om det var identiske forslag. Det mener jeg ikke det var, og spørgeren må korrigere mig, hvis jeg tager fejl. Men samlet set synes jeg det er væsentligt at se på, hvad det er for nogle intentioner, der ligger i det her. De er gode, men jeg har den bekymring, at man får ikke bare en konkurrenceforvridende effekt, men også en fortrængning. Og gør man det, mener jeg faktisk, at vi er ude at konkurrere med det ordinære arbejdsmarked, og det er vi ikke interesserede i.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en ny spørger, og det er fru Mai Henriksen fra Det Konservative Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 19:44

Mai Henriksen (KF):

I 2003 fremsatte De Radikale jo et beslutningsforslag, som jeg godt lige vil læse op. Det er meget kort. Der står, at i beslutningsforslaget pålægges regeringen at ændre arbejdsløshedsforsikringslovens fradragsregler om frivilligt ulønnet arbejde, således at dagpenge- og efterlønsmodtagere sikres fri adgang til at udføre frivilligt ulønnet arbejde i alment velgørende foreninger uden reduktion i dagpenge eller efterløn. Det må man jo sige er et beslutningsforslag, som ligger uhyggelig tæt op ad det forslag, som vi Konservative fremsætter i dag. Hvad har ændret sig for De Radikale, siden Det Radikale Venstre ikke længere har den holdning, de havde dengang?

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Jeg erkender gerne, at der kan være flere identiske passager i de to forslag, men det forhindrer jo ikke mig i stadig at have en bekymring og at være opmærksom på, at vi selvfølgelig skal holde en armslængde til det ordinære arbejdsmarked. Så vil jeg også returnere bolden lidt til De Konservative og spørge, om det er vigtigere at botanisere i fortiden end at se fremad for at finde en fælles løsning. Jeg tror, at De Konservative vist mere er hensunket i en eller anden fortidig forestilling om, hvordan tingene skulle være, i stedet for at se fremad. Det synes jeg faktisk er rigtig ærgerligt, og det vil måske være hjælpsomt for De Konservative at se lidt mere fremad, for jeg roste faktisk flere af elementerne i forslaget her.

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 19:46

Mai Henriksen (KF):

Vi er jo altid glade, når vi bliver rost. Det bliver man altid. Men der henstår stadig væk et spørgsmål, for det beslutningsforslag, som De Radikale fremsatte tilbage i 2003, minder jo rigtig, rigtig meget om det forslag, som vi Konservative fremsætter. Jeg fik egentlig ikke svar på det spørgsmål, jeg stillede, så jeg vil gerne stille det igen. Hvorfor har De Radikale ændret holdning? For man må jo sige, at der sket et holdningsskift. Så hvorfor har man skiftet holdning?

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:47

Nadeem Farooq (RV):

Nu har jeg som ordfører ikke skiftet holdning til det her. Det vil jeg gerne fastslå. Som sagt vil jeg gerne rose De Konservative for at kickstarte den her debat. Det er vigtigt at rose, det er jo ikke altid, at ros er en forundt. Så jeg vil igen sige, at der er mange elementer i det her, som er utrolig vigtige at vi fortsætter med. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om De Konservative nu er blevet så febrilske, at de kun ser håret i suppen i de meldinger, vi har. Skyldes det måske en dårlig samvittighed over, at man har brugt de sidste 10 år på overbureauokratisere og gennembureauokratisere det danske samfund? Hvis det er udtryk for dårlig samvittighed, vil jeg da meget gerne hjælpe De Konservative med at kickstarte en afbureauokratisering.

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste taler i ordførerrækken er hr. Eigil Andersen, som er ordfører for SF.

Kl. 19:48

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Naturligvis skal en arbejdsløs og en efterlønsmodtager kunne deltage i visse frivillige aktiviteter, uden at de bliver trukket i deres dagpenge eller efterløn, og derfor er SF og jeg glad for, at det allerede i dag er sådan, at man f.eks. må være besøgsven eller ekspedere i en genbrugsbutik uden at blive trukket i sin efterløn eller i sine dagpenge.

Forslaget om, at man skal have lov til mere som frivillig i forskellige sammenhænge, mens man er ledig eller på efterløn, er et sympatisk forslag. Men vi skal også holde tungen lige i munden. Det går selvfølgelig ikke, at en større ret for arbejdsløse og efterlønnere til at deltage i den slags arbejde betyder, at de så træder i stedet for arbejdskraft, der ellers ville være blevet oprettet et normalt job til.

Og forslaget fra De Konservative er beklageligvis formuleret sådan, at det kammer over. Det åbner op for – som det også er nævnt tidligere – at det også skal være tilladt at udføre frivilligt arbejde på det helt almindelige arbejdsmarked, både i offentlige institutioner, private virksomheder, staten, regionerne og også i udlandet, så længe man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er der i øvrigt nogle problemer med, hvis vi taler om dagpenge og ophold i udlandet. Det kan man kun gøre, hvis man har feriedagpenge.

Men det, som man gør i det konservative forslag, er, at man giver tilladelse til arbejde af alle mulige typer og i ubegrænset omfang, som kan fortrænge normale job i en del tilfælde, og det går selvfølgelig ikke. Derfor vil SF stemme imod det her forslag.

Men – og det er så det positive – SF mener, det er meget klogt, at regeringen, som det er blevet omtalt, vil tage initiativ til at kontakte en række frivillige organisationer for at høre deres bud på, hvordan det kan gøres lettere at deltage i frivilligt arbejde som arbejdsløse eller efterlønsmodtager. Og når den kontakt så har fundet sted, vil vi ikke alene kunne få mange flere, men også nødvendige oplysninger frem. Først med dem i hånden kan der for alvor tages stilling til, om der er visse regler, som til syvende og sidst skal lempes. Og arbejdet med at kigge på hele det her emne er noget, vi ser frem til.

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den første spørger er fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 19:50

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil først blot lige sige til ordføreren, at når vi taler om udlandet, kunne det jo være Sverige eller Tyskland, hvor man havde nogle aktiviteter, mens man f.eks. var knyttet til en frivillig forening, der havde nogle børn, som var på ophold eller noget andet i den stil. Det er ligesom det, vi henfører til, og i stedet for at remse lande op, kunne vi så skrive det. Sådan noget kan man jo nok gøre, uden at man af den grund ikke skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det, der undrer mig, er, at ordføreren ikke nævner frivilligt ulønnet arbejde, men derimod frivillige aktiviteter som besøgsven og det at stå i en genbrugsbutik. Og der skal ikke gives frit slag. Der vil jeg blot høre, om ordføreren virkelig har tænkt sig at stramme de regler, der er i dag, for i dag kan man jo udføre al den frivillige aktivitet, man har lyst til.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:51

Eigil Andersen (SF):

Det er en misforståelse. Jeg sagde det modsatte. Jeg sagde, at jeg var glad for, at det er sådan, at man i dag må være besøgsven og ekspe- dere i en genbrugsbutik som arbejdsløs, uden at det fører til fradrag. Jeg synes, det er en meget fin regel, som vi har allerede i dag.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 19:52

Benedikte Kiær (KF):

Jamen vi taler også om det i forhold til at være til rådighed for arbejdsmarkedet. Man kunne så også godt have den fornemmelse, at frivillige aktiviteter jo ikke må gribe om sig, sådan at man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvorfor skal der være begrænsning der, men ikke i forhold til frivilligt ulønnet arbejde? Må man f.eks.,

hvis man er bankrådgiver, kunne udføre frivilligt arbejde som gælds- rådgiver for udsatte personer, som ikke har lyst til at gå ned i en bank? Man kunne f.eks. sige: O.k., nu er jeg ledig, så derfor kunne jeg godt tænke mig at gøre det to aftener om ugen i stedet for en af- ten om ugen. Hvorfor skal vi fra Folketingets side lægge begræns- ninger på det?

Kl. 19:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:52

Eigil Andersen (SF):

Det er jo så det område, hvor det i dag er sådan, at man må gøre det i op til 4 timer pr. uge uden fradrag. Og det er det loft, som Det Kon- servative Folkeparti ønsker hævet eller måske i virkeligheden helt fjernet.

Nu kan jeg så desværre ikke få svar fra spørgeren, men jeg vil ge- rne høre, om det efter Det Konservative Folkepartis mening er så- dan, at hvis man er bankuddannet og gerne vil være gældsrådgiver i sin fritid, så skal man kunne være det i 37 timer pr. uge, altså svaren- de til et fuldtidsjob. Det er jeg ikke sikker på at man skal, for nu at sige det pænt. Jeg tror, at hvis man brugte så mange timer på det, så ville der kunne ske det, at det i nogle tilfælde kunne føre til, at man fortrængte almindelig arbejdskraft.

Men hvor grænserne skal gå, er jo noget af det, vi så får lejlighed til at se på i det her videre arbejde med sagen.

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger er fru Mai Henriksen, Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 19:53

Mai Henriksen (KF):

Ordføreren siger, at det her beslutningsforslag vil fortrænge job, og at SF derfor er imod det. Men jeg vil godt bare lige læse lidt op af det, som SF's ordfører sagde ved behandlingen af det beslutningsfor- slag, som blev fremsat af Det Radikale Venstre, hvor forslagsstiller- ne var fru Marianne Jelved og hr. Anders Samuelsen. Da sagde SF ved hr. Ole Sohn:

»Men kernen i forslaget er jo sådan set ret enkel. Det er: Hvorfor søren skal vi ikke sørge for, at folk, som er ledige af den ene eller anden grund, kan få en ordentlig meningsfyldt tilværelse og glæde andre? Det er da så enkelt, som det kan være. Så derfor kan jeg kun komme med en positiv tilkendegivelse over for forslaget.«

Hvad har ændret sig, siden hr. Ole Sohn sagde det her, og ført til SF's nuværende holdning?

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:54

Eigil Andersen (SF):

Nu er det jo sådan, at man som politiker ikke er alvidende, og det er jeg heller ikke. Jeg sad ikke i Folketinget i 2003 og 2004, og derfor har jeg ikke helt styr på, hvad der blev sagt i den sammenhæng.

Men jeg vil da sige, at vi har en grundholdning om, at det jo ikke skal være sådan, at en arbejdsløs skal være bastet og bundet på hæn- der og fødder, altså sådan at vedkommende skal sidde hjemme med foldede hænder og ikke foretage sig noget som helst. Det ville selv- følgelig være en klar urimelighed, hvis det var sådan, og det er det så heldigvis heller ikke. Derfor er det klart, at der skal være mulighed

for, at man kan deltage i en række ting, uden at man så bliver trukket i sine dagpenge. Det er vi helt enige om.

Det, som er den vanskelige øvelse, er at finde ud af, hvor grænseområdet er mellem det, som det har sin rimelighed at man kan deltage i som arbejdsløs uden fradrag, og det, som i virkeligheden bliver en konkurrence til et muligt job. Det er det vanskelige.

Kl. 19:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 19:55

Mai Henriksen (KF):

Nu bliver det svært at lave frivilligt arbejde i 37 timer om ugen, når det stadig væk er sådan, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det står meget, meget klart og tydeligt i beslutningsforslaget. Der står også meget klart og tydeligt i beslutningsforslaget, at der naturligvis skal være en balance mellem de lediges frivillige arbejde og lønarbejde, så der ikke er nogen, der bliver presset ud.

Så står der også, at det skal være nemmere at udøve frivilligt arbejde, at man skal lette noget af det her bøv. Det er jo noget, som jeg indtil nu har hørt alle ordførere sige er godt. Så hvis det er, at vi er enige om, at det her er godt, og er enige om, at det også står i beslutningsforslaget, hvorfor er det så, at SF ikke bare siger: Det er egentlig meget godt, det kan vi godt støtte alligevel?

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:56

Eigil Andersen (SF):

Spørgeren erkender jo også her, at det nok ikke vil være rigtigt, at man skulle kunne arbejde med det frivillige i 37 timer om ugen – det kunne sådan set også godt være 70 timer, hvis man var bankuddannet og ville være gældsrådgiver; det erkender spørgeren, sådan som jeg forstår det, der bliver sagt her.

Det betyder jo, at der i virkeligheden er en erkendelse af, at vi er ude i et vanskeligt grænseområde, hvor vi på den ene side er enige om, at noget skal kunne lade sig gøre, men på den anden side kan vi komme op på så stort et timetal med den uddannelse, som den pågældende har taget, at der kan blive tale om, at det i virkeligheden bliver et ulønnet job, som burde have været lønnet.

Med hensyn til at stå til rådighed vil jeg da også sige, at hvis den pågældende brugte eksempelvis 37 eller 70 timer på en bestemt aktivitet, kan man da godt være lidt i tvivl om, hvor aktivt arbejdssøgende vedkommende ville være.

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Jeg ved ikke, hvad andre har gjort før mig, men jeg vil nøjes med at kommentere indholdet i det her forslag.

Der er, så vidt jeg kan se, tre typer arbejde, der kan udføres af frivillige. Den første type – det er den, der bliver kaldt a – synes jeg, at det er helt o.k. at arbejde med. Ved den anden type, som er frivilligt, ulønnet arbejde i op til 4 timer, ønsker forslagsstillerne tilsyneladende at øge timetallet. Det vil jeg egentlig også godt være med til at kigge på. Så kommer type c, nemlig det frivillige arbejde, som i dag skal modregnes fuldt ud. Det vil jeg meget nødig være med til at kig-

ge på, for der står, at man skal kunne arbejde med frivilligt arbejde i kommuner, offentlige institutioner og virksomheder. Og der er i øjeblikket en grim tendens på det almindelige arbejdsmarked, som vil blive forstærket af det her.

Derfor vil jeg sige, at jeg ikke vil være med til at stille frivilligt arbejdskraft til rådighed for private virksomheder, der kan berige sig på andres gratis arbejde. Hvorfor vil jeg ikke det? Det vil jeg ikke, fordi det går ud over de her arbejdspladser, der ellers kunne være der. Det kan f.eks. være et byggefirma, hvor ejeren har to murere og en arbejdsmand ansat. Dem fyrer han, og så ansætter han en murer i jobtilskud, en arbejdsmand i praktik og to murere på halv tid, der er ledige og kan lave frivilligt arbejde for ham, for så kan det være, at de senere kan få et job. Og hvis det skulle knibe for ham, så tager han et par østarbejdere til 40 kr. i timen. Så har vi lige pludselig et ganske kunstigt arbejdsmarked i stedet for et naturligt, frit og åbent arbejdsmarked, hvor det er udbud og reel efterspørgsel, der styrer det.

Det er o.k. med humanitære og folkelige aktiviteter osv. Men så længe, arbejdsløsheden er høj, skal vi ikke have flere skæve ordninger ude på arbejdsmarkedet, og vi har i forvejen alt for meget spekulation i forskellige ordninger, hvor man kan få arbejdskraft til nedsat pris. Der er jobtilskud, praktik, frivilligt arbejde osv., og en stor del af de ledige, der i dag kommer i job starter med en periode med et eller andet tilskud. Det er utidigt, at vi har sådan nogle ordninger.

Så vil jeg sige, at jeg har oplevet ledige komme ud til en arbejdsgiver, de har fået en aftale om jobbet, og når de så kom tilbage og skulle lave aftaler og give besked til jobcenteret, har jobcenteret i mellemtiden ringet til arbejdsgiveren og spurgt, om vedkommende ikke ville have et tilskud. Man skal da selvfølgelig være lidt optimistisk og glad for selv at betale det hele og sige, at man ikke vil have tilskud til at ansætte den ledige. Det er der masser af eksempler på, i hvert fald i den a-kasse, hvor jeg har slået mine folder i den tid, hvor jeg har arbejdet i fagforeningen.

Det skal vi har sat en stopper for, og det er en af grundene til, at jeg ikke kan lide det her forslag. Hvis forslag c blev pillet ud, vil jeg gerne være med til at diskutere resten, men det er lige præcis det forslag, som ødelægger det hele, og som er med til at ødelægge et godt og sundt arbejdsmarked. Det vil jeg ikke være med til. Det er det, der ødelægger hele billedet og er med til at underminere det almindelige arbejdsmarked.

Kl. 20:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen, Det Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 20:01

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror, der sniger sig en misforståelse ind her, og jeg beklager selvfølgelig, hvis det er, at vi ikke har skrevet det tydeligt nok, for der står nemlig ikke i forslaget, at man overhovedet vil pille ved det, der hedder punkt c, altså frivilligt arbejde, der vedrører primær drift og vedligeholdelse. Det, som er Konservatives beslutningsforslag, er alene det, der hedder punkt b, altså frivilligt ulønnet arbejde, der kan udføres i op til 4 timer pr. uge uden fradrag. Og så kommer der nogle forskellige eksempler.

Nu sagde ordføreren fra Enhedslisten lige, at hvis man ikke skulle forholde sig til punkt c, men at det udelukkende var de to andre, ville man gerne se på det. Kan jeg så tage det som et tilsagn om, at Enhedslisten rent faktisk kan støtte forslaget?

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:01

Christian Juhl (EL):

Nej, for nu er jeg nødt til at læse forslagsstillernes bemærkninger op. Der står direkte under punkt c:

»Det Konservative Folkeparti ønsker, at der ved fradrag i efterløn« – osv. osv. – »kun skeles til, hvorvidt det frivillige arbejde primært vedrører drift ...«.

Der står intet om, at det vil man ikke have. Tværtimod står det understreget her, at det netop skal med nu. Så jeg vil bede forslagsstilleren om at starte forfra og så fremsætte et forslag, som netop koncentrerer sig om det, man reelt vil. Jeg har læst det her mange gange, jeg har prøvet at lade andre læse det, og så siger de: Nej, det er fuldstændig vanvittigt, det må du under ingen omstændigheder stemme for, fordi det netop går ind på det private arbejdsmarked.

Hvis vi er enige om det, så lad os da kigge på de 4 timer, for det har jeg ingen problemer med.

Kl. 20:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 20:02

Mai Henriksen (KF):

Det, hr. Christian Juhl tager fat i, er jo netop, at når det handler om drift og vedligehold, ønsker vi, at der er et fradrag. Det står direkte i teksten. Når det handler om 4-timers-reglen, ønsker vi ikke, at der er et fradrag. Så ønsker vi ikke, at man bliver trukket i de offentlige ydelser. Jeg tror faktisk, at vi sådan set er enige.

Jeg synes egentlig, at det står meget klart og tydeligt, og jeg er ked af, hvis det ikke står så klart og tydeligt. Men bemærkning c op-ridser kun de regler, der er nu. Der findes tre typer af regler, a, b og c, og c ønsker vi ikke på nogen måde at pille ved. Den lader vi stå. Det er type b, som vi ønsker at pille ud. Så når nu jeg har præciseret det, kan jeg så få ordførerens tilsagn om, at Enhedslisten gerne vil være med?

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Christian Juhl (EL):

Jeg vil opfordre fru Mai Henriksen til at gå hjem og lave hjemmearbejdet ordentligt, eventuelt tage et møde med beskæftigelsesministeren. Hun vil givetvis meget gerne også være med til de her ting, og så kunne vi tage det i fællesskab derfra. For jeg synes, det skal være ordentligt arbejde, og det skal være sådan, at jeg kan forstå det. Jeg har ikke gået i skole så mange år, som forslagsstilleren sikkert har, men jeg har læst det mange gange. Jeg har spurgt andre om det, og når der er så store misforståelser om den tekst, der er lagt frem, så skal jeg ikke lægge navn til noget. Så må arbejdet laves sådan, at det er til at forstå for almindelige mennesker, og så vil jeg gerne være med.

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er der en kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:04

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, hvis det hele falder på gulvet på grund af en misforståelse. Det her har jo selvfølgelig været igennem Lovsekretariatet som alle mulige andre beslutningsforslag; man har kigget det igennem, så det, vi mener med forslaget, passer med

det, der står. Og man kan sådan set se, at ud over at de tre typer frivilligt arbejde bliver kategoriseret, så står det meget klart og tydeligt efterfølgende, at »Det Konservative Folkeparti ønsker, at der ved fradrag i efterløn, dagpenge m.m. kun skeles til, hvorvidt det frivillige arbejde primært vedrører drift og vedligeholdelse, når det medfører fradrag i efterløn, dagpenge m.m.«. Det vil sige, at der egentlig klokkeklart står, at vi ikke rører ved punkt c.

Når vi nu får afklaret det her og får fjernet misforståelsen, vil jeg høre ordføreren for Enhedslisten igen: Kan vi så ikke blive enige om, at det her forslag faktisk er en meget god idé?

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:05

Christian Juhl (EL):

Jo, og jeg synes også, forslagsstilleren skulle tage imod den fremstrakte hånd, der er fra ministeren, i stedet for det her spil, som jeg ikke rigtig har lurt af endnu, men som handler om, hvem det er, der fremsætter et forslag, og hvem der har fremsat et forslag, før det forslag blev fremsat, og hvem der endnu tidligere har fremsat et forslag. Der har jeg ikke lige lurt, hvad det er, det drejer sig om.

Jeg synes da, at nu er der en mulighed. De Konservative har fremsat et forslag, som der er en vis sympati for, og ministeren har sagt: Lad os kigge på det. Har alle så ikke tålmodighed nok til at sige: Jamen så lad os enten vente, til ministeren har noget, eller til forslagsstillerne har lavet det lidt klarere? Det er vel et forslag, der har været undervejs i længere tid – i hvert fald længere tid, end jeg har lagt mærke til, hvad der sker i det her rum. Og hvad er årsagen til, at man sådan skal prøve at lade være med at samle sig, når man er enig om nogle forslag? Det har jeg ikke fattet en brik af endnu – undskyld.

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 20:05

Benedikte Kiær (KF):

Jeg tager det her som en udstrakt hånd fra ordføreren om, at vi samler os om det her forslag. Og så vil jeg sige, at jeg glæder mig meget til udvalgsbehandlingen af det her forslag, for jeg kan høre på ordføreren, at man fra Enhedslistens side er positivt stemt over for, at vi får kigget på netop at få fjernet reglen om de 4 timer om ugen. Det er jeg meget glad for, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 20:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:06

Christian Juhl (EL):

Jamen lad os da endelig kigge på det. Der er så meget, vi skal have kigget på i den her verden. Nu har jeg sagt min mening, og jeg er rigtig glad ved, at både ministeren og forslagsstilleren har en hensigt med det her, som stemmer overens med Enhedslistens.

Kl. 20:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. I Liberal Alliance ser vi meget positivt på frivilligt arbejde og på mennesker, som gør en frivillig indsats, og det vil vi gerne være med til at styrke. Det er min klare opfattelse, at der sådan set er bred enighed om det her i Tinget. For mig at se, der jo også er ny i Folketinget, er der lidt drillerier frem og tilbage, men det virker, som om der er en masse ting, vi trods alt kan blive enige om. Vi støtter det her forslag og håber, at vi kan få en konstruktiv dialog, når vi skal arbejde med det i udvalget. Det fantastiske ved frivilligt arbejde i øvrigt er jo, at der er en meget stor grad af meningsfuldhed i det for dem, der udfører det, og for dem, der er modtagere af det, og det synes vi man skal styrke. Vi synes, man skal styrke civilsamfundet, og derfor bakker vi fuldt op om det her forslag.

Kl. 20:06

Kl. 20:08

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Så skal vi have den sidste ordfører, og det er ordføreren for forslagsstillerne, fru Mai Henriksen. Værsgo.

Kl. 20:08

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil allerførst starte med at sige tak for en rigtig god debat, og jeg vil gerne sige tak til hver enkelt ordfører, som har været heroppe og deltaget meget livligt, det synes jeg er rigtig, rigtig positivt og godt. Vores bevæggrund for at fremsætte det her beslutningsforslag er, at vi ønsker stærkere frivillige fællesskaber, fordi vi er overbevist om, at det fører til mere personligt ansvar. Vi har brug for flere borgere, som engagerer sig og tager et medansvar for hinanden og for fællesskabet, og derfor ønsker vi, at frivillige organisationer også kan komme til at udfylde en større rolle i samfundet.

I dag findes der jo rigtig meget regulering og lovgivning inden for stort set alt, og vi kan godt blive lullet ind i en bevidsthed om, at staten er bedre til at bestemme over vores liv, end vi selv er, men vi kan forhåbentlig blive enige om, at det er det private initiativ, der skaber udvikling, fremgang og velstand. Derfor vil vi fremme frivillige fællesskaber og dermed de mange, der som frivillige gør en stor indsats, socialt, kulturelt, i sportens verden og i de mange andre frivillige fællesskaber, vi har i Danmark.

Vi må også bare konstatere, at det i dag er vanskeligt for efterlønnere og for ledige at deltage i frivilligt arbejde, og jeg er blevet opmærksom på, at mange rent faktisk undlader at udføre frivilligt arbejde, fordi reglerne er på den måde, de er. Mange opgiver at gå ind og tage det her ansvar, udføre noget frivilligt arbejde, fordi de er blevet bange for at blive trukket i deres overførselsindkomst. Og der er jo meget klare regler for, hvornår man må udføre frivilligt arbejde, hvis man er på offentlige overførselsindkomster. Hr. Bent Børgsted bad mig om at opremse sådan lidt, og jeg kan blot sige, at hvis man går ind på frivillighed.dk, kommer der en hel række beskrivelser af de her tre typer af regler.

Den første type er de her frivillige aktiviteter, og de kan udføres uden nogen former for begrænsninger, og der er ikke noget fradrag i dagpenge eller noget som helst. Et eksempel herpå kan være Ældre Sagens spisevenner, hvor medlemmer af Ældre Sagen kan tage ud på besøg hos ældre og spise med dem, som kunne være ensomme, eller som ikke har så stort et netværk. De frivillige aktiviteter kan snildt blive ført ud i livet, der er ingen begrænsninger for det – og heldigvis for det.

Ved den anden type er der tale om frivilligt, ulønnet arbejde, der kan udføres i op til 4 timer pr. uge uden fradrag. Det kan f.eks. være den arbejdsløse jurist, som er på dagpenge, men som bruger nogle timer om ugen på at rådgive borgere i retshjælpen. Han eller hun kan

kun arbejde der 4 timer om ugen. Det kan også være en socialrådgiver, som gerne vil bruge nogle timer på et krisecenter eller på Netværkskontakten. Det er den her type, som det her beslutningsforslag handler om.

Så er der den tredje type, som Enhedslisten jo også centrerede sit indlæg om, og det drejer sig om frivilligt arbejde, der vedrører primært drift og vedligeholdelse, og det medfører altid fradrag i overførselsindkomsterne, og det skal det blive ved med. For et eksempel herpå kan være en maler, som lige hjælper fodboldklubben med at male lægterne, og det er at gå ind og tage arbejde fra andre, og det skal man ikke gøre. Så vi foreslår at fjerne reglerne for frivilligt arbejde for den type, så de her timeregler fjernes og den ledige selv kan bestemme, hvor mange timer han eller hun ønsker at udføre frivilligt arbejde, uden at det medfører fradrag i den lediges eller efterlønnernes overførselsindkomst. Det eneste krav, vi ønsker stillet, og det har jeg kunnet lytte mig til der har været rigtig mange ordfører der har sagt, er, at den ledige står til rådighed for arbejdsmarkedet. Og selvfølgelig skal man det.

Samtidig, og det er faktisk ikke engang blevet sagt endnu, men det blev faktisk understreget af Enhedslisten i 2003, og der er god grund til lige at fremhæve det, er der også rigtig gode muligheder for at udvikle sig gennem frivilligt arbejde. Den ledige kan både danne noget netværk, det kan være nye relationer, få nye kompetencer undervejs i udøvelsen af frivilligt arbejde, og det finder vi rigtig positivt, og det kan endda være relationer og kompetencer, som kan medvirke til, at den ledige hurtigere finder et nyt job.

Kl. 20:12

Vi havde jo håbet på at få regeringen med os, og med god grund, synes vi selv, fordi der jo i regeringsgrundlaget står:

Frivillige organisationer har gennem årene oplevet, at de snærende bånd fra bureaukrati og regler er strammet til. Det risikerer at kvæle initiativ og virkelyst. Regeringen vil derfor arbejde for, at unødigt bureaukrati for frivilligt arbejde begrænses mest muligt.

Derfor tænkte vi, at det her forslag jo er helt i tråd med regeringens politik, og at de da ikke kan undlade at synes, at det er en rigtig god idé. Men det kunne de så. Selv om det her beslutningsforslag som udgangspunkt bliver afvist af regeringspartierne – jeg kan forstå, at Enhedslisten måske godt senere kunne være fristet til at hoppe med, når det nu kun er dem inden for type nr. 2, vi taler om – hæfter jeg mig ved og kan konstatere, at der er en række ting, vi er meget enige om, og det finder jeg rigtig, rigtig positivt. Vi er enige om, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og de fleste af ordførerne er enige om, at der altså skal være en balance mellem de lediges frivillige arbejde og lønarbejde, sådan at ingen bliver presset ud fra det ordinære arbejdsmarked. Det er vi fuldstændig enige om – det er helt afgørende. Så lader det til, at rigtig mange ordførere også er enige om, at det skal være langt lettere at kunne udøve frivilligt arbejde, at der er grund til at komme af med noget af det bøvl, og at der er behov for at komme af med noget af det bøvl her, og derfor ser vi frem til den her udvalgsbehandling, for hvis der allerede nu er så meget, som vi er enige om, må det da tegne godt, uanset hvad.

Kl. 20:14

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Der er nogle spørgsmål. Den første er hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokraterne for en kort bemærkning.

Kl. 20:14

Bjarne Laustsen (S):

Dagen startede rigtig godt i morges, hvor jeg havde fornøjelsen af at være sammen med fru Mai Henriksen i Nordjyllands Radio. Det er jo ikke noget, der sker hver dag. Der blev jeg hånet lidt for, at vi ikke bare ville fjerne de her regler om de 4 timer. Nu synes jeg jo bare, det er ærgerligt, at De Konservative til slut i debatten synes, at de har skrevet et forslag, der ikke er helt i overensstemmelse med det,

de gerne vil. Men det er jo meget, meget tydeligt, hvad det handler om. Alle ordførerne har læst det på samme måde. Det står, at man skal have en mulighed for at udføre frivilligt arbejde. Man skal bare stå til rådighed for arbejdsmarkedet. I bemærkningerne står det, som jeg læste op fra talerstolen – det behøver jeg ikke at gøre igen – at der ingen timeregler skal være for frivilligt arbejde i en virksomhed. Kan vi få et svar på, hvad der er rigtigt? Hvad er det, der er konservativ politik?

Kl. 20:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 20:15

Mai Henriksen (KF):

I bemærkningerne til forslaget er det, der står ved b), det, vi koncentrerer os om. Det er det, det her forslag handler om, og det er, at man kan udføre frivilligt ulønnet arbejde i op til 4 timer pr. uge uden fradrag. Det står ved b) . Derimod er c), som indeholder drift og vedligehold, ikke med i forslaget. Det er ikke det, vi ønsker at ændre. Det ønsker vi at beholde. Så der er udelukkende tale om den, der hedder type b), eksemplificeret ved juristen, som er ledig, men som gerne vil lægge nogle timer i retshjælpen. I dag kan han eller hun kunne lægge 4 timer. Vi ønsker, at det skal være sådan, at man selv bestemmer, hvor mange timer man vil lægge, dog under hensyntagen til, at man selvfølgelig skal være til rådighed for arbejdsmarkedet; det er helt naturligt.

Kl. 20:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:16

Bjarne Laustsen (S):

Det er bare ikke det, der står, vil jeg sige til fru Mai Henriksen. Der står, at det eneste, de ledige skal i fremtiden, når de udfører frivilligt arbejde, er at stå til rådighed. Selvfølgelig skal de stå til rådighed.

I c) skriver man direkte, og man henviser både til en jurist, en socialrådgiver og en nyuddannet bankrådgiver, at de ikke skal modregnes. Det står sort på hvidt. Jeg har spurgt til det, jeg ved ikke hvor mange gange i aften. Kan vi ikke bare få at vide, hvorfor man i givet fald ikke har lavet sit arbejde ordentligt, eller kunne man ikke fra starten have gjort opmærksom på, at vi skulle se bort fra det her, fordi det mente man alligevel ikke?

Jeg synes, det er synd for den måde, vi arbejder på, at man fremsætter et forslag, der er så klart i mælet og siger, at det, der er problemet, er de 4 timer, og at den regel skal fuldstændig væk. Der er jo tusindvis af muligheder, som også hr. Christian Juhl var inde på, for at arbejde på dagpenge i løntilskudsjob osv. måned efter måned i danske virksomheder som gældsrådgiver og alt muligt andet, man kan finde på. Der er overhovedet ikke nogen problemer i det, og man kan endda også få det på sit cv. Det, det handler om, er, om De Konservative vil lave den 4-timers-regel om, så den ikke gælder, som der står i c).

Kl. 20:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 20:17

Mai Henriksen (KF):

Jeg kan bekræfte, at c) slet ikke er indeholdt i vores forslag, fordi der står efterfølgende, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at der ved fradrag i efterløn, dagpenge m.m. kun skeles til, hvorvidt det frivillige arbejde primært vedrører drift og vedligehold. Dvs. det, som altså

ikke vedrører drift og vedligehold, er de her 4 timer, og der skal ikke være fradrag for de frivillige aktiviteter.

Jeg mener egentlig, at det burde være soleklart. Det her har været igennem Lovsekretariatet. Lovsekretariatet har behandlet det og har vurderet og fundet, at det er egnet til behandling, og så bliver jeg jo rigtig ærgerlig og skuffet over, at ordføreren for Socialdemokraterne ikke blot, hvis det er, det handler om det politiske indhold, tilslutter sig det politiske indhold, men skyder det til hjørne på baggrund af teknik. Det synes jeg til gengæld er rigtig ærgerligt.

Kl. 20:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger for en kort bemærkning er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 20:18

Bent Bøgsted (DF):

Fru Mai Henriksen må meget undskylde, men jeg sad og blev mere og mere forvirret her – det må jeg indrømme. For når jeg læser forslaget og hører det, der bliver sagt nu her, så er det eneste, der bliver sagt, egentlig, at det drejer sig om, at man skal af med 4-timers-reglen, og at socialrådgiverne og juristerne kan få lov til at arbejde noget længere. Jamen det er ikke det, frivilligt arbejde går ud på.

Jeg var egentlig meget positivt stemt over for beslutningsforslaget til at starte med, men jeg er godt nok blevet mere og mere forvirret over, hvad det egentlig handler om, og det er også derfor, at jeg fra talerstolen bad om en uddybning af, hvad det egentlig var, man så kunne arbejde med. Og det var ikke de her tre punkter, jeg bad om. Det var en diskussion om, hvad det egentlig er, man kan arbejde med som frivillig.

Hvis en børnehave skal have renoveret noget, er det tit sådan, at man laver en maledag, hvor man maler og vedligeholder noget plankeværk eller rækværk udenfor, eller hvad det nu er. Må en ledig håndværker på dagpenge eller en kontanthjælpsmodtager deltage i sådan noget? Det er det, man må efter 4-timers-reglen, men den skal afskaffes, så man må gå der hele dagen. Altså, jeg er blevet mere og mere forvirret.

Kl. 20:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 20:19

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil gerne svare meget konkret. Jeg vil starte med at sige, at der til det her beslutningsforslag jo knytter sig en række dokumenter, som man kan finde på Folketingets hjemmeside, og der er netop en beskrivelse af de her forskellige typer. Men spørges der til en børnehave, eller hvis der er tale om en større opgave, altså et større stykke arbejde, så er svaret nej. Det må man ikke, for så er det, at man går ud og tager arbejde fra en, som er i beskæftigelse.

Så at gå ud at male en hel børnehave eller et helt skur, eller hvad det nu måtte være – nej, det er ikke meningen, at man må det, for det falder ind under det, der hedder type C. Der har vi fra konservativ side sagt, at der er god ræson i at beholde den, fordi det ellers nemt kan blive konkurrenceforvridende, for så kommer den ledige til at være i konkurrence med en, som er på arbejdsmarkedet, og det skal ikke ske.

Men den her 4-timers-regel, som omfatter almindeligt lønarbejde som eksempelvis juristens eller socialrådgiverens arbejde, eller det kan også være en kostvejleder, som hjælper i Kræftens Bekæmpelse med at give gode råd om kost til kræftsyge mennesker, er vi imod.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Bent Bøgsted for endnu kort bemærkning.

Kl. 20:21

Bent Bøgsted (DF):

Der står også, at det gælder frivilligt arbejde i virksomheder. Må en smed lave frivilligt arbejde i en smedevirksomhed? Hvad er det, man må lave i udlandet? Er det tilladt at rejse ud som kontanthjælpsmodtager eller dagpengemodtager og deltage i at bygge et vandingsanlæg i Afrika? Er det den slags frivillighed, der ligger i det?

Altså, der er så meget, der er uklart, for der bliver hele tiden snakket om juristen eller socialrådgiveren. Dem er jeg da egentlig ligeglad med, for det er ikke dem, der fylder ret meget i frivillighedens verden. Det er den almindelige lønmodtager, den almindelige dansker, der fylder mest ude omkring i frivillighedens verden. Det er dem, man har behov for til at hjælpe sig ude i foreningerne. Det er da ikke juristen, der render rundt og hjælper. Jo, det er der selvfølgelig nogle, der gør, men så mange jurister er der heller ikke, der render rundt og hjælper i en idrætsforening eller i en børnehave. De har travlt med alt muligt andet, måske med den her juridiske rådgivning.

Det er, ligesom om der kun snakkes om jurister og socialrådgivere, men der er tusindvis af andre frivillige, der deltager i en hel del. Det står mere og mere uklart, jo mere der bliver snakket om, at det er juristen og socialrådgiveren.

Kl. 20:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Mai Henriksen (KF):

Nu spørger hr. Bent Bøgsted, om en smed må tage ud i en smedevirksomhed og lave frivilligt arbejde. Nej, selvfølgelig må han eller hun ikke det, for det er jo netop konkurrenceforvridende.

Så bliver der spurgt om, hvad der menes med virksomheder. Jamen det kan eksempelvis være botilbud; det kan være nogle handicappede unge, som bor sammen i et botilbud, hvor man så som frivillig kan komme og spille spil om eftermiddagen med de her unge. Det er bare for at give et eksempel.

Så er det også, vi siger: Jamen herregud, skulle man have lyst til at gøre det i Sverige, altså spille spil med unge, så må man gerne gøre det på et botilbud. Men vi siger altså, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet fuldstændig på lige vilkår med alle andre.

Det er ikke os, der har lavet de her inddelinger i de tre typer. Det er sådan set sådan, loven er i dag. Der er tre typer, og vi ønsker at fjerne den, der hedder type 2.

Kl. 20:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 20:23

Christian Juhl (EL):

Tak til formanden. Jeg vil gerne sige til fru Mai Henriksen, at vi er i en positiv situation. Den gamle regering ville tilsyneladende ikke gøre noget ved det, og nu er der en ny regering, der vil. Det er jeg da rigtig glad ved, og det tror jeg også man er. Og når jeg nu konstaterer det her med den gamle og den nye regering, vil jeg sige, at det vel også er ligegyldigt, hvem der tager æren for sådan et forslag. Jeg ville da være rigtig glad, hvis der kunne komme nogle forandringer, og så kunne vi jo gå sammen om det, hvis det kan lade sig gøre i denne forsamling. Jeg synes ikke, det er det private initiativ, der er det vigtigste. Jeg vil jo hellere formulere det sådan, at det er det en-

gagerede menneske, der skaber værdi. Om det så er, når man i en periode er ledig, om det er i ens fritid eller det er på ens arbejde, er ikke så vigtigt. Det, der er det vigtige, er at kunne engagere mennesker og synes, at det er spændende.

Det er derfor, det er så vigtigt, at vi gennemfører den holdning, også når vi snakker kontanthjælpsmodtagere. Vi har lige haft en debat, hvor jeg blev meget ked af at høre de borgerliges meget aggressive holdning til det med at fjerne de fattigstes ydelser. For hvis vi skal have nogen kontanthjælpsmodtagere til at være med på det her, ja, så skulle vi jo netop bede dem om at have en økonomi, der var sådan, at de havde overskud til det her, og så bagefter spørge dem: Har du lyst til at være frivillig? Er forslagsstilleren ikke enig i det?

Kl. 20:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:25

Mai Henriksen (KF):

Jamen så er vi jo inde i en helt anden debat, så er vi tilbage ved den debat, vi havde om fattigdomsydelserne. Jeg har på flere spørgsmål foranlediget af ordføreren jo sagt, at ydelserne for mig at se er passende. Når hr. Christian Juhl siger, at engagerede mennesker skaber værdi, er jeg fuldstændig enig, og det er ufatteligt flotte og gode ord. Jeg står her med en bog af Anker Brink Lund, som hedder »Civilsamfundets ABC«, hvor han skriver:

»Foreninger genererer først og fremmest det, samfundsforskere kalder social kapital. Det vil sige værdi af netværk baseret på gensidig tillid, der giver medlemmerne adgang til ressourcer, som er mere omfattende end summen af de enkelte individers ydeevne.«

Det er jo helt fantastisk, og det er det, vi gerne vil fremme med det her forslag. Vi vil jo gerne fremme den sociale kapital. Det, som frivillige yder, er ikke noget, man kan få på en skattebillet, det kan ikke lade sig gøre, og det er derfor, vi ønsker at fremme nogle af de regler, der er i dag, så de ikke omklamrer de frivillige.

Kl. 20:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 20:26

Christian Juhl (EL):

Jamen nu er der jo en verden til forskel: Jeg har råd til at betale for mine børn, hvis de skal være i en fodboldklub, jeg kunne frivilligt gå ind og være træner for dem og alt det der, som vi har overskud til, og jeg havde også råd til at lægge bil til, når jeg skulle køre med dem. Men grunden til, at jeg nævner kontanthjælpsmodtagerne, er, at jeg kender kontanthjælpsfamilier, som siger, at bare det var dem, der kunne tage deres børn med hen i klubben, og havde råd til at køre holdet om søndagen, og som egentlig også godt ville være træner med, hvad det nu koster. Det er derfor, jeg blander det lidt sammen, for der skal penge til, eller i hvert fald en lille smule penge. Der skal ikke så mange penge til, som ordføreren og jeg tjener, men bare en lille smule mere, og det er f.eks. derfor, at fattighjælp og engagement hører rigtig, rigtig meget sammen, og det er det, vi skal prøve at diskutere noget mere, for så tror jeg godt, vi kunne blive enige.

Så vil jeg til det med rådigheden sige, at jeg ikke ser nogen problemer i det. Vi kan jo bare udvide rådighedsbegrebet eller ændre det, sådan at kontanthjælpsmodtagere må rejse til udlandet, når det passer dem, f.eks. hvis de har noget at rejse efter. Det kunne da være rigtig godt. Nu har vi lige fået det sådan, at de må rejse til udlandet i 5 uger. Jeg har heller aldrig set, at en ledig har haft noget problem i forhold til rådighedsbegrebet ved at tage noget arbejde, for man har jo altid haft et døgn, inden man skulle stille på den nye arbejdsplads, hvis jobcenteret nu teoretisk set skulle finde et job. Så det har aldrig

været et problem. Og jeg ved ikke, om ordføreren forestiller sig, at der i en tid med mange hundredtusinder arbejdsløse skulle være rådighedsproblemer. Det måtte jo være lige det omvendte, der var problemet.

Kl. 20:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 20:28

Mai Henriksen (KF):

Nu vil jeg bare igen konstatere, er det her jo ikke er det rette forum til den her debat, og at vi har haft debatten, da vi havde diskussionen om de her såkaldte fattigdomsydelser. Det her handler jo ikke kun om kontanthjælpsmodtagere, det handler også om dagpengemodtagere, og det, der er hele kernen i det, er, at rigtig mange, der er på kontanthjælp, på dagpenge, på efterløn, i dag undlader at udøve frivilligt arbejde, fordi de er bange for, at de bliver trukket i deres overførselsindkomster. Nu sagde hr. Christian Juhl jo selv, at det her ikke handlede om at tage æren, og at det var ligegyldigt, hvem det var, der stillede forslagene, men at det var vigtigt, og at vi skulle forholde os konstruktivt til det, og det er sådan set det, som jeg også gerne vil forsøge at gøre.

Jeg vil gerne forsøge at forholde mig konstruktivt til, at vi nu har muligheden for at fjerne nogle af alle de regler, som omklamrer det frivillige arbejde, og derfor synes jeg, vi skulle gøre det, og jeg håber, Enhedslisten er med på at gøre det sammen med os.

Kl. 20:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den sidste for en kort bemærkning i aften er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 20:29

Eigil Andersen (SF):

I SF synes vi, som jeg også nævnte fra talerstolen, at det er fint, at vi får kigget på det her område, og det kan godt være, at der er nogle regler, der skal lempes. Men det kan heller ikke skjules, at det også er et svært område.

Fru Mai Henriksen nævnte eksemplet med en, der måske gerne vil være frivillig kostvejleder i Kræftens Bekæmpelse. Jeg ved det ikke, men jeg går ud fra, at man kan få en uddannelse som kostvejleder, og det er i hvert fald et uhyre vigtigt emne, når vi taler om at forebygge kræft. Det er der ingen tvivl om. Men Kræftens Bekæmpelse er jo også en stor organisation, som samler mange millioner kroner ind hvert år, og som efter, hvad jeg ved, har mange læger og forskere ansat til at forske i kræft. Jeg gætter på, at de også har nogle ansat som kostvejleder – det tør jeg ikke sige, men det gætter jeg på – og det, jeg vil frem til, er, at det jo er lidt vanskeligt, når vi har en organisation, som faktisk har råd til at ansætte folk, at finde ud af, hvordan man så skal afgrænse det. Må en arbejdsløs så arbejde 37 timer uden at få løn for det som kostvejleder i Kræftens Bekæmpelse? Hvordan får man det afgrænset?

Kl. 20:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:30

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror næppe, at man vil finde en ledig, som vil udføre frivilligt arbejde i 37 timer om ugen, når vedkommende samtidig skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, for så bliver der ikke ret meget tid til søvn.

Det er jo et rigtig godt eksempel omkring afbalancering, hr. Eigil Andersen kommer med. Det her skal afbalanceres. Selvfølgelig skal det det. Og det er da en helt reel problemstilling at tage op. Det er jeg fuldstændig enig i. Men vi har nogle dygtige folk i ministerierne, og vi har en beskæftigelsesminister, som jo også brænder for det her, og jeg er da overbevist om, at når beskæftigelsesministeren på et tidspunkt beslutter sig for at lempe de her regler, vil beskæftigelsesministeren da se på, hvordan man kan gøre det på en rigtig god og konstruktiv måde.

Så vil jeg blot som en afsluttende bemærkning sige, at som udgangspunkt er jeg ikke af den opfattelse, at frivillige har interesse i at skubbe lønarbejdere ud af arbejdsmarkedet, for at de selv kan komme ind og yde en ekstra, frivillig indsats. Jeg tror faktisk, at der blandt Danmarks frivillige er en rigtig stor forståelse for, at de ikke skal ind og konkurrere med ordinært arbejde.

Kl. 20:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Eigil Andersen for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 20:31

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er helt oplagt, at en del skal kunne lade sig gøre. Det er fuldstændig rigtigt. Når man fra regeringens side vil spørge de frivillige organisationer om, hvad det egentlig er, de ønsker sig, og hvordan man eventuelt kunne lempe det, og vi får stillet nogle eksempler op, så må vi prøve at se på det. Jeg tror i øvrigt også, at vi fra politisk side skal bidrage med lignende eksempler, som måske også kan være med til at belyse, hvordan det foregår. Men jeg vil da sige, at jeg sådan set godt kan forestille mig en, der på frivillig basis ville arbejde gratis og være kostvejleder i Kræftens Bekæmpelse i 37 timer om ugen. Det kan jeg sådan set godt forestille mig. Jeg fornemmer på spørgeren, og jeg vil spørge, om det ikke er rigtigt fornemmet, at der her er et grænseområde, som vi simpelt hen bliver nødt til at få kigget nærmere på, få skrevet noget præcist om, og at vi skal have fundet nogle meget konkrete eksempler på, hvordan det kunne gribes an.

Kl. 20:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:32

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil lige tage det med de frivillige organisationer først. Hr. Bjarne Laustsen sagde sådan lidt morsomt, at jeg hånede ham i formiddags eller i morges. Det vil jeg ikke sige var en hån. Det eneste, jeg sagde, var bare, at hvis nu de frivillige organisationer rent faktisk syntes, at det var en rigtig god idé at fjerne den her 4-timers-regel, så ville jeg blot udbede mig, jeg tror, jeg kaldte det et knastørt løfte fra Socialdemokraterne om, at de var villige til at gennemføre den regel. Det løfte kunne jeg selvfølgelig ikke få, og det er helt forståeligt i en tid med så mange løftebrud.

Men når vi taler om, hvordan det her skal udmøntes, vil jeg sige, at der netop som det allerførste står i beslutningsforslaget:

»Folketinget pålægger regeringen at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, der kræves for at fjerne de bureaukratiske regler, der findes i forbindelse med at udføre frivilligt arbejde ...«

Så det er egentlig indlejret i forslaget, at man vil lade det være op til ministeriet at beslutte, hvordan den her afbalancering og den her detaljering skal udformes.

Kl. 20:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 20:33

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 21. december 2011, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:34).
